



# GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2022 r.

DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.65

## DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 oraz 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.), dalej Kpa, w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 ze zm.), dalej ustawa ooś, po rozpoznaniu odwołań

[REDAKTED]

[REDAKTED] z dnia 28 lipca 2020 r., [REDAKTED]

[REDAKTED] z dnia 27 lipca 2020 r., Wójta Gminy Stężycza z dnia 17 lipca 2020 r., [REDAKTED]

[REDAKTED] z dnia 27 lipca 2020 r., [REDAKTED] z dnia 27 lipca 2020 r., [REDAKTED]

[REDAKTED] z

dnia 28 lipca 2020 r., [REDAKTED] z dnia 27 lipca 2020 r., [REDAKTED] z dnia 27

lipca 2020 r., [REDAKTED] z dnia 25 lipca 2020 r., [REDAKTED] z dnia 28 lipca

2020 r., [REDAKTED] z dnia 27 lipca 2020 r., [REDAKTED] z dnia 28 lipca

2020 r., [REDAKTED] z dnia 28 lipca 2020 r.,

[REDAKTED] z dnia 27 lipca 2020 r. [REDAKTED] z dnia 27

lipca 2020 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia

30 czerwca 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.MR.LK.JP.III, o środowiskowych

uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. *Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz-*

*Trójmiasto, etap I,*

### 1. uchylam pkt I.2.1. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Tereny przeznaczone na zaplecza budowlane, bazy materiałowo-sprzętowe i miejsca gromadzenia odpadów wyznaczać poza:

- a) obszarami wodno-błotnymi, zatorfionymi obniżeniami terenu i systemami melioracyjnymi;
- b) terenami w pasie o szerokości minimum 50 m wokół zbiorników wodnych, w tym jezior (jeziora Dąbrowskiego, Potulskiego i Ostrzyckiego) oraz w pasie o szerokości minimum 50

m od linii brzegowych rzek, lub poza terasą zalewową, jeśli jej szerokość jest mniejsza niż 50 m;

- c) terenami obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego PLH220095 z wyjątkiem terenu stacji kolejowych/przystanków kolejowych;
- d) terenem rezerwatu przyrody „Jar Rzeki Raduni”, rezerwatu przyrody „Kacze Łęgi”, użytku ekologicznego Jezioro Kackie oraz pasem terenu pomiędzy ich granicą, a linią kolejową nr 201;
- e) miejscami występowania wykazanych w inwentaryzacji przyrodniczej: gatunków objętych ochroną prawną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55 ze zm.), oraz siedlisk przyrodniczych i gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r., poz. 1713);
- f) strefami ochrony pośredniej ujęć wód podziemnych;
- g) terenami zabudowanymi, tj. w odległości minimum 50 m od najbliższej zabudowy mieszkaniowej”;

## **2. uchylam pkt I.2.3. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Na okres prowadzenia prac budowlanych tymczasowo wygrodzić następujące tereny:

- a) granice rezerwatu przyrody „Kacze Łęgi”, odcinek LK 201 od km 198+200 do km 199+100,
- b) granice rezerwatu przyrody „Jar Rzeki Raduni”, odcinek LK 201 od km 172+500 do km 173+650,
- c) granice użytku ekologicznego „Jezioro Kackie”, odcinek LK 201 od km 193+800 do km 195+300,
- d) płaty siedlisk przyrodniczych Natura 2000, zlokalizowanych w odległości powyżej 15 m od osi torowiska oraz części płatów siedlisk przyrodniczych Natura 2000, zlokalizowanych w odległości do 15 m od osi torowiska, które nie są przeznaczone do zniszczenia, zgodnie z następującym kilometrażem:

- siedlisko przyrodnicze 9160 - grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*) – ogrodzenie wzdłuż LK 201 na odcinku:
  - i. od km 170+550 do km 170+880 (strona lewa),
  - ii. od km 181+200 do km 181+350 (po obu stronach),
  - iii. od km 191+500 do km 192+420 (strona prawa),
  - iv. od km 196+680 do km 196+820 (strona prawa),
  - v. od km 198+450 do km 198+900 (strona prawa),
  - vi. od km 199+250 do km 199+400 (strona lewa);
- siedlisko przyrodnicze \*91E0 - łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe – ogrodzenie wzdłuż LK 201 na odcinku:

- i. od km 158+250 do km 158+800 (strona lewa),
- ii. od km 159+000 do km 159+100 (strona lewa),
- iii. od km 180+700 do km 180+800 (po obu stronach),
- iv. od km 184+250 do km 184+400 (po obu stronach);
- siedlisko przyrodnicze 9110 kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*) – ogrodzenie wzdłuż LK 201 na odcinku:
  - i. od km 191+322 do km 191+700 (strona lewa),
  - ii. od km 198+500 do km 199+250 (strona lewa),
  - iii. od km 199+700 do km 200+650 (strona lewa),
  - iv. od km 8+800 do km 9+000 (po obu stronach) łącznicy z LK 214,
  - v. od km 9+750 do km 10+000 (po obu stronach) łącznicy z LK 214;
- siedlisko przyrodnicze 6410 – zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*) – ogrodzenie wzdłuż LK 201 na odcinku od km 185+639 do km 185+821 km (strona prawa);
- siedlisko przyrodnicze 6430 – Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) – ogrodzenie wzdłuż LK 201 na odcinku od km 191+400 do km 191+550 (strona prawa);
- e) do wygradzenia zastosować taśmę w jaskrawym kolorze, o szerokości minimum 3 cm;

### 3. uchylam pkt I.2.4. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Zapewnić zachowanie warunków wodnych i obecnego poziomu wód, poprzez zastosowanie w rowach odwadniających umocnień ze szczelnymi ściankami lub innych adekwatnych rozwiązań uniemożliwiających odwodnienie, na wskazanych terenach:

- siedliska 91E0 (łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe):
  - i. od km 158+250 do km 158+800 (strona lewa),
  - ii. od km 159+000 do km 159+100 (strona lewa),
  - iii. od km 180+700 do km 180+800 (po obu stronach),
  - iv. od km 184+250 do km 184+400 (po obu stronach);
- siedliska 6410 – zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*):
  - i. od km 185+639 do km 185+821 (strona prawa);
- siedliska 6430 – ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*):
  - i. od km 191+400 do km 191+550 (strona prawa);
- siedliska 3150 – starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*:
  - i. od km 139+250 do km 139+600 (strona prawa),
  - ii. od km 159+100 do km 160+250 (strona lewa);
- siedliska 7140 – torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*):
  - i. od km 157+100 do km 157+250;
- użytku ekologicznego Jezioro Kackie – od km 193+700 do km 195+000.”;

**4. uchylam pkt I.2.6. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Przed rozpoczęciem prac wygrodzić za pomocą taśmy ostrzegawczej, zamontowanej na wysokości ok. 40 cm, przeznaczone do pozostawienia części stanowiska rakiety pospolitego (*Pleurozium schreberi*) znajdujące się w odległości do 15 metrów od osi torowiska LK 201, tj. w km 145+234, km 145+759, km 145+900, km 146+444, km 152+235, km 171+943, km 182+520, km 189+580.”;

**5. uchylam pkt I.2.7. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Przed rozpoczęciem prac wygrodzić za pomocą taśmy ostrzegawczej, zamontowanej na wysokości ok. 40 cm, przeznaczoną do pozostawienia część stanowiska mokradłoszki zaostrej (*Calliergonella cuspidata*) znajdującego się przy LK 201 w km 153+400 i km 160+059.”;

**6. uchylam pkt I.2.12. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Prace ingerujące w koryta cieków oraz ich linię brzegową w szczególności roboty wpływające na lokalne warunki fizyko-chemiczne wody i charakterystykę hydromorfometryczną koryta cieków, prowadzić poza okresem tarła ryb i inkubacji ikry, który przypada na okres 1 marca – 30 czerwca. Na parkingu w miejscowości Gołubie o powierzchni przekraczającej 0,1 ha, przed odprowadzeniem wód do odbiornika, należy zamontować urządzenia redukujące stężenie zawiesiny ogólnej do wartości poniżej 100 mg/l i stężenie węglowodorów ropopochodnych poniżej 15 mg/l.”;

**7. uchylam pkt I.2.13. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„a) Teren budowy musi być poddawany przez nadzór przyrodniczy (specjalista herpetolog) regularnym kontrolom w trakcie całego okresu aktywności zinwentaryzowanych gatunków płazów (tj. w okresie od 15 lutego do 15 listopada). W okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 1 marca do 15 maja oraz od 15 sierpnia do 15 października miejsca mogące stanowić pułapki dla płazów (wiaderka herpetologiczne, wykopy, zastoiska wodne, koleiny) muszą być kontrolowane dwa razy dziennie (rano i wieczorem), w pozostałym okresie (tj. od 15 lutego do 1 marca, od 15 maja do 15 sierpnia oraz od 15 października do 15 listopada) raz dziennie. W przypadku stwierdzenia obecności płazów, osobniki przenieść pod nadzorem przyrodniczym do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska zlokalizowanego poza zasięgiem oddziaływania inwestycji.

b) przed rozpoczęciem prac budowlanych, pod nadzorem herpetologa należy zabezpieczyć siedliska płazów (m.in. miejsca ich rozrodu), znajdujące się w buforze 100 m od osi toru kolejowego poprzez montaż tymczasowych płotków ochronnych. Płotki należy zamontować na poniższych odcinkach linii kolejowych:

<b>LK 201 km:</b>	
– 137+570 – 137+610, strona prawa	– 140+115 – 140+240, strona lewa
– 138+000 – 138+930, strona lewa	– 140+320 – 140+345, strona prawa
– 139+210 – 139+730, strona prawa	– 140+350 – 140+695, strona prawa
– 139+770 – 139+810, strona prawa	– 140+480 – 140+575, strona lewa
– 139+850 – 140+160, strona prawa	– 140+710 – 140+745, strona lewa
	– 140+835 – 140+860, strona lewa

- 140+890 – 140+930, strona lewa
- 141+175 – 141+580, strona lewa
- 141+840 – 141+990, strona lewa
- 142+165 – 142+210, strona prawa
- 142+445 – 142+500, strona lewa
- 142+495 – 142+575, strona lewa
- 143+495 – 143+720, strona prawa
- 144+480 – 144+515, strona lewa
- 146+825 – 148+390, strona lewa
- 151+195 – 153+015, strona lewa
- 153+580 – 154+595, strona lewa
- 154+850 – 154+915, strona lewa
- 155+195 – 155+320, strona prawa
- 157+000 – 157+165, strona lewa
- 159+000 – 159+030, strona prawa
- 159+500 – 160+300, strona lewa
- 160+800 – 160+820, strona prawa
- 161+140 – 161+195, strona lewa
- 162+045 – 162+470, strona lewa
- 163+510 – 163+590, strona lewa i prawa
- 163+955 – 164+165, strona lewa
- 164+350 – 164+430, strona lewa
- 165+360 – 165+680, strona prawa
- 166+960 – 167+000, strona prawa
- 167+720 – 168+210, strona prawa
- 174+320 – 174+905, strona prawa
- 175+705 – 175+740, strona prawa
- 175+810 – 175+940, strona lewa
- 184+085 – 184+120, strona prawa
- 184+570 – 184+660, strona lewa
- 184+850 – 184+860, strona lewa
- 184+880 – 184+930, strona lewa
- 185+205 – 185+295, strona lewa
- 185+405 – 185+500, strona lewa
- 189+360 – 189+605, strona prawa
- 192+950 – 193+220, strona prawa
- 193+800 – 195+210, strona prawa

**LK 214 km:**

- 5+400 – 5+640, strona prawa
- 6+550 – 6+570, strona prawa

**LK 229 km:**

- 34+630 – 34+700, strona prawa
- 35+340 – 35+470, strona lewa
- 36+140 – 36+370, strona lewa
- 37+370 – 37+430, strona lewa

- c) tymczasowe ogrodzenie ochronne należy zamontować na całej długości zidentyfikowanych siedlisk płazów oraz w odległości ok. 100 m od ich początku i końca. Dopuszcza się możliwość modyfikacji lokalizacji i długości płotków pod nadzorem herpetologa, uwzględniając aktualne uwarunkowania środowiskowe i front robót.
- d) ogrodzenie powinno być wykonane z geowłókniny, folii lub siatki z tworzywa sztucznego o oczkach nie większych niż  $5 \times 5$  mm, o wysokości minimum 50 cm nad poziomem gruntu, być wkopane na minimum 10 cm pod powierzchnię gruntu oraz posiadać odgięcie górnej krawędzi na zewnątrz terenu (w kierunku otaczającego terenu) pod kątem  $45-90^\circ$  tworząc daszek (przewieszkę) o szerokości wynoszącej minimum 10 cm. Zakończenie ogrodzenia powinno posiadać kształt litery „U”, powodujący zmianę kierunku ruchu zwierząt.
- e) wzdłuż tymczasowego ogrodzenia ochronnego i na jego końcach wkopać wiaderka z przepuszczalnym dnem, wyłożone patykami i liśćmi. Do każdego wiadra należy włożyć kij w taki sposób, aby wystawał z niego i umożliwiał wyjście z pułapki małym zwierzętom. Herpetolog z nadzoru przyrodniczego określi rozmieszczenie wiader, uwzględniając aktualne uwarunkowania środowiskowe i front robót.”;

**8. uchylam pkt I.2.14. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Należy zachować prześwit (szczelinę) o wysokości ok. 5 cm pomiędzy powierzchnią torowiska a stopką szyny, w celu umożliwienia przemieszczania się płazów i małych ssaków. Szczelina

musi występować pod każdą szyną, po obu stronach torowiska, na całej długości przedmiotowych linii kolejowych z wyjątkiem obiektów inżynierskich (mosty, wiadukty, przepusty) i na przejazdach oraz w buforze 10 m od nich.”;

**9. uchylam pkt I.2.16. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Prace obejmujące remonty i przebudowy mostów oraz wiaduktów prowadzić pod nadzorem przyrodniczym – specjalisty ornitologa, w celu weryfikacji zasiedlenia ich przez ptaki. W przypadku stwierdzenia gniazdowania, prace budowlane przerwać aż do momentu zakończenia lęgów przez ptaki, zgodnie z zaleceniami nadzoru ornitologicznego. Dodatkowo na izolatorach pionowych sieci trakcyjnej i linii potrzeb nietrakcyjnych (LPN) należy zamontować osłony przeciw ptakom, zapobiegające porażeniu prądem”.

**10. uchylam pkt I.2.17. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„a) Wycinkę drzew i krzewów prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 15 października do końca lutego. W sytuacji konieczności prowadzenia wycinki również w okresie lęgowym dopuszcza się taką możliwość, ale na maksymalnie 7 dni przed planowaną wycinką drzew i krzewów ornitolog pełniący nadzór przyrodniczy powinien przeprowadzić kontrolę terenu, pod kątem obecności stanowisk lęgowych ptaków. W przypadku stwierdzenia lęgów, prace związane z wycinką należy wstrzymać do czasu wyprowadzenia młodych. Możliwość ponownego podjęcia ww. prac należy skonsultować z ornitologiem.

b) Przed wycinką drzew chiropterolog pełniący nadzór przyrodniczy powinien zweryfikować, czy w drzewostanie przeznaczonym do wycinki znajdują się kryjówki nietoperzy. Jeżeli wycinka będzie prowadzona w okresie od 1 listopada do 31 marca to drzewa mogą być skontrolowane w dowolnym czasie przed wycinką. W przypadku stwierdzenia obecności kryjówek zimowych nietoperzy, wycinkę drzew należy wstrzymać do zakończenia okresu hibernacji i opuszczenia tych kryjówek przez nietoperze. Jeżeli wycinka drzew będzie miała miejsce w terminie od 1 kwietnia do 31 października to kontrola chiropterologiczna musi mieć miejsce do 3 dni przed wycinką. W przypadku potwierdzenia obecności kolonii lęgowej nietoperzy w drzewach przeznaczonych do wycinki, należy wstrzymać się z usunięciem drzew do czasu opuszczenia przez nietoperze kryjówek rozrodczej. W sytuacji wykrycia kryjówek innego typu, które nie pełnią wspomnianych powyżej funkcji, należy stosować się do zaleceń chiropterologa pełniącego nadzór przyrodniczy, który wskaże dalszy sposób postępowania.”;

**11. uchylam pkt I.2.18. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„a) Przed wycinką drzew, w miejscach wyznaczonych przez ornitologa, należy zawiesić 60 budek lęgowych, w tym: 30 typu A, 20 typu B, 6 typu D i 4 budki dla sów. Budki powinny zostać wywieszane w pasie o szerokości ok. 0,5 km od linii wycinki drzew, w głębi lasu oraz w strefach ekotonowych (na obrzeżach lasów). Zagęszczenie budek ma wynosić 3 – 4 budki na 1 ha lasu. Budki typu A należy wieszać w minimalnej odległości 30 – 50 m od siebie, a budki dla sów minimum 300 metrów od siebie. Budki należy objąć kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem, co najmniej raz na dwa lata, w

terminie od 15 października do końca lutego, przez okres 10 lat od momentu zawieszenia. W przypadku uszkodzenia budki konieczna jest jej naprawa lub wymiana na nową.

- b) Przed wycinką drzew należy powiesić 70 skrzynek dla nietoperzy (35 skrzynek typu Stratmann oraz 35 skrzynek typu Issel) na następujących odcinkach linii kolejowych:
- 25 skrzynek na odcinku linii kolejowej nr 201 od km ok. 136+096 do km ok. 163+250,
  - 15 skrzynek na odcinku linii kolejowej nr 201 od km ok. 163+250 do km ok. 187+045,
  - 10 skrzynek na odcinku linii kolejowej nr 201 od km ok. 187+045 do km ok. 205+200,
  - 20 skrzynek na odcinku linii kolejowej nr 229 od km ok. 31+000 do km 42+100 oraz linii kolejowej nr 214 jako łącznicy z linią kolejową 229 od km 8+150 do km ok. 11+407.
- Skrzynki powinny być rozwieszane w pasie o szerokości ok. 0,5 km od linii wycinki drzew, optymalnie wzdłuż dróg leśnych, przecinek, linii oddziałowych, przy granicy z terenami otwartymi, w pobliżu zbiorników wodnych. Przy wyborze miejsca i sposobu zawieszenia budek należy kierować się wskazaniem chiropterologa z nadzoru przyrodniczego. Skrzyнки należy ponumerować, oznaczyć współrzędnymi geograficznymi na mapie i objąć kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem, co najmniej raz na dwa lata, przez okres 10 lat od momentu zawieszenia. W przypadku uszkodzenia skrzynki konieczna jest jej naprawa lub wymiana na nową.
- c) W rejonie peronów i parkingów należy wykonać nasadzenia drzew i krzewów. Gatunki drzew i krzewów wykorzystane do nasadzeń muszą być rodzime dla lokalnej dendroflory i dostosowane do lokalnych warunków siedliskowych. Zabrania się stosowania do nasadzeń gatunków obcych, inwazyjnych. W przypadku parkingów, zatok i miejsc postojowych: o powierzchni do 100 m<sup>2</sup> należy nasadzić min. 3 drzewa i min. 6 szt. krzewów, o powierzchni powyżej 100 m<sup>2</sup> należy nasadzić 3 drzewa i 6 szt. krzewów na każde rozpoczęte 100 m<sup>2</sup> zasklepionej powierzchni. W przypadku peronów należy nasadzić min. 4 drzewa i 10 szt. krzewów na każde 50 m długości peronu. Nasadzenia należy zlokalizować w bliskim sąsiedztwie parkingów i peronów. Nowe nasadzenia należy objąć 2 letnim okresem pielęgnacji. Termin sadzenia drzew i krzewów określi specjalista dendrolog. Należy prowadzić monitoring udatności i trwałości nasadzeń drzew i krzewów, w okresie 2 lat od ich posadzenia. W przypadku stwierdzonego braku zachowania żywotności ich zasadzenia, należy uzupełnić ubytki w stosunku 1:2 (za każde 1 drzewo i za każdy 1 krzew lub powierzchnię krzewu, które nie przyjęły się w gruncie, nasadzić 2 nowe). Nie później niż 3 lata od oddania przedsięwzięcia do użytkowania, należy przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku, Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku i Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska wyniki przeprowadzonego przez dendrologa monitoringu udatności nasadzeń, a w nim m.in. wskazanie miejsc stwierdzonych ubytków nasadzeń, oraz po uzupełnieniu ubytków, wskazanie miejsc wszystkich wykonanych w ramach przedsięwzięcia nasadzeń zastępczych.
- d) Na każdej możliwej przestrzeni pokrytej warstwą ziemi, na terenach przekształconych w wyniku realizacji przedsięwzięcia (w odległości minimum do 20 m w każdą stronę od granicy peronów, parkingów, zatok postojowych, miejsc postojowych), należy zasadzić mieszanek traw zawierającą minimum 1% (masowo) kwiatów łąkowych. Zasadzoną trawę

należy objąć 3 miesięczną pielęgnacją obejmującą co najmniej: 2 krotne podlewanie w pierwszym tygodniu po zasianiu oraz jednokrotne koszenie i dosianie trawy w miejscach w których trawa nie wzeszła. Na potwierdzenie udatności nasadzeń traw należy wykonać dokumentację fotograficzną i zamieścić ją w dokumentacji, o której mowa w punkcie c.”;

**12. uchylam pkt I.2.19. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Prace rozbiórkowe i remontowe dotyczące przepustów, mostów, wiaduktów kolejowych i wiaduktów drogowych poprzedzić kontrolą specjalisty chiropterologa, w celu stwierdzenia, czy przedmiotowe obiekty stanowią miejsca zimowania lub są kryjówkami rozrodczymi nietoperzy. W przypadku potwierdzenia, że w obiektach tych hibernują nietoperze lub obecne są ich kolonie, w okresie zimowym (tj. od 15 listopada do 15 marca) oraz letnim (tj. od 1 czerwca do 31 lipca) w ich obrębie i w pobliżu, tj. w odległości do 20 m, nie mogą odbywać się żadne roboty budowlane.”;

**13. uchylam pkt I.2.23. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Wszystkie prowadzone prace należy objąć nadzorem przyrodniczym, który ma się składać z wykwalifikowanych specjalistów (w szczególności herpetologa, ichtiologa, ornitologa, teriologa, chiropterologa, mykologa oraz botanika), posiadających doświadczenie praktyczne, zdobyte w trakcie pracy w terenie. Do zadań nadzoru przyrodniczego będzie należało m.in.:

- a) kontrola prac prowadzonych w pobliżu pomników przyrody (LK 201 km: 150+954; 181+469; 181+470 i 191+749). W przypadku, gdyby stwierdzono, że prowadzone prace mogą zagrażać drzewom pomnikowym w km 150+954, 181+469 i 191+749 zabezpieczyć je w sposób opisany w **pkt I.2.9** decyzji. W przypadku pomnika przyrody zlokalizowanego w km 150+954, nadzór przyrodniczy może zastosować niewielką modyfikację wspomnianego sposobu zabezpieczenia drzew, jeżeli jest to konieczne ze względu na kolizję z pracami budowlanymi. Modyfikacja ta nie może powodować zagrożenia dla ww. obiektu chronionego;
- b) prowadzenie monitoringu poziomu wód gruntowych na obszarze chronionych siedlisk przyrodniczych 91E0, 3150 (Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion, Potamion*), 7140 (torfowiska przejściowe i trzęsawiska, przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*), 7230 (górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk), 91F0 (łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Quercu-Ulmetum*), 6410 i 6430 zgodnie z zaleceniami dotyczącymi sposobu monitorowania stanu siedlisk, zawartymi w przewodnikach metodycznych do monitoringu siedlisk przyrodniczych, opracowanych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Siedliska te należy kontrolować w miesiącach wiosennych, letnich i wczesnojesiennych (tj. od 1 kwietnia do 30 września) pod kątem obecności charakterystycznych gatunków roślin oraz zmiany stosunków wodnych. Kontrole powinny odbywać się nie rzadziej niż raz na 21 dni. W pozostałych miesiącach należy sprawdzać stan zachowania siedlisk co najmniej raz w miesiącu. W przypadku zaobserwowania zmiany stosunków wodnych nadzór przyrodniczy podejmie decyzję o zabezpieczeniu (np. przez montaż ścianek szczelnych) ww. siedlisk przyrodniczych;



- c) kontrola drzew przeznaczonych do wycinki oraz obiektów inżynierskich przeznaczonych do przebudowy lub rozbiórki, pod kątem występowania w nich letnich i zimowych schronień nietoperzy oraz gniazd ptaków;
- e) wstrzymanie prac w pobliżu wykrytych schronień nietoperzy, do czasu opuszczenia tych miejsc przez ww. ssaki;
- f) nadzorowanie poprawności dostosowania obiektów inżynierskich, o których mowa w pkt II.1.4 decyzji, do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt, oraz właściwe zagospodarowanie terenu wokół ww. obiektów;
- g) sporządzanie dokumentacji z wykonanych prac, przedstawiającej spełnienie warunków decyzji oraz opis przeprowadzonych kontroli. Dokumentację należy przekazywać do RDOŚ w Gdańsku w ciągu miesiąca po zakończeniu każdego półrocza,
- h) kontrola realizacji warunków ujętych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, odnoszących się do minimalizowania i kompensowania wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze.”;

**14. uchylam pkt I.2.25. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Ograniczyć w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia.

W tym celu:

- a) ograniczać do 15 km/h prędkość jazdy pojazdów samochodowych na terenie budowy zlokalizowanym na terenach administracyjnych miast i wsi;
- b) zabezpieczyć przed pyleniem przywożone i przewożone grunty, materiały budowlane, poprzez zapewnienie ich optymalnej wilgotności;
- c) w okresach suszy teren zraszać wodą, a pyliste materiały sypkie zabezpieczać przed rozwiewaniem, np. poprzez przykrycie plandekami;
- d) transport materiałów sypkich realizować wywrotkami wyposażonymi w opony ograniczające pylenie;
- e) dla potrzeb transportowych wykorzystywać istniejącą sieć dróg publicznych, które w razie potrzeby należy zraszać wodą.”;

**15. uchylam pkt I.2.27. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„1. Na etapie realizacji przedsięwzięcia ograniczyć oddziaływanie akustyczne urządzeń i maszyn powodujących emisję dźwięków lub drgań, znajdujących się w odległości mniejszej niż 200 m od najbliższej zabudowy usytuowanej na terenie chronionym akustycznie, poprzez:

- a) stosowanie maszyn, wyposażonych w elementy zmniejszające emisję hałasu do środowiska (np. wytłumienia silników, wyrzutów spalin);
- b) dokonywanie przeglądu (minimum 1 raz dziennie) sprawności stosowanych maszyn i urządzeń oraz wykluczanie z użycia sprzętu niesprawnego (do czasu jego doprowadzenia do właściwego stanu technicznego);
- c) ograniczenie do minimum czasu prowadzenia prac z wykorzystaniem sprzętu, maszyn lub urządzeń, poprzez przygotowanie i wdrożenie harmonogramu najbardziej uciążliwych robót generujących hałas lub drgania. W harmonogramie należy uwzględnić ograniczenie jednoczesnej pracy sprzętu, maszyn i urządzeń do minimum oraz

zaplanowanie robót w taki sposób, aby prace najbardziej uciążliwe, tj. szlifowanie szyn, przewóz kruszyw, wysypywanie kruszywa, ubijanie gruntu, palowanie słupów, wbijanie ścianek szczelnych, podbijanie torów, wykonać w porze dnia;

- d) dowożenie kruszyw z miejsc magazynowania materiałów do miejsc prowadzenia robót za pośrednictwem samochodów;
- e) prowadzenie robót budowlanych powodujących hałas i drgania:
  - w porze dnia od poniedziałku do soboty w godzinach od 6:00 do 22:00,
  - w porze dnia w niedziele i pozostałe dni wolne od pracy od 8:00 do 20:00, lecz nie dłużej niż 8h dziennie,
  - w porze nocy od poniedziałku do piątku w godzinach od 22:00 do 6:00, pod warunkiem zastosowania przenośnych ekranów akustycznych na całej długości wykonywanych robót od strony terenów chronionych akustycznie oraz zastosowaniu mat wibroakustycznych pod pracującymi maszynami i urządzeniami, z wyłączeniem możliwości palowania słupów lub wbijania ścianek szczelnych.

2. Nakaz poinformowania o prowadzeniu robót z wykorzystaniem sprzętu, maszyn lub urządzeń, mieszkańców wszystkich budynków, których elewacja znajduje się w odległości do 50 m od miejsca prowadzenia robót, poprzez zawieszenie zawiadomienia, np. na ogrodzeniu, (od strony wejścia do budynku), co najmniej 24 h przed rozpoczęciem robót. Zawiadomienie powinno zawierać co najmniej informacje o planowanym dniu rozpoczęcia robót, zaleceniu zamknięcia okien od strony torów kolejowych, informacje wskazane w pkt 1.e oraz informacje o sposobie wnoszenia uwag związanymi z uciążliwościami prowadzonych prac.

3. Dopuszcza się pracę agregatów prądotwórczych przez całą dobę pod warunkiem zlokalizowania ich w odległości większej niż 150 m od elewacji najbliższej zabudowy. W przypadku konieczności lokalizowania agregatów w odległości od 15 do 150 m od zabudowy należy zastosować obudowę tłumiącą dźwięk o skuteczności minimum 10 dB. Zabrania się lokalizowania agregatów prądotwórczych w odległości mniejszej niż 15 m od zabudowy mieszkaniowej.

**16. uchylam pkt I.2.28. ww. decyzji i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;**

**17. uchylam pkt I.2.29. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Podczas prowadzenia prac będących źródłem wibracji w zakresie 10 Hz – 80 Hz, w bezpośrednim sąsiedztwie budynków, tj. w odległości mniejszej niż 50 m od nich, nie dopuszczać do sytuacji pracy kilku źródeł drgań w tym samym czasie.”;

**18. uchylam pkt I.2.30. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„W przypadku odkrycia zabytków archeologicznych w trakcie prowadzonych robót, fakt ten natychmiast, tj. nie później niż do 24 h, zgłosić właściwemu wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, właściwemu miejscowo wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta). Należy przerwać pracę do czasu dokonania oględzin przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.”;

**19. uchylam pkt I.2.34. ww. decyzji w brzmieniu i w tym zakresie orzekam:**

„Zapewnić prawidłowy i nieprzerwany odpływ wód opadowych z terenów lokalizacji linii kolejowej. W tym celu należy objąć procedurami kontroli i nadzoru wszystkie urządzenia do odprowadzania wód opadowych oraz zapewnić bieżące ich utrzymanie i wykonywanie napraw. Na całej długości przedsięwzięcia wyklucza się możliwość stosowania w ramach systemu odwodnienia tzw. „korytek krakowskich”. Dopuszcza się stosowanie kanalizacji szczelnej z wykorzystaniem korytek typu GARA lub podobnych płytkich korytek o łagodnym nachyleniu brzegów.”;

**20. uchylam pkt I.2.35. ww. decyzji w brzmieniu i w tym zakresie orzekam:**

„Prowadzić systematyczne oczyszczanie mostów i przepustów w fazie eksploatacji. W okresie pierwszych 9 lat od dnia oddania przedsięwzięcia do użytkowania należy oczyszczać mosty i przepusty min. 1 raz na 3 lata. Przed przystąpieniem do tych czynności należy przeprowadzać kontrole chiropterologiczne, wykonane przez specjalistę – chiropterologa, w celu stwierdzenia czy przedmiotowe obiekty stanowią miejsca zimowania lub są kryjówkami rozrodczymi nietoperzy. W przypadku potwierdzenia, że w obiektach tych hibernują nietoperze lub obecne są ich kolonie, czyszczenie należy prowadzić pod nadzorem chiropterologa, który zaplanuje odpowiedni sposób i harmonogram prowadzenia prac, wykluczający ryzyko niepokojenia nietoperzy.”;

**21. uchylam pkt I.2.36. ww. decyzji w brzmieniu i w tym zakresie orzekam:**

„Przeprowadzić szlifowanie szyn przed oddaniem przedsięwzięcia do użytkowania, na całej jego długości. Przeprowadzić badania defektoskopowe po szlifowaniu szyn i przed oddaniem przedsięwzięcia do użytkowania, na całej jego długości.”;

**22. uchylam pkt I.2.39. ww. decyzji w brzmieniu i w tym zakresie orzekam:**

„Zastosować środki minimalizujące oddziaływania akustyczne na środowisko, w postaci tłumików akustycznych montowanych do szyn obu torów, w każdym kierunku, lub w postaci tzw. zielonych ekranów akustycznych, umożliwiających ich jednostronne (od strony zabudowy) obsadzenie roślinnością pnącą, zgodnie z tabelą zamieszczoną poniżej:

Numer zabezpieczenia	Rodzaj zabezpieczenia	Minimalna wysokość ekranów licząc od główki szyny	Kilometraż	Lokalizacja (strona torów / tory)
1	tłumik	nd	138+060 – 138+200	tory
2	tłumik	nd	141+100 – 141+180	tory
3	ekran	1,5 m	148+472 – 148+598	lewa
4	ekran	5 m	149+576 – 149+631	prawa
5	tłumik	nd	153+731 – 153+839	tory
6	tłumik	nd	155+500 – 155+575	tory
7	ekran	1,5 m	163+348 – 163+526	prawa
8	tłumik	nd	165+946 – 166+085	tory

9	tłumik	nd	166+450 – 166+539	tory
10	tłumik	nd	178+106– 178+410	tory
11	ekran	1,5 m	178+367 – 178+542	prawa
12	tłumik	nd	178+538 – 178+624	tory
13	tłumik	nd	181+940 – 182+030	tory
14	tłumik	nd	184+240 – 184+315	tory
15	ekran	1,5 m	184+310 – 184+383	lewa
16	ekran	1,5 m	185+068 – 185+288	prawa

Wszystkie ekrany akustyczne muszą być osadzone na trwale w gruncie w taki sposób, aby od poziomu gruntu do korony ekranu, zastosowana przegroda była szczelna.”;

**24. uchylam pkt I.3 ww. decyzji i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;**

**25. uchylam pkt I.4 ww. decyzji i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;**

**26. uchylam pkt I.5 ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

- „1. W pierwszych 8 latach eksploatacji przedsięwzięcia należy regularnie wykaszć trawy, odmulać i usuwać odpady z rowów odwodnienia kolejowego (minimum 1 raz na 2 lata);
2. Należy zastosować mocowanie sprężyste szyn do podkładów kolejowych dla torów głównych zasadniczych i szlakowych oraz na wstawkach międzytorowych oraz wszystkich łącznicach na całej długości linii kolejowej nr 201 oraz nr 229;
3. Należy prowadzić selektywną gospodarkę odpadami;
4. Teren zaplecza budowy oświetlić kierunkowo, ograniczając kierowanie światła bezpośrednio z lamp poza jego teren;
5. Należy utrzymywać w czystości teren zajęty na czas realizacji inwestycji jak i teren wokół inwestycji;
6. Przechowywać materiały i sprzęty w wyznaczonych do tego miejscach;
7. Odpady w postaci ciekłej powinny być magazynowane w szczelnych pojemnikach, wykonanych z materiałów odpornych na działanie odpadów w nich magazynowanych, wyposażonych w szczelne zamknięcia, w miejscach utwardzonych, zabezpieczonych przed zanieczyszczeniami gruntu i opadami atmosferycznymi, wyposażonych w urządzenia lub środki do zbierania wycieków tych odpadów;
8. Odpady niebezpieczne należy magazynować w szczelnych pojemnikach wykonanych z materiałów, odpornych na działanie odpadów w nich magazynowanych lub w miejscach utwardzonych, zabezpieczonych przed zanieczyszczeniami gruntu i opadami atmosferycznymi.”;

**26. uchylam pkt I.6.1. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„W porozumieniu z nadzorem przyrodniczym (w szczególności botanikiem) należy określić w projekcie budowlanym szczegółowe parametry (w tym długość odcinka) umocnień ze szczelnymi ściankami lub innych adekwatnych rozwiązań do zastosowania w rowach

odwadniającego teren inwestycji, zapewniających zachowanie warunków wodnych i obecnego poziomu wód, a także uniemożliwiających odwodnienie siedlisk przyrodniczych znajdujących się na następujących odcinkach linii kolejowej LK 201:

- siedlisko 91E0 – łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe:
  - i. od km 158+250 do km 158+800 (strona lewa),
  - ii. od km 159+000 do km 159+100 (strona lewa),
  - iii. od km 180+700 do km 180+800 (po obu stronach),
  - iv. od km 184+250 do km 184+400 (po obu stronach),
- siedlisko 6410 (zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*):
  - i. od km 185+639 do km 185+821 (strona prawa),
- siedlisko 6430 – ziołorośla górskie (*Adenostylin alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*):
  - i. od km 191+400 do km 191+650 (strona prawa),
- siedlisko 3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion*:
  - i. od km 139+250 do km 139+600 (strona prawa),
  - ii. od km 159+100 do km 160+250 (strona lewa),
- siedlisko 7140 – torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)
  - i. od km 157+100 do km 157+250
- użytek ekologiczny Jezioro Kackie – od km 193+700 do km 195+000.”;

**27. uchylam pkt I.6.4. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Nowe odwodnienie LK 201 zaprojektować i poprowadzić w sposób nienaruszający granic rezerwatu przyrody „Jar Rzeki Raduni”. Wszelkie urządzenia i obiekty kolejowe na całej długości przedsięwzięcia, w szczególności związane z odwodnieniem, odprowadzaniem i podczyszczaniem ścieków, które mogą powodować śmiertelność zwierząt, należy tak zaprojektować w uzgodnieniu z prowadzącym nadzór herpetologiem, aby nie mogły być wykorzystywane jako miejsca okresowego lub stałego bytowania zwierząt a ww. urządzenia i obiekty winny być skonstruowane i zabezpieczone w sposób uniemożliwiający przedostanie się do nich zwierząt, poprzez zamontowanie odpowiednich krat, zasuw i ogrodzeń. W zależności od sytuacji terenowej oraz uwarunkowań technicznych, w miejscach wskazanych przez herpetologa, elementy systemu odwodnienia wyposażyć w urządzenia umożliwiające wydostanie się z niego uwieczonych zwierząt. Urządzenia te montować pod nadzorem i zgodnie ze wskazaniami herpetologa.”;

**28. uchylam pkt I.6.6. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Zaprojektować zbiorniki retencyjne przy linii kolejowej nr 201 w km 149+532, km 149+588, km 167+150, km 172+970, km 173+870 i km 175+000. Zbiorniki te należy ogrodzić siatką o średnicy oczek nie większej niż 0,5 × 0,5 cm (z wyłączeniem siatek polimerowych). Ogrodzenie powinno mieć wysokość minimum 50 cm ponad powierzchnię terenu, być

zakopane w gruncie na głębokość min. 10 cm oraz posiadać przewieszkę o szerokości minimum 5 cm skierowaną w stronę otaczającego terenu. Należy zapewnić odpowiedni i trwały naciąg siatki, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża trwałość i efektywność ogrodzenia. Ogrodzenie należy zamontować niezwłocznie po wykonaniu zbiorników retencyjnych. Teren projektowanej niecki wypadowej przepustów zlokalizowanych w km 164+763 i km 185+725 należy ogrodzić siatką leśną z zastosowaniem siatki dogęszczającej, o parametrach ustalonych dla ogrodzenia zbiorników retencyjnych.”;

**30. uchylam pkt II.1. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

- „1. Przeprowadzić inwentaryzację stanu technicznego budynków zlokalizowanych w pasie 30 m od miejsca prowadzenia robót, przed przystąpieniem do budowy;
2. Wykonywać systematyczne przeglądy eksploatacyjne urządzeń oczyszczających wody opadowe (pierwszy przegląd w terminie od 6 do 12 miesięcy od oddania przedsięwzięcia do użytkowania, kolejne przeglądy nie rzadziej niż 1 raz na 2 lata przez 9 lat licząc od dnia wykonania pierwszego przeglądu);
3. Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy:
  - a) prowadzić monitoring skuteczności obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt, (wskazanych w pkt 4) w 1. i 3. roku po oddaniu przedsięwzięcia do użytku; monitoring tych obiektów prowadzić przy wykorzystaniu metod takich jak: fotopułapki, rejestracja tropów zwierząt na pasach z piaskiem, tropienia po świeżym opadzie śniegu; dodatkowo należy identyfikować odchody lub ślady żerowania na powierzchni przejścia oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie,
  - b) co najmniej jeden raz w roku przez 10 lat przeprowadzać kontrolę stanu obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt oraz szczeliny o wysokości nie mniejszej niż 5 cm pomiędzy powierzchnią torowiska, a stopką szyny; w przypadku, gdy zajdzie taka konieczność należy wykonać niezbędne prace naprawcze,
  - c) prowadzić kontrole obiektów inżynierskich pod kątem wykorzystania ich przez nietoperze jako schronienia zimowe oraz letnie kryjówki w 2. i 3. roku po oddaniu inwestycji do użytku,
  - d) prowadzić monitoring śmiertelności dużych i średnich ssaków dwa razy w roku w październiku oraz kwietniu w 1., 3. i 5. roku po oddaniu przedsięwzięcia do użytku na następujących odcinkach linii kolejowej:
    - LK 201, od km 137+846 do km 139+394,
    - LK 201, od km 141+313 do km 141+900,
    - LK 201, od km 144+078 do km 144+485,
    - LK 201, od km 145+000 do km 160+316,
    - LK 201, od km 164+860 do km 165+460,
    - LK 201, od km 169+344 do km 170+416,
    - LK 201, od km 172+469 do km 173+119
    - LK 201, od km 190+973 do km 191+432,
    - LK 201, od km 193+154 do km 193+810,
    - LK 201, od km 197+931 do km 198+799,

- LK 229, od km 34+038 do km 34+977,
- LK 229, od km 38+266 do km 39+411,
- LK 214, od km 0+740 do km 0+513,
- LK 214, od km 5+293 do km 6+313.

Wyniki monitoringu, o którym mowa w pkt a, c i d w formie opisanych zestawień rocznych, uwzględniające wyniki monitoringu z lat poprzednich, przedkładać Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska i Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku w terminie do końca marca następnego roku w stosunku do roku wykonania monitoringu;

4. Wymienione poniżej obiekty inżynierskie należy dostosować do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt, poprzez zapewnienie minimalnych parametrów strefy dostępnej dla zwierząt:
- a) mosty pozwalające na migrację zwierząt średnich:
    - most na rzece Raduni, linia nr 201 w km 163+652 – po stronie lewej pas terenu dostępny dla zwierząt o szerokości od ok 1,4 m do ok. 8 m i wysokości ok. 3,8 m oraz po stronie prawej pas terenu dostępny dla zwierząt o szerokości od ok. 1,6 m do ok. 7,8 m i wysokości ok. 4,1 m;
    - most na rzece Słupina, linia nr 201 w km 177+364 – po stronie lewej pas terenu dostępny dla zwierząt o szerokości od 3,3 m do ok. 8,3 m i wysokości ok. 16,8 m oraz po stronie prawej pas terenu dostępny dla zwierząt o szerokości od 7,1 m do ok. 12,3 m i wysokości ok. 15,9 m;
    - most na rzece Strzelniczka, linia nr 201 w km 184+483 – po stronie lewej pas terenu dostępny dla zwierząt o szerokości od 9,92 m do ok. 12,22 m i wysokości ok. 6,92 m oraz po stronie prawej pas terenu dostępny dla zwierząt o szerokości od 2,76 m do ok. 4,26 m i wysokości ok. 7 m;
  - b) mosty i przepusty pozwalające na migrację zwierząt małych:
    - most na rzece Raduni, linia nr 214 w km 0+814 – po stronie lewej pas terenu dostępny dla zwierząt o szerokości 1 m i wysokości ok. 1,5 m oraz po stronie prawej pas terenu dostępny dla zwierząt o szerokości od 1,5 m i wysokości ok. 1,5 m;
    - przepusty na LK 201 w km 142+164 i km 157+070 – zamontować obustronne półki o szer. 1 m. Wysokość od powierzchni półki do sklepienia przepustu powinna wynosić min. 1,5 m. Półki należy pokryć warstwą ziemi. Rzędna półek powinna znajdować się powyżej poziomu wody średniej dla danego cieku;
  - c) wiadukty kolejowe nad drogami gruntowymi na linii kolejowej LK 201:
    - w km 192+720 światło poziome 6,5 m (w tym droga 4,5 m), wysokość 4,5 m;
    - w km 193+410 światło poziome 6,5 m (w tym droga 4,5 m), wysokość 4,2 m;
  - d) zagospodarowanie terenu w otoczeniu ww. obiektów wykonać pod nadzorem specjalistów: herpetologa i teriologa z nadzoru przyrodniczego w sposób umożliwiający zwierzętom migrację, uwzględniając lokalizację i sposób budowy elementów odwodnienia, parametry i sposób zagospodarowania skarp i terenów przyległych do skarp, w tym dróg. Strefy przejść dla zwierząt powinny w sposób łagodny i płynny przechodzić w sąsiadujący teren, zachowując naturalny charakter otoczenia.”;

**31. uchylam pkt II.2. ww. decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„W ramach analizy porealizacyjnej należy wykonać pomiary hałasu na terenach chronionych akustycznie, dla zabudowy oznaczonej receptorem w kolumnie nr 1 poniższej tabeli. Wykonanie pomiarów we wskazanych lokalizacjach umożliwi dokonanie weryfikacji czy na terenach chronionych akustycznie najbardziej narażonych na przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu oraz na terenach, dla których zastosowano środki minimalizujące hałas, akustyczne standardy jakości środowiska będą zachowane. Analizę porealizacyjną należy wykonać terminie po osiągnięciu docelowych parametrów techniczno-eksploatacyjnych, lecz najwcześniej w terminie 12 miesięcy od oddania przedsięwzięcia do użytkowania. Każdy przeprowadzony pomiar powinien trwać co najmniej 2 pełne dni ciągiem lub w rozbiu na dwa pojedyncze dni. Dokumentację z wykonanych pomiarów (w tym sprawozdanie z pomiarów) wraz z informacją o podjętych działaniach minimalizujących hałas (w przypadku stwierdzenia przekroczeń poziomów dopuszczalnych hałasu), należy przekazać w terminie do 24 miesięcy od dnia oddania przedsięwzięcia do użytkowania do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Gdańsku, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku i Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Analizą porealizacyjną należy objąć następujące tereny chronione akustycznie:

1	2	3	4	5	6	7
Nr receptora	Współrzędna X [m]	Współrzędna Y [m]	Kilometraż linii kolejowej 201	Strona linii kolejowej	Gmina	Powiat
13	433897	696325	138+095	P	Kościerzyna	kościerski
21 (wcześniej 10)	433799,4	699171,2	141+134	P	Kościerzyna	kościerski
95	436541	705267	148+491	L	Kościerzyna	kościerski
110	437238	705866	149+413	L	Kartuzy	kartuski
114	437432	705930	149+600	P	Stężyca	kartuski
126 (wcześniej 43)	438528,7	706760,6	150+987	L	Stężyca	kartuski
135	439060	707170	151+659	L	Stężyca	kartuski
140	439278	707285	151+912	L	Stężyca	kartuski
179 (wcześniej 71)	440748	708379,5	153+788	L	Stężyca	kartuski
198	442474	708202	155+530	P	Stężyca	kartuski



209	443256	708193	156+331	L	Stężycza	kartuski
217	444225	707946	157+321	P	Somonino	kartuski
232	446905	711043	161+596	P	Somonino	kartuski
260 (wcześniej 95)	447629,7	712681,5	163+434	P	Somonino	kartuski
288 (wcześniej 111)	449668,1	713928,3	166+016	L	Kartuzy	kartuski
295 (wcześniej 118)	449800,4	713945,4	166+150	L	Kartuzy	kartuski
291	449707	713876	166+045	P	Kartuzy	kartuski
302 (wcześniej 122)	450143,5	713997,6	166+498	L	Kartuzy	kartuski
311	450572	713968	166+922	L	Kartuzy	kartuski
334 (wcześniej 137)	457219,9	719835,3	176+546	L	Żukowo	kartuski
365 (wcześniej 149)	458787,1	720266,8	178+165	P	Żukowo	kartuski
370 (wcześniej 152)	458841,4	720342,2	178+248	L	Żukowo	kartuski
372	458881	720302	178+263	P	Żukowo	kartuski
376	458922	720406	178+355	L	Żukowo	kartuski
383 (wcześniej 160)	459060	720417,5	178+470	P	Żukowo	kartuski
408	461096	722696	181+534	L	Żukowo	kartuski
411 (wcześniej 171)	461174,3	722792,5	181+658	L	Żukowo	kartuski
418 (wcześniej 175)	461420	722987	181+961	P	Żukowo	kartuski
427 (wcześniej 178)	462415,6	725119,1	184+345	L	Żukowo	kartuski
433 (wcześniej 181)	463025,4	725705,7	185+183	P	Żukowo	kartuski
439	463604	726869	186+504	L	Żukowo	kartuski
441 (wcześniej 184)	463896,2	727420,7	187+128	P	Gdańsk	Gdańsk

455	464081	727895	187+638	P	Gdańsk	Gdańsk
461 <sup>1</sup>	464132	728035	187+787	P	Gdańsk	Gdańsk
465	464132	728205	187+942	L	Gdańsk	Gdańsk
472 (wcześniej 197)	464234,4	728285,5	188+057	P	Gdańsk	Gdańsk
554 (wcześniej 237)	467362,7	734869,4	196+779	L	Gdańsk	Gdańsk
601	469902	738812	203+607	L	Gdynia	Gdynia
33	433450	700205	142+229	L	Kościerzyna	kościerski
137	439096	707182	151+696	L	Stężycza	kartuski
149	439995	707916	152+897	P	Stężycza	kartuski
230	446842	710996	161+518	P	Somonino	kartuski
285	449612	713922	165+960	L	Kartuzy	kartuski
438	463265	725928	185+507	P	Żukowo	kartuski
465	464132	728205	187+942	L	Żukowo	kartuski
609	469785	739659	204+453	P	Gdynia	Gdynia

<sup>1</sup> - pomiary wykonać od strony LK 201, pomiarów nie wykonywać od strony LK 235;

Należy zachować rezerwę terenową pod budowę ewentualnych ekranów akustycznych (w przypadku potwierdzenia takiej konieczności w ramach analizy porealizacyjnej) na następujących odcinkach:

- km 138+070 – 138+123 (strona prawa),
- km 148+472 – 148+598 (strona lewa),
- km 149+375 – 149+439 (strona lewa),
- km 150+950 - 151+020 (strona lewa),
- km 151+604 – 151+745 (strona lewa),
- km 151+881 – 151+940 (strona lewa),
- km 153+762 – 153+820 (strona lewa),
- km 155+498 – 155+569 (strona prawa),
- km 156+310 – 156+345 (strona lewa),
- km 157+310 – 157+340 (strona prawa),
- km 161+350 – 161+620 (strona prawa),
- km 165+925 – 166+272 (strona lewa),
- km 166+467 – 166+521 (strona lewa),
- km 166+900 – 166+930 (strona lewa),
- km 178+221– 178-293 (strona lewa),
- km 178+210 – 178+280 (strona prawa),

- km 178+280 – 178+440 (strona lewa),
- km 181+940 – 182+030 (strona prawa),
- km 186+466 – 186+544 (strona lewa),
- km 187+866 – 188+034 (strona lewa),
- km 187+951 – 188+107 (strona prawa),
- km 196+675 – 196+813 (strona lewa).”

### 32. w pozostałym zakresie utrzymuję decyzję organu I instancji w mocy.

#### UZASADNIENIE

RDOŚ w Gdańsku decyzją z dnia 30 czerwca 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.MR.LK.JP.111, działając na wniosek PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z dnia 23 kwietnia 2018 r., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji cytowanego w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia przedsięwzięcia.

PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. wskazała następujących pełnomocników w sprawie:

- ██████████ (pełnomocnictwo z dnia 27 lipca 2016 r., znak: IOR-028-936/16) złożone wraz z pismem z dnia 20 kwietnia 2018 r., znak: IOS4-4424-1.9/18,
- ██████████ (pełnomocnictwo z dnia 20 grudnia 2021 r.) złożone wraz z pismem PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z dnia 1 lutego 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.32 IRE-01831-I,
- ██████████ (pełnomocnictwo z dnia 16 grudnia 2021 r.) złożone wraz z pismem z dnia 25 marca 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.34 IRE-01831-I.

Strony postępowania, zgodnie z art. 49 Kpa, zostały poinformowane o wydaniu ww. decyzji zawiadomieniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 30 czerwca 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.JP.112. Społeczeństwo, zgodnie z art. 38 ustawy ooś oraz art. 49 Kpa, zostało poinformowane o ww. decyzji zawiadomieniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 30 czerwca 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.JP.114. Oba zawiadomienia zostały zamieszczone na okres min. 14 dni na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Gdańsku od dnia 1 lipca 2020 r., w Urzędzie Gminy Żukowo od dnia 6 lipca 2020 r., w Urzędzie Miejskim w Gdańsku od dnia 3 lipca 2020 r., w Urzędzie Gminy Kościerzyna od dnia 3 lipca 2020 r., w Urzędzie Gminy Somoniono od dnia 6 lipca 2020 r., w Urzędzie Gminy Kartuzy od dnia 6 lipca 2020 r., w Urzędzie Miasta Kościerzyna od dnia 6 lipca 2020 r., w Urzędzie Gminy Stężyca od dnia 8 lipca 2020 r., w Urzędzie Miasta Gdyni od dnia 10 lipca 2020 r. Biorąc pod uwagę najpóźniejszy termin wywieszenia, tj. dzień 10 lipca 2020 r., za datę doręczenia stronom zawiadomienia o wydaniu decyzji należy uznać ostatni, cztertnasty dzień publicznego obwieszczenia (liczony od dnia następnego po upublicznieniu zawiadomienia), tj. 24 lipca 2020 r. W związku z powyższym, ostatnim, cztertnastym dniem na złożenie odwołania, licząc od dnia doręczenia, był 7 sierpnia 2020 r.

Odwołania od decyzji RDOŚ w Gdańsku złożyli: ██████████

██████████  
 ██████████  
 ██████████

[REDAKCYJNE] pismem pn. „Mieszkańcy Pępowa” z dnia 28 lipca 2022 r.; [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r.; Wójt Gminy Stężyca pismem z dnia 17 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r. uzupełnionym pismem z dnia 28 grudnia 2020 r.; [REDAKCYJNE] i [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE] i [REDAKCYJNE] pismem z dnia 28 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE] i [REDAKCYJNE] pismem z dnia 25 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE] pismem z dnia 28 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE]; reprezentowany przez adwokatów [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r.; [REDAKCYJNE] i [REDAKCYJNE] pismem z dnia 28 lipca 2020 r. uzupełnionym pismem z dnia 28 grudnia 2020 r.; [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r. uzupełnionym pismem z dnia 27 grudnia 2020 r.; [REDAKCYJNE] i [REDAKCYJNE] pismem z dnia 28 lipca 2020 r., [REDAKCYJNE] reprezentowany przez adwokata [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r. uzupełnionym przez [REDAKCYJNE] pismami z dnia 28 lipca 2020 r., 27 grudnia 2020 r., 28 grudnia 2020 r. i przez pełnomocnika pismem z dnia 19 kwietnia 2021 r.; [REDAKCYJNE] i [REDAKCYJNE] pismem z dnia 27 lipca 2020 r. Wszystkie odwołania wpłynęły w przysługującym do tego terminie.

Strony i uczestnicy w postępowaniu na prawach strony w ww. odwołaniach:

1. wskazali, że w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego nie zebrano wszystkich niezbędnych do rozpatrzenia sprawy informacji, dlatego nie wiadomo, jakie będą skutki realizacji tej inwestycji m.in. w zakresie wpływu na chiropterofaunę. W zamian nałożono na wnioskodawcę obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, której wyniki mają określić oddziaływanie planowanej linii kolejowej na nietoperze;
2. zarzucili, że RDOŚ w Gdańsku przy wydawaniu zaskarżonej decyzji nie uwzględnił faktu, że w obrębie wiaduktu na ul. Leśnej w Pępowie znajdują się siedliska bytowania nietoperzy. Uczestnicy postępowania wskazali również, że w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z dnia 20 sierpnia 2018 r. (wraz z uzupełnieniami), dalej raport oos, brakuje informacji odnośnie występowania tych ssaków oraz ich liczebności na omawianym odcinku linii kolejowej LK 201. Zdaniem odwołujących w wyniku realizacji przedsięwzięcia dojdzie do płoszenia oraz zabijania nietoperzy, a ich siedliska zostaną zniszczone;
3. wskazali, że nałożony na wnioskodawcę obowiązek prowadzenia prac rozbiórkowych i remontowych w pobliżu przepustów pod nadzorem chiropterologa dowodzi, że badania terenowe charakteryzowały się brakami, gdyż nie obejmowały całego przebiegu trasy planowanych linii kolejowych. W konsekwencji organ I instancji nie posiadał wszystkich informacji, niezbędnych do tego, aby przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zrealizowane przy minimalnym wpływie na środowisko. Zdaniem odwołujących RDOŚ w Gdańsku, na etapie wydawania decyzji, powinien był posiadać wiedzę na temat tego, czy w obiektach, które mają być remontowane lub podlegać rozbiórce (lub w ich okolicy) są miejsca rozrodu lub zimowania nietoperzy. Okoliczność ta winna być wyjaśniona przed wydaniem decyzji.

Ponadto odwołujący zarzucili organowi I instancji, że wymóg, o którym mowa w **pkt I.2.19** zaskarżonej decyzji, ustalono jedynie w odniesieniu do miejsc zimowania nietoperzy. Skrytykowali oni także fakt, że nie określono warunku zobowiązującego wnioskodawcę do wykonania kompensacji przyrodniczej w zamian za zniszczone miejsca zimowania nietoperzy. Zdaniem odwołujących, taki sposób postępowania, skutkuje niszczeniem gatunków chronionych. W odwołaniach podkreślono również, że warunki odnoszące się do nadzoru przyrodniczego dowodzą, że organ I instancji zaniechał wyczerpującego zbadania i rozpoznania kwestii istotnych dla sprawy;

4. wskazali, że zarówno w raporcie ooś, jak i w kwestionowanej decyzji błędnie wskazano, że w trakcie realizacji przedsięwzięcia nie dojdzie do zlikwidowania żadnego pomnika przyrody. Dodatkowo ██████████ w uzupełnieniu z dnia 27 grudnia 2020 r. załączył mapę przedstawiającą usytuowanie pomnika przyrody, który jego zdaniem będzie musiał zostać usunięty;
5. zakwestionowali możliwość zastosowania ustalonych w decyzji działań minimalizujących w zakresie zabezpieczenia pomnika przyrody, usytuowanego w km 150+954 linii kolejowej LK 201, polegających na ogrodzeniu drzewa wraz z koroną, z uwagi na odległość wspomnianego drzewa od torów oraz średnicę jego korony;
6. zwrócili uwagę na możliwość pośredniego wpływu planowanego przedsięwzięcia na gatunki chronione w wyniku obniżenia poziomu wód gruntowych. Dodatkowo wskazali, że ani w raporcie ooś, ani w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zawarto informacji dotyczących pośredniego wpływu planowanej inwestycji na gatunki chronione występujące w zasięgu oddziaływania inwestycji;
7. wskazali na opracowanie „Formalne i merytoryczne uwagi do Raportu Środowiskowego (ROOŚ) opracowanego przez firmę Egis z Warszawy dla potencjalnej linii kolejowej LK 201 na odcinku Gdynia – Kościerzyna (Korytarz Kościerski) ze szczególnym uwzględnieniem Raportu „hałasowego” – 993/16”, w którym autor opisał unikalne walory turystyczne oraz przyrodnicze terenu, na którym realizowane ma być przedsięwzięcie. Wskazali, że analizowany obszar znajduje się w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jest najcenniejszym przyrodniczo fragmentem gminy Stężyca. Skarżący nawiązał do dokumentów planistycznych gminy Stężyca, m.in. wytycznych zawartych w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca”. W odniesieniu do obszaru „Wieżyca-Kolano-Krzeszna-Pierszczewko-Pierszczewo” wskazano, że są to tereny o dużej koncentracji zabudowy turystycznej. Odnosząc się do kwestii oddziaływania hałasu skarżący zauważył, że ewentualne zamontowanie ekranów akustycznych na całym odcinku linii, przebiegającym przez tzw. „Rynnę Wieżycką” negatywnie wpłynie na walory krajobrazowe tego terenu;
8. stwierdzili, że treść zaskarżonej decyzji nie wskazuje na to, aby RDOŚ w Gdańsku dokonał analizy wpływu planowanej linii kolejowej na cele ochrony (w szczególności związane z ochroną krajobrazu), dotyczące unikatowych wartości, a także ochrony siedlisk oraz ekosystemów. Dodatkowo w odwołaniu wskazano, że organ I instancji błędnie założył, że

sporne przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na obszary chronionego krajobrazu, a ponadto nie odniósł się do „wartości wynikających z ustanowienia tych obszarów”;

9. stwierdzili, że ani w raporcie ooś, ani w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji nie przedstawiono analizy wpływu poszczególnych elementów planowanego przedsięwzięcia na cele ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Ponadto skarżący uważają, że w ww. dokumentach nie odniesiono się do kwestii oddziaływania omawianej linii kolejowej na obszary chronionego krajobrazu. Odwołujący zarzucili naruszenie art. 66 ustawy ooś, a w szczególności art. 66 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś, tj. raport ooś nie zawiera opisu krajobrazu, w którym ma być zlokalizowane przedsięwzięcie;
10. wnieśli o „przeprowadzenie dowodów z uchwał krajobrazowych oraz analiz krajobrazowych będących podstawą ich ustanowienia z obszarów gmin, przez obszar których przebiegać ma sporna inwestycja”. Skarżący przyznali, że nie dysponują tymi dokumentami, zatem wnoszą o wystąpienie „do właściwych organów o przekazanie dokumentów kształtujących na ich obszarach politykę krajobrazową oraz wymagania dla ingerencji w krajobraz”. Zdaniem skarżących z dokumentów tych wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie będzie w sposób istotny oddziaływać na przedmiotowy teren, a wnioskodawca nie zaproponował żadnych środków minimalizujących lub zapobiegających oddziaływaniu przedsięwzięcia na krajobraz. Skarżący zasugerowali, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ I instancji mógł zobligować wnioskodawcę do podjęcia działań „poprawiających stan obecny i wykluczających jego pogorszenie”. W ocenie skarżących okoliczność, że przedmiotowa linia kolejowa oraz obiekty towarzyszące istnieją nie oznacza, że nie wpływają negatywnie na krajobraz. Ponadto omawiana infrastruktura kolejowa w wielu miejscach będzie stanowiła „przytłaczającą dominantę”;
11. stwierdzili, że RDOŚ w Gdańsku wydając decyzję środowiskową nie wiedział, gdzie powstaną obiekty, o których mowa w **pkt I.2.31**. Ponadto skarżący uważają, że warunek nie jest wystarczająco precyzyjnie sformułowany;
12. zarzucili, że RDOŚ w Gdańsku niesłusznie odstąpił od nałożenia obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko oraz nie uzasadnił w sposób właściwy swojego stanowiska w tej kwestii;
13. wskazali, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obowiązek prowadzenia prac pod nadzorem przyrodniczym oraz konieczność wykonania kontroli mających na celu zweryfikowanie występowania chronionych gatunków zwierząt przed przystąpieniem do prac dowodzi, że przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania na środowisko byłoby zasadne. Zdaniem skarżącego w przedmiotowej sprawie skala oddziaływań nie jest znana lub istnieją co do niej wątpliwości, które mogłyby zostać wyjaśnione w trakcie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Kontynuując ten wątek, ██████████ ██████████ dodatkowo wskazał, że „skoro w analizowanej sprawie istnieje możliwość znaczącego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, w tym na obszary chronione, to istnieją podstawy do przyjęcia, że skutki realizacji inwestycji nie są obecnie znane i przewidywalne. Istnieją zatem podstawy prawne i merytoryczny obowiązek

nakazania przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko”. W omawianym odwołaniu skrytykowano także treść art. 82 ust. 2 pkt 3 ustawy o os wskazując, że „wystarczyłoby zamieścić ogólne stwierdzenie o oddziaływaniu na którąkolwiek z form ochrony przyrody - przepis byłby prostszy w konstrukcji, a jednocześnie nie koncentrowałby uwagi na wybranej formie ochrony przyrody, jaką są obszary Natura 2000”. W związku z powyższym, skarżący wskazał, że organ I instancji nie ustalił na jakim odcinku planowanej linii kolejowej oraz w jaki sposób przedsięwzięcie może wpłynąć negatywnie na środowisko, co zobowiązuje organ II instancji do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia;

14. wskazali, że w związku z koniecznością budowy nasypów dla dodatkowego toru kolejowego dojdzie do zniszczenia obszarów Natura 2000;
15. stwierdzili, że z analizy treści warunków określonych w zaskarżonej decyzji nie wynika:
  - a) jakie powinny być warunki i terminy prowadzenia robót ingerujących w koryta cieków i linię brzegową,
  - b) czy i gdzie występują przedmioty ochrony i jakie działania należy podjąć w celu ich ochrony (**pkt I.2.16, I.2.17, I.2.19**),
  - c) jaki będzie zakres i oddziaływanie prac inwestycyjnych (skarżący zacytował fragment warunku I.2.23: „w przypadku, gdyby stwierdzono, że prowadzone prace mogą zagrażać drzewom (...)
  - d) czego dotyczą nakładane na wnioskodawcę obowiązki, przykładowo w **pkt I.2.26** decyzji RDOŚ w Gdańsku zawarł „katalog otwarty zabezpieczeń niezdefiniowanego przedmiotu ochrony”;
16. zakwestionowali zasadność nałożenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obowiązków, które mają być wypełniane przez nadzór przyrodniczy. Zdaniem skarżących w przedmiotowej sprawie nadzór przyrodniczy ma zastąpić właściwie przeprowadzoną ocenę oddziaływania inwestycji na środowisko. Ponadto skarżący wskazali, że nadzór przyrodniczy nie powinien decydować o nałożeniu warunków realizacji inwestycji, tak jak ma to miejsce w omawianej sprawie;
17. zwrócili uwagę na brak określenia szczegółowych wymagań odnośnie wiedzy i doświadczenia osób, które mają wchodzić w skład nadzoru, częstotliwości kontroli prowadzonych przez nadzór oraz dokumentowania procesu nadzoru, w tym informacji w jaki sposób nadzór jest prowadzony;
18. zarzucili zaskarżonej decyzji naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 75 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r., poz. 1973 t.j.), dalej POŚ. Skarżący wskazali, że na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego błędnie uznano, że w przedmiotowej sprawie nie ma konieczności zastosowania kompensacji strat spowodowanych wycinką drzew i krzewów. Skarżący zakwestionowali argument organu I instancji o niewielkiej skali wycinki, wskazując, że przywołany przepis ustawy POŚ nie zawiera żadnych wyłączeń z obowiązku naprawy szkód w stosunku do elementów przyrodniczych środowiska;

19. zarzucili RDOŚ w Gdańsku naruszenie w toku postępowania art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 t.j.) (dalej: kpa), w zw. z art. 75 § 1 kpa w zw. art. 77 § 1 kpa w zw. z art. 78 kpa poprzez oddalenie wniosków dowodowych o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych, m.in. biegłego sądowego ds. mykologii i ochrony środowiska [REDAKTOR]. Zdaniem [REDAKTOR] [REDAKTOR] opinia ww. biegłego sądowego może mieć istotne znaczenie dla sprawy, bowiem „przedmiotowa sprawa obejmuje swoim zakresem zagadnienia naukowe, wymagające dokonania wielu ocen i analiz pochodzących od osób, które posiadają w danej materii specjalistyczną wiedzę”. Bez zapoznania się z treścią opinii organ I instancji nie miał możliwości weryfikacji, czy dana opinia biegłego zawiera istotne dla sprawy informacje. Ponadto skarżący wskazał, że raport o oddziaływaniu na środowisko, który sporządzany jest na zlecenie wnioskodawcy nie można uznać za obiektywny. Dlatego, w ocenie skarżącego, stan faktyczny przedmiotowej sprawy ustalono na podstawie niepełnego materiału dowodowego, natomiast w uzasadnieniu decyzji bardzo zdawkowo odniesiono się do braku wpływu analizowanego przedsięwzięcia na środowisko, nie przedstawiając argumentów skłaniających organ I instancji do takich wniosków. [REDAKTOR], reprezentowany przez adw. [REDAKTOR] dodatkowo wskazał, że organ I instancji odmówił przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych, pomimo, że skarżący przedłożyli ekspertyzy podważające prawidłowość przedmiotowego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
20. wskazali, że w dokumentacji zgromadzonej na etapie postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji nie analizowano możliwości zastosowania rozwiązań minimalizujących efekt barierowy, takich jak przejścia dla zwierząt lub urządzenia płoszące. Zdaniem skarżącego tego typu działania są niezbędne, ponieważ planowana inwestycja przecina korytarze ekologiczne o znaczeniu ponadlokalnym. W ocenie Pana [REDAKTOR] [REDAKTOR] wyjaśnienia wnioskodawcy w zakresie technicznych problemów z realizacją przejść dla zwierząt nie są uzasadnieniem dla rezygnacji z tego typu obiektów. Założenia projektowe powinny być dostosowane do warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W dalszej części wyводу skarżący kwestionuje argumentację PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. odnoszącą się do braku konieczności wykonania przepustów dla wydry (*Lutra lutra*). Ponadto zauważa, że po modernizacji przedmiotowa linia kolejowa będzie stanowiła większą barierę niż dotychczas, z uwagi na zwiększenie ruchu kolejowego (ruch w obu kierunkach), wprowadzenie ruchu nocnego i zmiany typów pociągów na dłuższe i bardziej uciążliwe. Wzrośnie też śmiertelność zwierząt na analizowanych odcinkach. Skarżący uważa, że realizacja przedmiotowej inwestycji spowoduje znaczące negatywne oddziaływanie na szlaki migracyjne i korytarze ekologiczne, a oddziaływanie to nie zostanie w żaden sposób skompensowane,
21. wskazali, że raport oś nie uwzględni tymczasowych celów ochrony dla siedlisk przyrodniczych, gatunków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarach Natura 2000: Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego, Klify i Rafy Kamienne Orłowa PLH220105 oraz Prokowo PLH 220080. Wskazał ponadto, że cele te powinny być brane



- pod uwagę w trakcie procedury oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko i obszary Natura 2000. Aby to było możliwe wnioskodawca musi przedstawić stosowną analizę w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
22. zarzucili, że w przypadku analizowanej inwestycji zakres identyfikacji i oceny oddziaływań nie jest taki sam, jak w dokumentacji zgromadzonej na potrzeby oceny oddziaływania na środowisko modernizacji linii kolejowej Bydgoszcz – Kościerzyna. Zdaniem skarżącego w postępowaniu prowadzonym przez RDOŚ w Bydgoszczy oceniono wpływ ww. przedsięwzięcia na wszystkie istotne elementy środowiska znajdujące się w znacznej odległości, nawet ponad 130 m (jako przykład skarżący podał analizę wpływu na lelkę *Caprimulgus europaeus*);
  23. zarzucili, że organ I instancji oparł swoją decyzję o analizę akustyczną opartą na błędnych założeniach wejściowych dokonanych w raporcie ooś;
  24. zarzucili, że niedorzecznym jest aby wnioskodawca uśredniał liczbę pociągów, która będzie poruszała się po torach w porze dnia lub nocy. Zdaniem stron, wnioskodawca powinien był uwzględnić sytuację najgorszą z możliwych, tak więc przykładowo wskazanie przez niego, że 0,8 składu pociągu Inter City będzie przejeżdżało w porze dnia a 0,2 tego samego składu będzie przejeżdżało w porze nocy, jest niewłaściwe. Jednocześnie strony zarzucają błędne założenie, że 80% pociągów przemieszcza się w porze dnia, a 20 % z nich przemieszcza się w porze nocy. Powyższa wątpliwość w szczególności dotyczy pociągów towarowych, które zdaniem stron poruszają się głównie w nocy;
  25. zarzucili, że wnioskodawca nie przedstawił dowodów na podstawie których założył wielkość ruchu pociągów w fazie eksploatacji, po zrealizowaniu przedsięwzięcia. Ponadto wnoszą o wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy liczbą pociągów wskazaną przez RDOŚ w Gdańsku w postanowieniu (66 szt./doba) a wskazanymi w raporcie ooś (32-51 szt./doba). Powyższe świadczy o tym, że częstość przejazdów pociągów może być zaniżona, co powoduje zniżenie wyników obliczeń poziomów hałasu w środowisku. Dodatkowo zdaniem stron różne zasięgi oddziaływania akustycznego w stosunku do tych samych źródeł hałasu, świadczą o celowym zaniżaniu przez wnioskodawcę wyników obliczeń propagacji hałasu w rejonie terenów chronionych akustycznie;
  26. zwrócili uwagę, że w przypadku pociągów towarowych wnioskodawca nie powinien był zastosować poprawki zmniejszającej hałas o 3 dB, z uwagi na zastosowanie w procesie hamowania klocków kompozytowych. Ze względu na fakt, że w obliczeniach propagacji hałasu nie uwzględniono hałasu pochodzącego z hamowania pociągów, niezasadnym jest stosowanie poprawki zmniejszającej hałas. Ponadto nie ma pewności, że wszystkie przejeżdżające pociągi będą zaopatrzone w ww. klocki kompozytowe, gdyż zdaniem stron, ich wymiana w całym taborze kolejowym ma potrwać do 2036 r. Strony wnoszą o niestosowanie poprawki zmniejszającej hałas pociągów towarowych o 3 dB;
  27. zakwestionowali stwierdzenie wskazane na str. 40 decyzji RDOŚ w Gdańsku, że w latach od 2023 do 2024 prognozowany ruch pociągów towarowych na odcinku LK 201 poprowadzonej m.in. przez miejscowości Gołubie i Wieżyca, wyniesie 1 sztukę/dobę przy 80 km/h. Ich zdaniem jest to wartość zbyt mała;

28. wskazali na rozbieżność pomiędzy poziomami hałasu zmierzonymi przy istniejącej LK 201, a wynikami uzyskanymi na podstawie modelu obliczeniowego. Strony wskazały również, że wnioskodawca nie uwzględnił towarowego ruchu kolejowego w ocenie oddziaływania hałasu. Ma o tym świadczyć stwierdzenie wnioskodawcy, że „Model akustyczny został skalibrowany do stanu istniejącego – uwzględniono ruch szynobusów, natomiast nie ma możliwości kalibracji modelu obliczeniowego z uwzględnieniem również pociągów towarowych, czyli kalibracji do planowanego charakteru ruchu” (str. 372 raportu ooś). Dodatkowo strony wskazały, że wnioskodawca skalibrował model obliczeniowy na podstawie wyników pomiarów hałasu emitowanego przez szynobusy, które jechały z prędkością 60 km/h, podczas gdy po zrealizowaniu przedsięwzięcia po LK 201 będą poruszały się pociągi towarowe z prędkością 80-100 km/h oraz pociągi pasażerskie i szynobusy z prędkością do 140 km/h. Ponadto wnioskodawca walidując model obliczeniowy z uzyskanymi wynikami pomiaru, wskazał, że rozrzut wyników pomiędzy nimi wynosi 2 dB. Strony obawiają się, że po zrealizowaniu przedsięwzięcia poziom hałasu w poszczególnych receptorach będzie większy o 2 dB niż wskazują na to wyniki modelu obliczeniowego. Strony podważają przeprowadzoną przez wnioskodawcę walidację wyników z programu obliczeniowego na podstawie pomiarów hałasu wykonanych w sierpniu 2016 r. Zdaniem stron 15 punktów pomiarowych nie zostało dobranych w taki sposób, aby spełnić warunek wykonania pomiarów w takich samych warunkach dotyczących parametrów źródła i rozprzestrzeniania się dźwięku;
29. wskazali, że punkty receptorowe zostały dobrane przez wnioskodawcę w sposób nieodpowiedni. Ma o tym świadczyć lokalizacja punktów pomiarowych wykonanych na potrzeby kalibracji modelu obliczeniowego poprzez usytuowanie receptorów obliczeniowych na krawędzi budynków a nie na granicy terenów chronionych akustycznie w raporcie ooś (przez wnioskodawcę) i we fragmencie decyzji odnoszącym się do analizy porealizacyjnej (przez RDOŚ w Gdańsku). Dodatkowo strony podniosły, że wskazane przez wnioskodawcę wartości liczbowe poziomów dopuszczalnych są inne niż te, które można odczytać na podstawie izolinii zamieszczonych na mapach w raporcie ooś;
30. obawiają się pogorszenia jakości życia i negatywny wpływ na zdrowie ze względu na hałas i drgania, związane z intensyfikacją ruchu kolejowego;
31. nie zgodzili się z brakiem środków minimalizujących hałas i drgania w okolicy zabudowy zlokalizowanej w miejscowości Pępowo, Żukowo oraz gminy Stężyca. Skarżący wnoszą o zastosowanie ekranów akustycznych i/lub tłumików drgań, wszędzie, gdzie linia przebiega w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej. Dodatkowo w przypadku miejscowości Żukowo, strony wnoszą o ograniczenie prędkości pociągów. Strony zarzucają, że RDOŚ w Gdańsku nie uwzględnił ich uwag i nie nałożył na wnioskodawcę obowiązku wybudowania większej liczby ekranów akustycznych, a także nie uzasadnił powodów, dla których w niektórych miejscach zdecydował się na zastosowanie tłumików akustycznych łącznie na odcinku o długości 896 m, tj. od km 178+106 do km 178+624, od km 184+245 do km 184+421 oraz od km 185+092 do km 185+294, a w innych tego zaniechał. Strony podają w wątpliwość czy materiał dowodowy, na podstawie którego orzekł organ I instancji,

obejmował przebieg całego przedsięwzięcia i zarzucają, że organ I instancji w dniu wydania decyzji nie miał wiedzy o zasięgu i skali oddziaływań hałasu i wibracji;

32. w kontekście wibroakustyki wskazały, że:

- a. pominięto ocenę wpływu drgań na budynki i na ludzi w budynkach,
- b. długość zastosowanych tłumików wibracyjnych jest niewystarczająca,
- c. należy wykonać pomiary drgań na budynkach mieszkalnych,
- d. warunki nałożone przez RDOŚ w Gdańsku w zakresie ograniczania wpływu drgań na środowisko, budynki i ludzi w budynkach są niewystarczające i słabo uzasadnione,
- e. RDOŚ w Gdańsku nie wskazał budynków, które mogą znaleźć się w zasięgu szkodliwych dla nich drgań,
- f. wnioskodawca w ocenie oddziaływania wibracji na budynki oparł swoje wnioski na podstawie nieaktualnej Polskiej Normy PN-B-02171:1988 pn. „Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach”, podczas gdy powinien oprzeć się na normie PN-B-02171:2017 pn. „Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach”,
- g. RDOŚ w Gdańsku oparł swoją ocenę drgań na budynki i ludzi w budynkach na podstawie badań wykonanych w terenie w odległości 32 m od skrajnej linii toru. Strony wskazują również, że nie uwzględniono różnic pomiędzy zbadanymi konstrukcjami budynków i rodzajem podłoża a budynkami i podłożem znajdujących się w sąsiedztwie przedsięwzięcia,
- h. RDOŚ w Gdańsku nie przekonał stron, że większa masa ławy torowiska zredukuje wibracje na tyle, że nie będą one uciążliwe dla środowiska,
- i. zakwestionowano **pkt I.2.28** decyzji RDOŚ w Gdańsku, który odnosi się do etapu budowy, który w ocenie Skarżących jest lakoniczny. Zdaniem stron, powyższe świadczy o tym, że organ I instancji zaniechał weryfikacji wpływu drgań na gatunki chronione roślin i zwierząt oraz na istniejące budynki oraz, że w niewystarczający sposób zapewnił ochronę przed drganiami na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięcia,
- j. zakwestionowano **pkt I.2.29** decyzji RDOŚ w Gdańsku jako nieprecyzyjny, gdyż odnosi się do oddziaływań drgań w stosunku do „obiektów usytuowanych w najbliższym sąsiedztwie” jednocześnie nie definiując jaką odległość należy rozumieć przez sformułowanie najbliższe sąsiedztwo,
- k. zakwestionowano **pkt I.2.36** decyzji RDOŚ jako nieprecyzyjny, gdyż w sformułowaniu ww. warunku, tj. „przeprowadzać okresowo szlifowanie szyn w celu zapobiegania wzrostowi emitowanego hałasu i wibracji” organ I instancji nie wskazał jak często należy szlifować tory kolejowe oraz jaki stan lub parametr ma być osiągnięty w wyniku szlifowania;

33. zarzucili naruszenie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 2013 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984), tj. budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m;

34. wskazali, że wnioskodawca i w następstwie RDOŚ w Gdańsku, wadliwie przyjęli, że budynków mieszkalnych zlokalizowanych na terenie zamkniętym lub na granicy przyległego pasa gruntu nie obowiązują „dopuszczalne poziomy hałas”. Zdaniem stron w przepisach prawa nie ma wykluczenia w tej kwestii i organ I instancji powinien był ustalić czy nie zostały przekroczone „normy akustyczne” dla terenów chronionych akustycznie znajdujących się na ww. obszarach. Zdaniem stron art. 114 ust. 3 i ust. 4 POŚ wskazuje na dodatkowe obowiązki weryfikacji spełniania norm akustycznych wewnątrz budynków, nie wykluczając tym samym obowiązujących dla hałasu norm środowiskowych;
35. wskazali, że w uzasadnieniu decyzji brakuje wyjaśnienia kto i według jakich kryteriów dokonał wyboru konkretnych punktów pomiarowych wykonanych przy aktualnie działającej LK 201. Strony wskazują, że punkty były wybrane wadliwie, w taki sposób aby z pomiarów nie wyszły przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Ze względu na to, że organ I instancji zdecydował się w analizie porealizacyjnej nałożyć obowiązek wykonania pomiarów poziomu hałasu w receptorach nr 43 i nr 71, oznacza to, że uznał te punkty za istotne i na etapie postępowania dowodowego powinien był nakazać wnioskodawcy na wykonanie pomiarów w wyżej wskazanych receptorach, na aktualnie funkcjonującej LK 201;
36. zarzucili, że organ I instancji określając w analizie porealizacyjnej numery receptorów, w których należy wykonać pomiary hałasu po zrealizowaniu przedsięwzięcia, nie wyjaśnił z jakiego powodu wybrał te a nie inne punkty pomiarowe. Strony nie rozumieją i nie mają zaufania do wybranych punktów pomiarowych, które RDOŚ w Gdańsku nakazał wykonać w analizie porealizacyjnej, na terenach chronionych akustycznie dla których nie zastosowano ekranów akustycznych;
37. zwrócili uwagę, że organ I instancji nie przeanalizował wpływu przedsięwzięcia na hałas przy:
- budynku mieszkalnym zlokalizowanym na działce ewidencyjnej nr 137/11 obręb Potuły, Gmina Stężycza,
  - budynku mieszkalnym zlokalizowanym na działce ewidencyjnej nr 185 obręb Szymbark, Gmina Stężycza (receptor nr 79 został zasłonięty przez budynek gospodarczy),
  - budynku mieszkalnym na działce ewidencyjnej nr 160/22 obręb Gołubie, Gmina Stężycza,
  - budynku mieszkalnym na działce ewidencyjnej nr 114/16 obręb Pępowo, Gmina Żukowo,
  - nie dokonano pomiarów hałasu na terenie zabudowy rekreacyjnej na działce nr 545/5 oraz na działce nr 539/13 obręb Szymbark, Gmina Stężycza, na której znajduje się ośrodek wypoczynkowy;
38. zwrócili uwagę, że organ I instancji nie ma racji w twierdzeniu „W kwestii błędnie przeprowadzonej analizy emisji hałasu na etapie budowy (...) dla źródła w postaci prac budowlanych czy remontowych, ustawodawca nie określił dopuszczalnego poziomu hałasu”. Zdaniem stron zgodnie z rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), w przypadku

- hałasu budowlanego mają zastosowanie poziomy dopuszczalne hałasu jak dla grupy „pozostałe obiekty i działalności będące źródłem hałasu”, wobec czego ww. przepisy prawa powinny być respektowane przez wnioskodawcę. Dodatkowo strony wskazują, że w modelu propagacji hałasu wnioskodawca celowo przyjął w obliczeniach propagacji hałasu w raporcie oos, że maszyny budowlane będą pracowały nie więcej niż 30 minut w ciągu 1 h. Ich zdaniem sztucznie obniżyło to obliczone poziomy dopuszczalne hałasu o 3 dB dla czasu odniesienia 8 h w porze dnia;
39. zarzucili, że organ I instancji nie zastosował się do opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kościerzynie z dnia 4 października 2018 r., znak: SE.ZNS-80/4911/134/IS/18, w której organ opiniujący wskazał, że w fazie eksploatacji oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko nie może wykroczać poza granice działek, które są własnością wnioskodawcy, i nie mogą powodować jakiegokolwiek uciążliwości dla terenów sąsiednich. Strony zwracają uwagę, że RDOŚ w Gdańsku wydał decyzję, w której nie zastosował we wszystkich przypadkach prognozowanych przekroczeń adekwatnych środków minimalizujących;
  40. zarzucili, że wnioskodawca dla wszystkich budynków, które wymagają zachowania właściwych warunków akustycznych w budynkach, przyjął taką samą wartość redukcji hałasu pochodzącego ze środowiska, przez przegrody budynków (ściany, okna, wywietrzniki itp.). Zdaniem stron, materiały z jakich są wykonane istniejące budynki mają zróżnicowaną izolacyjność akustyczną, wobec czego przyjęte przez wnioskodawcę założenia są błędne;
  41. zarzucili, że wnioskodawca nie wziął pod uwagę oddziaływań z przeładowni w Gołubiu a środki minimalizujące pylenie są zbyt ogólnie sformułowane;
  42. obawiają się, że przedsięwzięcie wpłynie negatywnie na krajobraz, turystykę, cenę nieruchomości i walory wypoczynkowe w gminach Stężycy, Somonino i Gołubie;
  43. wskazali, że wnioskodawca w analizie akustycznej zastosował holenderską metodę obliczeniową, wg Dyrektywy 2002/49/WE, która jest wykorzystywana do wyznaczania długookresowych średnich poziomów dźwięku, zamiast wykorzystania metody odpowiedniej do wyznaczenia równoważnych poziomów dźwięku A;
  44. wskazali, że Wójt Gminy Stężycy nie wyraził zgody na zaproponowaną przez wnioskodawcę budowę dróg dojazdowych w obszarze Gminy Stężycy, a RDOŚ w Gdańsku przemilczał ww. kwestię;
  45. wskazali na błędną interpretację przez RDOŚ w Gdańsku art. 135 ustawy POŚ. Organ I instancji w **pkt V** decyzji nie ustanowił żadnego obszaru ograniczonego użytkowania i jednocześnie uzależnił jego utworzenie od wyników pomiarów hałasu wykonanych w miejscach, w których mimo zastosowanych środków minimalizujących, poziomy hałasu w środowisku nie będą dotrzymane. Zdaniem stron, jeżeli z oceny oos wynika, że standardy jakości środowiska nie będą zachowane, to RDOŚ w Gdańsku powinien był utworzyć obszar ograniczonego użytkowania już na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

46. zwrócili uwagę, że wnioskodawca powołał się w raporcie ooś na nieistniejącą dokumentację geologiczną, która powstała później niż raport ooś, tj. zdaniem stron wnioskodawca zlecił jej wykonanie dopiero w grudniu 2018 r.;
47. mają zastrzeżenia co do wariantowania przedsięwzięcia, które ich zdaniem ograniczyło się jedynie do zróżnicowania prędkości pociągów na określonych odcinkach trasy kolejowej. Zdaniem stron organ I instancji bezkrytycznie przyjął wariant inwestorski i nie wygzekwował od wnioskodawcy przedstawienia poprawnych wariantów alternatywnych. Strony zarzucają również, że zaproponowany wariant alternatywny nosi cechy nieracjonalnego, co ich zdaniem oznacza, że wnioskodawca w raporcie ooś przedstawił pozorny wariant alternatywny. W efekcie RDOŚ w Gdańsku nie dysponował porównaniem wariantów i nie mógł dokonać obiektywnej oceny wyższości wariantu inwestorskiego nad pozostałymi;
48. zarzucili naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś, tj. organ I instancji nie wziął pod uwagę ustaleń zawartych w raporcie ooś, poprzez niezastosowanie się do art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. a ustawy ooś poprzez nie zweryfikowanie raportu ooś;
49. zarzucili naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś, tj. organ I instancji nie wziął pod uwagę wyników postępowania z udziałem społeczeństwa i przed wydaniem decyzji, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, nie zapewnił możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadził ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. RDOŚ w Gdańsku powinien był przeprowadzić rozprawę administracyjną;
50. zarzucili naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 4 oraz art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy ooś, poprzez odstąpienie przez RDOŚ w Gdańsku, w pkt III decyzji, od konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i nieuzasadnienie tego stanowiska. Zdaniem stron, RDOŚ w Gdańsku nie wskazał w uzasadnieniu decyzji powodów, dla których odstąpił od przeprowadzenia ponownej oceny ooś, a użyte w sentencji stwierdzenie: „Informacje zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko są wystarczające do określenia uwarunkowań do projektu budowlanego” jest lakoniczne i nieprzekonujące. Strony wskazują, że ze względu na fakt, że niezależnie od tego czy GDOŚ utrzyma brak konieczności wykonania ponownej oceny oddziaływania na środowisko lub nałoży jej obowiązek, to formułując uzasadnienie, jako pierwszy z dwóch organów uzasadni swój wybór. W efekcie wszystkie strony będą pozbawione prawa gwarantującego im merytoryczną dwuinstancyjność postępowania. Strony obawiają się, że organ I instancji decydując się na brak konieczności przeprowadzenia ponownej oceny ooś, mógł nie ocenić wszystkich przesłanek środowiskowych a dokonał oceny wyłącznie pod kątem możliwości wykonania projektu budowlanego w przyszłości. Zdaniem stron oznacza to, że warunki środowiskowe nie zostały określone w sposób uniwersalny, lecz jedynie pod pozwolenie na budowę;
51. zarzucili naruszenie art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2011/92/EU z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. UE. L. z 2012 r. Nr 26 ze zm.);

52. zarzucili naruszenie art. 7 Kpa w związku z art. 74 § 1 Kpa, art. 75 § 1 Kpa oraz art. 77 § 1 Kpa poprzez brak wyczerpującego, rzetelnego i wszechstronnego rozpatrzenia materiału sprawy. Strony wskazują również, że RDOŚ w Gdańsku nie podjął się wyjaśnienia sprawy, gdyż po otrzymaniu uwag od stron i otrzymaniu odpowiedzi od wnioskodawcy, nie korespondował ze stronami w celu uzupełnienia ich argumentacji;
53. zarzucili naruszenie art. 37 pkt 2 ustawy ooś, poprzez wskazanie, że organ I instancji nie brał wystarczającego udziału w postępowaniu wyjaśniającym. Wszelkie uwagi stron kierował bezpośrednio do wnioskodawcy, a uzyskane odpowiedzi, bez analizy i weryfikacji przyjmował jako własne. Ma o tym świadczyć uzasadnienie decyzji, w którym organ I instancji zacytował pisma stron i społeczeństwa a w odpowiedzi zacytował pisma wnioskodawcy. Zdaniem stron, organ I instancji nie przeprowadził oceny ooś, lecz wykonał ją wnioskodawca, co oznacza, że RDOŚ w Gdańsku bezkrytycznie przyjął przedłożone przez niego dokumenty i wnioski.

Ponadto, w toku prowadzonego postępowania drugoinstancyjnego strony wniosły dodatkowe opracowania:

- a. [REDAKTOWANE], za pośrednictwem pełnomocnika - adwokata [REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. oraz pismem z dnia 27 grudnia 2020 r., załączył opracowanie:
- pn. „Analiza decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (...) wydanej przez RDOŚ w Gdańsku (...) z dnia 30.06.2020 r. w zakresie emisji wibracji i hałasu” wykonanego przez Biuro Analiz Wibroakustycznych „Wibrotest” [REDAKTOWANE] w lipcu 2020 r.;
- b. [REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r., załączył opracowanie:
- pn. „Formalne i merytoryczne uwagi do raportu środowiskowego (ROOŚ) opracowanego przez firmę Egis z Warszawy dla potencjalnej linii kolejowej LK 201 (...) ze szczególnym uwzględnieniem raportu hałasowego – 993/16”, wykonane przez prof. dr hab. [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w dniu 27 września 2019 r., którego treść rozszerzono w załączniku nr 2 pisma z dnia 27 lipca 2020 r.;
- c. [REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 28 grudnia 2020 r. załączyli opracowanie:
- pn. „Analiza decyzji Starosty Kartuskiego zatwierdzającej projekt robót geologicznych (...) w pobliżu modernizowanej linii kolejowej 201 na odcinku od km 136+096 do 163+250 (...)” wykonanego przez Biuro Analiz Wibroakustycznych „Wibrotest” [REDAKTOWANE] w listopadzie 2020 r.;
- d. [REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 21 lutego 2022 r. załączył opracowanie:
- pn. „Uwagi merytoryczne do wyjaśnień i uzupełnień dla raportu ooś (wersja z dnia 20 sierpnia 2018 r.), przedstawionych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., na wezwanie GDOŚ z dnia 20 sierpnia 2021 r.”, wykonane przez dr inż. [REDAKTOWANE] w styczniu 2022 r.;
  - pn. „Opinia geotechniczna – dokumentacja badań podłoża gruntowego” wykonane przez Przedsiębiorstwo Geologiczne Geocentrum w 2021 r.;
  - pn. „Analiza stateczności skarpy poddanej obciążeniu dynamicznemu od ruchu kolejowego”, wykonane przez dr hab. inż. [REDAKTOWANE], prof. Państwowej Akademii Nauk w marcu 2021 r.;

- e. [REDACTED] w pierwszym piśmie z dnia 24 maja 2022 r. załączył opracowanie:
- pn. „Podsumowanie i uwagi do wyjaśnień i uzupełnień dla raportu ooś (wersja z dnia 20 sierpnia 2018 r.), przedstawionych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. (...)”, wykonane przez dr inż. [REDACTED] w maju 2022 r.;
- f. [REDACTED] w drugim piśmie z dnia 24 maja 2022 r. załączył opracowanie:
- pn. „Opinia w zakresie możliwości działań kompensacyjnych dotyczących raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji (...)” wykonanego przez mgr inż. [REDACTED] (LC Consulting) w dniu 20 stycznia 2022 r.

GDOŚ pismem z dnia 3 grudnia 2020 r., znak: DOOS-WDŚ/ZIL.420.38.2020.KMK.3, wezwał [REDACTED] o złożenie podpisu na odwołaniu. [REDACTED] w odpowiedzi nadanej u wyznaczonego operatora pocztowego w dniu 15 grudnia 2020 r., złożył podpis na odwołaniu.

GDOŚ pismem z dnia 3 grudnia 2020 r., znak: DOOS-WDŚ/ZIL.420.38.2020.KMK.4, wezwał Stowarzyszenie „Szczyt Wieżyca” – Lokalna Organizacja Turystyczna, o złożenie podpisów na odwołaniu przez uprawnione do tego osoby. W odpowiedzi Stowarzyszenie wraz z pismem z dnia 14 grudnia 2020 r. uzupełniło odwołanie o podpis [REDACTED] i [REDACTED].

GDOŚ pismem z dnia 3 grudnia 2020 r., znak: DOOS-WDŚ/ZIL.420.38.2020.KMK.5, wezwał Stowarzyszenie Zrzeszenie Kaszubskich Kuczerów i Hodowców Koni m.in. do podpisania odwołania przez uprawnione do tego osoby oraz przesłanie statutu Stowarzyszenia. W odpowiedzi skierowanej do RDOŚ w Gdańsku, Stowarzyszenie w piśmie nadanym u wyznaczonego operatora pocztowego w dniu 15 grudnia 2020 r. uzupełnił odwołanie wyłącznie o brakujący podpis. RDOŚ w Gdańsku przekazał ww. pismo do GDOŚ pismem z dnia 29 grudnia 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.JP.137.

GDOŚ pismem z dnia 3 grudnia 2020 r., znak: DOOS-WDŚ/ZIL.420.38.2020.KMK.6, wezwał [REDACTED] o wskazanie brzmień nieczytelnie zapisanych nazwisk i adresów. [REDACTED] pismem z dnia 14 grudnia 2020 r. wskazał brzmienie treści wskazanych w wezwaniu.

GDOŚ pismami z dnia 24 marca 2021 r., znak: DOOS-WDŚ/ZIL.420.38.2020.KMK.MKW.26, i z dnia 26 marca 2021 r., znak: DOOS-WDŚ/ZIL.420.38.2020.KMK.MKW.32, wezwał [REDACTED] do złożenia podpisu na odwołaniu. W odpowiedzi [REDACTED] złożył podpis na odwołaniu.

RDOŚ w Gdańsku postanowieniem z dnia 29 grudnia 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.JP.138, sprostował oczywiste omyłki, głównie w zakresie niektórych błędnie wskazanych w jego decyzji kilometrów przedsięwzięcia.

Po rozpatrzeniu zawartych w odwołaniach wniosków Wójta Gminy Stężycza z dnia 10 lipca 2020 r., [REDACTED] z dnia 27 lipca 2020 r., [REDACTED] z dnia 27 lipca 2020 r., reprezentowanego przez [REDACTED], [REDACTED] z dnia 27 lipca 2020 r. oraz [REDACTED] z dnia 28 grudnia 2020 r., GDOŚ postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2021 r., znak: DOOS-WDŚ/ZIL.420.18.2020.MKW.33, odmówił wstrzymania natychmiastowego



wykonania decyzji, o czym poinformował strony zawiadomieniem z dnia 29 kwietnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.34.

██████████ pismem z dnia 13 maja 2021 r. (złożonym przez elektroniczną skrzynkę podawczą) uzupełnił swoje odwołanie i wniósł o przeprowadzenie dowodu celem ustalenia jakie ładunki towarów będą przewożone linią kolejową 201.

GDOŚ pismem z dnia 20 sierpnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.38, wezwał wnioskodawcę o złożenie wyjaśnień w zakresie następujących aspektów merytorycznych:

1. wskazanie warunków meteorologicznych w dniach wykonywania pomiarów poziomów hałasu na istniejącej LK 201;
2. wskazanie długości składów pociągów będących źródłami hałasu;
3. wskazanie w jaki sposób w obliczeniach hałasu uwzględniono przejazdy pociągów towarowych i pasażerskich;
4. wskazanie liczby pociągów pasażerskich międzyregionalnych przejeżdżających LK 201;
5. wskazanie wyników propagacji hałasu w środowisku bez zastosowania poprawki zmniejszającej poziom hałasu pociągów towarowych o 3 dB;
6. wyjaśnienie z jakiego powodu zaniechano wykonanie środków minimalizujących hałas dla przekroczeń poziomów hałasu od 0 do 1 dB i wskazanie w tych przypadkach możliwych do zastosowania środków minimalizujących;
7. wskazanie zasięgu izolinii hałasu przed i po zastosowaniu środków minimalizujących;
8. wyjaśnienie założenia, że 20% dobowego ruchu kolejowego będzie odbywało się w nocy a 80% w dzień oraz uwzględnienie większej liczby pociągów towarowych poruszających się w nocy;
9. wskazanie numerów działek ewidencyjnych, obrębów i adresów budynków, które zgodnie z art. 114 ustawy Poś są zlokalizowane na granicy przyległego pasa gruntu;
10. wyjaśnienie założeń i wyników obliczeń dla hałasu skumulowanego;
11. wskazanie środków minimalizujących hałas na terenach chronionych akustycznie, na których w wyniku oddziaływań skumulowanych, stwierdzono ryzyko wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu;
12. wskazanie prognozowanych poziomów hałasu w dodatkowych receptorach obliczeniowych;
13. przedstawienie danych wejściowych, których użyto do wykonania modelowania propagacji hałasu w środowisku;
14. wskazanie źródeł literaturowych użytych w raporcie o oś oraz przedstawienie danych pozwalających wykluczyć lub stwierdzić negatywne oddziaływania drgań na etapie eksploatacji na ludzi i istniejące budynki;
15. wskazanie wyników obliczeń propagacji hałasu w okresie długoterminowym, tj. dla 2033 r.;
16. wskazanie informacji na temat oddziaływań z planowanej do wybudowania ładowni publicznej lub placu ładowni publicznej;
17. wskazanie powierzchni planowanych do realizacji parkingów samochodów oraz, dla parkingów powyżej 0,1 ha, wskazanie środków minimalizujących ilość węglowodorów ropopochodnych i zawiesiny ogólnej w odprowadzanych wodach opadowych;

18. zaktualizowanie informacji odnośnie planowanej wycinki drzew i krzewów oraz wyjaśnienie rozbieżności w raporcie oos związanej z ilością zaplanowanych do wycinki krzewów;
19. wskazanie czy możliwe jest zmniejszenie skali wycinki drzew i krzewów we wskazanych siedliskach przyrodniczych nr 9110, 9130, 9160, 91E0 oraz na obszarach Natura 2000 PLH220095, a także drzew o średnicy powyżej 50 cm;
20. wskazanie szacunkowej straty pod względem bazy siedliskowej chiropterofauny oraz zaproponowanie adekwatnych do strat działań kompensujących;
21. wskazanie możliwości przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej w zakresie nasadzeń drzew i krzewów;
22. wskazanie odcinków, na których konieczne będzie zamontowanie ogrodzeń tymczasowych na etapie realizacji przedsięwzięcia;
23. wskazanie czy i jakie siedliska batrachofauny zostaną zniszczone w wyniku realizacji przedsięwzięcia oraz ewentualne zaproponowanie działań kompensujących;
24. wskazanie możliwości dostosowania przepustów, mostów i wiaduktów kolejowych do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt;
25. wskazanie informacji na temat nachylenia skarp rowów odwodnieniowych i zbiorników retencyjnych oraz przedstawienie informacji na temat projektowanego systemu odwodnienia oraz planowanych do zastosowania zabezpieczeń stosowanych w celu zminimalizowania ryzyka przedostania się drobnych zwierząt do systemu odwodnienia;
26. wskazanie możliwych oddziaływań zaplanowanej do wybudowania trakcji elektrycznej oraz linii potrzeb nietrakcyjnych na awifaunę i zaproponowanie adekwatnych środków minimalizujących;
27. wskazanie czy możliwe jest zaprojektowanie budowanych i przebudowywanych wiaduktów kolejowych nad drogami o małym natężeniu ruchu, w taki sposób, aby po obu stronach tej drogi był dostępny pas terenu dla zwierząt.

Wnioskodawca pismem z dnia 14 października 2021 r. udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie.

GDOŚ zawiadomieniem z dnia 27 stycznia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.43, na podstawie art. 10 Kpa, poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Wnioskodawca pismem z dnia 1 lutego 2022 r. przekazał m.in. zaktualizowane tabele dot. siedlisk przyrodniczych oraz pełnomocnictwo dla [REDAKTOWANE].

[REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] pismami z dnia 28 lutego 2022 r. złożyli wniosek o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Gdańsku, w efekcie czego GDOŚ postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.46, odmówił wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji o czym poinformował strony zawiadomieniem z dnia 8 kwietnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.47. [REDAKTOWANE] za pośrednictwem pełnomocnika - adwokata [REDAKTOWANE] pismem z dnia 4 maja 2022 r. wniósł skargę na ww. postanowienie.

Wnioskodawca pismem z dnia 25 marca 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.34 IRE-01831-I, po zapoznaniu się z aktami sprawy w dniu 16 lutego 2022 r., złożył dodatkowe wyjaśnienia w

sprawie, w których uzupełnił informacje dot. siedlisk przyrodniczych, rozszerzył wyjaśnienia dot. kwestii zastosowania poprawki obliczeniowej oraz bezpośrednio odniósł się do części odwołań, a także przedstawił opracowania w załączniku nr 13 pn. „Analiza możliwości wprowadzenia poprawek ze względu na tabor kolejowy i stan techniczny torowiska” z września 2016 r., w załączniku nr 14 pn. „Analiza akustyczna wpływu zabudowy absorberów przyszynowych na emisję hałasu od linii kolejowej” z października 2020 r. Dodatkowo wnioskodawca odniósł się do kwestii drgań i spodziewanego ruchu pociągów towarowych wyposażonych w kompozytowe wstawki hamulcowe.

W efekcie nowego materiału dowodowego GDOŚ pismem z dnia 1 kwietnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.45, zwrócił się do wnioskodawcy o:

1. wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy prędkością pociągów wskazaną w części tekstowej raportu ooś (130 km/h), a prędkością pociągów wskazaną w części obliczeniowej raportu ooś (140 km/h);
2. doprecyzowanie kwestii związanych z procesem szlifowania szyn;
3. wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy liczbą pociągów wskazaną w różnych tabelach raportu ooś.

██████████ pismem z dnia 1 kwietnia 2022 r. uzupełnił swoje odwołanie o dodatkowe kwestie, dotyczące przede wszystkim oczyszczalni ścieków, która po realizacji przedsięwzięcia, zdaniem strony, nie będzie mogła prawidłowo funkcjonować.

Wnioskodawca pismem z dnia 14 kwietnia 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.35 IRE-01831-I, złożył dodatkowe wyjaśnienia.

GDOŚ zawiadomieniem z dnia 22 kwietnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.49, na podstawie art. 10 Kpa, po raz drugi poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strony postępowania przed wydaniem decyzji wypowiedziały się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Poza wymienionymi wcześniej uwagami i opracowaniami dodatkowo wskazały, co następuje.

██████████ w piśmie z dnia 11 stycznia 2022 r. wskazał:

1. na konieczność ponownego wezwania wnioskodawcy, ze względu na to, że jego odpowiedź na wezwanie GDOŚ z dnia 20 sierpnia 2021 r. była niewystarczająca;
2. na rozbieżności związane z treścią postanowienia RDOŚ w Gdańsku z dnia 27 czerwca 2018 r. a treścią raportu ooś;
3. na brak spełnienia wymogów raportu ooś z tymczasowymi celami ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk.

██████████ w piśmie z dnia 21 lutego 2022 r. podniósł, że:

4. wnioskodawca jest zobowiązany do złożenia wszystkich dokumentów i wyjaśnień, o które GDOŚ go wezwał;
5. braki w dokumentacji uzupełnione na etapie postępowania GDOŚ są na tyle duże, że pominięcie ich analizy przez organ I instancji naruszyłoby zasadę dwuinstancyjności;

6. zrealizowanie przedsięwzięcia przyczyni się do nieodwracalnej szkody, tj. osunięcia się skarpy na dom będący własnością strony postępowania i przez analogię na inne obiekty, budowle czy konstrukcje zlokalizowane na trasie przedsięwzięcia;
7. wnioskodawca podzielił przedsięwzięcie na kilka przedsięwzięć w efekcie czego są one oceniane wedle niejednorodnych standardów, w jednym przypadku przez RDOŚ w Gdańsku (a w tej chwili również przez GDOŚ), w drugim zaś przez RDOŚ w Bydgoszczy;
8. strona wnosi o przeprowadzenie dowodu z treści wskazanego w piśmie postanowienia RDOŚ w Bydgoszczy na potwierdzenie przywołanych wyżej okoliczności;
9. strona wnosi o przeprowadzenie dowodu z biegłego na okoliczność wpływu przedsięwzięcia na swoją nieruchomość i na osoby z niej korzystające;
10. strona wnosi o przeprowadzenie dowodu w postaci ustalenia, ile i jakie zamierzenia inwestycyjne zostały lub zostaną wykonane w ramach realizacji całego alternatywnego ciągu transportowego Bydgoszcz-Trójmiasto od 2016 r. do zakończenia realizacji tej inwestycji;
11. strona wnosi o przeprowadzenie dowodów z dokumentów zebranych przez RDOŚ w Gdańsku w postępowaniu pierwszoinstancyjnym;
12. strona wskazuje, że w efekcie przeprowadzonych przez wnioskodawcę badań drgań i ich wpływu na jeden z budynków biurowych, RDOŚ w Gdańsku narzucił obowiązek zastosowania środków minimalizujących drgania. W przypadku wszystkich pozostałych budynków znajdujących się w podobnej (w tym mniejszej odległości od skrajnego toru) organ I instancji nie zastosował środków minimalizujących drgania;
13. strona wskazuje, że RDOŚ w Gdańsku przed wydaniem decyzji nie zawiadomił stron o zebraniu całego materiału dowodowego;
14. strona wnosi o nałożenie obowiązku na wnioskodawcę dotyczącego dodatkowych warunków eksploatacji przedsięwzięcia, np. dotyczącego liczby pociągów w porze dnia i nocy nieprzekraczającej liczby wskazanej w raporcie oos, maksymalnej prędkości, długości i typu taboru czy typów hamulców, co wynika z raportu oos;
15. strona zwraca uwagę, że ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna być przeprowadzona w oparciu o jak najbardziej niekorzystne założenia i zachowawcze podejście do zakresu wpływu na środowisko;
16. strona wnosi o zobowiązanie wnioskodawcy do ciągłego monitoringu drgań i hałasu (na etapie budowy i eksploatacji) na nieruchomości oraz zabudowania oddalone w odległości 50 m od nasypów;
17. strona wnosi o nałożenie obowiązku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wokół LK 201, gdyż na podstawie przedstawionych przez wnioskodawcę analiz standardy jakości środowiska nie będą zachowane poza granicami terenu, co do którego wnioskodawca legitymuje się tytułem prawnym.  
**██████████ w piśmie z dnia 22 lutego 2022 r.**
18. zgłosił żądania powołania biegłych celem zbadania hałasu w granicach działek 163/45 oraz 162/19;
19. zgłosił żądania powołania biegłych celem zbadania poziomu drgań w budynkach na działkach 163/45 oraz 162/19;

20. zgłosił żądania nakazania wnioskodawcy przeprowadzenia rzetelnych badań w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

**Mieszkańców Pępowa (w tym strona postępowania [REDAKTOWANE]) w piśmie z dnia 25 lutego 2022 r.**

21. wyrazili swoje obawy odnoszące się do kwestii drgań i hałasu.

**[REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 31 marca 2022 r.:**

22. wskazał, że podział przedsięwzięcia na odcinki, które były lub są rozpatrywane w kilku oddzielnych postępowaniach prowadzonych przez RDOŚ w Gdańsku i RDOŚ w Bydgoszczy, przyczynił się do różnej oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko, mimo że przedsięwzięcia są zlokalizowane na tej samej linii kolejowej.

**[REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 1 kwietnia 2022 r.**

23. wskazał, że na należących do niego działkach ewidencyjnych 217 i 218, obręb Szymbark, znajduje się część kompleksu złóż filtracyjnych biologiczno-mechanicznej oczyszczalni ścieków. Strona obawia się, że realizacja przedsięwzięcia uniemożliwi dalsze korzystanie z oczyszczalni. Jego zdaniem granice oddziaływania przedsięwzięcia nie zostały należycie ustalone.

**[REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 23 maja 2022 r.:**

24. zadał pytanie czy GDOŚ jest w posiadaniu odpowiedzi na „wnioski inwestora w sprawie „Wniosek o wydanie zaświadczenia/deklaracji organu odpowiedzialnego za monitorowanie obszarów Natura 2000” (zał. 7 Natura 2000);

25. zadał pytanie czy GDOŚ jest w posiadaniu „Studium Wykonalności dla projektu „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz-trójmiasto, etap I”;

26. zadał pytanie z jakiego powodu, mimo że w dokumencie „Studium Wykonalności dla projektu „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz-trójmiasto, etap I”” wskazano, że prędkość maksymalna pociągów wyniesie 160 km/h, to w raporcie ooś w obliczeniach propagacji hałasu uwzględniono prędkość 130 km/h;

27. zadał pytanie dotyczące planowanej prędkości maksymalnej pociągów na LK 201;

28. zadał pytanie czy GDOŚ wezwał o uzupełnienie raportu ooś dotyczące akustyki, w zakresie umożliwiającym zabezpieczenie interesów właścicieli terenów chronionych akustycznie przed ponadnormatywnym hałasem.

**[REDAKTOWANE] w pierwszym piśmie z dnia 24 maja 2022 r.**

29. załączył dodatkowe opracowanie, w którym podsumował uwagi i wyjaśnienia do raportu ooś.

**[REDAKTOWANE] w drugim piśmie z dnia 24 maja 2022 r.**

30. zwrócił się o informację w jaki sposób oceniono wpływ przedsięwzięcia na pomnik przyrody o kodzie Inspire: PL.ZIPOP.1393.PP.2205062.377, w postaci około 300 letniego dębu o obwodzie ok. 5 m;

31. zwrócił się o informację w jaki sposób oceniono wpływ przedsięwzięcia na krajobraz, w tym na obszary chronione;

32. zwrócił się o informację czy przedsięwzięcie będzie powodowało przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Strona wnioskuje o przeprowadzenie dodatkowych badań akustycznych;
33. zwrócił się o informację, w jaki sposób uwzględniono i zabezpieczono interesy właścicieli działek, zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia, przed katastrofami kolejowymi;
34. wskazał, że LK 201 nie należy do sieci transeuropejskiej sieci transportowej TEN-T;
35. zwrócił się o informację czy w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko uwzględniono zaplanowany do likwidacji zabytkowy wiadukt drogowy, zlokalizowany w okolicy km 153+800 LK 201 (działka ewidencyjna nr 161/12, obręb Potuły, gmina Stężycza);
36. przedłożył swoje stanowisko w formie opracowania dot. działań kompensujących;
37. wskazał, że uzupełnienia raportu oos na etapie postępowania pierwszo- i drugo-instancyjnego były obszerne i nie wykonano jednego, zaktualizowanego opracowania uwzględniającego wszystkie wprowadzone przez wnioskodawcę zmiany. Mnogość informacji zamieszczona w różnych miejscach dokumentacji utrudnia analizę zebranego materiału dowodowego;
38. załączył kopię skargi Komitetu Społecznego „Obrona Dziedzictwa Przyrodniczego i Kulturowego Kaszub” z dnia 23 maja 2022 r. na działalność PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., skierowanej do Najwyższej Izby Kontroli.

**W piśmie z dnia 25 maja 2022 r. [REDAKTOWANE] wskazał, że:**

39. przedsięwzięcia na tej samej LK 201 zostały sztucznie podzielone, w efekcie czego część z nich nie zostanie należycie oceniona pod kątem ich oddziaływania na środowisko;
40. wniosek oraz raport oos nie zawierają wszystkich informacji wymaganych prawem, a ilość informacji uzupełniona w postępowaniu odwoławczym, zdaniem strony, ma istotny wpływ na ocenę zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
41. wnioskodawca nie przedstawił wymaganych prawem wariantów przedsięwzięcia. Zdaniem strony, różnice pomiędzy wariantem nr 1 a nr 2 są iluzoryczne. Ponadto, analiza wielokryterialna (wskazana na str. 396 raportu oos z dnia 20 sierpnia 2018 r.) jest wykonana w sposób sztucznie wymuszający uznanie wariantu nr 1 za bardziej korzystny;
42. wariantowanie ma polegać na przedstawieniu wariantów dla każdego elementu zamierzenia;
43. raport oos nie zawiera informacji o wszystkich oddziaływaniach przedsięwzięcia na środowisko, w efekcie czego nie można wykluczyć istnienia niektórych oddziaływań;
44. wnioskodawca częstokroć udzielał wymijających odpowiedzi albo uchyla się od odpowiedzi;
45. wnioskodawca przedstawił nierealne założenia wykorzystane do oceny oddziaływania na etapie budowy;
46. oddziaływania krótkotrwałe, chwilowe, tymczasowe i przemijające zostały przez wnioskodawcę i organ I instancji zbagatelizowane;
47. raport oos nie wskazuje konkretnych działań minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko w zakresie emisji hałasu i drgań. Strona wnosi o zobowiązanie wnioskodawcy do przedstawienia dokumentacji projektowej;

48. zgodnie z art. 8 Kpa, GDOŚ powinien wydać rozstrzygnięcie zgodnie z ustaloną praktyką. Zdaniem strony raport ooś nie zawiera informacji, które pozwoliłyby z pełnym przekonaniem stwierdzić, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na elementy przyrodnicze;
49. w raporcie ooś założono inne dane wejściowe niż w studium wykonalności przedsięwzięcia, np. w studium wskazano na prędkość maksymalną pociągów 160 km/h, a w raporcie ooś 140 km/h lub 100 km/h (w zależności od typu pociągu);
50. RDOŚ w Gdańsku nie zbadał zgodności swojego postanowienia z dnia 27.06.2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.JG.JP.7, w którym stwierdził konieczność wykonania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, z przedstawionymi przez wnioskodawcę informacjami w raporcie ooś, np. w zakresie konieczności szczegółowego przebadania wpływu wibracji na budynki, człowieka i środowisko;
51. GDOŚ przekroczył granice uzupełniającego postępowania dowodowego, a mimo to wiele aspektów nadal nie zostało przez wnioskodawcę wyjaśnionych;
52. na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego organy opiniujące przedsięwzięcie, udzieliły opinii na bazie niekompletnego materiału dowodowego.

Wnioskodawca pismem z dnia 16 maja 2022 r. przekazał papierową wersję części akt sprawy przesłanych przez niego w wersji elektronicznej na płycie CD wraz z pismem przewodnim z dnia 14 kwietnia 2022 r. oraz odmówił przekazania papierowej wersji opracowania pn. „Rezultaty Studium Wykonalności (wersja 9) z dnia 4 kwietnia 2022 r.

Wnioskodawca pismem z dnia 26 maja 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.39 IRE-01831-I, przekazał wersję papierową opracowania pn. „Rezultaty Studium Wykonalności dla Projektu „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz-Trójmiasto” (wersja 9 z dnia 4 marca 2022 r.), uprzednio przekazanego w wersji elektronicznej wraz z pismem wnioskodawcy z dnia 14 kwietnia 2022 r. Wnioskodawca nie przesłał innych załączników, które wraz z pismem z dnia 16 maja 2022 r., były przekazane wyłącznie w wersji elektronicznej.

██████████ wraz z pismem z dnia 25 czerwca 2022 r. przekazał do wiadomości korespondencję prowadzoną z Centrum Unijnych Projektów Transportowych.

Wnioskodawca pismem z dnia 5 lipca 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.MR.40 IRE-01831-I, odniósł się do części wypowiedzi stron postępowania co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W toku postępowania drugoinstancyjnego strony wielokrotnie zapoznawały się z zebraniem przez GDOŚ materiałem dowodowym, o czym świadczą notatki służbowe i dowody prowadzonej korespondencji elektronicznej. GDOŚ na żadnym etapie postępowania nie odmówił stronom wglądu do wszystkich akt znajdujących się w jego posiadaniu.

### **GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.**

Przedmiotowe przedsięwzięcie dotyczy LK 201 na odcinku od km 136+096 do km 205+200 (Kościerzyna – Gdynia Główna), LK 214 na odcinku od km -0+229 do km 8+150 (Somonino Kartuzy) oraz LK 229 na odcinku od km 31+000 do km 42+100. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 29 w powiązaniu z § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie

przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), rozbudowywana LK 201 należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 58 ww. rozporządzenia budowa nowego odcinka LK 214 i LK 229 również należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Podkreślić należy, że rozporządzenie to utraciło moc w toku postępowania pierwszoinstancyjnego (tj. w dniu 26 września 2019 r.), jednak z uwagi na § 4 zastępującego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) wciąż znajduje zastosowanie w tej sprawie.

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia na dzień orzekania, zgodnie z art. 75 ust. 1 lit. a tir. 2 ustawy ooś, jest RDOŚ w Gdańsku. Podkreślić należy, że wskazany przepis prawny utracił moc w toku postępowania pierwszoinstancyjnego (tj. w dniu 24 września 2019 r.), jednak z uwagi na art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712), do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej, stosuje się przepisy dotychczasowe. Powyższe uzasadnia, z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 ustawy ooś, właściwość GDOŚ w tej sprawie.

Mając na uwadze wyrażoną w art. 15 Kpa zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji, raportu ooś wraz z uzupełnieniami oraz odwołań. W toku postępowania odwoławczego organ II instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, znajdując podstawy uzasadniające zreformowanie treści decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 30 czerwca 2020 r.

Należy przy tym podkreślić, że zakres postępowania odwoławczego nie jest węższy niż zakres postępowania pierwszoinstancyjnego, a organ odwoławczy obowiązany jest dążyć z urzędu, tak jak organ I instancji, do ustalenia rzeczywistego stanu sprawy. Organ wydający decyzję administracyjną jest obowiązany uwzględnić stan faktyczny ustalony w chwili wydania decyzji. Odnosi się to nie tylko do organu orzekającego w I instancji, ale również do organu wydającego decyzję w postępowaniu odwoławczym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 11 października 2017 r., sygn. akt: II SA/Po 513/17).

Analiza materiału dowodowego zebranego przez RDOŚ w Gdańsku wykazała, że nie zostały ustalone wszystkie istotne, mające znaczenie dla sprawy, okoliczności faktyczne, wobec czego GDOŚ pismami z dnia 20 sierpnia 2021 r. i 1 kwietnia 2022 r. wezwał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień.

Każde przedsięwzięcie kolejne powoduje szereg bezpośrednich i pośrednich oddziaływań, które w większym lub mniejszym stopniu mogą wpłynąć na faunę i florę. GDOŚ wraz z regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za rozpoznawanie wszelkich negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogą mieć miejsce w związku z budową,



eksploatacją i likwidacją przedsięwzięcia. Biorąc pod uwagę, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest co do zasady pierwszą decyzją jaką wnioskodawca musi uzyskać w całym procesie inwestycyjnym, ustalenia w niej zawarte mają kluczowe znaczenie dla dalszych decyzji czy zezwoleń. Ze względu na to, że niektóre poruszane przez odwołujących kwestie zostały powtórzone w kilku odwołaniach, omówienie zarzutów oraz odpowiedzi na nie przedstawiono w podziale na poszczególne zagadnienia.

#### **Kwestia oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na nietoperze.**

Odnosząc się do **zarzutu nr 1, 2 i 3** należy wskazać, że w zgromadzonym materiale dowodowym znajdują się informacje dotyczące występowania nietoperzy na całym odcinku planowanego przedsięwzięcia. Szczegółową metodykę, zgodnie z którą przeprowadzono inwentaryzację nietoperzy oraz wyniki tych badań zamieszczono w raporcie oos – wersja z 20 sierpnia 2018 r. (str. 146, 193-194) oraz w załączniku tekstowym nr 3.9-1 pn. „Inwentaryzacja przyrodnicza” (str. 13-14, 73-74 zał. 3.9-1). Dodatkowe informacje w tym zakresie wnioskodawca przekazał także w uzupełnieniach do raportu z dnia 9 listopada 2018 r. i 21 grudnia 2018 r. Z opisu metodyki wynika, że na wstępie przeanalizowano ortofotomapy w celu wytypowania miejsc, które są atrakcyjne dla nietoperzy i mogą być potencjalnie wykorzystywane przez te ssaki jako żerowiska, siedliska zimowe, trasy przelotu itp. Przeanalizowano pod tym kątem wszystkie odcinki linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz trasy obu projektowanych łącznic, których dotyczy przedmiotowe postępowanie. Następnie, na podstawie zebranych w pierwszym etapie informacji, wytypowano lokalizacje transektów i punktów, w których prowadzono nasłuchy detektorowe. Na podstawie tych badań określono skład gatunkowy chiropterofauny bytującej na terenie położonym w sąsiedztwie przedmiotowego przedsięwzięcia oraz średni poziom aktywności poszczególnych gatunków nietoperzy na danym punkcie nasłuchowym/transekcie.

Dodatkowo w trakcie badań terenowych skontrolowano obiekty stanowiące potencjalne kryjówki nietoperzy (obiekty inżynieryjne, bunkry, strychy, itp.) oraz poszukiwano kryjówek w dziuplach na terenie wybranych fragmentów drzewostanów. Powyższe kontrole prowadzono w terminach umożliwiających wykrycie zarówno letnich kryjówek nietoperzy, jak i ich schronień zimowych. Lustracja obiektów inżynieryjnych potwierdziła, że przepusty zlokalizowane w km 142+164 LK 201, km 175+349 LK 201, km 181+387 LK 201, km 192+123 LK 201 i km 192+840 LK 201 stanowią miejsca hibernacji nietoperzy (str. 7 uzupełnienia raportu z dnia 9 listopada 2018 r.). Nie sposób zatem zgodzić się z odwołującymi, że w raporcie brakuje informacji odnośnie występowania nietoperzy na przedmiotowym odcinku linii kolejowej LK 201.

Dodatkowo, odnosząc się do zarzutu braku wskazania w raporcie oos liczebności nietoperzy, GDOŚ zauważa, że w ramach inwentaryzacji tych ssaków określa się indeks ich aktywności, czyli intensywności z jaką wykorzystują przestrzeń powietrzną. Badania detektorowe nie umożliwiają oszacowania liczebności lokalnej populacji danego gatunku, ponieważ ilość nagrań dźwięków echolokacyjnych nie zawsze odpowiada ilości osobników pojawiających się w miejscu prowadzenia nasłuchów. Przykładowo bardzo wysokie indeksy aktywności mogą być generowane przez jednego osobnika, który krąży w pobliżu detektora. Nasłuchy detektorowe pozwalają na zbadanie, czy na trasie lub w pobliżu planowanej inwestycji znajdują się miejsca szczególnie istotne dla nietoperzy,

takie jak żerowiska, trasy wzmożonych przelotów itp. W związku z powyższym nieuzasadnione jest wzywianie wnioskodawcy do przedstawienia informacji dotyczącej liczebności lokalnych populacji nietoperzy. W dokumentacji nie określono także liczebności hibernujących nietoperzy w przepustach, w których zidentyfikowano kryjówki zimowe tych ssaków. Natomiast w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia informacja taka nie jest niezbędna do zaplanowania konkretnych, skutecznych działań minimalizujących i kompensujących, dedykowanych chiropterofaunie. Należy podkreślić, że na kształt warunków zawartych w zaskarżonej decyzji nie ma wpływu liczba hibernujących w danym przepuście osobników. Niezależnie od tego, czy w danym przepuście hibernuje kilka czy kilkanaście osobników, prace rozbiórkowe, budowlane lub remontowe w obrębie każdego z tych obiektów podlegają takim samym ograniczeniom, tj. zgodnie z treścią zmienionego pkt **I.2.19** nie mogą być prowadzone w okresie zimowym (tj. od 15 listopada do 15 marca). Dodatkowo w **pkt I.2.21** decyzji RDOŚ w Gdańsku zobowiązał wnioskodawcę do wyposażenia nowych lub remontowanych przepustów w cegły dziurawki lub inne elementy zapewniające obecność szczelin, w których będą mogły ukryć się zimujące nietoperze. Tak więc utrata funkcji danego obiektu będzie zjawiskiem przejściowym, które ustanie po zakończeniu prac modernizacyjnych na przedmiotowych liniach kolejowych. W kontekście powyższych rozważań, nie mają zatem racji odwołujący zarzucając brak ustalenia warunków dotyczących kompensacji przyrodniczej zniszczonych miejsc zimowania nietoperzy. Działania, o których mowa w przywołanym powyżej punkcie decyzji, są działaniami kompensującymi, ukierunkowanymi na odtworzenie odpowiednich warunków siedliskowych dla nietoperzy. W tym miejscu warto również wspomnieć o dodatkowej kompensacji, którą GDOŚ nałożył na wnioskodawcę na etapie postępowania odwoławczego, polegającej na zawieszeniu skrzynek dla nietoperzy (zmieniony **pkt I.2.18** decyzji). Działanie to ma na celu skompensowanie utraty potencjalnych kryjówek nietoperzy znajdujących się w dziuplastych drzewach, które są przeznaczone do wycinki.

Nawiązując do odnotowanej przez odwołujących obecności nietoperzy w sąsiedztwie wiaduktu drogowego na ul. Leśnej w Pępowie, czyli w km 182+090 linii kolejowej LK 201, GDOŚ wskazuje, że przeprowadzona inwentaryzacja przyrodnicza nie potwierdziła, że w obiekcie tym znajdują się letnie lub zimowe kryjówki nietoperzy. Odwołujący nie przedstawili także dowodów potwierdzających ich twierdzenia. Nie jest natomiast wykluczone, że ssaki te mogą pojawiać się w pobliżu wspomnianego wiaduktu. Z analizy ortofotomapy załączonej do raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika, że jest to skraj obszaru zadrzewionego, a wzdłuż ulicy Leśnej znajdują się liniowe zadrzewienia, które mogą być wykorzystywane przez nietoperze do przemieszczania się. Dodatkowo w zlokalizowanym w bliskiej odległości przepuście (w km 181+387 LK 201) w trakcie inwentaryzacji stwierdzono obecność hibernujących nietoperzy. Mając powyższe względy na uwadze, w sentencji niniejszej decyzji prewencyjnie nałożono na wnioskodawcę obowiązki mające na celu ograniczenie wpływu na nietoperze znajdujące się w sąsiedztwie przedmiotowych linii kolejowych w momencie rozpoczęcia prac budowlanych (**pkt I.2.19** decyzji). GDOŚ, poprzez modyfikację ww. warunku decyzji, zagwarantował, że wszystkie obiekty inżynieryjne, które będą w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia remontowane lub przebudowywane mają być skontrolowane przez chiropterologa pod kątem obecności miejsc hibernacji lub kryjówek rozrodczych nietoperzy. Dlatego wbrew temu, co twierdzi skarżący, zapisy przedmiotowej decyzji

zagwarantują, że nawet jeśli przed rozpoczęciem budowy przedsięwzięcia dojdzie do zasiedlenia wiaduktu na ul. Leśnej w Pępowie przez kolonię rozrodczą lub hibernujące osobniki, prace remontowe prowadzone w obrębie tego obiektu nie wpłyną na te ssaki negatywnie. Zgodnie z treścią ww. warunku wspomniane prace nie będą mogły być prowadzone do czasu opuszczenia ww. obiektu przez bytujące w nim osobniki. Ograniczy to ryzyko niepokojenia nietoperzy w newralgicznych okresach, w których zwierzęta te są wyjątkowo wrażliwe na antropogeniczne oddziaływanie, a tym samym nie dojdzie do przewidywanego przez skarżących uśmiercania nietoperzy.

W kwestiach opisanych w **zarzucie nr 3** GDOŚ również ma odmienne zdanie niż skarżący. Treść warunku określonego w **pkt I.2.19** decyzji nie dowodzi, że istnieją braki w inwentaryzacji terenowej wykonanej przez wnioskodawcę i organ I instancji nie posiadał wszystkich informacji, niezbędnych do tego, aby określić stosowne działania minimalizujące. Jak już wcześniej wyjaśniono inwentaryzacja nietoperzy polegała na prowadzeniu nasłuchów detektorowych na wytypowanych wcześniej transektach i punktach oraz skontrolowaniu obiektów stanowiących potencjalne kryjówki nietoperzy i poszukiwaniu kryjówek w dziuplach drzew. Punkty i transekty wyznaczane były przez chiropterologa w newralgicznych miejscach, co do których istnieje duże prawdopodobieństwo, że są chętnie wykorzystywane przez nietoperze. W ocenie GDOŚ bezzasadne byłoby prowadzenie badań chiropterologicznych w miejscach, które nie są atrakcyjne dla tej grupy ssaków. Jeżeli nietoperze pojawiają się na danym odcinku linii kolejowej sporadycznie, to ryzyko negatywnego oddziaływania na chiropterofaunę w tym miejscu jest znikome. W metodyce badań terenowych słusznie zaplanowano kontrole w terminach i miejscach umożliwiających osiągnięcie największej skuteczności wykrycia poszczególnych gatunków nietoperzy. Należy podkreślić, że kontrola chiropterologa, o której mowa w zmienionym **pkt I.2.17** decyzji, ma na celu zagwarantowanie, że w momencie rozpoczęcia prac budowlanych w obrębie przepustów, mostów, wiaduktów kolejowych i wiaduktów drogowych, obiekty te nie stanowią kryjówek kolonii rozrodczych i miejsca hibernacji nietoperzy. W ocenie GDOŚ oczywistym jest, że od momentu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu rozpoczęcia prac budowlanych może minąć kilka lat. Rozmieszczenie i liczebność przedstawicieli wybranego gatunku fauny na danym terenie nie jest stała, podlega większym lub mniejszym dynamicznym zmianom na przestrzeni lat. Z uwagi na powyższe w chwili obecnej nie da się z całą pewnością stwierdzić, które obiekty inżynieryjne w przyszłości będą zajmowane przez nietoperze. Stąd konieczność umieszczenia w sentencji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków o charakterze prewencyjnym, takich jak warunek w zmienionym **punktach I.2.19**, czy **I.2.23** decyzji, w którym nakazano, aby wszystkie prace prowadzić pod nadzorem przyrodniczym, składającym się z wykwalifikowanych specjalistów (w tym chiropterologa), posiadających doświadczenie praktyczne, zdobyte w trakcie pracy w terenie. Dzięki omawianym powyżej zapisom w sentencji decyzji, w trakcie budowy nadzór przyrodniczy będzie zobowiązany do podjęcia dodatkowych czynności, które będą konieczne z uwagi na niespodziewane i niemożliwe do przewidzenia na obecnym etapie sytuacji.

GDOŚ uważa, że organ I instancji wydając kwestionowaną decyzję posiadał wystarczającą wiedzę na temat siedlisk lęgowych i miejsc zimowania nietoperzy na terenie i w sąsiedztwie

planowanego przedsięwzięcia. Ponadto przedstawiona powyżej argumentacja dowodzi, że zarzut posiadania niewystarczających informacji dotyczących skutków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w zakresie wpływu na nietoperze nie jest uzasadniony.

Odnosząc się do zarzutu nałożenia na wnioskodawcę w **pkt II.2** decyzji RDOŚ w Gdańsku obowiązku wykonania analizy porealizacyjnej, której wyniki mają określić oddziaływanie planowanej linii kolejowej na nietoperze, GDOŚ wskazuje, że zgodnie z przywołanym warunkiem zakres analizy porealizacyjnej ma obejmować jedynie określenie rzeczywistego oddziaływania akustycznego przedmiotowej linii kolejowej, w oparciu o pomiary emisji hałasu na etapie eksploatacji. W tym punkcie nie ma mowy o monitorowaniu oddziaływania na chiropterofaunę. Natomiast na etapie postępowania odwoławczego zdecydowano o wprowadzeniu do sentencji decyzji zapisu o konieczności skontrolowania obiektów inżynierskich w 2. i 3. roku po oddaniu przedsięwzięcia do użytku, pod kątem wykorzystania ich przez nietoperze jako schronienia zimowe oraz letnie kryjówek (zmodyfikowany **pkt II.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku). Dzięki temu możliwe będzie zbadanie, jak szybko po modernizacji przedmiotowych linii nietoperze powrócą do wcześniej zajmowanych obiektów.

W nawiązaniu do zarzutu, że wymogi określone w **pkt I.2.19** decyzji organu I instancji, odnoszą się jedynie do miejsc zimowania nietoperzy, GDOŚ wskazuje, że na etapie postępowania odwoławczego dokonano modyfikacji tego warunku. Zdecydowano, że konieczne będzie skontrolowanie obiektów inżynierskich również pod kątem obecności kryjówek rozrodczych nietoperzy. Jeżeli kontrola potwierdzi zajęcie obiektu inżynierskiego przez kolonię, prace prowadzone w jego obrębie będą musiały być wstrzymane do końca sezonu letniego, co wykluczy możliwość negatywnego wpływu na kolonie rozrodcze tych ssaków.

#### **Kwestia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na pomniki przyrody:**

W odniesieniu do **zarzutu nr 4 i 5** to analiza mapy przedstawionej przez stronę postępowania oraz map znajdujących się w aktach sprawy wskazuje, że odwołujący odnosi się do drzewa zlokalizowanego w km 150+954 linii kolejowej LK 201. Zgodnie z tabelą nr 51, znajdującą się na str. 142 raportu ooś, obiekt ten zlokalizowany jest w odległości 22 m od osi skrajnego projektowanego toru. Dodatkowo na str. 238 raportu ooś jednoznacznie stwierdzono, że w wyniku realizacji planowanego przedsięwzięcia nie dojdzie do wycięcia żadnego drzewa stanowiącego pomnik przyrody. Przekazana przez odwołującego mapa potwierdza ten stan faktyczny. Wynika z niej, że pień drzewa znajduje się poza nasypem kolejowym. Jedynie obrys korony nieznacznie nachodzi na nasyp. W takiej sytuacji wycinka omawianego drzewa nie będzie konieczna. Niezbędne natomiast będzie odpowiednie zabezpieczenie omawianego pomnika przyrody, ponieważ z racji bliskiej odległości od miejsca prowadzenia prac drzewo to może być potencjalnie narażone na uszkodzenie. Dlatego GDOŚ zmienił brzmienie **pkt I.2.23** kwestionowanej decyzji zobowiązując nadzór przyrodniczy do kontroli prac prowadzonych w pobliżu pomników przyrody, w tym w sąsiedztwie omawianego obiektu. Jeżeli nadzór przyrodniczy stwierdzi, że prowadzone prace mogą zagrażać drzewom uznanym za pomniki przyrody, konieczne będzie zabezpieczenie tych obiektów w sposób opisany w **pkt I.2.9** decyzji RDOŚ w Gdańsku.

W wyniku analizy załączonej do odwołania mapy z naniesionym obrysem korony ww. dębu szypułkowego, GDOŚ uznał, że obrys ten sięga do skarpy obecnego nasypu kolejowego. Dlatego tut. organ zdecydował się wprowadzić zmianę w pkt **I.2.23.a** decyzji RDOŚ w Gdańsku poprzez wskazanie na możliwość dokonania przez nadzór przyrodniczy niewielkiej modyfikacji sposobu zabezpieczenia drzewa pomnikowego zlokalizowanego w pobliżu LK 201 w km 150+954, jeżeli będzie to konieczne ze względu na kolizję z pracami budowlanymi, przy czym zastrzeżono, że modyfikacja ta nie może powodować zagrożenia dla ww. obiektu chronionego.

### **Kwestia obniżenia wód gruntowych i wpływu tego zjawiska na gatunki chronione**

Odnosząc się do **zarzutu nr 6** GDOŚ wskazuje, że w raporcie oos przedstawiono szczegółowe wyniki inwentaryzacji chronionych gatunków flory i fauny (rozdziały 3.9.1, 3.9.2, 3.9.3), a także przedstawiono analizę wpływu modernizacji i budowy przedmiotowych linii kolejowych na te elementy środowiska przyrodniczego. W uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach również znalazły się informacje odnoszące się do kwestii oddziaływania kwestionowanego przedsięwzięcia na chronione gatunki roślin naczyniowych i mszaków oraz grzybów i porostów. Skala tego oddziaływania została precyzyjnie określona zarówno w raporcie, jak i decyzji RDOŚ w Gdańsku. Podana została liczba stanowisk poszczególnych gatunków narażona na bezpośrednie zniszczenie, w związku z ich położeniem w odległości mniejszej niż 15 m od omawianych linii kolejowych. W kwestii pośredniego wpływu planowanych prac modernizacyjnych, GDOŚ podkreśla, że jest mało prawdopodobne, aby doszło do długotrwałego obniżenia poziomu wód gruntowych na terenach zlokalizowanych poza pasem prowadzonych robót, tj. powyżej 15 m od planowanego przedsięwzięcia, które miałyby zagrozić chronionym gatunkom fauny i flory. Z wyjątkiem dwóch krótkich odcinków (tzw. łącznic), kwestionowane linie kolejowe funkcjonują od wielu lat i nie wywierają negatywnego wpływu na stosunki wodne. Obecność infrastruktury kolejowej nie przeszkodziła w pojawieniu się i funkcjonowaniu na tym terenie chronionych gatunków roślin, grzybów i porostów, a także cennych siedlisk przyrodniczych, które wykryto w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej. Okres prowadzenia prac budowlanych będzie stosunkowo krótki, a ich zakres mało inwazyjny. Ponadto należy podkreślić, że odwodnienie linii kolejowej ma na celu odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z torów, peronów i przejazdów kolejowo-drogowych. Zatem nie służy do osuszania przyległego terenu. Obecnie istniejące i funkcjonujące odwodnienie nie zostanie zmienione w sposób, który mógłby negatywnie wpłynąć na warunki gruntowo-wodne na przyległym terenie.

Warto również wspomnieć, że w trakcie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Gdańsku zidentyfikowano odcinki ww. linii kolejowych, na których występują cenne siedliska przyrodnicze, wrażliwe na zmianę warunków wodnych. W raporcie oos przedstawiono analizę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na poszczególne płaty tych siedlisk oraz zaproponowano stosowne działania ograniczające zarówno pośredni, jak i bezpośredni wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia. Do zastosowania tych rozwiązań zobowiązano wnioskodawcę w zmienionym **pkt I.2.4** kwestionowanej decyzji, wskazując na konieczność zapewnienia zachowania warunków wodnych i obecnego poziomu wód poprzez zastosowanie w rowach odwadniających teren inwestycji, umocnień ze szczelnymi ściankami lub innych adekwatnych

rozwiązań uniemożliwiających odwodnienie siedlisk przyrodniczych w określonym w ww. punkcie kilometrażu. Dodatkowo w zmienionym **pkt I.6.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku, GDOŚ zobowiązał wnioskodawcę do tego, aby w trakcie prac nad projektem budowlanym konsultował się z nadzorem przyrodniczym (w szczególności z botanikiem) w kwestii określenia właściwych parametrów (w tym długość odcinków) umocnień ze szczelnymi ściankami w rowach odwadniających teren inwestycji. Ponadto w zmienionym **pkt I.2.23.b** decyzji RDOŚ w Gdańsku nałożono na wnioskodawcę obowiązek prowadzenia w trakcie realizacji przedsięwzięcia monitoringu stosunków wodnych na obszarze siedlisk przyrodniczych, wrażliwych na zmianę stosunków wodnych (siedliska o kodach: 91E0, 3150, 7140, 7230, 91F0, 6410 i 6430). Monitoring ten będzie prowadzony przez nadzór przyrodniczy (m.in. przez specjalistę botanika).

Nie jest więc prawdą, że tego typu oddziaływania nie były przedmiotem rozważań organu I instancji. Wręcz przeciwnie, zarówno RDOŚ w Gdańsku w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji, jak i GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego wnikliwie przeanalizowali pośrednie oddziaływania związane z możliwością wpływu na obecne stosunki wodne. Organ II instancji stwierdza, że zaplanowane działania minimalizujące i zapobiegające są adekwatne do przewidywanej skali oddziaływania związanego z modernizacją przedmiotowych linii kolejowych. W ocenie GDOŚ nie dojdzie do zmian warunków hydrologicznych, które spowodowałyby nieodwracalne przekształcenia w roślinności terenów położonych w odległości powyższej 15 m od planowanej inwestycji, czyli zlokalizowanych poza pasem robót. Zatem GDOŚ doszedł do odmiennych niż skarżący wniosków w tym zakresie i nie przewiduje wystąpienia negatywnego oddziaływania na gatunki fauny i flory bytujące na przedmiotowym obszarze.

#### **Kwestia oddziaływania na krajobraz**

W odniesieniu **do zarzutu nr 7** GDOŚ wskazuje, że nie sposób nie zgodzić się z wnioskiem, że tereny, o których wspomina skarżący odznaczają się ponadprzeciętnymi walorami krajobrazowymi i przyrodniczymi. GDOŚ nie neguje również faktu, że na tym obszarze znajdują się liczne obiekty związane z usługami turystycznymi. Natomiast te informacje nie dowodzą, że analiza wpływu planowanego przedsięwzięcia na krajobraz przedstawiona w rozdz. 5.1.8, 5.1.9 i 5.2.7 raportu oos oraz w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji, jak również wnioski wysnute na jej podstawie są nieprawidłowe. GDOŚ przyznaje również rację skarżącemu, że zamontowanie ekranów akustycznych wzdłuż linii kolejowej, na pewnych jej odcinkach mogłoby mieć negatywny wpływ na walory krajobrazowe. W omawianym przypadku, wskazane przez GDOŚ środki minimalizujące hałas to w większości przypadków tłumiki przytorowe. Wskazane przez GDOŚ ekrany akustyczne będą zamontowane w miejscach stosunkowo gęsto zabudowanych i większość z nich będzie miała wysokość nieprzekraczającą 1,5 m od poziomu toru.

W nawiązaniu **do zarzutu nr 8** GDOŚ wskazuje, że w trakcie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymienione przez odwołujących kwestie były analizowane przez RDOŚ w Gdańsku. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przedstawił charakterystyczne cechy krajobrazu, a także omówił kwestię oddziaływania budowy i modernizacji przedmiotowych linii kolejowych na poszczególne jego elementy, w tym na elementy ekspozycji krajobrazowej, takie jak konkretne punkty widokowe. RDOŚ w Gdańsku poparł swoje wnioski

stosowną argumentacją, powołując się na informacje zawarte w zebranych materiałach dowodowych. Organ ten odniósł się także do aktów prawnych ustanawiających obszarowe formy ochrony przyrody położone na trasie przebiegu lub w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia (w tym parki krajobrazowe i obszary chronionego krajobrazu) oraz przedstawił wyniki analizy wpływu przedsięwzięcia na ustanowione dla nich cele ochrony. Mając powyższe na uwadze GDOŚ stwierdza, że zarzuty przedstawione w tym punkcie są nieuzasadnione.

W odpowiedzi na **zarzut nr 9** GDOŚ zauważa, że szczegółowa analiza wpływu przedsięwzięcia na cele ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego znajduje się na str. 230-233 raportu o oś (rozdz. 5.1.8). Oddziaływanie przedsięwzięcia na obszary chronionego krajobrazu również zostało omówione w tym rozdziale. RDOŚ w Gdańsku, wykorzystując powyższe informacje, przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji kluczowe kwestie dotyczące oceny wpływu budowy i modernizacji kwestionowanych linii kolejowych na wspomniane obszary chronione. W związku z tym powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony. Zważając na powyższe wskazuję, że raport o oś zawierał informacje dot. krajobrazu co oznacza, że RDOŚ w Gdańsku nie naruszył art. 66 ust. 1 pkt 3a ustawy o oś i orzekł na materiale dowodowym uwzględniającym „opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane”.

W odpowiedzi na **zarzut nr 10** GDOŚ wskazuje, że skarżący nie sprecyzował o analizę jakich „uchwał krajobrazowych” wnioskuje. Potocznie „uchwałami krajobrazowymi” nazywane są dokumenty określające zasady umieszczania w przestrzeni publicznej nośników reklamowych, elementów małej architektury i ogrodzeń. W uchwałach tych znajdują się wszystkie zagadnienia związane z obecnością wspomnianych obiektów. Przykładową tzw. „uchwałą krajobrazową” jest Uchwała Nr XLVIII/1465/18 Rady Miasta Gdańska z dnia 22 lutego 2018 r. w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, na terenie Miasta Gdańska (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2018 r, poz. 1034). Jednak uregulowania zawarte w tej uchwale nie dotyczą realizacji przedsięwzięć, takich jak przedmiotowe. ██████████ w swoim odwołaniu nie wyjaśnił także, co rozumie pod pojęciem „analizy krajobrazowej”. GDOŚ może jedynie przypuszczać, że chodzi o audyty krajobrazowe, które zgodnie z art. 38 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2021, poz. 741, t.j.) mają być sporządzone przez organy samorządu województwa. W ramach prac nad audytem opracowuje się charakterystykę i ocenę stanu krajobrazów występujących na obszarze danego województwa. Na tej podstawie wskazuje się krajobrazy priorytetowe, czyli takie, które są szczególnie cenne, ze względu na swoje wartości przyrodnicze, kulturowe, historyczne lub estetyczno-widokowe. Natomiast zgodnie z informacją podaną na stronie internetowej Pomorskiego Biura Planowania Regionalnego aktualnie trwają prace związane z przygotowaniem dokumentacji, która będzie stanowić podstawę do opracowania projektu audytu krajobrazowego w województwie pomorskim (<https://pbpr.pomorskie.pl/2021/12/trwaja-prace-nad-audytem-krajobrazowym-województwa-pomorskiego/> (stan na dzień wydania tej decyzji)). Zatem dokument ten nie został jeszcze przygotowany i nie jest możliwe odniesienie się do jego treści.

Niezależnie od powyższego GDOŚ wskazuje, że zarówno w trakcie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, jak i postępowania odwoławczego kwestia oddziaływania spornego przedsięwzięcia na krajobraz była szczegółowo analizowana. W raporcie o oś przedstawiono wnikliwe analizy oddziaływania modernizacji i budowy linii kolejowych objętych przedmiotowym wnioskiem na krajobraz. W szczególności zwrócono uwagę na nowe elementy linii kolejowej widoczne z większych odległości, czyli wiadukty oraz elementy trakcji elektrycznej. Odniesiono się także do oddziaływania związanego z poszerzoną wycinką drzew i krzewów w kompleksach leśnych oraz w granicach zadrzewień, związaną z budową drugiego toru oraz łącznic. W rozdziale 3.1 raportu o oś dokonano oceny wpływu wizualnego przedmiotowych linii na zasoby krajobrazowe. Przeanalizowano wpływ spornej inwestycji na istotne elementy krajobrazu, takie jak jeziora, które zlokalizowane są w bezpośrednim sąsiedztwie jej trasy. Ponadto analizowano widoczność omawianego przedsięwzięcia z kluczowych punktów i ciągów widokowych. Dodatkowo GDOŚ wskazuje, że w raporcie o oddziaływaniu na środowisko (rozdz. 3.8, 5.1.8, 5.1.9, 5.2.7) przedstawiono informacje dotyczące form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U z 2021, poz. 1098 t.j.), które są położone na trasie przebiegu przedmiotowych linii kolejowych lub w ich sąsiedztwie. Wskazano także wyniki analizy wpływu planowanej inwestycji na parki krajobrazowe, rezerваты przyrody, obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, zespoły przyrodniczo - krajobrazowe, użytki ekologiczne i pomniki przyrody, zarówno na etapie budowy, jak i jej funkcjonowania.

Jeżeli chodzi o obszary chronione powołane w celu ochrony terenów o wyjątkowych walorach krajobrazowych, GDOŚ wskazuje, że przedmiotowe przedsięwzięcie położone jest w granicach dwóch parków krajobrazowych (Kaszubski Park Krajobrazowy i Trójmiejski Park Krajobrazowy), dwóch obszarów chronionego krajobrazu (Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni oraz Kartuski Obszar Chronionego Krajobrazu) oraz Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka. W raporcie o oś odniesiono się do aktów prawnych, stanowiących podstawę utworzenia i funkcjonowania tych obszarów. Ponadto oceniono wpływ kwestionowanych linii kolejowych na cele ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego sformułowane odpowiednio w Uchwale nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 66, poz. 1462) oraz Uchwale nr 143/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 66, poz. 1458). Analizy w powyższym zakresie znalazły się również w uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. GDOŚ podziela wnioski organu I instancji odnośnie braku negatywnego wpływu przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 na krajobraz. Informacje przedstawione w dokumentacji sprawy pozwalają w odpowiedni sposób zweryfikować i ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia na krajobraz. Należy podkreślić, że w omawianej sprawie kluczowy jest fakt, iż przebudowa i modernizacja dotyczy w większości już istniejącej linii kolejowej. Dobudowane zostaną dwie łącznice, jednak ich oddziaływanie na krajobraz również będzie znikome. Długość łącznicy linii LK 214 – LK 229 wynosi około 3 km. Jej trasa przebiega w środku kompleksu leśnego, zatem odcinek ten nie będzie wyeksponowany w krajobrazie, a zasięg jej widoczności będzie niewielki. Natomiast druga łącznica (pomiędzy LK 201 i LK 229) ma długość około 300 m i



przebiega wzdłuż linii kolejowej nr LK 201, w bliskiej odległości od niej. Zatem GDOŚ uważa, że stwierdzenia skarżącego odnoszące się do istotnego oddziaływania planowanej inwestycji na krajobraz są bezzasadne. GDOŚ nie zgadza się również z argumentem, że przedmiotowe linie kolejowe będą stanowiły „przyłaczającą dominantę”. Nie jest tak w tej chwili i nie będzie po zrealizowaniu przedsięwzięcia. Sieć trakcyjna będzie nowym elementem w krajobrazie, ale zdaniem GDOŚ nie można jej uznać za „przyłaczającą dominantę”, bowiem słupy trakcyjne nie są tak wysokie, jak słupy wykorzystywane np. przy budowie linii elektroenergetycznych. W kwestii działań minimalizujących warto wspomnieć o **pkt 1.2.31** zaskarżonej decyzji zobowiązującym wnioskodawcę do tego, aby nowe obiekty inżynierskie zlokalizowane poza miejscowościami dostosować kolorystycznie do otoczenia, zwłaszcza na odcinkach linii przecinających obszary chronione pod względem krajobrazu. Ochrona krajobrazu realizowana będzie również poprzez zapisy decyzji odnoszące się do działań minimalizujących wpływ przedmiotowych linii kolejowych na stosunki wodne, florę, faunę oraz siedliska przyrodnicze i zbiorowiska roślinne. Są to naturalne składniki krajobrazu. Należy zatem podkreślić, że realizacja warunków ograniczających możliwość pogorszenia tych elementów, w pośredni sposób przyczyni się do ochrony walorów krajobrazowych terenów, przez które przebiega planowane przedsięwzięcie.

Odnosząc się do **zarzutu nr 11** GDOŚ wskazuje, że wszystkie obiekty inżynierskie, które będą remontowane lub budowane są wymienione w tabeli nr 13 na str. 21 załącznika nr 2 do pisma PKP z dnia 17 grudnia 2019 r., znak: IOS4-4424-2.65/19, wraz z podanym kilometrażem linii kolejowej. Zatem na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji znana była dokładna lokalizacja poszczególnych obiektów. Zdaniem GDOŚ z kwestionowanego przez skarżącego warunku jasno wynika, których obiektów dotyczą jego zapisy. Są to nowe budowle inżynierskie, które znajdują się poza granicami miejscowości. W ocenie tut. organu nie jest konieczne, aby w **pkt 1.2.31** decyzji RDOŚ w Gdańsku wymienić każdy obiekt tego typu, wraz z podaniem kilometrażu. Nie jest również niezbędne, aby na tym etapie określać kolor danego obiektu. Skoro ma on być dostosowany do otoczenia to zdaniem GDOŚ nie ma przeszkód, aby o tym na jaki kolor zostanie pomalowany obiekt zdecydowano na etapie budowy. Ponadto wg GDOŚ głównym celem realizacji warunku określonego w **pkt 1.2.31** ma być uniknięcie sytuacji, w której obiekty zlokalizowane na terenach niezabudowanych, które często są terenami cennymi przyrodniczo, o wysokich walorach krajobrazowych, zostaną pomalowane na kolor zbyt mocno wyróżniający się na tle otoczenia i w efekcie obiekty te staną się bardziej zauważalne, niż w sytuacji, gdy ich kolor będzie zbliżony do barw występujących w krajobrazie naturalnym.

#### **Kwestia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko**

Odnosząc się do **zarzutu nr 12 i nr 13** GDOŚ wskazuje, że stosownie do art. 82 ust. 2 ustawy o oś, obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 tej ustawy, może być konieczny m.in.: gdy posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko, bądź gdy ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania

się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; lub też gdy istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody. GDOŚ podkreśla, że ocena subiektywnych odczuć i uwag odwołującego względem treści przywołanego powyżej przepisu ustawy o oś nie należy do kompetencji GDOŚ oraz wykracza poza granice niniejszego postępowania administracyjnego. Należy zauważyć, że w przedmiotowej sprawie nie występuje żadna z wymienionych powyżej przesłanek obligujących do nałożenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto, wbrew temu co twierdzi skarżący, sformułowany w **pkt I.2.23** kwestionowanej decyzji obowiązek prowadzenia prac pod nadzorem przyrodniczym nie dowodzi, że taka ponowna ocena jest konieczna. GDOŚ wskazuje, że wymóg ten jest często wpisywany do sentencji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i stosowany w trakcie realizacji przedsięwzięć. Znajduje zastosowanie zwłaszcza w przypadku inwestycji infrastrukturalnych, które są przedsięwzięciami o znacznej skali i długim okresie prowadzenia prac budowlanych. Zobowiązanie wnioskodawcy do prowadzenia prac pod nadzorem przyrodniczym ma na celu zapewnienie dodatkowego zabezpieczenia środowiska przyrodniczego w przypadku zaistnienia sytuacji stwarzających zagrożenie dla fauny i flory, których nie dało się przewidzieć na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przy czym GDOŚ podkreśla, że nie jest to winą braków w dokumentacji, jak twierdzi skarżący, a wynika z dynamiki zmian w środowisku przyrodniczym i faktu, że liczebność i rozmieszczenie poszczególnych gatunków zwierząt, a także sposób i intensywność wykorzystywania analizowanej przestrzeni przez faunę może podlegać większym lub mniejszym zmianom. Dlatego nadzór przyrodniczy ma za zadanie kontrolować prace budowlane i podejmować niezbędne czynności zmierzające do likwidacji wszelkich pojawiających się zagrożeń dla środowiska przyrodniczego. Należy podkreślić, że taki warunek nakładany jest na wnioskodawcę niezależnie od tego, czy w przypadku danego przedsięwzięcia stwierdzono konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko.

Dodatkowo warto wspomnieć, że na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ zmodyfikował treść **pkt I.2.23** kwestionowanej decyzji i ustalił, że w skład nadzoru przyrodniczego mają wchodzić wykwalifikowani specjaliści (w szczególności herpetolog, ornitolog, teriolog, chiropterolog, mykolog oraz botanik), posiadający doświadczenie praktyczne, zdobyte w trakcie pracy w terenie. Zapis ten zagwarantuje odpowiednią jakość kontroli oraz zapewni, że podejmowane dodatkowo działania minimalizujące będą odpowiednie dla gatunku narażonego na oddziaływanie. Ponadto należy zauważyć, że pracownicy budowlani z reguły nie dysponują specjalistyczną wiedzą, pozwalającą im na identyfikowanie chronionych siedlisk przyrodniczych oraz rozpoznawanie gatunków fauny i flory, a także na podejmowanie działań ograniczających wpływ inwestycji na te elementy. Wiedza ta jest niezbędna, aby warunki określone w sentencji przedmiotowej decyzji były wypełniane w sposób właściwy, zapewniając odpowiedni poziom minimalizacji oddziaływań generowanych przez przedmiotową inwestycję.

Wspomniana powyżej dynamika zmian w środowisku przyrodniczym uzasadnia także nałożenie na wnioskodawcę obowiązku wykonania kontroli obiektów inżynierskich oraz drzew przeznaczonych do wycinki, pod kątem obecności gniazd ptaków i schronień nietoperzy (**pkt I.2.16, I.2.17 i I.2.19** decyzji RDOŚ w Gdańsku). Kontrole te mają być przeprowadzone przed rozpoczęciem realizacji inwestycji, ponieważ harmonogram prac budowlanych powinien być dostosowany do aktualnego zasiedlenia ww. obiektów przez awifaunę i chiropterofaunę. Podsumowując GDOŚ podkreśla, że wpisanie do sentencji reformowanej decyzji ww. warunków nie dowodzi, że ponowna ocena oddziaływania na środowisko powinna być przeprowadzona. Ma jedynie na celu zagwarantowanie, że prace przygotowawcze oraz prace budowlane nie będą ingerowały w miejsca lęgowe ptaków oraz schronienia zimowe i letnie nietoperzy.

GDOŚ nie zgadza się również ze stwierdzeniem skarżącego, że skala oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia nie jest znana oraz, że kwestionowane linie kolejowe mogą znacząco oddziaływać na środowisko, w tym na obszary chronione. Skarżący nie przedstawili żadnego dowodu na poparcie tych wniosków. Co więcej, są one sprzeczne z informacjami oraz analizami przedstawionymi w raporcie oś oraz ustaleniami poczynionymi zarówno przez organ I instancji, jak i GDOŚ. Należy wskazać, że na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego RDOŚ w Gdańsku wielokrotnie wzywał wnioskodawcę do przedłożenia dodatkowych wyjaśnień i analiz niezbędnych do określenia skali i zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia oraz do sformułowania warunków, jakie muszą być spełnione w trakcie budowy/modernizacji i funkcjonowania przedmiotowych linii kolejowych. W trakcie postępowania odwoławczego GDOŚ także zobowiązał wnioskodawcę do przedstawienia kolejnych informacji, na podstawie których możliwe było zreformowanie niektórych warunków omawianej decyzji, poprzez ich doprecyzowanie lub uzupełnienie. Na etapie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Gdańsku zdecydowano o modyfikacji systemu odwodnienia na odcinku linii kolejowej LK 201 przebiegającym w bliskim sąsiedztwie obszaru Natura 2000 Jar rzeki Raduni PLH 220011 oraz rezerwatu przyrody „Jar rzeki Raduni”. Dzięki temu wyeliminowano ryzyko negatywnego wpływu planowanej inwestycji na te obszary. Należy podkreślić, że w przypadku analizowanego przedsięwzięcia przedstawiono szczegółowe dane dotyczące założeń projektowych, a skutki jego realizacji są znane i przewidywalne. Zarówno tutaj organ jak i organ I instancji dysponowali szczegółowymi informacjami zarówno na temat technicznych aspektów realizacji przedsięwzięcia, jak i skali i zasięgu jego oddziaływania. Dane te umożliwiły określenie skutecznych działań minimalizujących i konkretnych wymagań, które muszą być uwzględnione w projekcie budowlanym. Ponowna ocena oddziaływania na środowisko przyniosłaby tożsame wnioski odnośnie wpływu ww. inwestycji na środowisko przyrodnicze. W związku z powyższym GDOŚ doszedł do odmiennych niż skarżący wniosków i uważa, że w przedmiotowej sprawie nałożenie obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko nie jest konieczne.

Ponadto za bezpodstawny uznano wniosek skarżącego o konieczności przekazania analizowanej sprawy do ponownego rozpatrzenia ze względu na brak ustalenia na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego na jakim odcinku planowanej linii kolejowej przedsięwzięcie to może wpływać na środowisko i jakiego rodzaju to oddziaływanie będzie. GDOŚ wskazuje, że kwestie, o których wspomina skarżący były szczegółowo rozważane przez RDOŚ w Gdańsku

przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Organ ten bazował na inwentaryzacji przyrodniczej, którą przeprowadzono na całej długości ww. linii kolejowych. Wykorzystując dane zebrane w trakcie badań terenowych, a także inne informacje zawarte w materiale dowodowym, organ I instancji przeprowadził pełną ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Na jej podstawie określił warunki minimalizujące negatywny wpływ przedsięwzięcia na środowisko. Wyniki powyższych analiz RDOŚ w Gdańsku omówił w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W trakcie postępowania odwoławczego GDOŚ wezwał wnioskodawcę do przedłożenia dodatkowych wyjaśnień, na podstawie których zreformował wybrane punkty sentencji. Warto zauważyć, że charakter oddziaływań związanych z przebudową istniejących LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budową dwóch łącznic 214/229 i 201/229 jest znany. Również wpływ na etapie funkcjonowania nie budzi wątpliwości, tym bardziej, że LK 201, LK 214 i LK 229 funkcjonują od wielu lat. Wiadomo również, na których odcinkach ww. linii kolejowych znajdują się wyjątkowo cenne składniki środowiska przyrodniczego (tzw. siedliska przyrodnicze Natura 2000, stanowiska chronionych gatunków fauny i flory). Poprzez warunki określone w sentencji decyzji zostały one w wystarczający sposób zabezpieczone przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia. Biorąc powyższe pod uwagę przekazanie analizowanej sprawy do ponownego rozpatrzenia jest nieracjonalne.

#### **Pozostałe zarzuty przyrodnicze**

Odnosząc się do **zarzutu nr 14** GDOŚ wskazuje, że linia kolejowa LK 201 przebiega przez obszar Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego PLH220095 na odcinku od km 145+619 do km 158+124 oraz na odcinku 158+124 – 158+300 w bliskim sąsiedztwie tego obszaru (w odległości około 20-50 m). Ponadto w kilku miejscach trasa przebiegu linii kolejowej LK 201 znajduje się w bliskiej odległości (do 40 m) od obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni PLH220011 (km 172+544, km 172+906 i km 173+541). W związku z tym na etapie postępowania odwoławczego ponownie wnikliwie przeanalizowano wpływ przedsięwzięcia na ww. obszary. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w uzupełnieniu raportu, przekazanym wraz z pismem wnioskodawcy z dnia 17 lipca 2019 r., znak: IOS4-4424-2.44/19, w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego PLH220095 planuje się przebudowę i modernizację linii kolejowej LK 201, elektryfikację, rozbiórkę i budowę nowych obiektów (wiaduktów kolejowych, przepustów kolejowych, ścian oporowych). Dodatkowo nastąpi przełożenie koryta ciekła Struga Rąty od km 156+000 do ok. 156+150 oraz od km 157+500 do km ok. 157+650. Warto podkreślić, że realizacja przedsięwzięcia w granicach obszaru Natura 2000 nie oznacza, że dane przedsięwzięcie zawsze powoduje negatywny wpływ na ten obszar. W trakcie analizy oddziaływania na obszary Natura 2000 kluczową kwestią jest zbadanie, czy dane przedsięwzięcie będzie znacząco negatywnie wpływać na przedmioty ich ochrony - siedliska przyrodnicze, rośliny lub zwierzęta, które wymienione są w standardowym formularzu danych konkretnego obszaru Natura 2000. Na działkach objętych zakresem prac budowlanych, położonych w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego, w trakcie inwentaryzacji nie wykryto siedlisk przyrodniczych ani stanowisk roślin lub zwierząt będących przedmiotami ochrony ww. obszaru. Wykluczono także pośredni wpływ na siedliska i gatunki zinwentaryzowane poza obszarem robót.

Poza granicami ww. obszaru Natura 2000 w buforze 150 m od LK 201 i LK 214 w trakcie badań terenowych zidentyfikowano kilka stanowisk kozy (*Cobitis taenia*). Siedliskiem tego gatunku jest Jezioro Dąbrowskie, Jezioro Potulskie i Jezioro Ostrzyckie oraz rzeka Radunia. LK 201 przebiega w sąsiedztwie tych jezior, jednak mając na względzie zasięg oddziaływania prac modernizacyjnych prowadzonych na tej linii nie przewiduje się, aby przedmiotowe przedsięwzięcie mogło negatywnie wpłynąć na stan ww. jezior. Planowane przedsięwzięcie przekracza rzekę Radunię w dwóch miejscach. W ramach prac modernizacyjnych planuje się rozebranie mostów kolejowych nad tym ciekami w km 163+652 (LK 201) oraz km 0+814 (LK 214) oraz budowę nowych obiektów tego typu. Ze względu na ichtiofaunę występującą w rzece Raduni (m.in. kozę (*Cobitis taenia*)), ale też w innych ciekach przekraczanych przez planowane przedsięwzięcie, w **pkt I.2.11** decyzji RDOŚ w Gdańsku sformułowano warunek dotyczący terminu, w którym mogą być wykonywane prace ingerujące w koryta cieków oraz ich linię brzegową. Wykluczono możliwość prowadzenia ww. prac w okresie od 1 marca do 30 czerwca, czyli w czasie tarła ryb i inkubacji ikry. Zapis ten wyeliminuje ryzyko wystąpienia negatywnych oddziaływań związanych z ingerencją w koryta cieków, w okresie, w którym ichtiofauna jest szczególnie wrażliwa na tego typu zakłócenia.

Ślady obecności wydry (*Lutra lutra*), która także jest przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego odnotowano wzdłuż istniejącej LK 201. Mimo, że ślady te wykryto poza granicami tego obszaru, to z uwagi na fakt, że wydry przemieszczają się wzdłuż cieków na znaczne odległości, w trakcie postępowania odwoławczego tut. organ wnikliwie przeanalizował możliwe oddziaływanie planowanych prac na ten gatunek. W wyniku tych analiz GDOŚ uznał, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie miało negatywnego wpływu na bytujące w granicach omawianego obszaru chronionego osobniki należące do tego gatunku. Podsumowując tut. organ stwierdza, że modernizacja LK 201 nie stanowi zagrożenia dla obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego.

W kwestii oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 Jar Rzeki Raduni PLH220011 GDOŚ wskazuje, że na odcinku LK 201 przebiegającym w sąsiedztwie tego obszaru zaplanowano prace polegające m.in.: na przebudowie i elektryfikacji tej linii, modernizacji wiaduktu kolejowego w km 171+953, budowie ściany oporowej oraz rozbiórce istniejącego przepustu i budowie nowego obiektu w km 172+354 (uzupełnienie raportu przekazane przy piśmie z dnia 17 lipca 2019 r., znak: IOS4-4424-2.44/19). Na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego dokonano zmian w zakresie prac zaplanowanych w najbliższym sąsiedztwie wspomnianego obszaru chronionego oraz zmodyfikowano system odwodnienia. Zgodnie z informacjami podanymi w uzupełnieniu raportu ooś, złożonym przez wnioskodawcę przy piśmie z dnia 22 sierpnia 2019 r., znak: IOS4-4424-2.48/19, zdecydowano o likwidacji przepustu w km 173+060, którego wylot znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni PLH220011 oraz budowie zbiornika retencyjno-infiltrującego. Zabieg ten ma na celu wprowadzenie dodatkowego zabezpieczenia ww. obszaru przed zanieczyszczeniem powstałym na skutek sytuacji awaryjnej. Likwidacja przepustu będzie przeprowadzona bez ingerencji zarówno w granice obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni, jak i rezerwatu przyrody Jar rzeki Raduni, ponieważ zabetonowany zostanie jedynie wlot przepustu, zlokalizowany poza ww. obszarami chronionymi. Wylot przepustu będzie pozostawiony w stanie nienaruszonym. Rozwiązania minimalizujące, o których mowa powyżej, zostały umieszczone

wsentencji przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jako wymagania, które muszą być uwzględnione w projekcie budowlanym (warunek w **pkt I.6.4 i I.6.5, I.6.6 i I.6.7** decyzji RDOŚ w Gdańsku). Dzięki temu wyeliminowano ryzyko wystąpienia negatywnego wpływu na obszar Natura 2000 Jar Rzeki Raduni zarówno na etapie budowy, jak i w czasie funkcjonowania przedsięwzięcia.

W związku powyższym zarzut skarżących dotyczący zniszczenia obszarów Natura 2000 jest nieuzasadniony.

W kwestii wskazanej w **zarzucie nr 15 pkt a** GDOŚ nie zgadza się ze skarżącym, ponieważ warunki i terminy prowadzenia robót ingerujących w koryta cieków i linię brzegową zostały określone w **pkt I.2.11 i I.2.12** decyzji RDOŚ w Gdańsku. Na etapie postępowania odwoławczego tut. organ zmodyfikował **pkt I.2.11** decyzji RDOŚ w Gdańsku poprzez rezygnację z dopuszczenia możliwości prowadzenia prac w okresie od 1 marca do 30 czerwca pod nadzorem ichtiologa. Zmiany tej dokonano w wyniku analizy danych zebranych w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej, które wskazują na obecność chronionych gatunków ryb w ciekach przecinanych przez omawianą linię kolejową.

W nawiązaniu do **zarzutu nr 15 pkt b** GDOŚ wskazuje, że ocena oddziaływania przebudowy LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 została poprzedzona badaniami terenowymi, w trakcie których zbierano dane o zasobach, walorach i stanie środowiska przyrodniczego na terenach położonych w bezpośrednim sąsiedztwie analizowanych linii kolejowych (bufor 150 m po każdej stronie linii). Inwentaryzacja przyrodnicza pozwoliła na uzyskanie danych dotyczących występowania typów siedlisk przyrodniczych oraz chronionych gatunków fauny i flory na terenie, na którym prowadzone będą prace budowlane oraz w jego bliskim sąsiedztwie. Punkty decyzji, o których wspomina skarżący (**pkt I.2.16, I.2.17, I.2.19** decyzji RDOŚ w Gdańsku) odnoszą się do kontroli drzew przed wycinką i kontroli obiektów inżynierskich przed przystąpieniem do prac budowlanych, w celu upewnienia się, że nie są one aktualnie zasiedlone przez ptaki lub nietoperze. Jak już wcześniej wskazywano, na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest możliwe określenie z całkowitą pewnością, które drzewa i obiekty w momencie rozpoczęcia prac będą zasiedlone. Stąd właśnie nałożony na wnioskodawcę w decyzji obowiązek ich skontrolowania.

Ustosunkowując się do uwagi przedstawionej w **zarzucie nr 15 pkt c** GDOŚ wskazuje, że przytoczony przez skarżącego fragment warunku **pkt I.2.23** decyzji RDOŚ w Gdańsku, odnosi się do drzew będących pomnikami przyrody. W tabeli nr 51 na str. 142 raportu oos znajduje się wykaz pomników przyrody zlokalizowanych w odległości do 200 m od linii kolejowej LK 201. Większość pomników przyrody znajduje się w odległości powyżej 50 metrów od tej linii, dlatego nie zdecydowano się na wprowadzenie obowiązku zabezpieczenia wszystkich tych obiektów w sposób określony w **pkt I.2.9** decyzji RDOŚ w Gdańsku. Pomniki przyrody wymienione w zmienionym **pkt I.2.23.a** decyzji RDOŚ w Gdańsku zlokalizowane są w odległości od 15 do 30 m od osi skrajnych torów. Pas terenu, który ma być zajęty na potrzeby realizacji inwestycji wyniesie 15 m od osi skrajnego toru po obu stronach linii kolejowej. Zatem jest mało prawdopodobne, aby prace budowlane prowadzone w tym obszarze zagrażały wspomnianym drzewom pomnikowym. Jednak, w związku z tym, że są to wyjątkowo cenne obiekty, kierując się zasadą przezorności, zobowiązano

nadzór przyrodniczy do stałego monitorowania prac prowadzonych w ich pobliżu. W sytuacji zaistnienia takiej konieczności, nadzór podejmie stosowne działania w celu zabezpieczenia omawianych drzew. Dlatego zdaniem GDOŚ treść **pkt I.2.23.a** decyzji RDOŚ w Gdańsku nie świadczy o tym, że przedmiotowa decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana została bez ustalenia jaki będzie zakres i skala oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko. Zarówno w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz jego uzupełnieniach, jak i w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przedstawiono wyniki analiz odnoszących się do tych kwestii.

Nawiązując do **zarzutu nr 15 pkt d** GDOŚ nie przyznaje racji odwołującym, którzy uważają, że z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie wynika czego dotyczą nakładane na wnioskodawcę obowiązki. Zdaniem GDOŚ warunki określone w sentencji omawianej decyzji są wystarczająco skonkretyzowane. Jasno z nich wynika, jakie działania musi podjąć wnioskodawca w trakcie realizacji przedsięwzięcia, jak i na etapie jego funkcjonowania. W warunkach doprecyzowano jakiego elementu warunek dotyczy (często wskazując kilometraż linii kolejowych) oraz, jeżeli jest to istotne z punktu widzenia danego elementu, w jakich terminach dane prace powinny być wykonane. Na marginesie warto zauważyć, że jeżeli chodzi o niektóre warunki odnoszące się do środowiska przyrodniczego (w szczególności fauny bytującej na terenie i w sąsiedztwie planowanej inwestycji) to zbyt sztywne określenie ram postępowania może w pewnych sytuacjach utrudnić nadzorowi przyrodniczemu reagowanie na pojawiające się w trakcie budowy zagrożenia, które nie są możliwe do przewidzenia na obecnym etapie. Dlatego dopuszczono możliwość modyfikacji przez nadzór przyrodniczy niektórych rozwiązań minimalizujących, tak aby zapewnić ich funkcjonalność przy uwzględnieniu aktualnej sytuacji w terenie. Zdaniem GDOŚ takie podejście zagwarantuje właściwe zabezpieczenie środowiska przyrodniczego na etapie realizacji robót. Skarżący podał przykład **pkt I.2.26** decyzji RDOŚ w Gdańsku, który dotyczy konieczności stosowania zabezpieczeń (takich jak szczelne ścianki) ograniczających dopływ wód gruntowych w trakcie remontów obiektów inżynierskich lub konieczności wykonania głębokich wykopów. GDOŚ uważa, że warunek ten jest wystarczająco konkretny. Podano w nim przykład szczelnych ścianek, ale dopuszczono również zastosowanie innego typu zabezpieczeń, które zminimalizują ilość wody przedostającej się do wykopów. Zdaniem GDOŚ takie podejście jest uzasadnione faktem, iż wybór technologii prowadzenia prac uzależniony jest od warunków gruntowo-wodnych i badań geotechnicznych. W kwestii „niezdefiniowanego przedmiotu ochrony” GDOŚ wskazuje, że warunek określony w **pkt I.2.26** decyzji RDOŚ w Gdańsku ma na celu ograniczenie ilości wody znajdującej się w wykopach oraz zminimalizowanie wpływu prac ziemnych na stosunki wodne. W związku z powyższym zarzuty skarżącego dotyczące warunków minimalizujących wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze są nieuzasadnione.

Odpowiedź na **zarzut nr 16** znajduje się we fragmentach, w których analizowano zarzuty związane z oceną wpływu budowy/modernizacji przedmiotowych linii kolejowych na chiropterofaunę oraz przedstawiono odpowiedź na uwagi odwołujących odnoszące się do braku ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Jak już wielokrotnie w niniejszej decyzji podkreślano ocena oddziaływania na środowisko przebudowy istniejących LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic została wykonana w odpowiedni sposób. GDOŚ zweryfikował

całość materiału dowodowego, w tym poprawność założeń metodycznych przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej. Przedstawiona w raporcie oś metodyka pozwoliła na rozpoznanie walorów przyrodniczych analizowanego terenu w pełnym zakresie. Wyniki badań terenowych wykorzystano do analiz zasięgu i skali oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. W sposób szczególnie wnikliwy zbadano wpływ na gatunki i siedliska przyrodnicze, które ze względu na dużą wrażliwość na antropogeniczne zakłócenia mogą być podatne na negatywny wpływ inwestycji. Na podstawie powyższych analiz sformułowano warunki realizacji przedsięwzięcia, które wyeliminują lub zminimalizują to oddziaływanie. Wbrew temu co twierdzi skarżący, celem zaangażowania nadzoru przyrodniczego na etapie realizacji kwestionowanego przedsięwzięcia nie było „maskowanie” braków w ocenie oddziaływania na środowisko. Kluczowe było zagwarantowanie, że działania minimalizujące i kompensujące realizowane będą w sposób właściwy, a teren realizacji inwestycji będzie kontrolowany przez kompetentne osoby, które podejmą właściwe działania w przypadku wystąpienia nieprzewidywalnych sytuacji. Nie jest też tak, ja sądzi skarżący, że nadzór przyrodniczy może decydować o nałożeniu warunków dotyczących realizacji inwestycji. Warunki te są sformułowane w sentencji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i muszą być wypełniane niezależnie od funkcjonowania nadzoru przyrodniczego. Główne zadania nadzoru to rzeczywisty monitoring terenu w momencie aktualnie prowadzonych robót, kontrola nad poprawnością wykonania działań minimalizujących i kompensujących, wprowadzanie zmian w harmonogramie prac wynikających z konieczności uwzględnienia obecności siedlisk chiropterofauny i ornitofauny. Nadzór przyrodniczy będzie podejmował również doraźne decyzje o wprowadzeniu dodatkowych zabezpieczeń, jeżeli będzie tego wymagała aktualna sytuacja w terenie.

Odnosnie **zarzutu nr 17** GDOŚ uwzględnił powyższe uwagi modyfikując treść **pkt I.2.23** reformowanej decyzji. W warunku tym określono konieczne kwalifikacje oraz doświadczenie osób wchodzących w skład nadzoru przyrodniczego. Ze względu na specyfikę planowanego przedsięwzięcia i uwarunkowania przyrodnicze analizowanego terenu zdecydowano, że w skład nadzoru przyrodniczego ma wchodzić w szczególności herpetolog, ornitolog, ichtiolog, teriolog, chiropterolog, mykolog oraz botanik. Określono terminy i częstotliwość kontroli, które nadzór ma prowadzić w ramach monitoringu stosunków wodnych na obszarze chronionych siedlisk przyrodniczych 91E0, 3150, 7140, 7230, 91F0, 6410 i 6430 (ppk b). Ponadto tut. organ w ppk g) zobowiązał nadzór przyrodniczy do sporządzania dokumentacji z wykonanych prac, w której przedstawi informacje dotyczące wypełniania warunków przedmiotowej decyzji oraz opisie przeprowadzone kontrole. Po każdym półroczu powyższa dokumentacja ma być przekazywana do RDOŚ w Gdańsku.

W kwestii **zarzutu nr 18** GDOŚ wskazuje, że kwestię usuwania zadrzewień zlokalizowanych na gruntach położonych w sąsiedztwie linii kolejowej reguluje rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 4 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2061). Spełnienie wymagań określonych w ww. rozporządzeniu jest istotne z uwagi na konieczność



zapewnienia bezpieczeństwa ruchu kolejowego. Na str. 43 załącznika nr 2: Zaktualizowane rozdziały raportu o oś w pkt 2.4.2, 2.4.4 oraz 2.4.5 do pisma z dnia 17 grudnia 2019 r. podano dane dotyczące zakresu wycinki. W wyniku realizacji przedsięwzięcia konieczne będzie usunięcie ok. 61 ha powierzchni skupisk drzew i obszarów leśnych. Łączna powierzchnia krzewów i zakrzaczeń z podrostu drzew przeznaczona do wycięcia to ok. 204 tys. m<sup>2</sup>. Ponadto do usunięcia przeznaczono także 1200 drzew, rosnących głównie na terenach zabudowanych. Należy podkreślić, że większa część planowanej wycinki będzie prowadzona wzdłuż funkcjonujących obecnie linii kolejowych. Natomiast przecinka leśna, która powstanie w wyniku budowy nowej łącznicy linii 214 – 229, będzie miała długość ok. 3 km. Z wyjaśnień wnioskodawcy wynika, że poza gruntami usytuowanymi po obu stronach linii kolejowych, które są przeznaczone do zapewnienia bezpiecznego prowadzenia ruchu kolejowego, nie posiada on dodatkowych terenów, na których mógłby wykonać nasadzenia zastępcze. Dlatego w zmienionym **pkt I.2.18** kwestionowanej decyzji GDOŚ nałożył na wnioskodawcę obowiązek wykonania kompensacji w postaci nasadzeń drzew i krzewów w rejonie peronów i parkingów. GDOŚ ma świadomość, że powyższe działania nie skompensują w pełni strat wynikających z koniecznej wycinki drzew i krzewów. Natomiast GDOŚ ma również na względzie fakt, że powiaty, przez które przebiega kwestionowane przedsięwzięcie odznaczają się dość wysokimi wskaźnikami lesistości. Ponadto długość trasy modernizowanych linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz projektowanych łącznic wynosi w sumie ponad 90 km. Zatem wskazana powyżej powierzchnia zadrzewień i krzewów przeznaczona do wycinki nie jest skumulowana w jednym miejscu, a rozkłada się na całą długość przedsięwzięcia. Tym samym nie wpłynie na równowagę przyrodniczą terenów sąsiadujących z przedsięwzięciem. Biorąc powyższe po uwagę GDOŚ uznał, że skala wycinki na poszczególnych odcinkach analizowanych linii kolejowych nie jest na tyle duża, aby wymagała wprowadzenia nasadzeń kompensujących na większej powierzchni. Natomiast odnosząc się do wskazanej przez skarżącego błędnej wykładni art. 75 ust. 3 ustawy POŚ (Jeżeli ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa, należy podejmować działania mające na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności przez kompensację przyrodniczą), należy podkreślić, że kompensacja strat spowodowanych wycinką drzew i krzewów nie musi ograniczać się jedynie do nasadzenia drzew i krzewów. Oddziaływanie wycinki drzew było także analizowane w kontekście uszczuplenia bazy siedliskowej chiropterofauny i ornitofauny. W sentencji niniejszej decyzji nałożono na wnioskodawcę obowiązek skompensowania tych strat poprzez wywieszenie budek dla ptaków oraz skrzynek dla nietoperzy (**pkt I.2.18** decyzji RDOŚ w Gdańsku). GDOŚ podkreśla, że działania te również należy uznać za kompensację przyrodniczą w rozumieniu art. 75 ust. 3 ustawy POŚ.

W kwestii **zarzutu nr 19** GDOŚ wskazuje, że zarówno na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, jak i w trakcie postępowania odwoławczego dokonano analizy przedłożonego przez skarżących kontr-dowodu w postaci opracowania pn.: „*Analiza raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji pn. „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz - Trójmiasto, etap P”*” (autor: mgr inż. ██████████). W dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji ustosunkowano się do przedstawionych przez autora zarzutów względem raportu oraz wyczerpująco wyjaśniono wskazane przez odwołujących wątpliwości. Na etapie postępowania odwoławczego ponownie przeanalizowano także wspomniany wniosek o przeprowadzenie

dowodu z opinii biegłego sądowego ds. mykologii i ochrony środowiska - [REDACTED]. Po zapoznaniu się z całością akt sprawy oraz po uzyskaniu odpowiedzi wnioskodawcy na wezwanie tut. organu, GDOŚ stwierdził, że materiał dowodowy jest kompletny i informacje, którymi dysponuje, są wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Należy podkreślić, że wyniki inwentaryzacji przyrodniczej pozwoliły na rozpoznanie walorów przyrodniczych analizowanego terenu w pełnym zakresie. W trakcie tych badań zidentyfikowano m.in. cenne gatunki grzybów oraz porostów, w tym gatunki objęte ochroną. Na podstawie zebranych danych przyrodniczych dokonano oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na florę i faunę analizowanego terenu. Ponadto w sentencji decyzji sformułowano obowiązki dotyczące działań minimalizujących i kompensujących zidentyfikowane negatywne oddziaływania wynikające z realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. W **pkt I.2.8** decyzji RDOŚ w Gdańsku zobowiązano wnioskodawcę do przeniesienia egzemplarza wabnicy kielichowatej (*Pleurosticta acetabulum*), aby uniknąć jego zniszczenia. Działanie to ma być wykonane przez specjalistę mykologa. Dodatkowo warto wspomnieć, że wszystkie prace mają być prowadzone pod nadzorem przyrodniczym (w którego skład wchodzi także mykolog), który może podejmować dodatkowe działania minimalizujące, w sytuacji, gdy uzna je za konieczne. Mając powyższe na uwadze GDOŚ uznał, że przeprowadzenie dodatkowego dowodu z opinii biegłego sądowego ds. mykologii i ochrony środowiska nie jest konieczne. Co więcej, w opinii GDOŚ, byłoby to nieracjonalne i niecelowe w świetle zasady ekonomiki i szybkości postępowania. Należy bowiem podkreślić, że „uprawnienie strony do zgłoszenia żądania przeprowadzenia dowodu podlega ograniczeniom, a organ powinien każdorazowo rozważyć żądanie przeprowadzenia dowodu z uwagi na celowość i konieczność zapewnienia szybkości postępowania, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie ma dostatecznych argumentów przemawiających za zakwestionowaniem dotychczasowych ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 11 lutego 2014 r., II OSK 2191/12, Lex nr 1450898). Jeśli zatem organ na podstawie dowodów zebranych w toku postępowania może dokonać ustalenia stanu faktycznego niebudzącego wątpliwości, wówczas dalsze prowadzenie postępowania dowodowego nie jest zasadne; nie ma obowiązku uwzględniania wszystkich wniosków dowodowych, jeśli w jego ocenie wniosek dowodowy strony dotyczy okoliczności dostatecznie wyjaśnionych w postępowaniu” (por. wyrok NSA z 21 lipca 2016 r., I FSK 808/16, Lex nr 2100310, wyrok NSA z 27 września 2011 r., I FSK 1241/10, Lex nr 1068123, wyrok NSA w Warszawie z 5 maja 1998 r., III SA 193/97, Lex nr 35474, wyrok WSA w Warszawie z 9 kwietnia 2008 r., VIII SA/Wa 617/07, Lex nr 516099).” (Wyrok NSA z 2 grudnia 2021 r., II GSK 3768/17, LEX nr 3288928).

Odnosząc się do **zarzutu nr 20** GDOŚ wskazuje, że kwestia oddziaływania przebudowy istniejących LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic na migracje fauny była szczegółowo analizowana na etapie postępowania odwoławczego. Zarówno w raporcie ooś jak i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zrezygnowano z dostosowania przebudowywanych obiektów inżynierskich (przepustów, mostów, wiaduktów kolejowych) do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt. W związku z tym, GDOŚ zwrócił się do wnioskodawcy o ponowne przeanalizowanie możliwości zastosowania takich rozwiązań w przypadku wybranych obiektów. W odpowiedzi na wezwanie GDOŚ wnioskodawca poinformował, że w przypadku obiektów inżynierskich zlokalizowanych na LK 201: km 163+652 (most kolejowy na rzece Radunia), km

177+364 (most kolejowy na rzece Słupina) i km 184+483 (most kolejowy na potoku Strzelniczka), możliwe jest zaprojektowanie strefy dostępnej dla zwierząt, która osiągnie parametry odpowiednie dla średnich ssaków. Strefa ta zostanie także zachowana w przypadku wiaduktów kolejowych nad drogami gruntowymi na linii kolejowej LK 201 w km 192+720 i w km 193+410. Dodatkowo obiekty usytuowane w km 142+164 i km 157+070 LK 201 oraz km 0+814 LK 214 (most kolejowy na rzece Radunia) pozwolą na migrację małych zwierząt. W zmienionym **pkt II.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku określono dla ww. mostów i przepustów minimalne parametry stref dostępnych dla zwierząt.

Ponadto w nawiązaniu do informacji przekazanych przez wnioskodawcę w załączeniu do pisma z dnia 25 marca 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.34 IRE-01831-I, obiekty zlokalizowane w km 161+240, 183+897 i 198+235 linii kolejowej nr 201, w okresach niskich stanów wód mogą być wykorzystywane przez małe zwierzęta do przemieszczania się na drugą stronę omawianej inwestycji.

GDOŚ uznał argumentację wnioskodawcy dotyczącą braku możliwości dostosowania przepustów zlokalizowanych w km 139+294, 140+148, 140+784, 141+773, 147+195, 152+905, 153+810, 154+122, 159+746, 160+069, 160+138, 161+040, 167+959, 175+702, 185+200, 5+617 (LK 214) do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt za wiarygodną. W analizowanym przypadku należy mieć na uwadze, że trasa omawianych linii kolejowych przebiega przez obszar charakteryzujący się dużą ilością wzniesień (Szwajcaria Kaszubska), co determinuje konieczność lokalizowania linii na nasypach, bądź w wykopach. W konsekwencji, w przypadku kilku przepustów niezbędne będzie wyposażenie ich w kaskady zlokalizowane przed lub za przepustem. Dwa przepusty są w całości przepustami kaskadowymi, jeden o różnicy wysokości dna wlotu i wylotu - 3 m, drugi - 1 m. Kaskady te wykluczają możliwość przystosowania omawianych obiektów do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt. W przypadku czterech obiektów utworzenie strefy dostępnej dla zwierząt (półek) wiązałoby się z koniecznością podniesienia niwelety toru albo obniżenia niwelety cieków. Zatem oba rozwiązania generują dodatkowe negatywne oddziaływanie. Dlatego, wbrew temu, co twierdzi skarżący, w omawianej sprawie względy techniczne stanowią wiarygodne uzasadnienie rezygnacji z dostosowania wspomnianych obiektów.

Ponadto GDOŚ uznał za wystarczające wyjaśnienia dotyczące braku możliwości zamontowania szerszych półek, w przepustach na LK 201 w km 137+788 i 139+294. GDOŚ wskazuje, że wydry (*Lutra lutra*) są to ssaki ziemnowodne, które bytują w okolicy cieków wodnych, jezior, stawów i terenów bagiennych. Wydry przemieszczają się wzdłuż cieków, dlatego analizując wpływ planowanego przedsięwzięcia na ten gatunek, GDOŚ zweryfikował, czy zachowana zostanie możliwość wykorzystania przez wydrę mostów i przepustów nad ciekami. Jak wcześniej wspomniano zmiana **pkt II.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku zagwarantowała, że w ramach przebudowy obiektów, o których mowa w tym punkcie po obu stronach cieków zachowane zostaną pasy terenu, z których wydry będą mogły korzystać w celu przemieszczania się na drugą stronę linii kolejowej. Warto zauważyć, że na analizowanym terenie zagrożeniem dla wydry jest rozwijająca się zabudowa turystyczna wzdłuż brzegów jezior i cieków. Często jest ona związana także z wygrodzeniem terenu w pobliżu tych brzegów, co utrudnia wydrze przemieszczanie się. Wyniki inwentaryzacji wskazują, że ślady obecności wydry odnotowano wzdłuż istniejącej linii

kolejowej LK 201, co potwierdza, że ssaki te korzystają z istniejących mostów na ciekach. Biorąc powyższe pod uwagę GDOŚ stwierdza, że planowana inwestycja nie stanowi zagrożenia dla funkcjonowania tego gatunku na przedmiotowym obszarze.

Nawiązując do zarzutu dotyczącego wzmocnienia efektu barierowego po modernizacji przedmiotowych linii kolejowych i wzrostu śmiertelności zwierząt w wyniku kolizji z pociągami, tut. organ wskazuje, że kwestie te również były przedmiotem analizy na etapie postępowania odwoławczego. Z dokumentacji zgromadzonej w sprawie wynika, że trasa linii kolejowej LK 201 na odcinku od km ok. 145+000 do km ok. 160+000 przebiega przez korytarze ekologiczne o znaczeniu krajowym: Kaszuby (KPn – 20B) oraz Lasy Powiśla (KPn – 16A). Ponadto w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej prowadzonej na potrzeby przygotowania raportu o oddziaływaniu na środowisko zidentyfikowano 17 lokalnych korytarzy migracyjnych ssaków lądowych i wodno-lądowych (Tabela nr 70 str. 199 raportu). Gatunkami dominującymi w obrębie powyższych korytarzy była sarna (*Capreolus capreolus*), jeleń (*Cervus elaphus*) i dzik (*Sus scrofa*). Populacja sarny na terenie całego kraju w 2021 roku liczyła 916,9 tys., jelenia 281,9 tys., a dzika 67,9 tys. W województwie pomorskim liczebność tych gatunków wynosiła odpowiednio 56,6 tys., 24,0 tys. i 6,5 tys. (dane zaczerpnięte z „Rocznika Statystycznego Leśnictwa 2021”, GUS, Warszawa 2021, s. 161). W porównaniu z danymi dotyczącymi pozostałych województw, populacje tych gatunków na terenie województwa pomorskiego są jednymi z liczniejszych.

Organ odwoławczy wziął również pod uwagę przedstawione w raporcie dane dotyczące liczby kolizji ze zwierzętami (s. 321). Wynika z nich, że w latach 2014-2017 na omawianych odcinkach linii kolejowych stwierdzono 147 przypadków kolizji zwierząt z pociągami (129 na LK 201 i 18 na LK 229). Gatunkiem, który dominował wśród ofiar kolizji była sarna, co jest zrozumiałe z uwagi na przedstawione powyżej dane dotyczące liczebności populacji tego gatunku. Wniosek ten potwierdza także analiza diagramu prezentującego udział poszczególnych gatunków zwierząt w kolizjach z pociągami na sieci PKP PLK S.A. w latach 2013 - 2017 r. (rys. 22 na str. 322). Wynika z niej, że gatunkami najczęściej ulegającymi kolizjom są sarny, dziki i jelenie (91 % wszystkich kolizji), przy czym udział sarny w kolizjach to 53%. GDOŚ przyznaje rację skarżącemu, że w wyniku realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia można się spodziewać wzrostu śmiertelności zwierząt na omawianych odcinkach linii kolejowych, spowodowanego wzrostem prędkości pociągów i natężenia ruchu. Zgodnie z informacjami dotyczącymi prognozowanego natężenia ruchu pociągów 10 lat po oddaniu do użytku zmodernizowanych linii kolejowych, na odcinku, który przebiega przez wspomniane korytarze ekologiczne o znaczeniu krajowym oraz prawie wszystkie lokalne korytarze migracji, będzie wynosiło 73 pociągi/dobę (odcinek Kościerzyna – Somonino i Gliniec – Gdańsk Osowa) i 50 pociągów/dobę (odcinek Somonino – Gliniec). Prędkość pociągów, w zależności od typu i odcinka linii kolejowej będzie wynosiła od 80 do 130 km/h (str. 8 odpowiedzi na wezwanie GDOŚ). Obecnie na odcinku Kościerzyna – Gliniec liczba pociągów na dobę wynosi 19, a na odcinku Gliniec – Gdańsk Osowa – 32. Pociągi te poruszają się z prędkością od 60 do 70 km/h (Tab. 25 str. 92 raportu). Jak już wspomniano, w sąsiedztwie przedmiotowych linii notowano głównie przedstawicieli pospolitych gatunków ssaków, takich jak sarna i jeleń. Populacje tych gatunków odznaczają się wysokim stanem liczebnym na terenie województwa pomorskiego. Sporadyczne kolizje z pociągami nie stanowią zagrożenia dla ich funkcjonowania.

Dodatkowo warto wspomnieć, że przedmiotowe przedsięwzięcie w większości obejmuje modernizację istniejących i funkcjonujących linii kolejowych. Dobudowane mają być jedynie krótkie odcinki łącznic.

Ponadto GDOŚ zauważa, że zgodnie z zaleceniami przedstawionymi w publikacji „*Poradnik projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach*” (Kurek R., Warszawa, 2011 r., s. 239) w przypadku modernizacji linii kolejowych, w wyniku której docelowa prędkość ruchu pociągów będzie wynosiła mniej niż 160 km/h podstawową metodą minimalizacji barierowego oddziaływania powinno być zachowanie przejść po powierzchni torów. W „*Poradniku...*” wskazano ponadto, że „obserwacje powadzone na wybranych odcinkach istniejących w Polsce linii kolejowych o prędkości pociągów 120-140 km/h potwierdzają dane zagraniczne o braku znaczącej ingerencji w sposób użytkowania siedlisk i korytarzy ekologicznych przez duże i średnie zwierzęta z jednocześnie utrzymującym się stabilnym poziomem kolizji”. W przypadku kwestionowanej inwestycji żaden z odcinków przedmiotowych linii kolejowych nie zostanie ogrodzony. Zachowana więc zostanie możliwość przemieszczania się zwierząt po powierzchni torów. Zwierzęta będą mogły również korzystać z obiektów inżynierskich (mosty, przepusty i wiadukty), które dostosowano do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt (**pkt II.1** reformowanej decyzji). Dodatkowo w sentencji niniejszej decyzji znajduje się zapis o konieczności zachowania prześwitu (szczeliny) o wysokości ok. 5 cm pomiędzy powierzchnią torowiska a stopką szyny. Rozwiązanie to ułatwi przemieszczanie się płazów i małych ssaków przez tory kolejowe oraz ograniczy śmiertelność tych zwierząt.

Na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ uznał, że konieczne jest prowadzenie monitoringu śmiertelności dużych i średnich ssaków po oddaniu przedmiotowej inwestycji do użytku i uzupełnił sentencję reformowanej decyzji o stosowny warunek (zmieniony **pkt II.1.4** decyzji). Monitoringiem mają zostać objęte odcinki linii kolejowych, które przecinają korytarze migracyjne o znaczeniu krajowym: Kaszuby (KPn - 20B) oraz Lasy Powiśla (KPn - 16A) oraz lokalne korytarze przemieszczania się zwierząt, zidentyfikowane w trakcie inwentaryzacji. Wyniki monitoringu pozwolą na porównanie danych dotyczących kolizji pociągów ze zwierzętami na liniach kolejowych nr LK 201 i LK 229 w latach 2014-2017 oraz po modernizacji tych odcinków.

Nawiązując do urządzeń płaszących, o których wspominał skarżący, należy wskazać, że istnieją dwa typy takich urządzeń: odpłaszacze dźwiękowe typu UOZ oraz odpłaszacze odbłaskowe. W przypadku UOZ-ów konieczne jest dalsze prowadzenie badań nad ich skutecznością oraz skutkami dla funkcjonowania populacji zwierząt. Istnieje ryzyko, że urządzenia te mogą wpłynąć na intensywność i sposób wykorzystania przestrzeni przez osobniki bytujące w pobliżu linii kolejowej. Ponadto mogą wzmocnić efekt barierowy linii kolejowej dla osobników odbywających długodystansowe wędrówki. Dodatkowo dźwięki emitowane przez te urządzenia mogą przyczynić się do wzmocnienia konfliktów społecznych, stają się bowiem dodatkowym źródłem hałasu. Skuteczność odpłaszaczy odbłaskowych jest niska w trakcie zmierzchu i o świcie, czyli w porach, kiedy ssaki kopytne najintensywniej się przemieszczają. Mając powyższe kwestie na uwadze, tut. organ odstąpił od sformułowania obowiązku zamontowania tego typu urządzeń na trasie omawianych linii kolejowych.

Podsumowując GDOŚ stwierdza, że dotychczasowe funkcjonowanie LK 201, LK 214 i LK 229 nie miało negatywnego wpływu na populacje ssaków występujących na tym obszarze oraz nie stanowiło dla nich poważnej bariery w przemieszczaniu się. Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, w wyniku której zwiększeniu ulegnie prędkość i natężenie ruchu pociągów niewątpliwie spowoduje wzrost oddziaływania analizowanych linii, jednak należy podkreślić, że oddziaływanie to nadal pozostanie na akceptowanym poziomie. Po zrealizowaniu przedsięwzięcia zachowana zostanie ciągłość siedlisk ssaków oraz korytarzy ekologicznych.

Odnosząc się do **zarzutu nr 21** GDOŚ wskazuje, że zarówno w raporcie o oś, jak i uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przedstawiono analizę wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000 położone na przebiegu planowanych linii kolejowych oraz w ich sąsiedztwie. Uwzględniono przedmioty ochrony, które wymienione są w SDF-ach tych obszarów. Na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie były jeszcze znane tymczasowe cele ochrony wyznaczone dla obszarów Natura 2000 objętych analizą. W trakcie postępowania odwoławczego takie cele zostały opracowane przez RDOŚ w Gdańsku i opublikowane na stronie internetowej tego organu. W dalszej części uzasadnienia GDOŚ przedstawił analizę wpływu przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic na tymczasowe cele ochrony obszarów Natura 2000.

Odnosząc się do **zarzutu nr 22** GDOŚ wskazuje, że w przedmiotowej sprawie badaniami przyrodniczymi objęte zostały wszystkie modernizowane i nowobudowane linie kolejowe, w buforze 150 m po obu stronach tych linii. Wyniki inwentaryzacji przedstawiono w raporcie o oś, wraz ze wskazaniem kilometraża oraz odległości od danej linii kolejowej. Następnie oceniono oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na każdy zinwentaryzowany element środowiska przyrodniczego, uwzględniając zarówno wpływ bezpośredni, jak i pośredni. W sytuacji, gdy z powyższych analiz wynikała możliwość negatywnego oddziaływania na dany element, zaproponowano adekwatne działania minimalizujące. W związku z tym nie sposób zgodzić się ze skarżącym, że wspomniane inwestycje są oceniane w oparciu o odmienne kryteria i standardy.

### **Dane wykorzystane w modelu obliczeń akustycznych**

Niezmiernie ważnym aspektem dla stron postępowania jest kwestia uciążliwości akustycznej przedsięwzięcia. Obiektywnie ujmując hałas to dźwięk niepożądany w danym miejscu i czasie przez daną osobę. Najbardziej uciążliwym i długotrwałym źródłem dźwięków związanych z realizacją przedsięwzięcia będą dźwięki emitowane przez poruszające się pojazdy szynowe na etapie eksploatacji. Za emisję dźwięku będzie odpowiadał przede wszystkim pracujący silnik, miejsce styku poruszających się kół z torami (hałas toczenia), miejsce styku klocków hamulcowych z kołami, chaotyczny przepływ powietrza wokół lokomotywy i wagonów (hałas aerodynamiczny) oraz dźwiękowe sygnały alarmowe.

Ze względu na to, że realizacja przedsięwzięcia spowoduje zwiększenie częstotliwości poruszania się różnego typu pociągów, niezmiernie ważne jest dokonanie takich założeń do obliczeń, które w sposób możliwie najlepszy odzwierciedlą sytuację akustyczną po zrealizowaniu przedsięwzięcia. Z punktu widzenia przedsięwzięcia kluczową datą jest 2023 r. (oddanie przedsięwzięcia do eksploatacji), 2024 r. (pierwszy rok, w którym zakładany ruch pociągów

ustabilizuje się), a także w kontekście analizy średnio- i długo- terminowej, również 2033 r. (10-ty rok po oddaniu przedsięwzięcia do eksploatacji, w którym prognozowany ruch pociągów jest największy). Wnioskodawca w ocenie wielkości ruchu kolejowego po zrealizowaniu przedsięwzięcia w różnych perspektywach czasu, bazował na zaktualizowanym w dniu 4 kwietnia 2022 r. opracowaniu pn. „Rezultaty Wykonalności dla projektu Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz – Trójmiasto”, w ramach którego m.in. pozyskano informacje o zapotrzebowaniu na przewozy pasażerskie i towarowe od organizatorów przewozów (urzędy marszałkowskie), przewoźników kolejowych, zarządców portów i terminali. W analizie oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko GDOŚ wziął pod uwagę ruch pociągów w dwóch perspektywach czasu, krótko i długoterminowej (tabela nr 1).

Tabela 1. Prognozowany ruch pociągów i ich prędkość dla wariantu inwestycyjnego W1 dla 2024 r. (rok po oddaniu przedsięwzięcia do eksploatacji) i 2033 r. (10 lat po oddaniu przedsięwzięcia do eksploatacji)

Odcinek	Rodzaj ruchu	Liczba pociągów / doba		Prędkość
		+ 1 rok po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania	+ 10 lat po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania	
Kościerzyna - Somonino LK 201	poc. Pasażerskie regionalne	34	34	130
	poc. Pasażerskie międzyregionalne	1	17	130
	poc. Towarowe	15	22	100
<b>SUMA</b>		<b>50</b>	<b>73</b>	<b>n.d.</b>
Somonino - Głincz LK 201	poc. Pasażerskie regionalne	11	11	130
	poc. Pasażerskie międzyregionalne	1	17	130
	poc. Towarowe	16	22	100
<b>SUMA</b>		<b>28</b>	<b>50</b>	<b>n.d.</b>
Głincz – Gdańsk Osowa R1 PZS LK 201	poc. Pasażerskie regionalne	34	34	130
	poc. Pasażerskie międzyregionalne	1	17	130
	poc. Towarowe	16	22	100
<b>SUMA</b>		<b>51</b>	<b>73</b>	<b>n.d.</b>
Gdańsk Osowa R1 PZS - Gdańsk Osowa R4 PZS LK 201	poc. Pasażerskie międzyregionalne	1	17	130
	poc. Towarowe	16	22	100
<b>SUMA</b>		<b>17</b>	<b>39</b>	<b>n.d.</b>
	poc. Pasażerskie regionalne	48	48	100

Gdańsk Osowa R4 PZS - Gdynia Główna LK 201	poc. Pasażerskie międzyregionalne	1	17	100
	poc. Towarowe	16	22	80
<b>SUMA</b>		<b>65</b>	<b>87</b>	<b>n.d.</b>
Somonino - Kartuzy LK 214	poc. Pasażerskie regionalne	24	24	100
	poc. Towarowe	1	1	80
<b>SUMA</b>		<b>25</b>	<b>25</b>	<b>n.d.</b>
Kartuzy (nowa łącznica) LK 229	poc. Pasażerskie regionalne	24	24	100
Kartuzy (stara linia) LK 229	Szynobusy	20	20	100
	poc. Towarowe	1	1	80
<b>SUMA</b>		<b>21</b>	<b>21</b>	<b>n.d.</b>
Glinicz – Kartuzy Burchardztwo LK 229	poc. Pasażerskie regionalne	24	24	100
	Szynobusy	20	20	100
	poc. Towarowe	1	1	80
<b>SUMA</b>		<b>51</b>	<b>51</b>	<b>n.d.</b>
LK253	poc. Pasażerskie regionalne	34	34	96
LK248	poc. Pasażerskie regionalne	48	48	96

n.d. – nie dotyczy

Odnosząc się do **zarzutu nr 23** to wnioskodawca w uzupełnieniu z dnia 14 października 2021 r., dla ruchu pasażerskiego założył, że 80% ruchu odbywa się w porze dnia, natomiast 20% w porze nocy, a w przypadku ruchu towarowego 75% ruchu odbywa się w porze dnia, natomiast 25% w porze nocy (na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego było to odpowiednio 80% i 20%).

Wnioskodawca, określając liczbę poszczególnych typów pociągów, jakie przejadą poszczególnymi odcinkami, proporcjonalnie podzielił dobową liczbę pociągów na porę dnia i porę nocy stąd liczba pociągów w porze dnia i nocy przyjęła wartości liczb wymiernych (np. 13,6; 8,8; 0,8 itp.) a nie w formie liczb naturalnych (np. 14; 9; 1 itd.). Wyżej wskazany sposób uwzględnienia danych miał tym większe znaczenie na wynik końcowy obliczeń im liczba pociągów przejeżdżająca w ciągu doby była mniejsza. Tak więc w przypadku przejazdu 1 pociągu w ciągu doby, przyjęty na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego podział sprowadzający się do wniosku, że 80% pociągu przejedzie w porze dnia, a 20% pociągu przejedzie w porze nocy, w sposób sztuczny zaniżył końcowe wyniki tych obliczeń.

Wnioskodawca w uzupełnieniu z dnia 25 marca 2022 r. przedstawił wyniki obliczeń poziomów hałasu, które uzyskał po uprzednim zaokrągleniu w górę, do wartości wymiernych, liczby wszystkich przejeżdżających pociągów w porze dnia i nocy. Dodatkowo wnioskodawca



w uzupełnieniu z dnia 14 października 2021 r., wskazał, że „Z uwagi na funkcjonowanie oraz sposób obsługi punktów ekspedycji towarowej w ruchu kolejowym, jak również ograniczenia wynikające z tzw. pory ciemnej i związane z tym zwiększone opłaty z uwagi na konieczność zapewnienia dodatkowego oświetlenia w punktach ładunkowych, organizatorzy przewozów wykazują znacznie większe zainteresowanie realizacją przewozów towarowych w porze dziennej aniżeli w porze nocnej.” GDOŚ uznał ww. argumentację za przekonującą, tym bardziej, że istnieje przestrzeń czasowa na wzajemne poruszanie się pociągów pasażerskich i towarowych w porze dnia. Przykładowo, w przypadku dwutorowego odcinka Glinicz – Gdańsk Osowa prognozowany, dobowy ruch pociągów wynosi 73 sztuki. Nawet gdyby wszystkie pociągi poruszały się wyłącznie w porze dnia (16h) i ich ruch rozłożył się równomiernie we wskazanym czasie, to na każdym z dwóch torów pociąg przejeżdżałby co ok. 26 min. Oznacza to, że mimo konieczności ustępowania pierwszeństwa pociągów pasażerskim przez pociągi towarowe, jest możliwe ich wzajemne funkcjonowanie w porze dnia.

Podsumowując założenie niewymiernej liczby pociągów przejeżdżających w porze dnia lub nocy, tj. np. 16,3 szt. zamiast 16 szt. czy 8,8 szt. zamiast 9 szt. miało małe znaczenie dla końcowych wyników obliczeń. Największe znaczenie ww. założenie miało w sytuacji, w której w ciągu doby prognozuje się przejazd tylko 1 pociągu. W tym przypadku wnioskodawca nie powinien był przedstawiać obliczeń dla części jednego składu pociągu, tj. 75% lub 80% pociągu w porze dnia i 25% lub 20% pociągu w porze nocy. Takie założenie doprowadziło do sytuacji, w której np. pociąg towarowy zamiast 19 wagonów w porze nocy miałby ich 14 a w porze nocy 5. Powyższe założenie w sposób sztuczny przyczyniło się do zaniżenia wyników modelu obliczeniowego, przede wszystkim w porze nocy.

Z tego też powodu GDOŚ częściowo zgadza się z **zarzutem nr 23** i zwraca uwagę, że RDOŚ w Gdańsku nie podał w wątpliwość założeń obliczeniowych dokonanych przez wnioskodawcę, czym naruszył zasadę swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 80 Kpa. Biorąc jednak pod uwagę, na przykładzie LK 201, że na odcinku Glinicz – Gdańsk Osowa w 2024 r., przed zaokrągleniem liczby pociągów w górę, prognozowano przejazd 40 pociągów w porze dnia (po zaokrągleniu 41 pociągów) i 11 pociągów w porze nocy (po zaokrągleniu 12 pociągów), należy uznać, że opisana zmiana założeń obliczeniowych w małym stopniu wpłynęła na wyniki obliczeń poziomów hałasu w środowisku. Zważając również na to, że RDOŚ w Gdańsku w decyzji z dnia 30 czerwca 2020 r. nie zaniechał analizy akustycznej, lecz dopuścił się jedynie w pełni naprawialnego błędu, którego efektem jest wyznaczenie przez GDOŚ w okolicy km 155+530 LK 201 dodatkowych środków minimalizujących hałas, należy uznać, że nie doszło do rażącego naruszenia prawa. W pozostałej kwestii, tj. dokonania założeń udziału wielkości ruchu w porze dnia i nocy, GDOŚ uznaje za wiarygodne założenie obliczeniowe, że 75% pociągów towarowych oraz 80% pociągów pasażerskich w tym szynobusów będzie poruszało się w porze dnia oraz, że 25% pociągów towarowych i 20% pociągów pasażerskich, w tym szynobusów, będzie poruszało się w porze nocy.

W odniesieniu do **zarzutu nr 24 i 25** należy mieć na uwadze, że wnioskodawca jest zarządcą infrastruktury kolejowej i w trakcie jej eksploatacji nie ma on wpływu na rodzaj oraz liczbę taboru, który będzie poruszał się po zrealizowanym przedsięwzięciu (podobnie zresztą jak Generalna

Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad nie ma wpływu na rodzaj oraz liczbę samochodów poruszających się po zarządzanych przez siebie drogach). Wskazane przez wnioskodawcę częstotliwości przejazdów na każdym z analizowanych odcinku przez poszczególne typy pociągów, ma swoje źródło w załączonym wraz z pismem z dnia 14 kwietnia 2022 r. (elektronicznie) oraz wraz z pismem z dnia 26 maja 2022 r. (papierowo) opracowaniu pn. „Rezultaty Studium Wykonalności dla Projektu „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz-Trójmiasto”. We wskazanym dokumencie wykazano potrzebę rozbudowy lub modernizacji istniejących linii kolejowych, które są przedmiotem tego postępowania. Mając na uwadze wysoki poziom szczegółowości zleconej przez wnioskodawcę analizy, należy stwierdzić, że uprawdopodobnił on częstotliwość kursowania poszczególnych typów pociągów na odcinkach wskazanych w tabeli nr 1 tej decyzji.

W warunkach rzeczywistej eksploatacji przedsięwzięcia, na podstawie obecnie funkcjonującego regulaminu PKP PLK S.A. sieci 2021/2022 z 2020 r., funkcjonuje tzw. model zamawiania tras pociągów w rocznym rozkładzie jazdy oraz poza rocznym rozkładem jazdy. Tak jak w przypadku częstotliwości kursowania pociągów pasażerskich ich ruch w ciągu roku jest stosunkowo stały, tak w przypadku pociągów towarowych charakteryzuje się on większą zmiennością. Jak wskazał wnioskodawca, model zamawiania przejazdów pociągów na konkretnych trasach opiera się na wnioskach przewoźników składanych często kilka dni, a nawet kilkadziesiąt lub kilka godzin przed faktycznym czasem realizacji przejazdu pociągu. Ze względu na to, że częstotliwość przejazdów pociągów towarowych w dużej mierze zależy od aktualnych potrzeb rynku, poszczególni przewoźnicy ustalają harmonogram przejazdów pociągów towarowych w zależności od bieżącego zapotrzebowania. GDOŚ uznał, że przyjęta przez wnioskodawcę częstotliwość ruchu poszczególnych typów pociągów, została urealniona ww. prognozą ruchu i na podstawie dokonanych w raporcie o oś założeń obliczeniowych możliwe było przeprowadzenie dalszych analiz związanych z prognozowaniem oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.

Odnosząc się do kwestii wskazanej przez strony rozbieżności pomiędzy stwierdzeniem w postanowieniu RDOŚ w Gdańsku z dnia 27 czerwca 2018 r., że „prognozowana (liczba pociągów) na rok 2020 na linii 201 wynosi ok. 66 pociągów” a raportem o oś (wersja z dnia 20 sierpnia 2018 r.) gdzie prognozowana liczba pociągów np. na odcinku Glinisz – Gdańsk Osowa wyniesie 32 szt./doba w 2023 r. (tab. 103) i 51 szt./doba (tab.104) w 2024 r., wskazuję, że ww. rozbieżność nie ma znaczenia dla wyników sprawy. Postanowienie RDOŚ w Gdańsku z dnia 27 czerwca 2018 r. miało na celu przede wszystkim stwierdzenie lub wykluczenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i organ I instancji wskazując liczbę pociągów, w sposób ogólny odniósł się do ich liczby na całym rozbudowywanym odcinku. W rzeczywistości, liczba pociągów jest uzależniona od odcinka, co wskazano w tabeli nr 1 tej decyzji. Zważając, że w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na propagację hałasu w środowisku organy obu instancji wzięły pod uwagę ruch pociągów prognozowany dla perspektywy długoterminowej, tj. dla roku 2033, należy stwierdzić, że uwzględniono najmniej korzystną perspektywę czasową, w której w zależności od odcinka LK 201, przyjęto ogólny ruch pociągów w liczbie od 50 do 87 szt./doba. Odnosząc się do kwestii różnych zasięgów oddziaływania tych samych źródeł hałasu, należy mieć na uwadze, że w modelu propagacji hałasu w środowisku uwzględniono m.in. ukształtowanie

terenu. Uwarunkowania lokalne w sposób znaczący mogą wpłynąć na zasięg hałasu i fakt, że w jednym miejscu izofona 56 dB przechodzi 50 m od skrajnego toru, a w drugim 20 m, na wysokości 4 m od powierzchni gruntu, jest rzeczą naturalną.

Podsumowując należy zwrócić uwagę, że RDOŚ w Gdańsku nie zweryfikował na jakiej podstawie wnioskodawca dokonał ww. założeń częstotliwości ruchu, co czyni **zarzut nr 24 i 25** częściowo zasadnym. Ze względu na to, że istnieją sposoby wyliczenia prognozy ruchu pociągów, to każdorazowo wnioskodawca powinien udowodnić, że wskazane przez niego częstotliwości dobowych przejazdów pociągów są wiarygodne. Zważając, że GDOŚ dokonał oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na podstawie danych, które na etapie postępowania drugoinstancyjnego zostały potwierdzone, należy uznać, że uchybienie organu I instancji w tej kwestii nie miało wpływu na wielkość wskazanych w raporcie oś oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko. Mogło ono jednak nadszarpnąć zasadę zaufania obywateli do władzy publicznej, wyrażoną w art. 8 Kpa. W przypadku wskazanej przez strony rozbieżności w liczbie pociągów, wskazuję, że nie miała ona znaczenia w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, gdyż uwzględniono w niej największe prognozowane, dobowe liczby przejazdów pociągów na każdym z analizowanych odcinków przedsięwzięcia.

W odniesieniu do **zarzutu nr 26** to jak wynika z rozporządzenia wykonawczego komisji (UE) 2019/774 z dnia 16 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1304/2014 w zakresie stosowania technicznych specyfikacji interoperacyjności podsystemu "Tabor kolejowy - hałas" w odniesieniu do istniejących wagonów towarowych (Dz. U. UE. L. z 2019 r.1391.89), dalej rozporządzenie UE w sprawie taboru kolejowego, do 31 grudnia 2036 r. wszystkie wagony towarowe eksploatowane na terenie Polski muszą być zaopatrzone w kompozytowe wstawki hamulcowe. W ww. rozporządzeniu wskazano, że wymiana żeliwnych wstawek hamulcowych na kompozytowe jest w stanie zmniejszyć hałas powodowany przez kolej nawet o 10 dB. Jako że przedsięwzięcie ma być oddane do użytkowania najwcześniej w 2023 r. a przewoźnicy kolejowi mają czas na wdrożenie ww. rozporządzenia do końca 2036 r., wnioskodawca słusznie nie przyjął maksymalnej możliwej poprawki redukującej emitowany hałas o wartości 10 dB, lecz zastosował poprawkę wynoszącą 3 dB.

Z danych gromadzonych przez Urząd Transportu Kolejowego wynika, że udział wagonów towarowych z kompozytowymi wstawkami hamulcowymi wyniósł: 6,4% w 2017 r., 8,8% w 2018 r., 14,3% w 2019 r., 21,8% w 2020 r. (s. 172, Urząd Transportu Kolejowego, *Sprawozdanie z funkcjonowania rynku kolejowego*, 2020 r.). Na podstawie ww. danych należy stwierdzić, że dynamika wzrostu ilości wagonów towarowych zaopatrzonych w kompozytowe wstawki hamulcowe na przestrzeni lat: 2017/2018 wzrosła o ok. 36%, 2018/2019 wzrosła o ok. 63% a na przestrzeni lat 2019/2020 r. wzrosła o ok. 45%. Gdyby założyć liniowy, stały wzrost ilości zmodernizowanego taboru pomiędzy 2020 r. a końcem 2036 r., to każdego roku udział wagonów towarowych z kompozytowymi wkładkami hamulcowymi zwiększyłby się o ok. 4,9 punktu procentowego, innymi słowy wzrost wyniósłby ok. 22% na przestrzeni lat 2020/2021, o ok. 18% na przestrzeni lat 2021/2022, o ok. 16% na przestrzeni lat 2022/2023 itd. Wnioskodawca dokonał zgoła innego założenia, tj. założył wzrost udziału zmodernizowanego taboru o 10 % rok do roku, tj. o ok. 3 punkty procentowe, w latach od 2021 do 2025 r. Powyższe założenie wnioskodawcy znajduje

potwierdzenie w piśmie Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 22 marca 2022 r., znak: DRR-WAMR.77.11.2022.MGi, które wnioskodawca włączył do materiału dowodowego sprawy wraz z pismem z dnia 25 marca 2022 r. (załącznik nr 21). W opinii Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego założony wzrost udziału zmodernizowanego taboru na średnim poziomie 3 punktów procentowych jest prawidłowy. W efekcie tak przyjętego przez wnioskodawcę założenia spodziewany udział wagonów towarowych w 2024 r., które będą zaopatrzone w kompozytowe wstawki hamulcowe, wyniesie ok. 35%. Powyższe dane i dokonane przez wnioskodawcę założenia, utwierdziły GDOŚ w przekonaniu, że przyjęta poprawka akustyczna zmniejszająca źródło hałasu generowanego przez pociągi towarowe o 3 dB jest uzasadniona.

Zakładając, że zaopatrzenie wszystkich wagonów towarowych w kompozytowe wkładki hamulcowe spowoduje zredukowanie mocy akustycznej źródła (pociągu towarowego) o 10 dB, to wymiana wkładek hamulcowych w 30% taboru towarowego uprawnia do zastosowania poprawki redukującej hałas o 3 dB. Pesymistyczne założenia dokonane przez wnioskodawcę pozwalają przypuszczać, że rok po oddaniu przedsięwzięcia do eksploatacji min. 35% taboru towarowego będzie posiadało kompozytowe wkładki hamulcowe. Wychodząc naprzeciw hipotetycznym wątpliwościom stron, należy zadać sobie pytanie czy w warunkach rzeczywistych, tj. w 2024 r. LK 201 przejedzie nie mniej niż 30% pociągów towarowych zaopatrzonych w kompozytowe wkładki hamulcowe. Wnioskodawca jako zarządca linii kolejowej nie ma możliwości zagwarantowania oraz weryfikowania jaki udział wszystkich wagonów towarowych będą stanowiły wagony z kompozytowymi wkładkami hamulcowymi. Rok po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania, mogą mieć miejsce dwie sytuacje: pierwsza, w której LK 201 przejedzie co najmniej 30% zmodernizowanych pociągów towarowych i druga, w której LK 201 przejedzie mniej niż 30% zmodernizowanych pociągów towarowych. Opierając się jednak na założeniu równomiernego rozkładu nowoczesnych wagonów towarowych w całej Polsce, w połączeniu z pesymistycznym założeniem wnioskodawcy, że w 2024 r. udział zmodernizowanych wagonów towarowych wyniesie 35%, jak i również wyznaczaniem przez GDOŚ dodatkowych odcinków ze środkami minimalizującymi hałas, nałożeniem obowiązku zagwarantowania miejsca pod ekrany akustyczne w miejscach, w których w 2024 r. nie prognozuje się przekroczeń poziomów hałasu (ale prognozuje się je w 10 letniej perspektywie czasu), GDOŚ wyważając interesy wszystkich stron, uznaje przyjętą przez wnioskodawcę poprawkę akustyczną za uzasadnioną.

W tym miejscu należy również wyjaśnić w jaki sposób kompozytowe klocki hamulcowe przyczyniają się do obniżenia mocy akustycznej źródła nawet w momencie, w którym pociąg towarowy nie hamuje. Jak już wspomniano, jednym z miejsc emisji hałasu jest powierzchnia styku kół z torami (hałas toczenia). Hałas toczenia jest spowodowany przede wszystkim drganiami szyny, toru jak i wagonów oraz lokomotywy, a w szczególności powierzchni bocznych ich kół. W literaturze przyjmuje się, że dla pociągów do prędkości 250 km/h hałas toczenia dominuje nad hałasem aerodynamicznym (na przedmiotowej LK 201 maksymalna prędkość pociągu wyniesie 140 km/h).

Żeliwo, będące stopem przede wszystkim żelaza i węgla było dotychczas powszechnie stosowanym materiałem wykorzystywanym w układach hamujących pociągów. Ze względu na znaczną twardość tego stopu, jest on odporny na ścieranie. Zasada działania żeliwnych

i kompozytowych wstawek hamulcowych jest podobna i polega na uciskaniu kół, co powoduje hamowanie pociągów. Różnica polega jednak na tym, że kompozytowe wstawki hamulcowe ze względu na swoją budowę i skład chemiczny w mniejszym stopniu niszczą powierzchnię koła niż żeliwne wstawki hamulcowe. Żeliwo powoduje zwiększenie chropowatości koła, tj. powstawanie rowków, pęknięć jak również „powstawanie drobnych nalepów materiału na powierzchniach tocznych kół, w wyniku mikrozespawań materiałów wstawek i kół w czasie hamowania, i tym samym zwiększają chropowatość tych powierzchni tocznych” (Osiak A: Uwarunkowania techniczne zastosowania kompozytowych wstawek hamulcowych w wagonach towarowych, czasopismo TTS Technika Transportu Szynowego 2005, tom R.11, nr 3, str. 43-58). Innymi słowy klocki żeliwne ze względu na swoją twardość i strukturę powodują powstawanie mikrouszkodzeń i makrouszkodzeń na powierzchni tocznej kół wagonów kolejowych. W następstwie tego, że kompozytowe wstawki hamulcowe uszkadzają powierzchnie kół w mniejszym stopniu niż wstawki żeliwne, to powierzchnia torów jest również mniej narażona na uszkodzenia wynikające z ich kontaktu ze zdeformowanymi kołami. Zważając, że hałas toczenia jest uzależniony od równości (braku deformacji) zarówno kół jak i szyn to należy uznać, że moc akustyczna źródła hałasu jest mniejsza nie tylko podczas hamowania, ale również podczas jazdy pociągu.

Należy również zauważyć, że podczas hamowania wstawki kompozytowe przyczyniają się do polerowania powierzchni tocznej kół, zmniejszając jej „szorstkość”, tym samym utrzymując optymalne właściwości toczne kół. Dodatkowo zastosowanie wstawek kompozytowych nie tylko eliminuje charakterystyczne „piski” podczas hamowania, ale obniża również poziom emitowanego hałasu oraz znacznie obniża poziom drgań, co podnosi komfort podróży oraz osób przebywających w pobliżu hamującego pociągu (Bułhak J., Abramczyk M., Buchalska E: Kompozytowe wstawki hamulcowe w taborze kolejowym jako ekonomiczna i przyjazna środowisku alternatywa dla wstawek żeliwnych, czasopismo TTS Technika Transportu Szynowego 2003, tom R.10, nr 7-8, str. 76-79).

Z wyżej opisanych powodów GDOŚ nie może w pełni zgodzić się z **zarzutem nr 26** i stwierdza, że zastosowanie poprawki redukującej hałas generowany przez pociągi towarowe jest w omawianym przypadku uzasadniony. GDOŚ nie może jednak pozostawić bez komentarza braku wyjaśnienia w decyzji RDOŚ w Gdańsku powodów, dla których zastosowanie ww. poprawki zostało przez niego zaakceptowane. Argumenty organu I instancji sformułowane na str. 75 jego decyzji, tj. „do obliczeń przyjętych w raporcie o oś, nieuwzględnienie hamowania pociągów przy jednocześnie przyjętej poprawce obliczeniowej – 3 dB ze względu na zastosowanie w przyszłości kompozytowych klocków hamulcowych, które wpływają na znaczne obniżenie emisji hałasu pociągu hamującego - w analizach założono, że pociągi towarowe są i będą systematycznie modernizowane.”, w opinii GDOŚ nie są przekonujące. Należy stwierdzić, że RDOŚ w Gdańsku w sposób niezrozumiały wyjaśnił kwestię zaakceptowania poprawki redukującej moc akustyczną źródła o 3 dB oraz nie wyjaśnił z jakiego powodu zastosowanie poprawki redukującej hałas ma uzasadnienie również w sytuacji, w której pociąg towarowy nie hamuje. W związku z powyższym **zarzut nr 26** jest częściowo uzasadniony. GDOŚ stwierdza, że organ I instancji nie rozwiął wątpliwości stron i społeczeństwa wskazywanych na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego co narusza zasadę przekonywania wskazaną w art. 11 Kpa. Zważając jednak, że wnioskodawca na

etapie postępowania odwoławczego przedstawił wystarczające dowody, na poparcie zastosowanej poprawki obliczeniowej należy stwierdzić, że ww. naruszenie nie jest rażące.

W tym miejscu odnosząc się do **zarzutu nr 27** wskazać należy, że na odcinku LK 201 Kościerzyna – Somonino prognozowany, dobowy ruch pociągów w 2018 r., 2023 r., 2024 r., 2028 r. i 2033 r. wyniesie kolejno 1, 1, 15, 20, 22 pociągów towarowych. Przejazd 1 pociągu towarowego w stanie istniejącym (2018 r.), znalazł chociażby potwierdzenie w opracowaniu pn. „Raport z badań hałasu dla LK 201” zamieszczonym w załączniku nr 3.5.3-1 do raportu oos z dnia 20 sierpnia 2018 r. Z punktu widzenia analizy akustycznej, rok 2023, tj. rok oddania przedsięwzięcia do użytkowania, zasadniczo nie ma żadnego znaczenia, gdyż zarówno RDOŚ w Gdańsku jak i GDOŚ oceniając oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko wzięli pod uwagę przede wszystkim ruch pociągów w latach bardziej wzmożonych przejazdów, tj. w 2024 r. i 2033 r. Strony zarzucają również, że przyjęta do obliczeń prędkość 80 km/h dla pociągów towarowych jest wartością zaniżoną i powinna wynieść 100 km/h. GDOŚ na podstawie wydruków z danymi wejściowymi do programu obliczeniowego „Sound Plan” stwierdza, że założona do obliczeń prędkość pociągów towarowych jest zbieżna z założeniem maksymalnej prędkości dla pociągów towarowych dla wszystkich trzech linii kolejowych objętych tą decyzją środowiskową, tj. LK 201 (100 km/h), LK 229 (100 km/h) i LK 214 (80 km/h). Jednocześnie zważając, że w stanie istniejącym LK 214 jest linią drugorzędną (czyli trzecią z kolei kategorii linii kolejowych), a LK 229 jest linią znaczenia miejscowego (czyli czwartą i ostatnią kategorią linii kolejowych) oraz biorąc pod uwagę, że ww. liniami nie są poprowadzone główne szlaki komunikacji towarowej, należy uznać, że założenie w ich przypadku przejazdu 1 pociągu towarowego w ciągu doby, we wszystkich perspektywach czasu, jest uzasadnione. Wobec powyższego organ II instancji, w związku z **zarzutem nr 27**, nie stwierdził nieprawidłowości w brzmieniu wskazanego na str. 40 uzasadnienia decyzji RDOŚ w Gdańsku.

Na wstępie odpowiedzi na **zarzut nr 28**, należy zauważyć, że wnioskodawca w obliczeniach propagacji hałasu uwzględnił następujące klasy pojazdów: pociągi pasażerskie międzyregionalne, regionalne i pociągi towarowe. Do obliczeń propagacji hałasu wnioskodawca wykorzystał oprogramowanie „Sound Plan”, w którym na podstawie wprowadzonych danych wejściowych, tj. m.in. od klasy pociągu i jego prędkości, uzależnił moc akustyczną źródła. Wnioskodawca chcąc zweryfikować poprawność modelu obliczeniowego, uwzględniając metodykę opisaną w załączniku nr 3 działu H rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. z 2011 nr 140, poz. 824), dalej rozporządzenia w sprawie pomiarów hałasu, może wykonać nieobowiązkową kalibrację modelu obliczeniowego. Kalibracja modelu obliczeniowego polega na ustaleniu relacji pomiędzy poziomem hałasu wyliczonym przez program obliczeniowy w danym punkcie, a poziomem hałasu zmierzonym w warunkach rzeczywistych w tym samym punkcie. Porównanie obu tych wyników pozwala stwierdzić czy założone w programie obliczeniowym dane wejściowe są dobrej jakości i czy wyliczone dane wyjściowe w sposób wierny odzwierciedlają poziom hałasu zmierzony w warunkach rzeczywistych. W efekcie porównania wyników obliczeń z wynikami pomiarów możliwe jest stwierdzenie równoważności lub nierównoważności obu tych metod. O równoważności można mówić w sytuacji, w której rozrzut wyników jest mniejszy lub równy 2,5

dB. W przypadku, jeżeli rozrzut jest większy od 2,5 dB należy wprowadzić do programu poprawki obliczeniowe, w efekcie których będzie możliwe stwierdzenie równoważności otrzymanych wyników obliczeń i pomiarów. W omawianym przypadku wnioskodawca, opierając się na wynikach pomiarów poziomów hałasu wskazanych w opracowaniu pn. „Raport z badań hałasu dla LK 201” zamieszczonym w załączniku nr 3.5.3-1 do raportu oos z dnia 20 sierpnia 2018 r., stwierdził równoważność obu metod w efekcie czego nie wprowadził do programu obliczeniowego żadnych poprawek walidacyjnych, na co wskazał m.in. w rozdziale 3.5.4. pn. „Walidacja modelu obliczeniowego” w raporcie oos (wersja z dnia 20 sierpnia 2020 r.) oraz w zaktualizowanej wersji ww. rozdziału przekazanej przez wnioskodawcę wraz z pismem z dnia 14 października 2021 r.

Należy jednak pamiętać, że w przypadku potrzeby porównania ze sobą dwóch obiektów czy zjawisk, nie można wykonywać tego w sposób dowolny. W wyżej omawianym przypadku GDOŚ stwierdza, że analiza porównawcza wyników obliczeń modelu matematycznego z wynikami pomiarów wykonanymi w terenie, nie została wykonana w sposób należyty. Zdaniem GDOŚ błędnym i zbędnym zabiegiem jest porównywanie poziomów hałasu z obliczeń wykonanych dla prędkości od 100 do 130 km/h (prędkość uzależniona od odcinka LK 201) z wynikami poziomów hałasu, przykładowo z pomiarów dla prędkości ok. 65 km/h (punkt pomiarowy P10D) czy ok. 63 km/h (punkt pomiarowy P03D). Faktem powszechnie znanym jest, że prędkość pojazdów ma wpływ na wielkość mocy akustycznej źródła hałasu. Z tego też powodu GDOŚ nie może zaakceptować analizy porównawczej poziomów hałasu, w której różnica prędkości pomiędzy zarejestrowanymi przejazdami pociągów a prognozowanymi prędkościami pociągów różni się od siebie niemal dwukrotnie.

Mając jednak na względzie, że uzyskane podczas pomiarów wyniki poziomów hałasu w żaden sposób nie wpłynęły na wyniki modelowania, tj. nie przeprowadzono walidacji modelu obliczeniowego, GDOŚ stwierdza niezasadność **zarzutu nr 28** w zakresie miejsca zlokalizowania 15 punktów pomiarowych oraz w zakresie konieczności wprowadzenia poprawki obliczeniowej zwiększającej poziom mocy akustycznej źródła ze względu na rozrzut wyników wynoszący 2 dB. Nieprawdą jest, że wnioskodawca nie uwzględnił w obliczeniach propagacji hałasu pociągów towarowych. O ich uwzględnieniu świadczy m.in. załącznik nr 13 do pisma wnioskodawcy z dnia 14 października 2021 r., w którym zamieścił on wydruk z danymi wejściowymi wprowadzonymi do programu „Sound Plan”. Strony słusznie zauważają, że niezasadnym jest kalibracja wyników obliczeń poziomów hałasu w środowisku, z wynikami pomiarów wykonanych w warunkach rzeczywistych. W sytuacji, kiedy prędkość pociągów pasażerskich założona w programie obliczeniowym „Sound Plan” wynosi od 100 km/h do 130 km/h (w zależności od odcinka), to niezasadnym jest porównywanie uzyskanych wyników obliczeń z wynikami pomiarów, podczas których zarejestrowano niemal dwukrotnie mniejszą prędkość pociągów. Należy zauważyć, że uchybienie to nie miało wpływu na wynik sprawy, gdyż wnioskodawca w efekcie błędnego porównania wyników obliczeń z wynikami pomiarów, nie dokonał walidacji modelu obliczeniowego, a samo przeprowadzanie pomiarów poziomów hałasu w środowisku przed realizacją przedsięwzięcia, nie jest obligatoryjne.

Odnosząc się do **zarzutu nr 29** należy zauważyć, że w przypadku modelowania propagacji hałasu w środowisku, niezależnie od zlokalizowania receptora obliczeniowego, wnioskodawca nie

zastosował żadnej poprawki zmniejszającej hałas. Zgodnie z metodyką wykonywania pomiarów w środowisku wskazaną w załączniku nr 7 Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1710 ze zm.), dalej rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów, wynik pomiaru pomniejsza się o 3 dB tylko w przypadku lokalizacji punktu pomiarowego przy elewacji budynku, w odległości od 0,5 do 2 m od zamkniętego lub uchylonego okna. Wyniki pomiarów wykonane przed realizacją przedsięwzięcia nie były wykorzystane do walidacji modelu obliczeniowego, a więc GDOŚ nie ma żadnych wątpliwości, że ewentualne wykonanie pomiarów przed realizacją przedsięwzięcia, w bezpośrednim sąsiedztwie elewacji budynku, w jakikolwiek sposób mogło wpłynąć na wyniki obliczeń propagacji hałasu w środowisku.

Strony zarzucają również niewłaściwe umiejscowienie receptorów poprzez usytuowanie ich na elewacji budynków zabudowy chronionej. Należy mieć na uwadze, że wnioskodawca przedstawił wyniki obliczeń zarówno w formie izofon, czyli krzywych jednakowego poziomu głośności dźwięku, na wysokości 4 m jak i w formie dodatkowych receptorów zlokalizowanych na elewacjach wybranych budynków. Odpowiedź na **zarzut nr 29** powinno poprzedzić wyjaśnienie stronom, w jaki sposób pomiary będą wykonywane w analizie porealizacyjnej. GDOŚ wskazał współrzędne geograficzne receptorów zlokalizowanych na elewacjach tych budynków, których istnienie determinuje ochronę terenów faktycznie zagospodarowanych. W załączniku nr 7 lit. B rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów, wskazano kryteria lokalizacji punktów pomiarowych, a więc kryteria którymi laboratoria powinny kierować się podczas ustalania miejsca, w którym powinny wykonać pomiary poziomów hałasu w środowisku. Zgodnie z wytycznymi, laboratorium ma obowiązek wyboru punktu pomiarowego o największym oddziaływaniu źródła hałasu, w obrębie terenu objętego ochroną przed hałasem. Dopuszcza się wybór następujących punktów pomiarowych:

- a) przy elewacjach budynków objętych ochroną przed hałasem (w świetle otwartego lub zamkniętego okna) lub na wysokości ok. 4 m nad powierzchnią terenu, gdy nie ma możliwości wykonania pomiarów hałasu w świetle okna na danej kondygnacji,
- b) na terenach otaczających budynki, na wysokości ok. 4 m nad powierzchnią terenu.

Sposób wykonania pomiarów determinuje sposób przedstawienia danych w raporcie ooś bowiem przykładowo w teoretycznej sytuacji, gdzie izofony byłyby zlokalizowane na wysokości 2 m, to nie można byłoby w pełni zweryfikować prognoz przedstawionych w raporcie ooś, gdyż pomiary w analizie porealizacyjnej byłyby wykonane na wysokości 4 m. Odpowiadając na zarzuty, GDOŚ zwraca uwagę, że nie ma potrzeby lokalizowania dodatkowych punktów pomiarowych na granicach terenów chronionych akustycznie, gdyż izofony przedstawiające graniczne poziomy dopuszczalne hałasu w środowisku na wysokości 4 m dają pełną informację na temat prognozowanego hałasu na granicach tych terenów. Należy wyjaśnić stronom, że nie we wszystkich przypadkach największe oddziaływanie hałasu będzie miało miejsce na granicach terenów chronionych. W hipotetycznej sytuacji, w której GDOŚ w swojej ocenie brałby pod uwagę wyłącznie poziomy hałasu na granicy terenu chronionego, mogłoby dojść do sytuacji, w której poziomy dopuszczalne hałasu w środowisku byłyby dotrzymane na granicy terenu chronionego



akustycznie (np. ze względu na wybudowany ekran akustyczny), natomiast na 2. piętrze budynku mieszkalnego oddalonego o 70 m od źródła hałasu, nadal mogłyby wystąpić przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Często zdarza się, że prognozowany dopuszczalny poziom hałasu jest większy na wyższych kondygnacjach niż na niższych, np. w receptorze 601 zlokalizowanym przy ul. Śląskiej 51b w Gdyni, a więc na budynku o 6 kondygnacjach naziemnych, prognozowany poziom dopuszczalny w stanie istniejącym dla każdej kondygnacji wynosi kolejno 45,1 dB, 50,2 dB, 55,3 dB, 58,3 dB, 59,1 dB i 59 dB. Powyższe wskazuje, że mimo istniejącego ekranu akustycznego, 4., 5. i 6. kondygnacja nie jest chroniona akustycznie w wystarczającym stopniu. Z tego też powodu, ważną kwestią jest przedstawienie przez wnioskodawcę nie tylko prognoz dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy działek chronionych akustycznie (w tym przypadku za pomocą izofon), ale i również przedstawienie poziomów dopuszczalnych w dodatkowych receptorach zlokalizowanych przy elewacjach budynków chronionych akustycznie, na każdym ich piętrze. Tym samym GDOŚ nie może zgodzić się z **zarzutem nr 29**, tj. ze stwierdzeniem, że poziom hałasu będzie zawsze największy na granicy działki oraz nie może zgodzić się ze stwierdzeniem, że lokalizacja receptorów przy elewacjach budynków jest błędna i ma na celu zaniżenie prognoz wielkości poziomów hałasu.

Odnosząc się do **zarzutu nr 30** to w przypadku negatywnego wpływu omawianego przedsięwzięcia na życie i zdrowie ludzi, mają przede wszystkim znaczenie oddziaływania akustyczne i wibroakustyczne. Ze względu na to, że zadaniem bardzo trudnym jest ustalenie w jaki sposób każdy człowiek z osobna postrzega różne doznania akustyczne, ustawodawca określił dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r. poz. 112 t.j.), dalej rozporządzeniu MŚ w sprawie hałasu. GDOŚ bazując na swojej specjalistycznej wiedzy, działa w granicach prawa, wobec czego w sytuacji, jeżeli po zrealizowaniu przedsięwzięcia standardy jakości środowiska będą spełnione, trzeba będzie uznać, że przedsięwzięcie będzie mogło być użytkowane przez zarządcę, niezależnie od subiektywnych odczuć stron postępowania zamieszkujących w sąsiedztwie linii kolejowych. Odnosząc się do wpływu wibracji na człowieka, przepisy prawa nie określają żadnych wartości, które wskazywałyby jakie wibracje w środowisku należałoby traktować za ponadnormatywne. Wobec tego nie można stwierdzić, czy jeżeli w skale (glebie) wystąpią drgania o danej amplitudzie i częstotliwości, to czy mieszczą się one w normie czy już nie. Kwestię wibracji omówiono bardziej szczegółowo w odpowiedzi na **zarzut nr 31 i 32**.

Ze względu na to, że ocena czy dany dźwięk można nazwać hałasem, czyli głośnym niepożądanym dźwiękiem powodującym w danym miejscu i czasie niepokój odbiorcy, GDOŚ w swojej ocenie uciążliwości akustycznej oparł się przede wszystkim na zapewnieniu nieprzekraczania poziomów dopuszczalnych hałasu rozumianych jako równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia i pory nocy, które zostały określone w rozporządzeniu MŚ w sprawie hałasu, oraz na zapewnieniu komfortu ludzi zamieszkujących w zasięgu oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia.

W tym miejscu należy jasno wskazać, że ochronie akustycznej podlegają tereny chronione akustycznie faktycznie zagospodarowane zabudową na cele mieszkaniowe, uzdrowiskowe,

rekreacyjno-wypoczynkowe, mieszkaniowo-usługowe oraz te, na których zlokalizowane są szpitale i domy opieki społecznej oraz budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci lub młodzieży (rozporządzenie w sprawie hałasu).

W związku z **zarzutem nr 30** GDOŚ stwierdza, że strony zostały zabezpieczone przed wystąpieniem ponadnormatywnego hałasu, poprzez zastosowanie adekwatnych środków minimalizujących.

W **zarzucie nr 31** strony wskazują na zbyt małą ilość środków minimalizujących hałas, w szczególności w miejscowości Pępowo, Żukowo oraz gminie Stężyca. W efekcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego GDOŚ nałożył obowiązek wykonania większej liczby środków minimalizujących hałas niż miało to miejsce w przypadku decyzji RDOŚ w Gdańsku. Na terenie całego przedsięwzięcia, w tym we wskazanych przez odwołujących gminach i miejscowościach, GDOŚ nałożył obowiązek wykonania łącznie 1186 m tłumików akustycznych (w decyzji RDOŚ w Gdańsku było to 896 m) - montowanych na każdym z torów na wskazanych przez GDOŚ odcinkach oraz wykonania łącznie 827 m ekranów akustycznych (w decyzji RDOŚ w Gdańsku było to 0 m).

Odnosnie kwestii dotyczących drgań (**zarzut nr 31 i nr 32**), to wnioskodawca przedstawił łącznie 4 sprawozdania z zakresu oceny wpływu drgań na budynki i ludzi, tj.:

1. prognoza z września 2019 r. dot. wpływu drgań na nowoprojektowany budynek biurowy zlokalizowany w okolicy LK 201 w odległości ok. 20 m od skrajnego toru (załącznik nr 1 do pisma wnioskodawcy z 31 grudnia 2019 r.);
2. sprawozdanie z badania nr 12\_11/2010 dla budynku mieszkalnego zlokalizowanego w okolicy linii kolejowej nr 1 w odległości ok. 32 m od skrajnego toru (załącznik nr 18 do pisma wnioskodawcy z dnia 25 marca 2022 r.);
3. sprawozdanie z badania nr 08\_01/2015 dla budynku mieszkalnego zlokalizowanego w okolicy linii kolejowej nr 9 oraz 456 w odległości ok. 33 m od skrajnego toru (załącznik nr 19 do pisma wnioskodawcy z dnia 25 marca 2022 r.);
4. sprawozdanie z badania nr 20\_08\_02/2015 dla budynku mieszkalnego zlokalizowanego w okolicy linii kolejowej nr 131 w odległości ok. 21 m od skrajnego toru (załącznik nr 20 do pisma wnioskodawcy z dnia 25 marca 2022 r.).

Pierwsze z wymienionych opracowań dotyczy istniejącego w dniu wydania decyzji budynku biurowego zlokalizowanego w sąsiedztwie przedsięwzięcia będącego przedmiotem tej decyzji, natomiast pozostałe trzy opracowania dotyczą budynków mieszkalnych zlokalizowanych w sąsiedztwie innych, istniejących linii kolejowych.

Jak już wcześniej wskazano, zaden z aktów prawnych nie wskazuje jaką wartość drgań należy traktować jako nieprzekraczalną normę drgań w środowisku. Kwestia oceny wpływu drgań na środowisko przez GDOŚ jest o tyle trudna, że z jednej strony ustawodawca w art. 3 pkt 4 ustawy - Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. POŚ, wskazuje, że poprzez „emisję” należy rozumieć wprowadzanie bezpośrednio lub pośrednio, w wyniku działalności człowieka, do powietrza, wody, gleby lub ziemi m.in. wibracji, a w art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy ooś, wskazuje na konieczność oceny wpływu emisji na środowisko, a z drugiej strony nie wskazuje żadnych standardów jakości środowiska, które umożliwiłyby ewentualną ocenę jakie drgania w środowisku

należy uznać za szkodliwe. W przypadku drgań jedynym punktem odniesienia są dwie Polskie Normy, pierwsza nr PN-B-02170:2016-12 pn. „Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki” oraz druga nr PN-B-02171:2017-06 pn. „Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach”. Problematyka ich stosowania przez organy ochrony środowiska wynika z braku ich powołania przez ustawodawcę w jakimkolwiek akcie prawnym, który rozstrzyga kwestie związane z ochroną środowiska. Niemniej jednak, ze względu na to, że ww. normy zostały wskazane w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz. U. z 2019, poz. 1065 ze zm.), dalej RMI w sprawie budynków, ich stosowanie należy uznać za obowiązkowe. Zważając na to, że nawiązanie do ww. Polskich Norm ma miejsce w rozporządzeniu będącym spisem wytycznych dla organów architektoniczno-budowlanych, co bezpośrednio wynika z ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo Budowlane (Dz. U. z 2021 r., poz. 2351 ze zm.), GDOŚ będąc organem ochrony środowiska, nie jest właściwy do stwierdzenia lub wykluczenia wystąpienia ponadnormatywnych drgań w aspekcie ich wpływu na budynki i na ludzi znajdujących się w ich wnętrzu. W związku z tym, biorąc również pod uwagę, że organ odwoławczy nie jest skrepowany żadnymi przepisami co do wartości poszczególnych rodzajów dowodów, poddając je swobodnej ocenie, w kwestii oddziaływań drgań zdecydował, co następuje.

Wnioskodawca objął szczegółową oceną oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia na środowisko wszystkie odcinki przedmiotowego przedsięwzięcia o czym świadczy chociażby raport ooś, którym RDOŚ w Gdańsku dysponował w dniu wydania decyzji z dnia 30 czerwca 2020 r. W przypadku wpływu drgań na środowisko, raport ooś nie zawiera modelowania rozchodzenia się drgań w środowisku. Niemniej jednak GDOŚ zgadza się ze stwierdzeniem organu I instancji, że w miejscu realizacji przedsięwzięcia, poza nową łącznicą, istnieją użytkowane linie kolejowe, co sprawia, że środowisko zasymilowało się już istniejącymi oddziaływaniami antropogenicznymi w zakresie wibracji wzbudzanych przez poruszające się pociągi.

Na wielkość drgań ma wpływ wiele czynników, m.in. prędkość, stan torowiska, stan taboru kolejowego, masa i typ pociągów, podłoże skalne itp. GDOŚ wskazuje, że oddziaływanie związane z emisją drgań zostało omówione w raporcie ooś (rozdz. 5.1.5 i rozdz. 5.2.4). Dodatkowe informacje odnoszące się do wpływu drgań na przyległe tereny podniesiono także w piśmie wnioskodawcy z dnia 31 stycznia 2020 r., znak: IOS4-4424-1.8/20. Rzeczywiście w aktach przedmiotowej sprawy brakuje bezpośredniego odniesienia do rozważań i wniosków na temat wpływu drgań emitowanych przez kwestionowane przedsięwzięcie na etapie budowy oraz eksploatacji, do roślin i zwierząt. Mimo to GDOŚ jest zdania, że zebrany materiał dowodowy umożliwia przeprowadzenie prognozy wpływu tego czynnika na faunę i florę. Oczywiście jest, że drgania generowane przez ruch kolejowy są pomijalne, jeżeli chodzi o wpływ na rośliny. Zwierzęta są bardziej narażone na tego typu oddziaływanie. Drgania emitowane w trakcie przejazdu pociągu mogą powodować płoszenie zwierząt i skutkować tym, że niektóre zwierzęta nie będą wybierały jako miejsca rozrodu/lęgu terenów przylegających do torów kolejowych. W przypadku ludzi znajdujących się poza budynkami wibracje będą przez nich nieodczuwalne lub mało odczuwalne. Należy natomiast podkreślić, że przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje w większości przebudowę i modernizację funkcjonujących linii kolejowych, z wyjątkiem krótkich odcinków

łącznic, który mają być dobudowane. W wyniku zmodernizowania przedmiotowych linii kolejowych nie dojdzie do znaczącego zwiększenia poziomu drgań emitowanych do środowiska. Na str. 1 pisma wnioskodawcy z dnia 30 stycznia 2020 r., znak: IOS4-4424-1.8/20, szczegółowo uzasadniono ten wniosek. Przebudowa obecnie funkcjonujących linii kolejowych wiąże się z dobudową dodatkowego toru, co skutkuje koniecznością rozbudowania nasypów (lub wykopów). W konsekwencji wzrośnie masa całości konstrukcji linii kolejowej, co przełoży się na lepsze tłumienie drgań emitowanych przez przejeżdżający pociąg przez grunt w podłożu niż miało to miejsce dotychczas. Ponadto zastosowanie nowych szyn (nieposiadających uszkodzeń), przebudowa nasypów zgodnie z obecnie obowiązującymi normami techniczno-budowlanymi oraz wykonanie połączeń bezстыkowych szyn, ograniczy rozchodzenie się drgań w stosunku do ich obecnego zasięgu. Dodatkowo wato wspomnieć, że dzięki elektryfikacji linii kolejowej możliwe będzie wyeliminowanie drgań wywoływanych przez pracę silników spalinowych, a także ze względu na postępującą modernizację pociągów towarowych, polegającą na wymianie żeliwnych klocków hamulcowych na kompozytowe, zostaną ograniczone drgania powodowane przejazdem pociągu po nierównych (oszczerbionych) szynach lub kontaktem nierównych (oszczerbionych) kół z szyną. Na etapie budowy nie przewiduje się wykonywania prac powodujących znaczącą emisję drgań do środowiska. Biorąc pod uwagę powyższe kwestie, należy stwierdzić, że wykonanie prac objętych analizowanym wnioskiem nie spowoduje wzrostu oddziaływania drgań na środowisko, w tym na człowieka, rośliny i zwierzęta.

Podsumowując kwestie poruszone w **zarzucie nr 31 i nr 32**, GDOŚ z jednej strony zgadza się ze stronami, że RDOŚ w Gdańsku, w zbyt małym stopniu zabezpieczył interesy właścicieli terenów chronionych akustycznie, natomiast z drugiej wskazuje, że wniosek o nałożenie na wnioskodawcę obowiązku wykonania środków minimalizujących hałas na całej długości przedsięwzięcia, na której występuje zabudowa mieszkaniowa, jest nieuzasadniony. Głównym czynnikiem determinującym konieczność zastosowania środków minimalizujących hałas jest zagwarantowanie nieprzekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Nałożenie obowiązku wykonania zabezpieczeń akustycznych także w miejscach, w których nie ma ryzyka przekroczenia poziomów dopuszczalnych hałasu w środowisku, co zostało wykazane w raporcie ooś, nie jest uzasadnione. Mając na uwadze, że RDOŚ w Gdańsku nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w sąsiedztwie większości terenów chronionych akustycznie, dla których GDOŚ w tej decyzji wyznaczył konieczność montażu dodatkowych środków minimalizujących hałas, organ II instancji stwierdza, że RDOŚ w Gdańsku dopuścił się naruszenia art. 7 Kpa i mimo, że miało to wpływ na końcowy wynik sprawy to było błędem w pełni naprawialnym na etapie postępowania odwoławczego. Odnosząc się natomiast do kwestii drgań wskazuje, że **zarzut nr 32** jest niezasadny ze względu na brak negatywnego wpływu drgań emitowanych przez przedsięwzięcie na środowisko. Dodatkowo odnosząc się do **zarzutu nr 31** wskazać należy, że zarówno RDOŚ w Gdańsku jak i GDOŚ posiadali wiedzę o zasięgu i skali oddziaływań akustycznych, o czym świadczą chociażby załączniki nr 5.2.3-1, -2, -3, 4 do raportu ooś (wersja z dnia 20 sierpnia 2018 r.), co czyni ww. zarzut niezasadnym.

W przypadku **zarzutu nr 33** to zgodnie z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 2013 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984), dalej ustawy o transporcie kolejowym, budowle

i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym, że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m. Z punktu widzenia oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, wyżej określone odległości budowli i budynków od przedsięwzięcia kolejowego nie mają znaczenia poza jednym przypadkiem, tj. wtedy, kiedy zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży znajdują się w przyległym pasie gruntu, o którym mowa w art. 114 POŚ. Zakwalifikowanie budynku jako usytuowanego wewnątrz lub na granicy przyległego pasa gruntu zdejmuje z GDOŚ obowiązek oceny nieprzekraczania poziomów dopuszczalnych hałasu w środowisku i nakłada obowiązek na organ architektoniczno-budowlany stosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach. W związku z powyższym należy uznać, że **zarzut nr 33** jest niezasadny, gdyż GDOŚ w pełni wywiązał się z oceny wpływu oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, niezależnie od odległości zlokalizowania budynków chronionych akustycznie od granicy obszaru kolejowego lub skrajnego toru.

W przypadku **zarzutu nr 34** strony wskazują, że okoliczność, w której budynek chroniony akustycznie mieści się na granicy przyległego pasa gruntu oznacza, że należy zapewnić nieprzekraczanie poziomów dopuszczalnych w środowisku oraz dodatkowo należy zapewnić nieprzekraczanie norm odnoszących się do właściwych warunków akustycznych w budynkach. GDOŚ wskazuje, że ustawodawca wyraźnie wyznaczył granice, której wystąpienie wstrzymuje konieczność oceny zapewnienia nieprzekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Ustawodawca w art. 114 POŚ wskazał, jak powinna wyglądać ocena akustyczna w przypadku, w którym wymienione w nim budynki znajdują się na granicy przyległego pasa gruntu. W związku z powyższym GDOŚ z całą stanowczością wskazuje, że zarówno organ I instancji jak i organ II instancji, słusznie uznali, że w przypadku budynków wymienionych w art. 114 POŚ, ochrona przed hałasem polega jedynie na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.

Odnosząc się do **zarzutu nr 35** to wnioskodawca w raporcie ooś przedstawił m.in. wyniki obliczeń propagacji hałasu w środowisku. Na mapie zostały narysowane izolinie poziomu hałasu (61 dB, 65 dB i 68 dB w porze dnia; w 56 dB i 60 dB w porze nocy), zlokalizowane na wysokości 4 m nad powierzchnią gruntu. Ponadto na etapie postępowania odwoławczego wnioskodawca wskazał ok. 650 receptorów obliczeniowych (na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego było to ok. 320 szt.), w których przedstawił konkretne wartości prognozowanych poziomów dopuszczalnych hałasu dla pory dnia i nocy. GDOŚ nie zgadza się ze stwierdzeniem wnioskodawcy, że sam fakt „umiejscowienia” receptorów w raporcie ooś determinuje konieczność wykonania w danym punkcie pomiarów w analizie porealizacyjnej. Ze sformułowanego zarzutu można wywieść, że strony wskazują na nieprawidłowość polegającą na tym, że wnioskodawca przed realizacją raportu ooś wykonał serię pomiarów poziomów hałasu przy istniejącej linii kolejowej, a nie wykonał tych pomiarów dla wszystkich receptorów obliczeniowych (w tym receptora nr 43 i nr 47 – numeracja zgodna z oznakowaniem użytym przez wnioskodawcę na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego), które wnioskodawca wskazał w raporcie ooś. Wykonane przez wnioskodawcę modelowanie matematyczne propagacji hałasu w środowisku jest wystarczającym

dowodem, na podstawie którego organy obu instancji mogły stwierdzić prognozowane miejsca przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku i na tej podstawie narzucić konieczność wykonania adekwatnych środków minimalizujących ponadnormatywny hałas.

Zważając, że wykonanie pomiarów na istniejącej LK 201 przed zrealizowaniem przedsięwzięcia nie jest niezbędne w ocenie oddziaływania akustycznego oraz, że wykonane pomiary w żaden sposób nie wpłynęły na końcowe wyniki obliczeń propagacji hałasu w środowisku (co wyjaśniono w tej decyzji w odpowiedzi na **zarzut nr 28**), GDOŚ stwierdza, że **zarzut nr 35** jest niezasadny. Podniesione przez strony uwagi świadczą o niezrozumieniu przez nich celu pomiarów, które zostały wykonane przed przystąpieniem wnioskodawcy do procesu ubiegania się o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W tym miejscu GDOŚ podkreśla, że dobór punktów pomiarowych wskazanych w opracowaniu pn. „Raport z badań hałasu dla LK 201”, zamieszczonym w załączniku nr 3.5.3-1 do raportu oos z dnia 20 sierpnia 2018 r., w żaden sposób nie wpłynął na wyniki obliczeń poziomów hałasu w środowisku.

Odnosnie **zarzutu nr 36** to w **pkt II.2** decyzji RDOŚ w Gdańsku, to organ I instancji nałożył obowiązek wykonania pomiarów poziomu hałasu we wskazanych punktach receptorowych. Wskazał on, że wykonanie pomiarów hałasu ma na celu zweryfikowanie dokładności wykonanych w raporcie oos prognoz akustycznych, prognoz natężenia ruchu pociągów, potwierdzenie skuteczności zastosowanych rozwiązań przeciwhałasowych zaleconych, a także potwierdzenie dotrzymania standardów akustycznych w środowisku. W uzasadnieniu ww. decyzji RDOŚ w Gdańsku informacje na temat celowości wykonania analizy porealizacyjnej została również wskazana m.in. na str. 65 czy str. 89. Nie sposób zgodzić się z zarzutem, że organ I instancji nie wyjaśnił w jakim celu wyznaczył wskazane w **pkt II.2** ww. decyzji punkty pomiarowe w analizie porealizacyjnej. Prawdą jest jednak, że nie wyjaśnił on z jakiego powodu odrzucił konieczność wykonania analizy porealizacyjnej w stosunku do pozostałych obszarów chronionych akustycznie. Należy mieć na uwadze, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach porusza wiele specjalistycznych zagadnień, a jej odbiorcami jest liczne grono podmiotów, w tym również osób nieposiadających specjalistycznej wiedzy w zakresie ochrony środowiska. Z tego też powodu, każda decyzja administracyjna powinna być napisana językiem prostym i zrozumiałym. Brak wskazania przez RDOŚ w Gdańsku wprost motywów jakimi kierował się odrzucając konieczność wykonania pomiarów hałasu w innych niż wskazane przez niego punkty pomiarowe, mogło zostać odebrane przez strony jako naruszenie zasady przekonywania wyrażonej w art. 11 Kpa. Mając na względzie fakt, że strony nie zostały przekonane co do okoliczności, dla jakich odrzucono wykonanie analizy porealizacyjnej w innych receptorach, a także brak w decyzji RDOŚ w Gdańsku informacji z jakiego powodu odrzucił wyznaczenie innych punktów pomiarowych w analizie porealizacyjnej, GDOŚ przyznaje stronom racje i stwierdza uchybienie przez organ I instancji zasady przekonywania wyrażonej w art. 11 Kpa. Organ I instancji każdorazowo musi wyjaśnić motywy podjętych przez siebie działań a także motywy zaniechania podjęcia niektórych działań. Zważając na to, że organ I instancji skomentował i wskazał powody wyboru punktów pomiarowych w analizie porealizacyjnej, a jednocześnie pominął powody, dla których nie wybrał innych punktów pomiarowych, ww. uchybienie nie może być postrzegane poprzez pryzmat naruszenia zasady zaufania społecznego wskazanej w art. 8 Kpa. W tym miejscu należy zauważyć, że GDOŚ w ramach postępowania

odwoławczego dokonał zmian w lokalizacji i liczbie wyznaczonych miejsc pomiaru hałasu analizy porealizacyjnej.

Odnośnie **zarzutu nr 37**, to na podstawie informacji przedstawionej w raporcie ooś, należy stwierdzić, że:

- na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego ówczesny wówczas receptor nr 50 pierwotnie został zlokalizowany na budynku gospodarczym (działka nr 161/12, obręb Potuły, Gmina Stężycza). Niemniej jednak wnioskodawca skorygował lokalizację ww. receptora i przeniósł go na budynek mieszkalny (działka nr 137/11, obręb Potuły, Gmina Stężycza). Na etapie postępowania odwoławczego, wnioskodawca przedstawił wyniki obliczeń w dodatkowych miejscach zmieniając przy tym numerację wszystkich receptorów. W postępowaniu odwoławczym ww. receptor uzyskał nr 140. GDOŚ stwierdził, że nie ma ryzyka przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w porze dnia i nocy w perspektywie krótkoterminowej (1 rok po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania), natomiast istnieje ryzyko przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku dla pory nocy w perspektywie długoterminowej (+10 lat) o ok. 0,8 dB. W przypadku stwierdzenia przekroczeń w analizie porealizacyjnej, wnioskodawca został zobowiązany do zastosowania środków minimalizujących hałas;
- na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego ówczesny wówczas receptor nr 79 pierwotnie został zlokalizowany na budynku gospodarczym, który był zasłonięty od torów innym budynkiem gospodarczym (działka nr 185, obręb Szymbark, Gmina Stężycza). W postępowaniu odwoławczym ww. receptor uzyskał nr 198. GDOŚ stwierdził, że poziomy dopuszczalne hałasu w środowisku w porze dnia i nocy nie będą przekroczone w perspektywie krótkoterminowej (1 rok po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania), natomiast istnieje ryzyko przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku dla pory nocy w perspektywie długoterminowej (+10 lat) o ok. 2 dB. Zważając również, że prognozowana wartość hałasu w porze nocy (+1 rok) równa się wartości dopuszczalnej, w przypadku stwierdzenia przekroczeń w analizie porealizacyjnej, wnioskodawca został zobowiązany do zastosowania środków minimalizujących hałas;
- dla działki ewidencyjnej nr 160/22, obręb Gołubie, Gmina Stężycza (na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego receptor obliczeniowy nr 38, na etapie postępowania odwoławczego receptory nr 108 i nr 110), nie ma ryzyka przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w perspektywie krótkoterminowej (+1 rok), natomiast istnieje ryzyko przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku dla pory nocy w perspektywie długoterminowej (+10 lat) o ok. 1,4 dB. W związku z powyższym GDOŚ uzależnił wybudowanie środków minimalizujących hałas od wyników analizy porealizacyjnej;
- dla działki ewidencyjnej nr 114/16, obręb Pępowo, Gmina Stężycza (na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego receptor obliczeniowy nr 175, na etapie postępowania odwoławczego receptor nr 418), istnieje ryzyko przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w perspektywie krótkoterminowej (+1 rok) o 1,5 dB w porze nocy oraz istnieje ryzyko przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w perspektywie długoterminowej (+10 lat) o ok. 3,2 dB w porze nocy. W związku z powyższym GDOŚ nałożył obowiązek wykonania

środków minimalizujących hałas oraz obowiązek zweryfikowania w analizie porealizacyjnej, czy zastosowane środki przyniosły oczekiwany efekt redukcji hałasu;

- dla działki ewidencyjnej 545/5 oraz 539/13 obręb Szymbark, Gmina Stężyca, wnioskodawca przed zrealizowaniem przedsięwzięcia nie miał obowiązku wykonania pomiarów poziomów hałasu. Wyniki modelowania matematycznego są wystarczającym źródłem informacji, które umożliwia ocenę czy przedsięwzięcie może przyczynić się do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Należy mieć na uwadze, że GDOŚ poddał analizie nie tylko działki czy receptory wskazane przez odwołujących, lecz wszystkie tereny chronione akustycznie. W związku z **zarzutem nr 37** częściowo należy stronom przyznać słuszność. RDOŚ w Gdańsku co prawda wskazał w analizie porealizacyjnej konieczność wykonania pomiarów poziomów hałasu 1 rok po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania na terenach chronionych akustycznie, dla których na podstawie raportu oos stwierdzono potrzebę wykonania środków minimalizujących hałas, lecz nie wskazał działań, które zabezpieczyłyby interesy stron postępowania w związku z możliwym wystąpieniem ponadnormatywnego hałasu w perspektywie długoterminowej. GDOŚ zdaje sobie sprawę, że prognozy długoterminowe cechuje większa niepewność wyników niż w przypadku prognoz krótkoterminowych. Niemniej jednak organ II instancji wskazuje, że RDOŚ w Gdańsku uchybił zasadzie prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 Kpa ze względu na brak zaproponowania działań zabezpieczających interesy stron postępowania mogących być w przyszłości narażonych na ponadnormatywny hałas. GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego zobowiązał wnioskodawcę do wykonania akustycznej analizy porealizacyjnej po osiągnięciu docelowych parametrów techniczno-eksploatacyjnych lecz nie wcześniej niż 1 rok po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania jak i również do pozostawienia rezerwy terenowej pod ekrany akustyczne na terenach chronionych akustycznie, dla których w perspektywie długoterminowej (+10 lat) w raporcie oos stwierdzono ryzyko przekroczenia poziomów dopuszczalnych hałasu. W przypadku stwierdzenia przekroczeń poziomów dopuszczalnych na terenie chronionym akustycznie należy zastosować nowe lub dodatkowe środki minimalizujące. Po ich zastosowaniu należy zweryfikować za pomocą pomiarów, czy przyniosły one oczekiwany efekt.

Odnosnie **zarzutu nr 38** GDOŚ w pełni zgadza się ze stwierdzeniem odwołujących, że istnieją dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku dla hałasu pochodzącego od maszyn i urządzeń budowlanych na etapie budowy. W tabeli nr 1 rozporządzenia MŚ w sprawie hałasu, ustawodawca wskazał dopuszczalne poziomy hałasu dla grupy „drogi i linie kolejowe” oraz dla grupy „pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu”. Bezsprzecznie należy stwierdzić, że roboty budowlane, w sytuacji, jeżeli są prowadzone przez instalacje lub urządzenia, należy traktować jako „pozostałe obiekty i działalności będące źródłem hałasu”.

Wnioskodawca celem przedstawienia przykładowej propagacji hałasu na etapie budowy założył jednoczesną pracę przez 30 min./h następujących urządzeń: 4 maszyn o dużej mocy (100 kW każda), 1 maszyny do zagęszczania o mocy akustycznej 108 dB, 1 koparki o mocy akustycznej 104 dB i 2 ładowarek o mocy akustycznej 102 dB. Roboty będą prowadzone w kilku miejscach na raz, a więc powyższe nie oznacza, że całe przedsięwzięcie będzie jednocześnie realizowane przez 8 maszyn/urządzeń w tym samym miejscu. W jednym czasie możliwe jest prowadzenie robót w



kilku miejscach. Założenie wnioskodawcy odnoszące się do liczby maszyn i urządzeń miało na celu zaprognozowanie charakterystycznej dla etapu budowy propagacji hałasu w środowisku. Dla dokonanych założeń wnioskodawca wskazał, że odległość granicznej wartości dopuszczalnej 55 dB w porze dnia (dla niektórych typów terenu) wyniesie 120 m, natomiast dla wartości dopuszczalnej 50 dB w porze dnia (dla niektórych terenów) wyniesie 200 m. Powyższe ustalenia mają znaczenie wyłącznie dla terenów chronionych akustycznie, które nie są zlokalizowane na granicy przyległego pasa gruntu. Zważając na to, że w rejonie przedsięwzięcia znajdują się budynki w mniejszych odległościach niż 120 m czy 200 m to podczas prowadzenia robót w okolicy zabudowy akustycznie chronionej konieczne jest zachowanie szczególnej troski celem ograniczenia emisji hałasu i drgań u źródła. Z jednej strony preferowaną sytuacją jest jak najkrótszy czas trwania uciążliwych robót, z drugiej zaś jak najmniejsza ich uciążliwość. Trudną do pogodzenia sytuacją jest bardzo szybkie wykonanie robót z jednoczesnym zagwarantowaniem braku uciążliwości pracy maszyn i urządzeń. Należy mieć też na uwadze, że na co dzień człowiek jest narażony na hałas w środowisku pochodzący z różnych urządzeń czy maszyn (np. głośniki, kosiarka, piła mechaniczna, traktor, wiertarka udarowa, itp.), które pracują incydentalnie. W omawianej sytuacji, tj. maszyny i urządzenia na etapie budowy, mogą pracować kilka a nawet kilkadziesiąt dni w sąsiedztwie tych samych terenów chronionych akustycznie. Zarówno w wyżej wymienionych sytuacjach jak i w przypadku etapu budowy przedsięwzięcia, emisja hałasu ma charakter krótkotrwały i przemijający, zważając jednak na skalę robót GDOŚ celem umożliwienia sprawnej realizacji przedsięwzięcia i zachowania akceptowalnych przez strony postępowania oddziaływań hałasu na etapie budowy, w zmienionym **pkt I.2.27** decyzji RDOŚ w Gdańsku, doprecyzował warunki jakie muszą być zachowane podczas prowadzenia robót.

Podsumowując, RDOŚ w Gdańsku wskazując na str. 74 swojej decyzji z dnia 30 czerwca 2020 r., że „dla źródła w postaci prac budowlanych czy remontowych, ustawodawca nie określił dopuszczalnego poziomu hałasu”, naruszył zasadę zaufania wyrażoną w art. 8 Kpa. Organ I instancji jest wyspecjalizowanym organem w stosunku różnych oddziaływań przedsięwzięć na środowisko. W związku z tym, użyte przez niego stwierdzenie, w sytuacji, w której istnieją dopuszczalne poziomy hałasu dla maszyn i urządzeń będących źródłem hałasu na etapie budowy, może powodować wątpliwości stron w zakresie jego kompetencji. Niemniej jednak RDOŚ w Gdańsku w warunku **I.2.27** decyzji własnej wskazał warunki, których celem było ograniczenie uciążliwości akustycznych na etapie budowy, co oznacza, że uwzględnił on kwestię ww. oddziaływań. W związku z powyższym nie można stwierdzić, że RDOŚ w Gdańsku całkowicie pominął kwestię oddziaływań hałasu na etapie budowy przedsięwzięcia.

Odnosząc się do **zarzutu nr 39**, wszelkie opinie Państwowych Powiatowych Inspektorów Sanitarnych uzyskane w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego oraz opinia Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Zarządu Zlewni w Gdańsku, nie miały charakteru wiążącego uzgodnienia, co oznacza, że RDOŚ w Gdańsku mógł, ale nie musiał uwzględnić uwag przez nich kierowanych w ramach prowadzonego postępowania.

Odnosząc się do **zarzutu nr 40**, to RDOŚ w Gdańsku będąc organem ochrony środowiska, ma obowiązek dopilnować, aby wszelkie oddziaływania przedsięwzięć na środowisko były zgodne z obowiązującymi aktami prawnymi. W sytuacji, w której ustawodawca w art. 114 POŚ wskazuje,

że budynek znajduje się na granicy przyległego pasa gruntu, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach. Zważając na fakt, że obowiązek stosowania Polskiej Normy nr PN-B-02151-02:1987 oraz PN-B-02151-02:1987/Ap1:2015-05 pn. „Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem w budynkach - Część 2: Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach” wynika z rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie budynków i dotyczy organów budowlano-architektonicznych, GDOŚ w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie ma obowiązku oceny warunków akustycznych wewnątrz budynków. Z tego też powodu, **zarzut nr 40** jest niezasadny a informacja na ten temat w raporcie oos nie jest obowiązkowa i niezbędna do oceny oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.

Odnośnie **zarzutu nr 41** to wnioskodawca w uzupełnieniu z dnia 14 października 2021 r. wskazał, że ładownia publiczna w miejscowości Gołubie była dotychczas stosowana sporadycznie do rozładunku materiałów budowlanych i opału przewożonych w opakowania. Po jej modernizacji, przeładownia będzie użytkowana w podobny sposób, tj. bez znaczących źródeł pylenia i hałasu, a ewentualne ich wystąpienie będzie krótkotrwałe, sporadycznie, występujące w sposób niezorganizowany w niewielkiej skali i zasięgu. Tym samym należy uznać ww. zarzut za niezasadny.

W kwestii **zarzutu nr 42** to należy wyjaśnić, że dokonywanie oceny co do wpływu przedsięwzięcia na turystykę, walory wypoczynkowe czy cenę nieruchomości wykracza poza zakres postępowania związanego z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co czyni ww. niezasadnym.

Odnośnie **zarzutu nr 43**, modelowanie propagacji hałasu przeprowadzono w oparciu o wytyczne do Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. U. UE. L. 2002.189.12 ze zm.), w której zaleca się obliczenia emisji hałasu dla linii kolejowych holenderską metodą obliczeniową SRM II z 1996 r. W omawianym przypadku wykorzystano nowszą metodę RMR z 2002 r., która umożliwiła rozróżnienie klasy taboru, rodzaj torowiska, warunki ruchu czy ukształtowanie terenu. Wobec czego uwzględnia ona szereg parametrów ważnych ze względu na generowanie hałasu przez tabor kolejowy i propagację hałasu w sąsiedztwie przedsięwzięcia. GDOŚ stwierdza, że zastosowana metoda obliczeniowa jest w omawianym wypadku miarodajna i na jej podstawie możliwe jest dokonanie oceny czy akustyczne standardy środowiska są dotrzymane.

W kwestii **zarzutu nr 44** to kwestie zastosowanych rozwiązań technicznych związanych z zaproponowanym przez wnioskodawcę układem dróg dojazdowych przy okazji realizacji tego przedsięwzięcia, w świetle obowiązujących aktualnie norm prawnych, nie podlegają opiniowaniu lub uzgadnianiu przez wójtów gmin, wobec czego ww. zarzut jest niezasadny.

Odnośnie **zarzutu nr 45** to zgodnie z art. 135 ustawy Poś, ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania jest możliwe w sytuacji, w której z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo z analizy realizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem trasy komunikacyjnej. Wnioskodawca w raporcie oos wykazał przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, których zminimalizowanie do wartości

dopuszczalnych, zgodnie z aktualną wiedzą naukową, jest możliwe po zastosowaniu środków minimalizujących w postaci tłumików przytorowych lub ekranów akustycznych. Z tego też powodu, zarówno RDOŚ w Gdańsku jak i GDOŚ nie mają podstaw do ustanowienia obszarów ograniczonego użytkowania. W przypadku jednak, jeśli podczas którejkolwiek z dwóch analiz porealizacyjnych zostaną stwierdzone przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu i nie będzie możliwe zastosowanie dodatkowych środków minimalizujących, to wówczas koniecznym będzie ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania. Wyznaczenie takich obszarów w postępowaniu drugoinstancyjnym jest nieuzasadnione.

Odnosnie **zarzutu nr 46** to zgodnie z ustawą ooś, na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wymagana dokumentacja geologiczna, wobec czego zarzut jest niezasadny.

W przypadku **zarzutu nr 47**, wnioskodawca w ramach wariantu alternatywnego zrezygnował na LK 201 z budowy trzeciego toru na odcinku Gdańsk Osowa – Gdynia Główna, budowy skrzyżowań dwupoziomowych oraz zrezygnował z likwidacji 22 naziemnych skrzyżowań LK 201 z drogami kołowymi; na LK 214 zmienił lokalizację łącznicy pomiędzy LK 214 a LK 219, zmniejszył prędkość na łącznicy ze 100 km/h do 90 km/h oraz zrezygnował z likwidacji 3 naziemnych skrzyżowań LK 214 z drogami kołowymi. Dodatkowo wnioskodawca w ramach wariantu alternatywnego zrezygnował z budowy linii potrzeb nietrakcyjnych oraz realizacji jakichkolwiek robót na LK 219. W związku z powyższym, mając na uwadze, że GDOŚ podczas oceny wariantów ocenia nie tylko lokalizację przedsięwzięcia, ale również inne parametry technologiczne ważne z punktu widzenia przedsięwzięcia, należy uznać, że wnioskodawca przedstawił racjonalny wariant alternatywny co czyni ww. zarzut niezasadnym.

W kontekście **zarzutu nr 48** organ I instancji każdorazowo oceniając oddziaływania przedsięwzięć na środowisko jest zobowiązany do weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Ustalenia dokonane przez RDOŚ w Gdańsku nie świadczą o pominięciu raportu ooś w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Organ I instancji wielokrotnie odnosił się do konkretnych fragmentów raportu ooś, jako dokumentu źródłowego o planowanym zamierzeniu inwestycyjnym, dlatego nie można przypisać mu naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. a ustawy ooś.

W kwestii **zarzutu nr 49** wskazuje, że odnosząc się do wniosków o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej a także o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych, GDOŚ wskazuje, że rozprawa administracyjna, o której mowa w art. 89 Kpa jest w rzeczywistości formą postępowania wyjaśniającego. Jest to instrument fakultatywny, a zatem organ prowadzący postępowanie może, ale nie musi z niego skorzystać. Organ powinien przeprowadzić rozprawę, tylko w sytuacji, gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 października 2019 r., sygn. akt: II OSK 3045/17). W opinii GDOŚ w realiach niniejszej sprawy taka potrzeba nie zachodziła i brak przeprowadzenia rozprawy nie miał wpływu na jej wynik. Należy przy tym wskazać, że nieprzeprowadzenie rozprawy administracyjnej nie stanowi naruszenia prawa. Podkreślić przy tym trzeba, że RDOŚ w Gdańsku postanowieniem z dnia 7 lutego 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.JP.76, odmówił przeprowadzenia rozprawy administracyjnej. W ocenie GDOŚ organ I instancji przyjął prawidłowe stanowisko w tym zakresie.

Należy też zauważyć, że RDOŚ w Gdańsku trzykrotnie przeprowadził procedurę udziału społeczeństwa i odniósł się do poruszonych w niej nowych kwestii.

Odwołujący w **zarzucie nr 50** wskazali, że RDOŚ w Gdańsku, nie uzasadnił w sposób właściwy rezygnacji z nałożenia obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Odnosząc się do tej uwagi GDOŚ przyznaje, że na str. 21 zaskarżonej decyzji ww. organ jednym zdaniem wyjaśnił, dlaczego uznał, że nie ma potrzeby, aby ponownie analizować wpływ budowy i modernizacji ww. linii kolejowych na środowisko. Zdaniem GDOŚ nie ma to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia tej kwestii, nie ma też wpływu na wynik sprawy. Po ponownej analizie całości materiału dowodowego, mając na uwadze względy, które opisano powyżej, GDOŚ doszedł do tych samych wniosków, co organ I instancji i uznał rozstrzygnięcie w tej kwestii za właściwe. Wbrew temu, co twierdzi skarżący, na obecnym etapie GDOŚ dysponuje wszystkimi informacjami niezbędnymi do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W konsekwencji GDOŚ nie znajduje uzasadnienia dla konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko.

Odwołujący w **zarzucie nr 51** wskazują, że RDOŚ w Gdańsku naruszył art. 2 ust. 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2011/92/EU z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. UE. L. z 2012 r. Nr 26 ze zm.), tj. „Państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków, przed udzieleniem zezwolenia. Przedsięwzięcia te określa art. 4.” GDOŚ wskazuje, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest przez wnioskodawcę uzyskiwana na wstępnym etapie procesu inwestycyjnego, tj. przed uzyskaniem decyzji wymienionych w art. 72 ustawy ooŚ. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy w jej całości i naprawa ewentualnych wadliwości. Zważając na powyższe, nawet w sytuacji, w której GDOŚ zmienił decyzję organu I instancji w zakresie ilości zastosowanych środków minimalizujących czy wielkości kompensacji przyrodniczej, nie ma mowy o braku dokonania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przez organ I instancji. GDOŚ w odpowiedzi na pozostałe zarzuty, a także w uzasadnieniu części reformatoryjnej niniejszej decyzji wyczerpująco odniósł się do uwag stron postępowania. Analiza akt sprawy oraz przeprowadzone dodatkowe postępowanie wyjaśniające nie doprowadziły organu II instancji do wniosku, że RDOŚ w Gdańsku całkowicie pominął ocenę któregośkolwiek z oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, wobec czego należy uznać, że decyzje organów obu instancji, na odpowiednio wczesnym etapie inwestycyjnym, zabezpieczyły środowisko przed negatywnymi skutkami realizacji tego przedsięwzięcia.

W odpowiedzi na **zarzut nr 52** GDOŚ wskazuje, że charakter postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, m.in. ze względu na znaczną długość linii kolejowych oraz duże zainteresowanie stron i społeczeństwa, od samego początku ma charakter postępowania szczególnie skomplikowanego. Organ I instancji koresponduje ze stronami w przypadku, jeżeli jego zdaniem jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy. W sytuacji, w której mamy do czynienia w niniejszej sprawie, tzn. strony postępowania

złożyły dodatkowe wnioski i uwagi w następstwie czego RDOŚ w Gdańsku skierował je do wnioskodawcy, a ten ustosunkował się do nich, nie świadczy o naruszeniu przez RDOŚ w Gdańsku art. 7 Kpa czy też ograniczeniu stronom dostępu do akt administracyjnych lub błędnym przeprowadzeniu postępowania dowodowego. Co do zasady, strony postępowania administracyjnego, mają prawo do wglądu w akta postępowania na każdym etapie jego trwania. Należy zauważyć, że RDOŚ w Gdańsku zawiadomieniami z dnia 7 lutego 2019 r. i z dnia 8 maja 2020 r., dwukrotnie zawiadomił strony o zebraniu całego materiału dowodowego, tym samym zachęcając je do zapoznania się z całością akt sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Należy zauważyć, że strony postępowania miały prawo milczeć we własnej sprawie i mogły zrezygnować z prawa do zapoznania się z zebraniem materiałem dowodowym. Tym samym w ocenie GDOŚ nie doszło do naruszeń wskazanych w **zarzucie nr 52**, a RDOŚ w Gdańsku nie miał obowiązku informowania każdej ze stron postępowania z osobna, o wpływie nowego pisma w sprawie.

RDOŚ w Gdańsku powinien dołożyć wszelkich starań, które mają doprowadzić go do przekonania, że decyzja będąca zwińczeniem prowadzonego przez niego postępowania administracyjnego, jest jedynym słusznym rozstrzygnięciem. Odwołujący w **zarzucie nr 53** wskazują na sytuację, w której organ I instancji w sposób bezpośredni powieliła w swojej decyzji treść niektórych pism wnioskodawcy, społeczeństwa lub organów opiniujących. Prawdą jest, że RDOŚ w Gdańsku powinien wskazać w jaki sposób i w jakim zakresie zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione uwagi i wnioski uczestników postępowania, ale fakt, że część sformułowań została przepisana z innych dowodów zebranych w sprawie nie świadczy o naruszeniu art. 37 pkt 2 ustawy ooś. Całokształt decyzji oraz użyte w nim sformułowania wskazują na to, że RDOŚ w Gdańsku przedstawił własny pogląd na sprawę i dokonał oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

### **Ocena dodatkowych opracowań środowiskowych złożonych w postępowaniu**

W odniesieniu do niżej wskazanych opracowań wniesionych przez:

- [REDAKTOR], za pośrednictwem pełnomocnika, adwokata [REDAKTOR], w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. oraz pismem z dnia 27 grudnia 2020 r., pn. „Analiza decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (...) wydanej przez RDOŚ w Gdańsku (...) z dnia 30.06.2020 r. w zakresie emisji wibracji i hałasu” wykonane przez Biuro Analiz Wibroakustycznych „Wibrotest” [REDAKTOR] w lipcu 2020 r.;
- [REDAKTOR] w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r., załączył opracowanie, pn. „Formalne i merytoryczne GDOŚ wyszczególnił wymienione w nich uwagi do raportu środowiskowego (ROOŚ) opracowanego przez firmę Egis z Warszawy dla potencjalnej linii kolejowej LK 201 (...) ze szczególnym uwzględnieniem raportu hałasowego – 993/16” wykonane przez prof. dr hab. [REDAKTOR] w dniu 27 września 2019 r. i rozszerzone o kolejne uwagi wskazane w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r.;
- [REDAKTOR] w piśmie z dnia 28 grudnia 2020 r. załączyli opracowanie, pn. „Analiza decyzji Starosty Kartuskiego zatwierdzającej projekt robót geologicznych (...) w pobliżu modernizowanej linii kolejowej 201 na odcinku od km 136+096 do 163+250

(...)” wykonane przez Biuro Analiz Wibroakustycznych „Wibrotest” [REDACTED]  
w listopadzie 2020 r.;

GDOŚ uwzględnił przedstawione w nich żądania w ww. odpowiedziach na zarzuty.

[REDACTED] pismem z dnia 21 lutego 2022 r. w opracowaniu pn. „Uwagi merytoryczne do wyjaśnień i uzupełnień dla raportu ooś (wersja z dnia 20 sierpnia 2018 r.), przedstawionych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., na wezwanie GDOŚ z dnia 20 sierpnia 2021 r.” wykonanego przez dr inż. [REDACTED] w styczniu 2022 r.”, wniósł aktualizację opracowania formułując dodatkowe uwagi.

Tabela 2. Uwagi i odpowiedzi na opracowanie dr inż. [REDACTED] ze stycznia 2022 r.

<b>uwaga nr 1, 3 i 13</b>	<b>odpowiedź</b>
Opracowanie podważa treść raportu z badań 993/16 wykonanych przez Ośrodek Badań Podstawowych Projektów i Wdrożeń Ochrony Środowiska i Biotechnologii „OKOS” Sp. z o.o. i proces walidacji wyników.	GDOŚ podważył treść ww. raportu nr 993/16. Wyniki pomiarów wskazane w ww. raporcie ooś nie miały wpływu na wyniki obliczeń poziomów hałasu, o czym szerzej mowa w odpowiedzi na <b>zarzut nr 28</b> .
<b>uwaga nr 2</b> Opracowanie podważa przyjęte w raporcie ooś długości pociągów pasażerskich i towarowych. W opracowaniu wskazano, że składy pasażerskie i towarowe będą dłuższe, tj. pasażerskie: od 300 do 400 m (w raporcie ooś to 175 m) i towarowe: od 600 do 750 m (w raporcie ooś to od 360 m do ok. 410 m.).	<b>odpowiedź</b> Strona postępowania, wyrażając swoje stanowisko w ww. opracowaniu wskazuje na możliwe maksymalne długości pociągów, które wynikają z wewnętrznych regulaminów i instrukcji wnioskodawcy. Długość pociągów wskazana przez wnioskodawcę w raporcie ooś jest założeniem obliczeniowym, które zostało przez niego dokonane z uwzględnieniem szeregu zmiennych czynników wskazanych m.in. w złożonym wraz z pismem z dnia 14 kwietnia 2022 r. opracowaniu pn. „Rezultaty Studium Wykonalności dla Projektu „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz-Trójmiasto”. Wnioskodawca bazując na swoim doświadczeniu dokonał założeń, które w warunkach rzeczywistych będą weryfikowane w terminie wskazanym w analizie porealizacyjnej, poprzez pomiary hałasu w punktach kontrolnych wskazanych przez GDOŚ. Teoretyczny przejazd składów dłuższych niż długości założone w raporcie ooś, przyczyni się do wzrostu poziomów hałasu w punktach pomiarowych. Ewentualne przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu będzie determinowało konieczność zastosowania dodatkowych środków minimalizujących, a w przypadku, jeśli te nie przyniosą spodziewanego efektu, w ostateczności

	<p>wyznaczenie obszaru ograniczonego użytkowania. Zważając na powyższe, a także na to, że długość składów pociągów jest uzależniona od zapotrzebowania na przejazdy trasami kolejowymi, GDOŚ nie podważa zastosowanych przez wnioskodawcę długości składów pociągów i wbrew twierdzeniu strony, wskazuje, że wnioskodawca nie miał obowiązku zastosowania wskazanych przez stronę postępowania długości maksymalnych pociągów.</p>
<p><b>uwaga nr 4 i nr 10</b> Strona podważa liczbę pociągów przyjętych do obliczeń wykorzystanych przy modelowaniu propagacji hałasu z fazy eksploatacji.</p>	<p><b>odpowiedź</b> GDOŚ częściowo przyznaje stronie rację. Przykładowo w sytuacji, jeśli przez 6 miesięcy linią kolejową codziennie przejadą 4 dowolne pociągi, a przez kolejne 6 miesięcy nie przejedzie żaden pociąg, nie można w obliczeniach propagacji hałasu przyjąć, że średnio w ciągu roku przejadą 2 pociągi na dobę. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku odnoszą się do pory dnia (16h) i pory nocy (8h), a nie do 8760 h (liczba godzin w roku) czy wartości średniorocznych ze wszystkich dób. Zważając na powyższe GDOŚ zdecydował się nałożyć obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej nie tylko na terenach chronionych akustycznie, na których w perspektywie krótko- lub długoterminowej stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych hałasu, ale również na terenach chronionych akustycznie, w przypadku których w żadnej perspektywie czasu nie prognozuje się przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu i wartości prognozowanego poziomu dźwięku w porze dnia lub nocy będzie mniejsza o maksymalnie 0,3 dB od dopuszczalnego poziomu hałasu.</p>
<p><b>uwaga nr 5</b> Opracowanie podważa zastosowanie przez wnioskodawcę w raporcie o oś poprawki obliczeniowej -3 dB w przypadku przejazdów pociągów towarowych.</p>	<p><b>odpowiedź</b> GDOŚ szczegółowo już opisał kwestię zastosowanej poprawki w odpowiedzi na <b>zarzut nr 26</b> tej decyzji. Odnosząc się do dodatkowych uwag, należy wskazać, że zastosowanie poprawki obliczeniowej nie wynika z odgórnego obowiązku. Zastosowanie ujemnej poprawki ma na celu obniżenie obliczanych poziomów hałasu i musi to być odpowiednio uzasadnione. W przedmiotowej sytuacji, przy okazji narzuconego prawem europejskim obowiązku wymiany wszystkich klocków kompozytowych w pociągach towarowych z żeliwnych na kompozytowe,</p>

	<p>spodziewanym efektem będzie zmniejszenie mocy akustycznej źródła hałasu (pociągu towarowego) o 10 dB pod koniec 2036 r. Zważając na fakt, że wraz z upływem czasu udział zmodernizowanych wagonów towarowych wzrośnie z 21,8% w 2020 r. do 100% pod koniec 2036 r., zastosowanie poprawki zmniejszającej hałas o 3 dB w przypadku perspektywy krótkoterminowej (+ 1 rok) jest uzasadnione, natomiast w przypadku perspektywy długoterminowej (+10 lat) w omawianym przypadku może być wręcz zaniżone. Zastosowanie takiej samej, a nie zwiększonej w perspektywie długoterminowej poprawki obliczeniowej, świadczy o zachowawczym podejściu wnioskodawcy do kwestii redukcji generowanej mocy akustycznej przez pociągi towarowe wynikającym z wymiany wkładek hamulcowych. Kwestia rzeczywistego oddziaływania wszystkich typów pociągów na tereny chronione akustycznie będzie zweryfikowana w analizie porealizacyjnej.</p>
<p><b>uwaga nr 6</b> Opracowanie podważa zapis, w którym wnioskodawca wskazuje wysokość ekranów akustycznych, licząc od główki szyn.</p>	<p><b>odpowiedź</b> Wśród ekspertów zajmujących się akustyką powszechną wiedzę stanowi, że skuteczność ekranowania hałasu w dużej mierze zależy od szczelności ekranu. Oznacza to, że ekran akustyczny nie może posiadać żadnych szczelin, dziur, szpar itp., gdyż znacząco wpływa to na zmniejszenie jego skuteczności ograniczania hałasu. Zważając na fakt, że zmiennym czynnikiem jest ukształtowanie terenu po obu stronach linii kolejowych, najlepszym punktem odniesienia co do wysokości ekranów akustycznych jest wysokość, na której będzie zlokalizowane główne źródło hałasu, tj. poziom główki szyny. Niezasadne jest domniemanie strony, że w sytuacji wybudowania przykładowo 5 m ekranu akustycznego licząc od główki szyny, cała przestrzeń poniżej ekranu będzie szczeliną. Wnioskodawca będący zarządcą wielu tysięcy kilometrów torów kolejowych wielokrotnie był obowiązany do wybudowania ekranów akustycznych. Praktyka wskazuje, że ma w tej kwestii wieloletnie doświadczenie i zadba o szczelne posadowienie ekranów akustycznych w gruncie w taki sposób, aby ekran akustyczny w sposób optymalny chronił tereny przed hałasem.</p>
<p><b>uwaga nr 7</b></p>	<p><b>odpowiedź</b></p>



<p>Opracowanie podważa sposób wyliczenia poziomów hałasu wewnątrz budynków i szerokość przyległego pasa gruntu oraz następstw jego wyznaczenia związanych z brakiem konieczności respektowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.</p>	<p>GDOŚ będąc organem ochrony środowiska zajmuje się oceną poziomu hałasu w środowisku a nie hałasu wewnątrz budynków, co szczegółowo opisał w odpowiedzi na <b>zarzut nr 33</b>. GDOŚ nie ma wpływu na wskazany przez wnioskodawcę obszar przyległego pasa gruntu. Powyższe kwestie zostały szczegółowo wyjaśnione w tej decyzji. Kwestie oceny zabudowy chronionej akustycznie znajdującej się w pasie przyległego pasa gruntu, GDOŚ opisał w odpowiedzi na <b>zarzut nr 40</b>.</p>
<p><b>uwaga nr 8</b> Strona podważa podział liczby pociągów, które przejadą w porze dnia i w porze nocy.</p>	<p><b>odpowiedź</b> Wskazana kwestia została już szczegółowo opisana w tej decyzji, w odpowiedzi na <b>zarzut nr 23</b>.</p>
<p><b>uwaga nr 9</b> Strona podważa sposób przedstawienia danych lokalizacyjnych budynków na terenach w przyległym pasie gruntu. Strona wskazuje na brak odpowiedniej składni zdania „W tabeli dołączonej do odpowiedzi na wezwanie – Załącznik do odpowiedzi nr 1. Hałas i drgania uwaga nr 9_Obiekty zlokalizowane na granicy przyległego pasa gruntu, zostały przedstawione obiekty zlokalizowane na granicy przyległego pasa gruntu dla wariantu inwestycyjnego W1 oraz alternatywnego W2 wraz z wymaganymi danymi dotyczącymi ich lokalizacji.” i trudność w jego zrozumieniu. Ponadto wnioskodawca określając lokalizację punktów, nie używa zalecanego układu współrzędnych.</p>	<p><b>odpowiedź</b> Strona wskazała zdanie, które odnosi się do nazwy tabeli i załącznika, w których została wskazana lokalizacja zabudowy na granicy przyległego pasa gruntu. Na podstawie wskazanych przez wnioskodawcę informacji, możliwe jest zrozumienie sensu zdania i odnalezienie informacji, które zostały przez niego wskazane. Co do sposobu przedstawienia współrzędnych geograficznych, ustawodawca nie sprecyzował w jakim układzie odniesienia mają być one prezentowane, a więc wnioskodawca może w tym względzie kierować się dowolnością.</p>
<p><b>uwaga nr 11</b> Opracowanie podważa sposób wyliczenia hałasu skumulowanego</p>	<p><b>odpowiedź</b> Kwestia współlistnienia drogi kołowej i linii kolejowej w kontekście hałasu skumulowanego jest zagadnieniem</p>

<p>pochozącego z dróg kołowych i kolejowych.</p>	<p>skompilowanym. Na podstawie mapy akustycznej miasta Gdyni opublikowanej w 2017 r. na stronie internetowej <a href="https://bip.um.gdynia.pl">https://bip.um.gdynia.pl</a>, GDOŚ stwierdził, że długookresowy średni poziom dźwięku A dla wszystkich pór dób w roku (<math>L_{DWN}</math>) dla hałasu drogowego, kolejowego i przemysłowego, przykładowo dla budynku zlokalizowanego na środku długości dworca Gdynia Główna, tj. przy ul. Morskiej 29 w Gdyni, wynosi kolejno 74,6 dB, 62,8 dB, 46,9 dB, natomiast długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku wynosi kolejno 65,6 dB, 56,0 dB, 40,5 dB. Wnioskodawca w raporcie ooś w obliczeniach hałasu skumulowanego uwzględniając ruch kołowy z dróg i innych linii kolejowych, wskazał wyniki obliczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w porze dnia i nocy. Zebrany materiał dowodowy wskazuje, że w sąsiedztwie dworca Gdynia Główna najbardziej znaczącym źródłem hałasu jest hałas drogowy, a w drugiej kolejności hałas kolejowy. Ze względu na dominujący charakter hałasu drogowego, nawet całkowite wyeliminowanie hałasu kolejowego, nie przyczyni się do nieprzekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, które w strefie śródmiejskiej wynoszą 68 dB w porze dnia i 60 dB w porze nocy. Z tego też powodu GDOŚ przychyła się do argumentacji wnioskodawcy i nie narzuca obowiązku wykonania środków minimalizujących hałas w rejonie dworca Gdynia Główna. Odnośnie oddziaływań skumulowanych w innych rejonach przedsięwzięcia, należy stwierdzić, że w ocenie oddziaływań akustycznych wnioskodawca uwzględnił inne, liniowe źródła hałasu (linie kolejowe i drogi kołowe).</p>
<p><b>uwaga nr 14</b> Strona podważa dokonaną przez wnioskodawcę ocenę wpływu drgań na budynki i ludzi wewnątrz budynków.</p>	<p><b>odpowiedź</b> Kwestia oceny wpływu drgań na budynki i ludzi wewnątrz budynków oraz na środowisko została opisana przez GDOŚ w odpowiedzi na <b>zarzut nr 32</b>.</p>
<p><b>uwaga nr 15</b> Strona wskazuje, że wnioskodawca w odpowiedzi z dnia 14 października 2021 r., po zaktualizowaniu obliczeń</p>	<p><b>odpowiedź</b> Wnioskodawca poza graficznym przedstawieniem wyników obliczeń w załączniku nr 15 swojej odpowiedzi z dnia 14 października 2021 r., przedstawił m.in. w załączniku nr 12 wyniki równoważnego poziomu hałasu</p>

<p>propagacji hałasu, przedstawił wyłącznie mapy z izoliniami hałasu, co jest niewystarczające do oceny zagrożenia dla ludzi i środowiska. Wnioskodawca nie przedstawił oceny wpływu hałasu na środowisko w perspektywie krótko-, średnio- i długo-terminowej.</p>	<p>w punktach receptorowych w formie tekstowej. Ocena została dokonana przede wszystkim na podstawie wyników obliczeń w perspektywie krótko- (+1 rok) i długo- (+10 lat) terminowej. Zważając na fakt, że perspektywa średnioterminowa uwzględnia mniejszy potok ruchu pociągów niż perspektywa długoterminowa, należy uznać, że brak jej przedstawienia w raporcie o oś, w dalszym ciągu umożliwi ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla możliwie najgorszej sytuacji akustycznej.</p>
<p><b>uwaga 16 dot. terenu zlokalizowanego w miejscowości Kolano 82a, 83-315 Szymbark</b></p> <p>Opracowanie podważa umiejscowienie receptora obliczeniowego nr 188 (numeracja wprowadzona na etapie postępowania odwoławczego), a także dokonana przez wnioskodawcę ocenę wpływu drgań i hałasu na wskazany teren chroniony akustycznie.</p>	<p><b>odpowiedź</b></p> <p>Jak wskazano w odpowiedzi na zarzut nr 29 niniejszej decyzji, umiejscowienie receptora obliczeniowego w raporcie o oś nie jest jednoznaczne z miejscem przeprowadzania ew. pomiarów hałasu. GDOŚ wskazuje, że w modelowaniu propagacji hałasu nie uwzględniono poprawki zmniejszającej hałas o 3 dB wynikającej z lokalizacji receptora obliczeniowego przy elewacji budynku. Taka poprawka jest uwzględniana tylko i wyłącznie w sytuacji pomiarów wykonanych w terenie, jeśli punkt pomiarowy jest zlokalizowany bezpośrednio przy elewacji budynku. Odnośnie kwestii wpływu drgań na budynki, ludzi w budynkach i na środowisko została już przez GDOŚ opisana. Strona wskazała na uszkodzenie wywołanego drganiami wybudowanego przez nią muru oporowego. Na podstawie przedstawionych informacji, niemożliwa jest ocena czy mur oporowy został uszkodzony ze względu na drgania napierającej na niego masy skał wywołanego przejazdami pociągów czy z powodu błędów w jego budowie.</p>

██████████ pismem z dnia 21 lutego 2022 r. w opracowaniu pn. „Opinia geotechniczna – dokumentacja badań podłoża gruntowego” wykonanego przez Przedsiębiorstwo Geologiczne Geocentrum w 2021 r. oraz pn. Analiza stateczności skarpy poddanej obciążeniu dynamicznemu od ruchu kolejowego” wykonanego przez dr hab. inż. ██████████, prof. Państwowej Akademii Nauk w marcu 2021 r., przedstawił analizę geotechniczną badań skarpy zlokalizowanej w bezpośrednim sąsiedztwie budynków, których właścicielem jest strona postępowania. Podczas badań zweryfikowano m.in. jakie utwory skalne znajdują się w profilu pionowym skarpy i jaki jest ich stopień zagęszczenia. Następstwem przeprowadzonych badań było wykonanie analizy stateczności skarpy. W opracowaniu uwzględniono pięć różnych rozkładów przemieszczania poziomego oraz stref zsuwu skarpy (dla odchyleń przyspieszenia ziemskiego o kącie 0°, 5°, 10°, 15°, 20°). W efekcie powyższego możliwe było wyznaczenie współczynnika stateczności skarpy. W przypadku, w któ-

rzym wartość wskazanego współczynnika jest większa od wartości 1 oznacza, że skarpa jest stateczna. Im większa jego wartość tym skarpa jest bardziej stateczna. Wyniki współczynnika stateczności skarpy są uzależnione od kąta odchylenia przyspieszenia i dla przekroju II-II wynoszą kolejno: 1,12695, 0,97073, 0,82227, 0,720703, 0,626953, natomiast dla przekroju III-III wynoszą kolejno 1,08789, 0,935547, 0,802734, 0,689453, 0,580078. Wnioskiem autora opracowania jest wskazanie, że w stanie istniejącym narażenie skarpy nawet na mało intensywną falą sejsmiczną (drgania) może znacząco wpłynąć na stateczność skarpy.

Odnosząc się do ww. zarzutów dotyczących zagrożeń, jakie mogą powstać w wyniku eksploatacji linii kolejowej przebiegającej na nasypie czy skarpie, należy wskazać, że wymagania techniczno-budowlane w zakresie projektowania i budowy obiektów budowlanych regulują przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.) oraz odpowiednie do niej akty wykonawcze. Należy przy tym wskazać rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 1998 nr 151 poz. 987 ze zm.), czy też rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 15 października 2015 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych oraz bocznic kolejowych z drogami i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1744 ze zm.). W związku z powyższym kompetencje w tym zakresie należą do organów administracji architektoniczno-budowlanej oraz nadzoru budowlanego. Należy też zauważyć, że ww. organy są wyposażone w narzędzia administracyjne i specjalistyczną wiedzę, które przed wybudowaniem przedsięwzięcia (a w razie potrzeb także po jego realizacji) umożliwiają m.in. weryfikacje stateczności skarp i ewentualne ich wzmocnienie. W stanie istniejącym przejazd pociągów po LK 201 nie spowodował osunięcia kilkudziesięciu metrowej skarpy. Ewentualne szkody w zakresie naruszenia stateczności skarpy, jeśli w ogóle zaistnieją, należą do sfery roszczeń związanych z naruszeniem prawa własności i mogą być dochodzone w drodze roszczeń cywilnoprawnych.

██████████ pierwszym pismem z dnia 24 maja 2022 r. w opracowaniu pn. „Podsumowanie i uwagi do wyjaśnień i uzupełnień dla raportu oos (wersja z dnia 20 sierpnia 2018 r.), przedstawionych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. (...)” wykonanego przez dr inż. ██████████ w maju 2022 r. wskazał dodatkowe uwagi. Z uwagi na to, że część z nich została powtórzona z poprzednimi wersjami opracowań, GDOŚ odniósł się jedynie do nowych kwestii.

Wskazane na str. 15 opracowania przykłady budynków (dla receptorów obliczeniowych nr 19, 41 i 263), znajdują się w granicy przyległego pasa gruntu, wobec czego nie dotyczą ich dopuszczalne poziomy hałas w środowisku. Mimo tego GDOŚ zwrócił uwagę, że na części terenów chronionych akustycznie (w tym również na wysokości elewacji chronionych budynków), możliwe jest wystąpienie przekroczeń poziomów dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, w fazie budowy. Celem ograniczenia tych chwilowych uciążliwości GDOŚ zastrzył brzmienie warunku I.2.27 decyzji RDOŚ w Gdańsku, odnoszącego się do fazy budowy.

Na str. 24 opracowania autor wskazał, że w raporcie oos nie przedstawiono propagacji hałasu dla sytuacji, w której dwa pociągi mijają się ze sobą w tym samym miejscu, co powoduje nałożenie ich mocy akustycznej i prowadzi do zwiększenia odczuwalnych poziomów hałasu w środowisku. Wyjaśniając powyższe, z danych wskazanych chociażby w załączaniu nr 15 do pisma wnioskodawcy

z dnia 14 października 2021 r., wynika, że wziął on pod uwagę przejazd pociągów po wszystkich torach. Z raportu ooś nie wynika jednak, aby wnioskodawca przedstawił obliczenia dla sytuacji mijania się ze sobą pociągów jadących po sąsiednich torach. GDOŚ przyznaje stronie rację, że wzajemne mijanie się pociągów przyczyni się do chwilowego zwiększenia generowanej mocy akustycznej, w stosunku do przejazdu pociągu po jednym z torów. Odpowiadając na ww. zarzut należy zwrócić uwagę, że dopuszczalny poziom hałasu dla pory dnia odnosi się do przedziału czasu odniesienia równego 16h, a dla pory nocy 8h, a więc nie ma znaczenia czy przykładowo w porze dnia 60 pociągów przejedzie w ciągu jednej godziny tej pory czy w ciągu, np. 14h tej pory. Ostateczny wynik będzie odnosił się do uśrednionej wartości 16h. Należy też zauważyć, że przykładowo na ok. 15 kilometrowym odcinku Gliniec – Gdańsk Osowa w ciągu doby, w każdą ze stron przejedzie po ok. 36 pociągów. Z tego też powodu, mimo braku wskazania przez wnioskodawcę prawdopodobieństwa wystąpienia sytuacji mijania się pociągów oraz braku przedstawienia modelowania propagacji hałasu w takiej sytuacji, GDOŚ uznał, że mijanki pociągów będą stosunkowo rzadkie i będą miały marginalne znaczenie do wzrostu dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku w porze dnia lub nocy, tym bardziej, że wynik obliczeń jest uśredniony do 16h w porze dnia i 8h w porze nocy.

Na str. 30 opracowania przedstawiono porównanie założeń obliczeniowych hałasu dokonanych w raporcie ooś na LK 201 na odcinku Kościerzyna – Somonino, z założeniami dokonanyymi na odcinku Bąk – Kościerzyna w raporcie ooś w niezakończonym na dzień wydania tej decyzji postępowaniu RDOŚ w Bydgoszczy. Wskazana przez skarżącego różnica polega na:

- różnicy w prędkościach pociągów (100 km/h w przedmiotowym postępowaniu - od miejscowości Kościerzyna, 96 km/h w postępowaniu RDOŚ w Bydgoszczy – do miejscowości Kościerzyna);
- różnicy w udziale pociągów w porze dnia/nocy (75%/25% w przedmiotowym postępowaniu - od miejscowości Kościerzyna, 66%/34% w postępowaniu RDOŚ w Bydgoszczy – do miejscowości Kościerzyna);
- różnicy w liczbie wagonów przypadających na pociąg towarowy (19 wagonów w przedmiotowym postępowaniu - od miejscowości Kościerzyna, 21 wagonów w postępowaniu RDOŚ w Bydgoszczy – do miejscowości Kościerzyna).

Nie ulega wątpliwości, że postępowanie pierwszoinstancyjne prowadzone przez RDOŚ w Bydgoszczy, znak: WOO.420.1.2021.ADS, pn.” Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz – Trójmiasto, obejmującym linię 201, na odcinku Maksymilianowo – Kościerzyna”, w dniu wydania tej decyzji, nie zostało zakończone. Nie ulega też wątpliwości, że wnioskodawca w przypadku ubiegania się o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji takiej jak ta, w kwestii założeń obliczeniowych powinien ujednoclić swoje założenia. GDOŚ nie dysponuje informacją, z jakiego powodu wnioskodawca zróżnicował prędkość, udział pociągów w porze dnia i nocy oraz długość składów na odcinku Bąk – Kościerzyna (postępowanie RDOŚ w Bydgoszczy) i odcinku Kościerzyna – Somonino (postępowanie RDOŚ w Gdańsku i postępowanie odwoławcze). W sytuacji, w której pośród dwóch prowadzonych postępowań tylko jedno z nich zakończone jest decyzją administracyjną, GDOŚ nie ma pewności czy wersja raportu ooś przedstawiona RDOŚ w Bydgoszczy jest wersją ostateczną. Wobec tego prowadząc niniejsze

postępowanie odwoławcze, GDOŚ opiera się na materiale dowodowym, w tym przede wszystkim w zaktualizowanym raporcie oos, zebranych w tym postępowaniu przez organy obu instancji.

██████████ drugim pismem z dnia 24 maja 2022 r. w opracowaniu pn. „Opinia w zakresie możliwości działań kompensacyjnych dotyczących raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji (...)” wykonanego przez mgr inż. ██████████ (LC Consulting) w dniu 20 stycznia 2022 r., odniósł się do dodatkowych kwestii. W związku z podniesionymi w ww. piśmie i opracowaniu zarzutami, a także w związku z zarzutami wskazanymi w piśmie ██████████ z dnia 25 maja 2022 r. niniejszym wskazuję, że odwołujący zwrócił się o wyjaśnienie, czy GDOŚ analizował wpływ planowanej inwestycji na kolidujący z nią pomnik przyrody (dąb szypułkowy *Quercus robur*) oraz czy tut. organ zobowiązał wnioskodawcę do działań mających na celu ochronę ww. pomnika. Do pisma załączono formularz danych sporządzony dla tego pomnika przyrody, mapę sytuacyjną przedstawiającą jego lokalizację względem istniejącego torowiska oraz zdjęcia ww. dębu.

W wyniku analizy przedłożonego przez skarżącego materiału dowodowego ustalono, że powyższy zarzut dotyczy pomnika przyrody, zlokalizowanego w pobliżu LK 201 w km 150+954. W trakcie powstępowania odwoławczego tut. organ wnikliwie przeanalizował informacje znajdujące się w aktach sprawy, m.in. załączoną do odwołania mapę sytuacyjną przedstawiającą lokalizację omawianego dębu szypułkowego wraz z obrysem jego korony, względem linii kolejowej LK 201. Kwestię oddziaływania planowanej inwestycji na ww. obiekt chroniony GDOŚ szczegółowo omówił w innych częściach uzasadnienia decyzji. Natomiast warunki określone w sentencji decyzji zobowiązują wnioskodawcę do podjęcia działań minimalizujących wpływ inwestycji zarówno na ten cenny element środowiska, jak i inne pomniki przyrody zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie spornych linii kolejowych.

Odwołujący ponownie zauważył, że w wyniku realizacji przedsięwzięcia dojdzie do nieodwracalnej zmiany w krajobrazie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego (PLH220095), rezerwatu przyrody „Jar Rzeki Raduni”. Skarżący zwrócił się o przekazanie wyników analizy w zakresie zmiany krajobrazu, istnienia nadrzędnego interesu społecznego oraz „istotnych ingerencji w chroniony prawem obszar Natura 2000 na terenie gminy Stężyca, Somonino i Kościerzyna”. Do analizowanego pisma odwołujący załączył zdjęcia istniejącego torowiska oraz zelektryfikowanej linii dwutorowej.

Kwestia oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na wszystkie obecne w zasięgu wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia formy ochrony przyrody, w tym wymienione przez skarżącego m.in.: Kaszubski Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego (PLH220095) oraz rezerwat przyrody „Jar Rzeki Raduni” była szczegółowo analizowana w trakcie postępowania odwoławczego. Wyniki tej analizy wraz ze stosowną argumentacją zostały przedstawione w uzasadnieniu niniejszej decyzji. Okoliczność istnienia nadrzędnego interesu publicznego, o którym mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r., poz. 916, t.j.), nie była w przedmiotowej sprawie badana, bowiem z analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000 nie wynika, aby istniało ryzyko znaczącego negatywnego oddziaływania na cele i przedmioty ochrony tych obszarów. GDOŚ zapoznał się z załączoną do omawianego pisma dokumentacją fotograficzną. W ocenie tut. organu zdjęcia

przedstawiające zelektryfikowaną linię kolejową dwutorową nie dowodzą, że w wyniku modernizacji spornych linii kolejowych krajobraz terenów położonych wzdłuż tej inwestycji ulegnie zdegradowaniu. Ponadto należy zauważyć, że zdjęcia istniejącego torowiska przedstawiają krajobraz z szatą roślinną w trakcie sezonu wegetacyjnego. Natomiast zdjęcia zelektryfikowanej linii dwutorowej zostały wykonane poza tym okresem. Obecność drzew pozbawionych ulistnienia sprawia, że krajobraz widoczny na tych fotografiach odbierany jest jako mniej atrakcyjny wizualnie. Przyczyną tego nie są różnice w wyglądzie linii jedno- i dwutorowej, a fakt, że istotny komponent krajobrazu, jakim są drzewa i krzewy, został uchwycony w najmniej korzystnej porze roku.

Odwołujący w załączonym do pisma z dnia 24 maja 2022 r. opracowaniu przywołał art. 3 pkt 8 POŚ, w którym zdefiniowano pojęcie kompensacji przyrodniczej. Odnosząc się do stwierdzenia wnioskodawcy, że spółka ta nie posiada terenów, na których mogłaby prowadzić nasadzenia zastępcze poza obszarami położonymi w sąsiedztwie peronów i parkingów, autor opinii wskazał, że nasadzenia kompensacyjne mogą być prowadzone również poza miejscem realizacji inwestycji. Na poparcie powyższego stwierdzenia odwołał się do treści art. 83b ust. 1 pkt 9 oraz art. 83d ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody. W opinii podkreślono, że tut. organ winien wezwać PKP do przedstawienia innych wariantów kompensacji, w tym do zaplanowania działań kompensacyjnych na innych terenach niż działki położone w liniach rozgraniczających obszaru przeznaczonego pod planowane przedsięwzięcie. Ponadto w opinii zacytowano fragment wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 28 marca 2012 r., sygn. akt: II SA/Po 736/11), stwierdzając, że: „(...) niedopuszczalne jest orzekanie przez organy administracji publicznej w sprawach dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyłącznie w oparciu o wnioski i dane zawarte w sporządzonych na zlecenie inwestora opracowaniach. Konsekwencją takich działań jest bowiem brak własnych ustaleń właściwych organów, które dokonuje się m.in. przez skonfrontowanie danych wynikających z wniosku z innymi dowodami. Wskazuje się ponadto na powinność organu rozpatrzenia wszystkich okoliczności sprawy, z uwzględnieniem zasady oficjalności, która wymaga przeprowadzenia z urzędu dowodów służących ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Jednocześnie wyniki tego postępowania powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji, co wynika z art. 107 § 3 Kpa.

Odnosząc się do uwag przedstawionych w omawianym punkcie, w pierwszej kolejności należy zauważyć, że przepisy, na które powołał się autor opinii (czyli art. 83b ust. 1 pkt 9 oraz art. 83d ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody) odnoszą się do procedury uzyskiwania zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów z terenu danej nieruchomości. Zgodnie z art. 83a ust. 1 ww. ustawy zezwolenie to wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta, a w przypadku gdy zezwolenie dotyczy usunięcia drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości lub jej części wpisanej do rejestru zabytków - wojewódzki konserwator zabytków. Przedmiotowa sprawa prowadzona jest w ramach odrębnej procedury i dotyczy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Otrzymanie wspomnianej decyzji nie zwalnia PKP z obowiązku uzyskania zezwolenia na wycinkę drzew i krzewów, o którym mowa powyżej. Warto podkreślić, że stosownie do art. 83 c ust. 3 ustawy o ochronie przyrody wydanie zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu może być uzależnione od określonych przez organ nasadzeń zastępczych lub przesadzenia tego drzewa lub krzewu. Oznacza to, że orzeczenie obowiązku dokonania przez wnioskodawcę nasadzeń zastępczych ma charakter

fakultatywny, tzn. organ właściwy do wydania takiego zezwolenia może odstąpić od nałożenia tego obowiązku, podając zarazem przyczyny, które uzasadniają brak konieczności dokonania kompensacji przyrodniczej w postaci nasadzeń drzew i krzewów (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 lutego 2021 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1822/20). Zatem w przeciwieństwie o tego, co twierdzi skarżący oraz autor opinii, nawet w przypadku powyższej procedury decyzję o nałożeniu obowiązku kompensacji podejmuje organ wydający zezwolenie, po dokonaniu analizy stanu faktycznego w danej sprawie.

Na etapie postępowania odwoławczego, w trakcie oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, GDOŚ analizował kwestie związane z wykonaniem kompensacji przyrodniczej. Wyniki tej analizy omówiono w innych częściach uzasadnienia niniejszej decyzji. W jej wyniku stosownie do art. 82 ust. 1 pkt 2a ustawy ooś, w **pkt I.2.18** decyzji RDOŚ w Gdańsku tut. organ nałożył na wnioskodawcę obowiązek wykonania kompensacji w postaci nasadzeń drzew i krzewów w rejonie peronów i parkingów. Dodatkowo w celu skompensowania strat powstałych w wyniku uszczuplenia bazy siedliskowej chiropterofauny i ornitofauny w sentencji niniejszej decyzji nałożono na wnioskodawcę obowiązek wywieszenia budek dla ptaków oraz skrzynek dla nietoperzy (**pkt I.2.18**). W związku z powyższym GDOŚ uznał, że wzywianie wnioskodawcy do przedstawienia innych wariantów kompensacji nie jest konieczne.

Nawiązując do fragmentu wyroku WSA w Poznaniu z dnia 28 marca 2012 r., sygn. akt: II Sa/Po 736/11, wbrew sugestiom autora opinii, należy wskazać, że zarówno organ I instancji, jak i GDOŚ przed wydaniem rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie dokonał analizy całości materiału dowodowego, również dokumentów przedłożonych przez skarżących, oraz innych dokumentów stanowiących istotne dowody w niniejszej sprawie. Dodatkowo podkreślenia wymaga kwestia, że ww. organy badały i oceniały oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko wykorzystując także posiadaną wiedzę, w tym fakty znane organom z urzędu. Raport o oddziaływaniu na środowisko, opracowywany przez zespół specjalistów na zlecenie wnioskodawcy, jest dokumentem, który podlegał ocenie tut. organu zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów w sprawie. GDOŚ uznał, że zlecenie wykonania opinii przez jednostki zewnętrzne, w zakresie kwestii pozostających w kompetencji tut. organu jest zbędne. W związku z tym, że GDOŚ nie ma wątpliwości co do stanu faktycznego, rozstrzygnięcie spornej sprawy może być wydane w oparciu o wiedzę ekspercką, którą dysponuje z urzędu oraz doświadczenie nabyte w trakcie realizacji spraw administracyjnych będących w kompetencji tut. organu. Potwierdzeniem tego stanowiska jest wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 kwietnia 2009 r., II GSK 878/08, w którym stwierdzono, że „oceniając kompetencje określonych organów administracji publicznej do załatwiania spraw administracyjnych podkreślić wypada, iż już z samej istoty ich funkcjonowania wynika, że konkretna sprawa załatwiana jest przez te organy samodzielnie, zaś ocena istotnych jej okoliczności dokonywana jest w granicach obowiązującego prawa i w ramach przyznanych organom kompetencji. Organy te powołane zostały bowiem, w ramach szeroko rozumianego systemu prawnego, do załatwiania spraw określonego rodzaju. Tym samym w składzie tych organów funkcjonują specjaliści z określonych dziedzin, którym powierzono rozpatrywanie i rozstrzyganie problemów powstałych na tle konkretnych spraw administracyjnych. Nie można zatem, niejako automatycznie, przesądzać by regułą stawało się powoływanie przez te



organy biegłych w zakresie rozpatrywanych przez nie spraw”. GDOŚ nie ma obowiązku uwzględnienia wniosku strony o powołanie biegłego, jeżeli wszystkie okoliczności istotne w omawianej sprawie mogą być ustalone w sposób niebudzący wątpliwości przez tut. organ. Dowód w postaci opinii eksperta zewnętrznego, powinien być dopuszczony w sytuacji, gdy po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego okaże się, że ocena jego wyników wymaga bliższego zapoznania się z regułami istniejącymi w danej dziedzinie, co w przypadku postępowania w zakresie oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji nie miało miejsca (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2010 r., sygn. akt: II OSK 242/09). Podsumowując należy podkreślić, że GDOŚ w pełni wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 107 § 3 Kpa szczegółowo przedstawiając i omawiając w uzasadnieniu niniejszej decyzji wszystkie fakty, okoliczności i dowody, na których oparł swoje rozstrzygnięcie.

Odwołujący neguje również, że LK 201 należy do transeuropejskiej sieci transportowej, dalej TEN-T. GDOŚ wskazuje, że na rysunku 6.2 w załączniku nr I pn. „Mapy sieci kompleksowej i bazowej” rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 348, str. 1), wskazano lokalizacje bazowych i kompleksowych linii kolejowych w Polsce zakwalifikowanych do transeuropejskiej sieci transportowej TEN-T. Z załączonej mapy wynika, że LK 201 należy do sieci kompleksowej TEN-T i jest przewidziana do rozbudowy.

W kwestii zabytkowego wiaduktu drogowego zlokalizowanego w okolicy km 153+800 LK 201, informuję, że wskazany przez odwołującego most został włączony do Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków w dniu 22 marca 2022 r. Fakt, że ww. most stał się zabytkiem, w przypadku kwestii oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie powoduje żadnych istotnych następstw. GDOŚ w wystarczającym stopniu zabezpieczył interes środowiska poprzez chociażby wprowadzenie ograniczeń w stosunku do mostów zamieszkiwanych przez nietoperze. Dopiero na etapie projektu budowlanego wszelkie prace, które ingerują w obiekty zabytkowe lub są prowadzone w ich sąsiedztwie, będą uzgadniane z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Odwołujący podając za przykład decyzję GDOŚ z dnia 24 września 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.61.2018.mko.67, w której organ II instancji uchylił decyzję RDOŚ w Łodzi w całości oraz odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn. „Wydobycie węgla brunatnego ze złoża Złoczew”, powołując się na utrwaloną praktykę GDOŚ, wskazuje, że w następstwie wymijających odpowiedzi wnioskodawcy, przedmiotowe postępowanie również powinno zakończyć się takim samym rozstrzygnięciem. Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, że nawet w przypadku braku udzielenia odpowiedzi przez inwestora na wezwanie GDOŚ, w sytuacji, jeżeli nie zajdą przesłanki wymienione w art. 81 ustawy ooś, organ ochrony środowiska nie może odmówić zgody realizacji przedsięwzięcia. Nawiązując do raportu ooś oraz treści pism skierowanych przez wnioskodawcę do GDOŚ w trakcie postępowania odwoławczego, wskazuję, że organ II instancji szczegółowo odniósł się do nich w tej decyzji i wykazał, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, po zastosowaniu się wnioskodawcy do sformułowanych przez

oba organy warunków środowiskowych, nie przyczyni się do znacząco negatywnego wpływu na środowisko.

Odnosnie postulatu o konieczności połączenia wszystkich uzupełnień wnioskodawcy informuję, że na etapie drugoinstancyjnym, GDOŚ uznał, że nie ma takiej potrzeby.

Odnosnie uwag [REDAKTOWANE] wyrażonych w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r., odnoszących się do wcześniejszej wersji raportu pn.: „*Analiza raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji pn. „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz - Trójmiasto, etap I”* wykonanego przez mgr inż. [REDAKTOWANE], wskazuje, że organ I instancji odniósł się do jego treści w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Nie mają więc racji skarżący, którzy twierdzą, że organ I instancji pominął ten dowód w sprawie. W trakcie postępowania odwoławczego GDOŚ zapoznał się z omawianym kontrdowodem. Poniżej ustosunkowano się do podniesionych w nim zarzutów. Autor „*Analizy ...*” stwierdził, że w raporcie o oddziaływaniu na środowisko nie odniesiono się bezpośrednio do wymagań ochrony poszczególnych siedlisk przyrodniczych, które określono w publikacjach Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, dalej GIOŚ.

W przypadku siedliska przyrodniczego 3250 starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion, Potamion* autor „*Analizy raport u...*”, autor opracowania wskazuje, że:

- a) według GIOŚ ochrona zlewni jezior oraz bezpośredniego otoczenia starorzeczy powinna być realizowana poprzez ustanowienie zakazu dokonywania niekorzystnych zmian w tempie i obiegu wody lub w przypadku już istniejących zaburzeń przywrócenie właściwych warunków hydrologicznych. Zdaniem autora w raporcie oś nie wykluczono wpływu odwodnień miejscowych i liniowych na stosunki wodne zbiorników położonych w sąsiedztwie omawianej inwestycji. Odnosząc się do tej uwagi GDOŚ wskazuje, że zgodnie z informacjami przedstawionymi w dokumentacji sprawy, m.in. wynikami badań terenowych, płyty siedliska 3150 znajdują się poza terenem, na którym będą prowadzone prace budowlane, a więc nie dojdzie do ingerencji w ich granice i siedliska te nie są bezpośrednio narażone na zniszczenie. Najbliżej modernizowanej linii LK 201 znajdują się płyty siedliska 3150 w km 139+393 i w km 159+889. Oba w odległości ok. 19 m od linii. Na etapie postępowania odwoławczego zmodyfikowano treść **pkt I.2.4** decyzji dodając obowiązek zastosowania w rowach odwadniających teren inwestycji umocnień ze szczelnymi ściankami lub innych adekwatnych rozwiązań uniemożliwiających odwodnienie tego siedliska. Stosownie do **pkt I.6.1** reformowanej decyzji rozwiązanie to zostanie uwzględnione w projekcie budowlanym. Powyższe działanie zminimalizuje wpływ prac ziemnych na stosunki wodne w najbliższym sąsiedztwie terenu inwestycji i zapewni zachowanie obecnych warunków gruntowo-wodnych w granicach obu płyt siedlisk 3150. Na etapie funkcjonowania przedmiotowych linii kolejowych również nie przewiduje się negatywnego wpływu na warunki hydrologiczne warunkujące dobry stan tego siedliska. Należy podkreślić, że siedlisko 3150 zostało zinventaryzowane wzdłuż istniejących linii kolejowych LK 201 i LK 214, na odcinkach, na których obecnie funkcjonuje system odwodnienia. W wyniku modernizacji tej linii nie zostanie on zmieniony w sposób mogący negatywnie wpłynąć na stosunki wodne w obrębie tego siedliska. Wody opadowe nie będą odprowadzane w stronę tych siedlisk. Dodatkowo

- stosownie do **pkt I.2.23** przedmiotowej decyzji na etapie budowy nadzór przyrodniczy będzie prowadził monitoring stosunków wodnych również w obrębie ww. siedlisk. Dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu na to siedlisko na etapie realizacji przedsięwzięcia oraz w trakcie jego funkcjonowania.
- b) W raporcie oos pominięto analizę wpływu planowanej wycinki drzew na „zaburzenie równowagi ekosystemowej” siedliska 3150. Nie jest możliwa ocena skali oraz zasięgu oddziaływania wycinki drzew na to siedlisko. Odnosząc się do powyższych stwierdzeń należy wskazać, że zarówno w raporcie oos, jak i późniejszych jego uzupełnieniach znajduje się informacja dotycząca zasięgu planowanej wycinki drzew. Wycinką objęte zostaną drzewa i krzewy usytuowane w maksymalnej odległości do 15 metrów od analizowanych linii kolejowych. Jak wspomniano powyżej, najbliższej położone płaty siedliska 3150 zlokalizowane są ok. 19 m od linii LK 201. Zatem między linią kolejową, a ww. płatami pozostanie wąski bufor zadrzewień. Ponadto z analizy załączników mapowych prezentujących wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wynika, że wokół omawianych siedlisk zachowany jest szeroki pas roślinności (zadrzewienia, trwałe użytki zielone, nieużytki). W związku z powyższym, należy stwierdzić, że wycinka niewielkiej powierzchni zadrzewień w sąsiedztwie tych siedlisk nie będzie miała wpływu na ich stan.
- c) Brakuje w raporcie oos informacji odnośnie strefy ochronnej wokół zbiorników wodnych, objętej zakazem zabudowy. Nawiązując do tej uwagi GDOŚ wskazuje, że siedlisko 3150 występuje wzdłuż istniejących linii kolejowych nr LK 201 i LK 214. Planowana inwestycja polega na modernizacji ww. linii kolejowych. Nie planuje się tworzenia nowej zabudowy wokół ww. siedliska.
- d) W raporcie nie odniesiono się do zalecenia, aby w przypadku istniejącej infrastruktury rekreacyjnej wprowadzić zakaz budowy parkingów, toalet, sezonowych punktów gastronomicznych itp., w pasie bezpośrednio przylegającym do linii brzegowej siedliska 3150. Odnosząc się to tego zarzutu tut. organ wskazuje, że planowana inwestycja związana jest z rozbudową i modernizacją infrastruktury kolejowej, a nie rekreacyjnej. Zatem to zalecenie nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie.
- e) W odniesieniu do zalecenia GIOŚ, aby objąć szczególną ochroną otoczenia starorzeczy i drobnych naturalnych zbiorników eutroficznym, w tym wprowadzić zakaz niszczenia, odwadniania, zasypywania, zaśmiecania i osuszania terenu autor „*Analizy raportu...*” stwierdził, że w raporcie nie analizowano możliwości wpływu odwadniania terenu inwestycji na trwałe osuszenie gruntu i na zaburzenie stosunków wodnych. Odpowiedź na zagadnienia związane z ryzykiem odwodnienia siedliska przyrodniczego 3150 znajduje się w ppk a). W kwestii niszczenia, zasypywania i zaśmiecania GDOŚ podkreśla, że wszystkie zinwentaryzowane płaty siedliska przyrodniczego 3150 zlokalizowane są poza pasem robót, zatem kwestionowane przedsięwzięcie nie ingeruje w granice tego siedliska. Dodatkowo należy wspomnieć, że w zmienionym **pkt I.2.3 (ppkt d)** decyzji zobowiązano wnioskodawcę do tymczasowego wygrodenia płatów siedlisk przyrodniczych Natura 2000, zlokalizowanych w odległości powyżej 15 m od osi torowiska. Ogrodzenie to ma funkcjonować w okresie prowadzenia prac budowlanych i zapobiegać przypadkowemu zniszczeniu fragmentów tych siedlisk.

Zdaniem autora omawianego dokumentu w raporcie ooś brakuje również analizy oddziaływania planowanej inwestycji na siedlisko przyrodnicze 6230 - górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* – płaty bogate florystycznie). Przedmiotowe przedsięwzięcie może negatywnie wpłynąć na powyższe siedlisko powodując znaczący wzrost trofii zainicjowany zaburzeniem stosunków wodnych na obszarach położonych w sąsiedztwie tego siedliska. Odpowiadając na ten zarzut GDOŚ wskazuje, że siedlisko przyrodnicze 6230 zostało zinwentaryzowane w odległości ok. 36 m od linii kolejowej LK 201 (w km 146+282). Płat ten jest położony poza granicami pasa robót budowlanych, zatem nie jest bezpośrednio narażony na zniszczenie. Należy podkreślić, że linia kolejowa LK 201 funkcjonuje od wielu lat, a w ramach planowanych prac nie dojdzie do zmiany w układzie odwodnienia na omawianym odcinku tej linii. Zatem nie przewiduje się wystąpienia pośredniego oddziaływania przedsięwzięcia na ww. płat siedliska, w postaci zmiany stosunków wodnych w jego sąsiedztwie. Nie istnieje więc ryzyko, że dojdzie do zmiany warunków troficznych, mających wpływ na funkcjonowanie siedliska 6230, o których wspomniano w kontrdowodzie.

W „Analizie ...” stwierdzono także, że w raporcie ooś nie zbadano wpływu planowanego przedsięwzięcia na warunki wodne w obrębie płatów siedliska przyrodniczego 6410 - zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*). Odnosząc się do tego zarzutu GDOŚ wskazuje, że w aktach sprawy (raport ooś oraz uzupełnienia) przedstawiono szczegółowe informacje pozwalające ocenić oddziaływanie związane z budową i modernizacją przedmiotowych linii kolejowych na stan ww. siedliska. GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego dodatkowo zweryfikował te dane. W oparciu o przekazane przez wnioskodawcę informacje odnoszące się do lokalizacji siedlisk przyrodniczych, które mogą być narażone na zniszczenie (str. 153 raportu ooś oraz tabela nr 1 załączona do pisma z dnia 1 lutego 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.32 IRE-01831-I) tut. organ wskazuje, że w buforze 150 m od planowanej inwestycji zinwentaryzowano jeden płat ww. siedliska, o powierzchni 2,85 ha, zlokalizowany w odległości ok. 14 m (km ok. 185+639 LK 201). Na etapie realizacji przedsięwzięcia zniszczeniu ulegnie 0,0566 ha, co stanowi 1,99 % całkowitej powierzchni tego siedliska na terenie objętym inwentaryzacją. Zatem utracony zostanie jedynie niewielki fragment tego płatu. GDOŚ wziął również pod uwagę możliwość pośredniego oddziaływania związanego ze zmianą stosunków wodnych spowodowaną pracami budowlanymi. Podobnie jak w przypadku siedliska 3150 aby zminimalizować powyższe ryzyko w **pkt I.2.4** zaskarżonej decyzji sformułowano obowiązek zastosowania w rowach odwadniających teren inwestycji umocnień ze szczelnymi ściankami lub innych adekwatnych rozwiązań uniemożliwiających odwodnienie tego siedliska. Rozwiązanie to zostanie uwzględnione w projekcie budowlanym (**pkt I.6.1** decyzji). Powyższe działanie zminimalizuje wpływ prac ziemnych na stosunki wodne w najbliższym sąsiedztwie linii kolejowej i zapewni zachowanie obecnych warunków gruntowo-wodnych w granicach siedliska 6410. GDOŚ wskazuje również, że na etapie prac budowlanych nadzór przyrodniczy będzie monitorował stosunki wodne w obrębie tego siedliska. W związku z tym nie przewiduje się negatywnego wpływu przebudowy linii kolejowej LK 201 na wspomniane siedlisko.

Kolejny zarzut przedstawiony w „Analizie ...” dotyczył oddziaływania na siedlisko przyrodnicze 6430 - ziołorośla górskie (*Adenostylin alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia*

*sepium*). Autor wskazał, że w raporcie oos nie uwzględniono zalecenia GIOŚ, aby każdą modyfikację infrastruktury turystycznej i sportowej poprzedzić analizą wpływu takiej inwestycji na zachowanie ziołorośli znajdujących się w ich pobliżu oraz na stosunki wodne, które warunkują utrzymanie tego siedliska. Odnosząc się do tej uwagi należy ponownie zauważyć, że planowana inwestycja związana jest z rozbudową i modernizacją infrastruktury kolejowej, a nie turystycznej czy rekreacyjnej. W kwestii wpływu na warunki gruntowo – wodne tut. organ wskazuje, że w przypadku siedliska 6430 zastosowano takie same działania minimalizujące, jak w przypadku siedlisk omawianych powyżej (pkt I.2.4 i I.6.1 zaskarżonej decyzji). Rozwiązania te skutecznie ograniczą wpływ planowanej inwestycji. W „Analizie ...” zauważono także, że w raporcie oos nie odniesiono się również do zalecenia, aby w trakcie realizacji inwestycji mogących wpływać na roślinność nadpotokową zachowywać szczególną ostrożność, wdrażać rozwiązania minimalizujące negatywny wpływ (odpowiedni termin i sposób realizacji) oraz zapewnić monitoring przyrodniczy. Nawiązując do tej uwagi GDOŚ wskazuje, że z ww. raportu oraz uzupełnień wynika, że na terenie objętym inwentaryzacją stwierdzono obecność jednego płatu siedliska 6430 (ok. 9 m od linii kolejowej LK 201 w km ok. 191+605). W granicach placu budowy znajduje się 0,0769 ha ww. płatu, co stanowi 12,20 % całości siedliska zinwentaryzowanego w buforze 150 m od inwestycji. Jest to zatem niewielka powierzchnia, której utrata nie spowoduje znacznego uszczuplenia zasobów tego siedliska w lokalnej i regionalnej skali. Dodatkowo w celu zminimalizowania ryzyka wpływu prac budowlanych na pozostały fragment omawianego siedliska zastosowano omówione powyżej rozwiązania, takie jak szczelne ścianki, tymczasowe ogrodzenie oraz kontrola stanu siedliska i stosunków wodnych w jego obrębie przez nadzór przyrodniczy.

Autor „Analizy ...” stwierdził także, że w raporcie oos powinna znaleźć się analiza wpływu planowanej inwestycji na siedlisko 7110 torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe) obejmująca bezpośrednie i pośrednie oddziaływanie na torfowiska oraz na ich całą zlewnię. Analiza ta powinna w szczególności dotyczyć zmiany stosunków wodnych. GDOŚ wskazuje, że zgodnie z wynikami inwentaryzacji przyrodniczej omawiane siedlisko znajduje się na jednym stanowisku (km 169+558 LK 201), w odległości ponad 110 metrów od linii kolejowej. Nie jest zatem w żaden sposób narażone na bezpośrednie oddziaływanie przedmiotowej inwestycji. Ponadto nie planuje się modyfikowania sieci odwodnienia na tym odcinku linii kolejowej, w sposób, który oddziaływałby na zlewnię omawianego siedliska.

W odniesieniu do siedliska przyrodniczego 9110 - kwaśne buczyny (*Luzulo- Fagenion*) powołano się na zalecenia GIOŚ wskazujące, że ochrona tego siedliska powinna być realizowana poprzez pozostawienie niektórych drzewostanów do zestarzenia się i naturalnego rozpadu oraz troskę o zachowanie i odtworzenie zasobów martwego drewna i drzew biocenotycznych. W ocenie autora „Analizy ...” w raporcie oos nie ustosunkowano się do tych zaleceń. W odpowiedzi na ww. uwagi GDOŚ wskazuje, że z analizy akt sprawy (m.in. uzupełnienie raportu OOS z dnia 25 marca 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.34 IRE-01831-I), wynika, że realizacja planowanego przedsięwzięcia spowoduje zniszczenie ok. 3,2821 ha siedliska przyrodniczego 9110. Biorąc pod uwagę powierzchnię zajmowaną przez to siedlisko w pasie, w którym prowadzono inwentaryzację (ok. 65,24 ha), nie dojdzie do znacznego uszczuplenia jego zasobów (strata obejmie ok. 5,03 %). Na pozostałej powierzchni tego siedliska (w odległości ponad 15 metrów od linii kolejowej)

planowana inwestycja nie będzie miała wpływu na możliwość dostosowania gospodarki leśnej do zaleceń GIOŚ (pozostawienie martwego drewna i starzejących się drzew).

W „Analizie ...” przedstawiono także uwagi dotyczące siedliska 9130 - żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*). Oprócz opisanych powyżej zaleceń dotyczących pozostawienia niektórych drzewostanów do zestarzenia się i naturalnego rozpadu oraz zachowania i odtworzenia zasobów martwego drewna i drzew biocenotycznych, powołano się na zalecenie GIOŚ dotyczące użytkowania lasu w sposób zapewniający ciągłość przestrzenną i czasową występowania starych drzewostanów. Analiza akt przedmiotowej sprawy wskazuje, że w wyniku realizacji kwestionowanego przedsięwzięcia dojdzie do zniszczenia ok. 2,7085 ha siedliska 9130. Powierzchnia ta stanowi ok. 9,18 % całej powierzchni zajętej przez płaty omawianego siedliska w buforze, w którym prowadzono badania terenowe. Pozostała powierzchnia siedliska 9130 zostanie ogrodzona, aby wyeliminować ryzyko przypadkowego niszczenia roślinności budującej to siedlisko. Na tej powierzchni będzie można również użytkować las zgodnie z omówionymi powyżej zaleceniami GIOŚ.

W odniesieniu do siedliska przyrodniczego 9160 - grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*) GIOŚ dopuścił możliwość prowadzenia zrównoważonej i planowej gospodarki leśnej, ale pod warunkiem, że udział starych drzew i fragmentów drzewostanu nie ulega zmniejszeniu. Należy wskazać, że przebudowa istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowa dwóch łącznic nie jest przedsięwzięciem związanym z gospodarką leśną. Zatem powyższe zalecenie nie dotyczy inwestycji tego typu. Realizacja omawianego przedsięwzięcia wymaga likwidacji ok. 1,9097 ha siedliska 9160. GDOŚ zauważa jednak, że siedlisko to zostało stwierdzone na 18 stanowiskach, a łączna powierzchnia jego płatów, zlokalizowana w buforze badań terenowych, to ok. 190,2 ha. Zatem jest to niewielka strata w odniesieniu do zasobów siedliska 9160 na analizowanym terenie. Dodatkowo należy podkreślić, że planowana inwestycja nie wpływa na możliwość wdrażania powyższego zalecenia GIOŚ na pozostałym obszarze zajęтым przez to siedlisko.

W „Analizie ...” stwierdzono, że wspomniane braki w zakresie oceny wpływu kwestionowanych linii kolejowych na zmianę stosunków wodnych mają również zastosowanie w odniesieniu do siedliska 91E0 - łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe). Nawiązując do tej uwagi GDOŚ wskazuje, że w raporcie o oddziaływaniu na środowisko w stosunku do omawianego siedliska zidentyfikowano oddziaływanie bezpośrednie (zniszczenie części zinwentaryzowanych płatów siedliska), jak i możliwe pośrednie oddziaływanie związane ze zmianą stosunków wodnych. W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia wpływu na warunki wodne w sąsiedztwie planowanej inwestycji w sentencji niniejszej decyzji zobowiązano wnioskodawcę do zastosowania w rowach odwadniających teren inwestycji umocnień ze szczelnymi ściankami lub innych adekwatnych rozwiązań uniemożliwiających odwodnienie tego siedliska (pkt I.2.4 decyzji). Ponadto podobnie jak w przypadku innych siedlisk wrażliwych na tego typu oddziaływanie nadzór przyrodniczy będzie kontrolował utrzymanie odpowiednich warunków wodnych na etapie realizacji inwestycji oraz monitorował stan siedliska (pkt I.2.23 decyzji).

Podobne zarzuty wystosowano w odniesieniu do siedliska przyrodniczego 91F0 - łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*). Z analizy akt sprawy wynika, że najbliższej położony płat tego siedliska zlokalizowany jest w odległości ponad 35 metrów od przedmiotowych linii kolejowych. Zatem nie przewiduje się, aby prace budowlane wpłynęły negatywnie na stosunki wodne w obrębie siedliska 91F0. Dodatkowo tut. organ zauważa, że również w przypadku tego siedliska nadzór przyrodniczy będzie monitorował jego stan oraz warunki gruntowo-wodne. Odnosząc się do kolejnych uwag przedstawionych w „Analizie ...”, GDOŚ nie zgadza się z zarzutem, że pośredni wpływ planowanej inwestycji będzie sięgał kilkuset metrów od przedmiotowego przedsięwzięcia. Kwestie pośredniego oddziaływania planowanej inwestycji na warunki gruntowo-wodne szczegółowo omówiono powyżej, m.in. w odpowiedzi na **zarzut nr 6** (kwestia obniżenia wód gruntowych i wpływu tego zjawiska na gatunki chronione). Podsumowując tut. organ stwierdza, że prace budowlane będą prowadzone w sposób jak najmniej ingerujący w obecne warunki gruntowo-wodne, przy wykorzystaniu rozwiązań, takich jak szczelne ścianki itp., które ograniczą ryzyko odwodnienia przyległego terenu. Rozwiązania te pozwolą na zachowanie obecnego poziomu wód gruntowych w granicach siedlisk przyrodniczych, które są wrażliwe na ich zmianę.

W dalszej części autor „Analizy ...” stwierdził, że biorąc pod uwagę wyniki badań terenowych, wskazujących na obecność priorytetowych siedlisk przyrodniczych (np. 91E0 i 6230) na obszarze zajęтым pod planowane przedsięwzięcie oraz brak pełnej analizy jego wpływu na ww. siedliska, można wnioskować o znaczącym oddziaływaniu na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000. Zdaniem autora „Analizy ...” już sama wycinka drzew w granicach tych siedlisk dowodzi, że negatywne oddziaływania zaistnieją. W omawianym dokumencie zwrócono także uwagę na brak określenia składu gatunkowego ww. drzew oraz brak analizy pośrednich oddziaływań wynikających z wycinki drzew na inne siedliska przyrodnicze oraz na gatunki chronione. Odnosząc się do powyższych uwag GDOŚ wskazuje, że zarówno w raporcie ooś, jak i uzupełnieniach przedstawiono informację dotyczącą powierzchni płatów siedlisk przyrodniczych Natura 2000 znajdujących się w buforze po 150 m w obie strony od planowanej inwestycji. Ponadto w aktach sprawy przedstawiono szczegółowe dane dotyczące powierzchni poszczególnych siedlisk przyrodniczych, która ulegnie likwidacji. Powierzchnię tę określono biorąc pod uwagę zasięg obszaru prac budowlanych oraz uwarunkowania wynikające z obowiązujących przepisów związanych z bezpieczeństwem funkcjonowania linii kolejowych, w szczególności z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz.U z 2019 r., poz. 2061). Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że RDOŚ w Gdańsku wziął te dane pod uwagę w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego. Dodatkowo po zbadaniu możliwego pośredniego oddziaływania prac budowlanych na siedliska przyrodnicze Natura 2000, które są wrażliwe na zmianę warunków gruntowo-wodnych ww. organ w sentencji decyzji nałożył na wnioskodawcę obowiązek zastosowania rozwiązań minimalizujących ten wpływ. Na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ ponownie przeanalizował materiał

dowodowy pod kątem oddziaływania na przedmiotowe siedliska. Na podstawie tej analizy tut. organ stwierdza, że wycinka drzew i krzewów na terenie zidentyfikowanych płątów siedlisk przyrodniczych obejmie stanowiska zlokalizowane poza granicami obszarów Natura 2000. Zatem wnioszek autora „Analizy ...” dotyczący negatywnego wpływu wycinki drzew na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000: Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego PLH220095 i Jar Rzeki Raduni PLH220011 jest nieuzasadniony. Należy zatem podkreślić, że w omawianej sprawie analiza spełnienia przesłanek wynikających z art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody nie jest konieczna. Szerzej kwestię oddziaływania przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic na cele ochrony obszarów Natura 2000 omówiono w osobnej części uzasadnienia niniejszej decyzji. W granicach wspomnianych siedlisk przyrodniczych wycinka obejmie gatunki drzew typowe dla danego siedliska. Nie przewiduje się wystąpienia pośrednich oddziaływań na inne siedliska przyrodnicze. Kwestia wpływu wycinki na gatunki chronione analizowana była zwłaszcza w kontekście oddziaływania na awifaunę i chiropterofaunę. W sentencji przedmiotowej decyzji określono szereg warunków minimalizujących i kompensujących ten wpływ.

W rozdziale 3.2 „Analizy ...” przedstawiono zarzuty w kwestii braku analizy wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na krajobraz, które są zbieżne z uwagami innych skarżących. Zatem wyjaśnienia zaprezentowane we wcześniejszej części uzasadnienia decyzji odnoszą się również do argumentów autora omawianego dokumentu. Dodatkowo organ odwoławczy wskazuje, że przepisy ustawy o oś nie precyzują w jaki sposób ma być wykonana analiza wpływu przedsięwzięcia na krajobraz. Autor „Analizy ...” uważa, że wnioskodawca powinien przedstawić dodatkowe materiały, uwzględniające analizę zasięgu widoczności z różnych punktów, określenie stref widoczności oraz wizualizację przejeżdżających pociągów. GDOŚ ma odmienne zdanie w tej kwestii. Należy wskazać, że przedstawione w zgromadzonym materiale dowodowym informacje i analizy pozwalają ocenić wpływ przedmiotowej inwestycji na krajobraz. W rozdziale 3.1 raportu o oś zaprezentowano m.in. analizę widoczności omawianych linii kolejowych z punktów widokowych znajdujących się w ich sąsiedztwie. Wynika z niej, że linia kolejowa LK 201 widoczna jest jedynie z punktu widokowego na szczycie Wieżyca. Należy podkreślić, że elektryfikacja i dobudowa drugiego toru nie wpłynę w sposób znaczący na percepcję tego fragmentu krajobrazu. Słupy sieci trakcyjnej nie są na tyle wysokie, aby kolidować z panoramą widokową obserwowaną ze szczytu Wieżyca. W kwestii wizualizacji przejeżdżających pociągów warto zauważyć, że kwestionowane przedsięwzięcie obejmuje w większości funkcjonujące linie kolejowe. Nie ma zatem potrzeby, aby sporządzać wizualizację obiektów, które można obserwować „na żywo”.

W rozdz. 3.4 „Analizy ...” przedstawiono uwagi dotyczące niedostatecznego zakresu monitoringu porealizacyjnego w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych, roślin i śmiertelności zwierząt. Zdaniem autora monitoring ten powinien objąć wszystkie elementy środowiska badane w trakcie inwentaryzacji przeprowadzonej na potrzeby przygotowania raportu o oddziaływaniu na środowisko. W szczególności powinien dotyczyć oddziaływania na ptaki i nietoperze, które zdaniem autora są wyjątkowo wrażliwe na wpływ planowanej inwestycji na etapie funkcjonowania (hałas, wibracje, oświetlenie, śmiertelność w wyniku kolizji). W „Analizie ...” powołano się na opracowanie „Ekspertyza dotycząca wpływu linii kolejowej na nietoperze”, [REDACTED].



■■■■■, Instytut Biologii Środowiskowej, Wydział Nauk Biologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2016, w którym przedstawiono propozycję zakresu monitoringu porealizacyjnego. Dodatkowo wskazano, że monitoringiem powinny być objęte również siedliska przyrodnicze zlokalizowane w zasięgu oddziaływania omawianych linii kolejowych. Odnosząc się do powyższych uwag GDOŚ wskazuje, że zobowiązanie wnioskodawcy do przeprowadzenia monitoringu porealizacyjnego w tak szerokim zakresie, jak badania inwentaryzacyjne nie jest konieczne. Należy podkreślić, że z wyjątkiem krótkich odcinków, które mają być dobudowane, kwestionowane linie kolejowe funkcjonują od wielu lat. Są one źródłem oddziaływań, o których wspomina autor, jednak nie można ich uznać za istotne, biorąc pod uwagę wyniki inwentaryzacji wskazujące na wysoką różnorodność gatunkową fauny bytującej w sąsiedztwie linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 (w tym chiropterofauny). Najbardziej uciążliwy dla środowiska będzie etap budowy. Dlatego w sentencji decyzji nałożono na wnioskodawcę szereg obowiązków, które zminimalizują ten wpływ. Dodatkowo wszystkie prace będą prowadzone pod nadzorem przyrodniczym, który zagwarantuje, że będą one prowadzone z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przedmiotowej decyzji oraz podjęcie dodatkowe czynności, które będą konieczne z uwagi na niespodziewane, niemożliwe do przewidzenia na obecnym etapie sytuacji. Na etapie realizacji inwestycji nadzór przyrodniczy będzie również monitorował stosunki wodne w granicach siedlisk przyrodniczych. Po zakończeniu budowy nie przewiduje się negatywnego wpływu przedmiotowych linii kolejowych na wspomniane siedliska, dlatego nie nałożono na wnioskodawcę obowiązku monitorowania ich stanu.

Natomiast w wyniku analizy akt sprawy GDOŚ zdecydował o uzupełnieniu sentencji kwestionowanej decyzji o obowiązek przeprowadzenia monitoringu porealizacyjnego w zakresie: skuteczności obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt, śmiertelności ssaków na newralgicznych odcinkach przedmiotowych linii kolejowych oraz kontroli obiektów inżynierskich pod kątem wykorzystania ich przez nietoperze jako schronienia zimowe oraz letnie kryjówek (**pkt II.1.6** decyzji). Dodatkowo, aby zapewnić utrzymanie w należyтым stanie obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt oraz szczeliny pomiędzy powierzchnią torowiska a stopką szyny zobowiązano wnioskodawcę do corocznej kontroli tych elementów linii kolejowych. Określony w reformowanej decyzji zakres monitoringu porealizacyjnego jest częściowo zbieżny z uwagami autora „*Analizy ...*”. Monitoring śmiertelności będzie obejmował jedynie duże i średnie ssaki i będzie prowadzony na odcinkach, na których przedmiotowe przedsięwzięcie koliduje ze zidentyfikowanymi w trakcie inwentaryzacji szlakami migracji. W raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedstawiono dane dotyczące liczby kolizji zwierząt z pociągami na liniach kolejowych PKP PLK S.A. w latach 2013- 2017 (str. 322). Kolizje pociągów z ptakami stanowiły 1% wszystkich zarejestrowanych kolizji. Natomiast liczba kolizji pociągów z nietoperzami została uwzględniona w grupie „Inne”, która stanowiła 1% wszystkich tego typu zdarzeń. Zatem analizując udział poszczególnych gatunków/grup zwierząt można wywnioskować, że kolizje ptaków i nietoperzy są zjawiskami mającymi marginalne znaczenie dla oceny tego aspektu oddziaływania linii kolejowych. Nie przewiduje się, aby śmiertelność ptaków i nietoperzy na etapie funkcjonowania omawianych linii kolejowych wpłynęła na populacje poszczególnych gatunków, dlatego nie uznano za konieczne jej monitorowania.

W pkt 3.7 „Analizy ...” na podstawie opracowania pn.: „Ekspertyza dotycząca wpływu linii kolejowej na nietoperze” opisano rekomendowaną metodykę badań chiropterofauny. Stwierdzono, że inwentaryzacja chiropterofauny została przeprowadzona w niepełnym zakresie, niepozwalającym na wykrycie wszystkich gatunków nietoperzy oraz miejsc ich występowania. Odnosząc się do powyższych zarzutów należy wskazać, że w ramach inwentaryzacji chiropterofauny przeprowadzono po jednej kontroli w sierpniu, wrześniu, październiku 2016 r. i lutym 2017 r. oraz dwie kontrole w kwietniu 2017 r. Kontrola w lutym polegała na poszukiwaniu miejsc zimowania nietoperzy. W trakcie pozostałych kontroli prowadzono nasłuchy detektorowe na wyznaczonych punktach i transektach. Kontrolowano także obiekty stanowiące potencjalne kryjówki nietoperzy (obiekty inżynieryjne, magazyny, strychy, piwnice, kościoły itp.) oraz poszukiwano kryjówek w dziuplach w wybranych fragmentach drzewostanów. Badania terenowe prowadzono w buforze min. do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz trasy projektowanych łącznic. GDOŚ przyznaje, że przedstawiona w raporcie oś metodyka inwentaryzacji chiropterofauny nie uwzględnia wszystkich zaleceń zawartych we wspomnianej ekspertyzie, ponieważ nie przeprowadzono kontroli w maju, czerwcu i lipcu. Natomiast zdaniem tut. organu nie znaczy to, że nie można wykorzystać wyników tych badań do analizy wpływu planowanej inwestycji na chiropterofaunę. Kontrole przeprowadzone w ramach omawianej inwentaryzacji pozwoliły na zidentyfikowanie gatunków nietoperzy bytujących w sąsiedztwie wspomnianych linii kolejowych, wskazanie obiektów inżynieryjnych, które wykorzystywane są przez te ssaki jako kryjówki zimowe oraz na określenie odcinków, na których zanotowano wysoką aktywność tych ssaków. W ocenie GDOŚ, na podstawie tych informacji można ocenić skalę wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na chiropterofaunę oraz zaplanować skuteczne działania minimalizujące i kompensujące. Warto również podkreślić, że przed przystąpieniem do prac budowlanych, obiekty inżynieryjne oraz drzewa przeznaczone do wycinki będą ponownie skontrolowane przez chiropterologa, pod kątem obecności miejsc hibernacji lub kryjówek rozrodczych nietoperzy. W kwestii podniesionej przez autora „Analizy ...”, dotyczącej skali wycinki drzew i jej wpływu na nietoperze, GDOŚ wskazuje, że nie wszystkie wycinane drzewa mogą być wykorzystywane przez nietoperze jako kryjówki. Potencjalne siedlisko chiropterofauny stanowią drzewa o średnicy powyżej 50 cm, ponieważ istnieje duże prawdopodobieństwo, że w drzewach tych znajdują się dziuple. Tut. organ badając ten aspekt oddziaływania kwestionowanego przedsięwzięcia wystąpił do wnioskodawcy o ponowne zweryfikowanie ilości drzew przeznaczonych do wycinki, o średnicy powyżej 50 cm (pismo z dnia 20 sierpnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.38). W odpowiedzi na wezwanie GDOŚ, wnioskodawca w załączeniu do pisma z dnia 14 października 2021 r., znak: IOS4-452.7.2021.MKo.22.IRE-01831-I, przedstawił stosowne informacje. Łącznie do usunięcia przewidziano 110 drzew o średnicy powyżej 50 cm oraz cztery fragmenty lasów mieszanych, w których pojedyncze drzewa osiągają takie rozmiary. Na podstawie tych informacji organ odwoławczy określił ilość skrzynek dla nietoperzy, które wnioskodawca ma zamontować na wskazanych odcinkach linii kolejowych. Zdaniem GDOŚ, działanie to w sposób adekwatny skompensuje oszacowaną wielkość strat w bazie siedliskowej chiropterofauny. Omówienie pozostałych warunków minimalizujących i kompensujących oddziaływanie przedmiotowych linii kolejowych na nietoperze znajduje się w

punktach 1, 2 i 3, w których przedstawiono odpowiedź na zarzuty skarżących odnoszące się do kwestii wpływu przedmiotowej inwestycji na te ssaki. Należy podkreślić, że przebudowa obejmie linie kolejowe, które funkcjonują od wielu lat. Zatem sposób zagospodarowania terenu kolejowego po modernizacji zmieni się w niewielkim stopniu. Również planowana wycinka drzew na trasie ww. linii nie spowoduje przekształcenia liniowych struktur krajobrazowych w ich pobliżu. Nowym elementem krajobrazu będą dwie łącznice, przy czym w wyniku budowy łącznicy linii 214 – 229 przecinka leśna będzie miała długość jedynie około 3 km. W opinii GDOŚ zarówno zmodernizowane odcinki, jak i nowobudowane łącznice, nie będą stanowiły bariery dla przemieszczających się nietoperzy.

Odnosząc się do uwagi przedstawionej w pkt 3.8 „Analizy ...”, dotyczącej możliwej wycinki drzewa o statusie pomnika przyrody, GDOŚ wskazuje, że do tej kwestii nawiązano w odpowiedzi na zarzuty [REDAKTOWANE] (reprezentowanego przez adw. [REDAKTOWANE]) oraz [REDAKTOWANE]

Podsumowując należy wskazać, że w toku prowadzonego postępowania odwoławczego organ drugiej instancji szczegółowo rozpatrzył zarzuty i uwagi przedstawione przez skarżących. W wyniku dodatkowego postępowania wyjaśniającego (zgodnie z art. 136 Kpa), GDOŚ pozyskał informacje pozwalające na zreformowanie zaskarżonej decyzji w zakresie nałożonych warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

#### **Uzasadnienie zmiany warunków**

W pkt I.2.3 kwestionowanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ I instancji nieprecyzyjnie wskazał lokalizację ogrodzeń ochronnych mających na celu ograniczenie ryzyka przypadkowego naruszenia, w czasie prowadzenia prac budowlanych, płatów siedlisk przyrodniczych wymienionych w Załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r., poz. 1713, t.j.) – tzw. siedliska przyrodnicze Natura 2000. Kierując się koniecznością podania konkretnych odcinków przedmiotowych linii kolejowych, na których te ogrodzenia powinny być zamontowane oraz w związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 2061) w piśmie z dnia 20 sierpnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.38, GDOŚ wezwał wnioskodawcę do zweryfikowania znajdujących się w raporcie o oddziaływaniu na środowisko danych dotyczących wielkości powierzchni siedlisk przyrodniczych Natura 2000, które będą usunięte w trakcie realizacji inwestycji.

W oparciu o przekazane przez wnioskodawcę zweryfikowane informacje odnoszące się do lokalizacji siedlisk przyrodniczych, które mogą być narażone na zniszczenie (tabela nr 1 załączona do pisma z dnia 1 lutego 2022 r., znak: IRETS2.452.7.2021.ŁP.32 IRE-01831-I), GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego zmodyfikował treść omawianego punktu decyzji określając

kilometraż tymczasowych ogrodzeń. Tut. Organ uznał, że konieczne jest także zabezpieczenie dwóch dodatkowych typów siedlisk: siedliska przyrodniczego 6410 – zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*) oraz siedliska przyrodniczego 6430 – ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*). W pierwotnym kształcie warunku siedliska te zostały pominięte, a w związku z bliskim położeniem względem przebudowywanej linii kolejowej także są narażone na zniszczenie.

Zmiana warunku w **pkt I.2.4.** decyzji RDOŚ w Gdańsku ma na celu doprecyzowanie odcinków linii kolejowej LK 201, na których prace budowlane należy prowadzić w sposób niepowodujący odwodnienia terenów przyległych, przy wykorzystaniu rozwiązań takich jak szczelne ścianki itp. Ponadto GDOŚ uznał, że konieczne jest uzupełnienie tego punktu decyzji pierwszoinstancyjnej o odcinki znajdujące się w bliskiej odległości od płątów siedliska przyrodniczego 3150 (starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion Potamion*) oraz siedliska przyrodniczego 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*). Powyższe działania zminimalizują ryzyko negatywnego wpływu planowanej inwestycji na te cenne zbiorowiska roślinne. Prace budowlane mają być prowadzone także w bezpośrednim sąsiedztwie użytku ekologicznego Jezioro Kackie. Z uwagi na fakt, iż w granicach tego użytku znajdują się tereny podmokłe, cenne ze względu na bytującą tu ornitofaunę i herpetofaunę, w analizowanym punkcie decyzji GDOŚ zobowiązał wnioskodawcę do zastosowania omawianych działań minimalizujących również na odcinku przebiegającym w bliskiej odległości od ww. użytku.

W zmienionym warunku I.2.6. decyzji RDOŚ w Gdańsku zmodyfikowano omawiany punkt decyzji poprzez określenie kilometrażu stanowisk rokitnika pospolitego (*Pleurozium schreberi*), które narażone są na częściowe zniszczenie z uwagi na położenie w odległości do 15 metrów od osi torowiska. Stanowiska określono na podstawie informacji znajdujących się w aktach sprawy, m.in. raportu o oddziaływaniu na środowisko (tabela na stronie 158) oraz załącznika graficznego w postaci ortofotomapy z naniesionymi wynikami inwentaryzacji przyrodniczej.

W **pkt I.2.7** decyzji RDOŚ w Gdańsku omyłkowo wskazał lokalizację mokrątki zaostrej (*Calliergonella cuspidata*) w km 160+500. Na podstawie analizy dokumentacji zgromadzonej w sprawie GDOŚ wpisał prawidłową lokalizację stanowiska tego gatunku (km 160+059).

GDOŚ w zmienionym pkt **I.2.11** decyzji RDOŚ w Gdańsku, zrezygnował z dopuszczenia możliwości prowadzenia prac w okresie od 1 marca do 30 czerwca pod nadzorem ichtiologa, z uwagi na przedstawione w dokumentacji sprawy wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wskazujące na obecność chronionych gatunków ryb w ciekach przecinanych przez omawianą linię kolejową. W cieku Radunia, zlokalizowanym w km 163+652 LK 201 oraz km 0+814 LK 214) występuje koza pospolita (*Cobitis taenia*) oraz głowacz białopłetwy (*Cottus gobio*). W cieku Mała Słupina, przecinanym przez LK 201 w km 177+364 odnotowano obecność głowacza białopłetwego (*Cottus gobio*), a w cieku będącym dopływem potoku Strzelenka, w km 185+800 LK 201 występuje piskorz (*Misgurnus fossilis*). Ze względu na fakt, iż w czasie wędrówek, rozrodu i początkowej fazy wychowu potomstwa ichtiofaunę cechuje wysoka wrażliwość na pojawiające się antropogeniczne zakłócenia, prace ingerujące w koryta cieków nie powinny być w tym okresie prowadzone. Dodatkowo ze

względem na zlokalizowanie parkingu o powierzchni ok. 0,13 ha w miejscowości Gołubie, GDOŚ wskazał na konieczność zbierania wód opadowych w system kanalizacji oraz na konieczność oczyszczania wód opadowych i roztopowych poprzez zastosowanie separatorów ropopochodnych osadników zawiesziny ogólnej.

Odnosnie zmienionego **pkt I.2.13** decyzji RDOŚ w Gdańsku, to na etapie realizacji inwestycji niezbędne jest podejmowanie działań służących ochronie płazów, dla których prace budowlane stanowią szczególne zagrożenie. Uznano, że warunek, który dotyczy tych kwestii wymaga modyfikacji. GDOŚ po otrzymaniu od wnioskodawcy informacji o zakresie koniecznych zabezpieczeń na etapie budowy (załącznik do pisma z dnia 14 października 2021 r., znak: IOS4-452.7.2021.MKo.22.IRE-01831-I) wskazał konkretną lokalizację ogrodzeń tymczasowych. Zabezpieczą one teren budowy przed wkraczaniem małych zwierząt, zwłaszcza płazów, w okresie prowadzenia prac budowlanych. Dodatkowo treść warunku została rozszerzona o konieczność montażu pułapek łownych, ze wskazaniem szczegółów konstrukcji, tak aby zapewnić skuteczną minimalizację negatywnego oddziaływania. Określono także dodatkowe zadania nadzoru przyrodniczego, wynikające z wprowadzonych modyfikacji powyższego warunku. Tut. Organ wskazał, że kontrola terenu budowy przez nadzór herpetologiczny musi być prowadzona w trakcie całego okresu aktywności zinwentaryzowanych gatunków płazów, ponieważ charakterystyczne dla tej grupy fauny są również migracje w okresie dyspersji, kiedy to młodociane osobniki, po przeobrażeniu się z kijanki, opuszczają zbiorniki. Migracje te mają masowy charakter zwłaszcza w drugiej połowie czerwca. Powyższy schemat postępowania skutecznie zminimalizuje oddziaływanie etapu budowy na batrachofaunę.

GDOŚ uzupełnił treść **pkt I.2.14** wskazując, że szczelina o wysokości ok. 5 cm musi być zachowana pod każdą szyną, po obu stronach torowiska. W przeciwnym razie to rozwiązanie minimalizujące nie byłoby skuteczne. W oparciu o wyjaśnienia znajdujące się na str. 16 uzupełnienia do raportu z dnia 21 grudnia 2018 r. oraz na str. 43 załącznika do pisma z dnia 14 października 2021 r., sprecyzowano także, że szczelinę należy pozostawić na całej długości przedmiotowych linii kolejowych z wyjątkiem obiektów inżynierskich (mosty, wiadukty, przepusty) i na przejazdach oraz w buforze 10 m od nich. Ponieważ treść warunku dotyczy rozwiązań, które powinny być uwzględnione w projekcie budowlanym, został on przeniesiony do zmienionego **pkt I.6.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku.

Aby zminimalizować ryzyko śmiertelności ptaków w wyniku porażenia prądem, GDOŚ zmienił warunek **I.2.16** decyzji RDOŚ w Gdańsku i zobowiązał wnioskodawcę do zamontowania na izolatorach pionowych osłon przeciw ptakom.

Warunek ustalony w punkcie **I.2.17** decyzji RDOŚ w Gdańsku zmodyfikowano poprzez określenie, że w sytuacji konieczności prowadzenia wycinki drzew i krzewów w okresie lęgowym kontrola ornitologa pod kątem obecności stanowisk lęgowych ptaków powinna być wykonana nie wcześniej niż na 10 dni przed planowaną wycinką. Taki zapis ma na celu wyeliminowanie ryzyka, że lustracja terenu będzie wykonana przez ornitologa na tyle wcześnie, że po jej przeprowadzeniu, a przed przystąpieniem do wycinki ptaki założą gniazda.

Ponadto rozbudowano część warunku odnoszącą się do kontroli chiropterologicznej. W pierwotnym brzmieniu warunku wnioskodawca zobowiązany był do kontroli drzew planowanych

do wycinki jedynie pod kątem występowania letnich schronień lub kolonii rozrodczych nietoperzy. Natomiast jak wynika z danych przyrodniczych zebranych w trakcie inwentaryzacji (str. 193, 194 raportu o oddziaływaniu na środowisko) na przedmiotowym terenie odnotowano obecność borowca wielkiego (*Nyctalus noctula*), który najczęściej hibernuje w dziuplach drzew. Dlatego w uzupełnionym warunku wskazano na konieczność skontrolowania w okresie listopad-marzec drzew przeznaczonych do wycinki pod kątem obecności zimowych kryjówek nietoperzy.

Dodatkowo zdecydowano, że w sytuacji, gdy wycinka drzew będzie zaplanowana na kwiecień – październik kontrola chiropterologiczna musi być przeprowadzona najwcześniej 3 dni przed wycinką. Jest to konieczne w związku z tym, że poza okresem hibernacji nietoperze dynamicznie zmieniają kryjówki. Jeżeli w wyniku ww. kontroli okaże się, że drzewa przeznaczone do wycinki są zasiedlone przez te ssaki zobowiązano wnioskodawcę do wstrzymania prac do czasu opuszczenia stanowiska przez zinwentaryzowane osobniki. Prowadzenie wycinki pod nadzorem chiropterologa, z zachowaniem wskazanych przez niego zaleceń, zapewni możliwość przeprowadzenia tych działań w sposób minimalizujący ryzyko niepokojenia nietoperzy.

Zasady uzyskiwania zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków zwierząt, roślin lub grzybów objętych ochroną gatunkową uregulowane zostały w art. 56 ustawy o ochronie przyrody. GDOŚ zmodyfikował treść **pkt I.2.18** decyzji poprzez wprowadzenie dodatkowych zapisów odnoszących się do kwestii lokalizowania budek dla ptaków. Określono minimalną odległość w jakiej należy powiesić budki typu A oraz budki dla sów, ponieważ zajmowane są one z reguły przez gatunki ptaków, które charakteryzują się mniejszym zagęszczeniem par lęgowych, przypadającym na jednostkę powierzchni. Ponadto, aby zapewnić właściwe umiejscowienie poszczególnych budek, w powyższym warunku wskazano, by omawiane działanie kompensujące wykonać pod nadzorem ornitologa.

Z treści ww. punktu usunięto zapis, że powieszenie budek dla ptaków ma zminimalizować oddziaływanie wycinki drzew na awifaunę. GDOŚ wskazuje, że działanie to ma na celu kompensację strat powstałych w wyniku wycinki drzew stwarzających dogodne warunki dla gniazdowania ptaków. Z inwentaryzacji wykonanej na potrzeby raportu o oddziaływaniu na środowisko omawianego przedsięwzięcia wynika, iż w zasięgu planowanej inwestycji występują gatunki ptaków lęgowych należące do tzw. dziuplaków wtórnych, które w związku z planowaną wycinką drzew utracą część potencjalnych miejsc gniazdowych. Wobec powyższego uzasadniona jest konieczność nałożenia w ramach zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach działań kompensujących, wynikających z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r., poz. 1973, t.j.), polegających na wywieszeniu budek lęgowych. Rodzaj i ilość budek została określona w zmienionym **pkt I.2.18** decyzji. Biorąc pod uwagę wyniki badań terenowych, skalę wycinki oraz dostępność kompleksów leśnych w pobliżu trasy przedmiotowej drogi stwarzających dogodne warunki dla gniazdowania ptaków GDOŚ uznał, że zakres zaproponowanych działań kompensacyjnych jest wystarczający. W omawianym warunku nałożono także obowiązek kontrolowania stanu technicznego zamontowanych budek i prowadzenia ich konserwacji co najmniej raz na dwa lata przez okres 10 lat od momentu zawieszenia. W sytuacji całkowitej utraty funkcjonalności budek w wyniku np. działań człowieka, konieczna jest ich niezwłoczna wymiana na nowe, w pełni sprawne technicznie.

W związku z tym, że wycinka drzew w kompleksach leśnych wiąże się z ryzykiem utraty kryjówek nietoperzy GDOŚ zdecydował o konieczności skompensowania tej straty poprzez powieszenie 70 skrzynek dla nietoperzy w sąsiedztwie zadrzewień przeznaczonych do wycinki. W piśmie z dnia 20 sierpnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.18.2020.MKW.38, GDOŚ wezwał wnioskodawcę do przedłożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Jedną z kwestii wymagających doprecyzowania było uaktualnienie danych dotyczących wycinki drzew w związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych. W szczególności zwrócono się o zweryfikowanie ilości drzew przeznaczonych do wycinki, o średnicy powyżej 50 cm, wskazanych na str. 17 opracowania pn. „Uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowiska” z grudnia 2018 r. załączonego do pisma PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z dnia 28 grudnia 2018 r., znak: IOS4-4424I.39/198, czyli drzew, które mogą być wykorzystywane przez nietoperze jako letnie lub zimowe kryjówki. Dodatkowo zobowiązano wnioskodawcę, aby w oparciu o wyniki analizy, o której mowa powyżej zaplanował działania kompensujące w postaci zamontowania skrzynek dla nietoperzy.

Warto zauważyć, że z uzupełnienia raportu z dnia 28 grudnia 2018 r. (str. 17) wynika, że w trakcie inwentaryzacji dendrologicznej w drzewach przeznaczonych do wycinki nie stwierdzono obecności letnich lub zimowych kryjówek nietoperzy. Jednak nie jest wykluczone, że w innym sezonie ssaki te z tych dziupli korzystały, tym bardziej, że z wyników inwentaryzacji wynika, że na większości punktów monitoringowych zarejestrowano obecność borowca wielkiego *Nyctalus noctula*, czyli gatunku, który wykorzystuje dziuple drzew jako schronienia dzienne, kryjówki kolonii rozrodczych i miejsca hibernacji. W odpowiedzi na wezwanie GDOŚ, wnioskodawca w załączeniu do pisma z dnia 14 października 2021 r., znak: IOS4-452.7.2021.MKo.22.IRE-01831-I, przedstawił stosowne wyjaśnienia oraz przyznał, że ze względu na mobilność tej grupy ssaków należy założyć, że drzewa o średnicy powyżej 50 cm mogą być potencjalną lokalizacją ich schronień. Wnioskodawca wskazał również, że „w celu stworzenia zastępczych kryjówek dla nietoperzy planuje się wywieszenie skrzynek dla nietoperzy w pasie o szerokości 0,5 km od linii wycinki zwartego lasu w zagęszczeniu po 2 skrzynki po każdej stronie linii kolejowej na każde 100 m wycinki zwartego lasu”. W wyniku analizy zgromadzonego materiału dowodowego, GDOŚ zdecydował o modyfikacji zaproponowanego przez wnioskodawcę sposobu lokalizacji budek i w **pkt I.2.18 (ppkt b)** decyzji pierwszoinstancyjnej zobowiązał do powieszenia 70 skrzynek dla nietoperzy (35 skrzynek typu Stratmann oraz 35 skrzynek typu Issel) na określonych w ww. punkcie odcinkach linii kolejowych. Tut. organ przy formułowaniu omawianego warunku wziął pod uwagę informacje dotyczące ilości drzew o średnicy powyżej 50 cm, które mają zostać wycięte na poszczególnych odcinkach linii kolejowych LK 201, LK 229 i LK 214. Łącznie do usunięcia przewidziano 110 drzew o średnicy powyżej 50 cm oraz cztery fragmenty lasów mieszanych, w których pojedyncze drzewa osiągają takie rozmiary. GDOŚ miał również na względzie fakt, że planowana inwestycja polega na przebudowie i modernizacji odcinków istniejących linii kolejowych

(LK 201, LK 229 i LK 214), a nowobudowany odcinek linii kolejowej LK 214, będący łącznicą z linią kolejową LK 229, ma długość jedynie ok. 3,3 km. W związku z powyższym Organ odwoławczy stwierdził, że zamontowanie 70 skrzynek dla nietoperzy w sposób adekwatny skompensuje oszacowaną wielkość strat w bazie siedliskowej chiropterofauny. W związku z tym, że właściwe ulokowanie skrzynek dla nietoperzy jest niezwykle istotne, w pkt I.2.18.b) dodano zapis, że przy wyborze miejsca i sposobu zawieszenia budek należy kierować się wskazaniem chiropterologa z nadzoru przyrodniczego. Dodatkowo warto wspomnieć, że dzięki rozwieszeniu dwóch typów skrzynek, gatunki nietoperzy o różnych preferencjach znajdą odpowiednie schronienie. W kwestii czyszczenia i wymiany skrzynek zastosowano analogiczny zapis, jak w przypadku budek dla ptaków.

W zmienionym **punkcie I.2.18 (ppkt c)** decyzji pierwszoinstancyjnej, GDOŚ nałożył także obowiązek wykonania nasadzeń drzew i krzewów w rejonie peronów i parkingów. Wnioskodawca zadeklarował taką możliwość w odpowiedzi na wezwanie tut. organu (załącznik do pisma z dnia 14 października 2021 r., znak: IOS4-452.7.2021.MKo.22.IRE-01831-I). Dodatkowo zawarto w omawianym punkcie wymagania dotyczące wykorzystania rodzimych gatunków drzew i krzewów oraz takich, dla których lokalne warunki siedliskowe będą odpowiednie.

W zmienionym **punkcie I.2.18 (ppkt c oraz d)** decyzji pierwszoinstancyjnej, mając na uwadze, że drzewa, krzewy i trawy przyczyniają się do poprawy warunków aerosanitarnych (zwiększenie wilgotności powietrza, zacienienie powierzchni utwardzonych, absorpcja zanieczyszczeń itp.), konieczne było dookreślenie szczegółów związanych z minimalizowaniem negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia związanego z planowaną wycinką roślinności w miejscach częstego bytowania człowieka (perony, parkingi, miejsca i zatoki postojowe).

GDOŚ zmienił **pkt I.2.19** decyzji RDOŚ w Gdańsku poprzez rozszerzenie obowiązku wykonania przez chiropterologa lustracji pod kątem obecności miejsc hibernacji nietoperzy także na mosty, wiadukty kolejowe i wiadukty drogowe. W wyniku powyższej modyfikacji wszystkie obiekty inżynierskie, które będą w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia remontowane lub przebudowywane mają być pod tym kątem skontrolowane. Zdaniem GDOŚ jest to konieczne, pomimo że z informacji przedstawionych na str. 7 uzupełnienia raportu z dnia 9 listopada 2018 r. wynika, że w trakcie inwentaryzacji przeprowadzonej na potrzeby sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko potwierdzono, że obiektami stanowiącymi miejsce hibernacji nietoperzy są jedynie przepusty w km 142+164 LK 201, km 175+349 LK 201, km 181+387 LK 201, km 192+123 LK 201 i km 192+840 LK 201. Tut. organ wziął pod uwagę fakt, że nie tylko przepusty, ale również inne konstrukcje inżynierskie, takie jak mosty i wiadukty, mogą być wykorzystywane przez nietoperze w okresie hibernacji, mimo że akurat w sezonie zimowym, w którym prowadzono badania ich nie wykryto (por. Grzegorz Wojtaszyn, Tomasz Rutkowski, Iwona Gottfried, Tomasz Gottfried, Wojciech Stephan *Występowanie i ochrona nietoperzy w konstrukcjach drogowych i kolejowych w Polsce zachodniej* Przegląd Przyrodniczy XXVI, 2 (2015), str. 30-52). Dodatkowo uzupełniono omawiany punkt decyzji o zapis dotyczący konieczności skontrolowania ww. obiektów również w celu sprawdzenia, czy są one kryjówkami rozrodczymi nietoperzy. Jeżeli kontrola potwierdzi zajęcie obiektu inżynierskiego przez kolonię wykluczono możliwość prowadzenia prac w ich obrębie także w sezonie letnim. Powyższa zmiana treści omawianego



punktu decyzji zagwarantuje, że nie dojdzie do ingerencji w miejsca hibernacji nietoperzy, ani do negatywnego oddziaływania prac budowlanych na kolonie rozrodcze tych ssaków.

GDOŚ uzupełnił treść **pkt I.2.23** decyzji RDOŚ w Gdańsku co pozwoli zapewnić nadzór wykwalifikowanych specjalistów na etapie realizacji planowanej inwestycji. Wymagania dotyczące wysokich kompetencji merytorycznych nadzoru przyrodniczego mają na celu zagwarantowanie odpowiedniej jakości kontroli terenu budowy i ograniczenie możliwości negatywnego wpływu na faunę i florę. Warunki nałożone niniejszą decyzją, jak również decyzją Organu I instancji wymagają stałej weryfikacji, uzgodnień i nadzoru specjalistów (przyrodników), celem zapewnienia właściwej realizacji przedsięwzięcia, w sposób likwidujący wszelkie pojawiające się zagrożenia dla środowiska przyrodniczego. Wymagania określone w sentencji decyzji dotyczą różnych grup fauny i odpowiednie ich stosowanie wymaga specjalistycznej wiedzy z zakresu biologii danej grupy, a także zagrożeń związanych z realizacją przedmiotowej inwestycji. W trakcie budowy nadzór będzie mógł również podjąć dodatkowe czynności, które będą konieczne z uwagi na niespodziewane, niemożliwe do przewidzenia na obecnym etapie sytuacji.

Dodatkowo w **pkt I.2.23** decyzji RDOŚ w Gdańsku, GDOŚ dopuścił możliwość modyfikacji sposobu zabezpieczenia drzewa pomnikowego zlokalizowanego w pobliżu LK 201 w km 150+954. Zmiana ta jest wynikiem analizy odwołania złożonego przez ██████████, reprezentowanego przez adv. ██████████. W przypadku drzewa pomnikowego zlokalizowanego w pobliżu LK 201 w km 150+954, skarżący kwestionuje możliwość zastosowania ustalonego w pkt I.2.9 decyzji RDOŚ w Gdańsku sposobu zabezpieczenia, polegającego na ogrodzeniu terenu pokrywającego się z powierzchnią rzutu korony danego drzewa, z uwagi na odległość wspomnianego drzewa od torów oraz średnicę jego korony. Do odwołania załączono mapę sytuacyjną przedstawiającą lokalizację omawianego dębu szypułkowego wraz z obrysem jego korony, względem linii kolejowej LK 201. Zgodnie z informacjami przedstawionymi na str. 379 raportu oos drzewo to jest zlokalizowane w odległości ponad 15 m od projektowanej osi toru. Natomiast z analizy przedłożonej przez skarżącego mapy wynika, że obrys rzutu korony sięga do skarpy obecnego nasypu kolejowego. Dlatego tutaj organ zdecydował się wprowadzić w omawianym warunku możliwość dokonania przez nadzór przyrodniczy niewielkiej modyfikacji wspomnianego sposobu zabezpieczenia drzew, jeżeli będzie to konieczne ze względu na kolizję z pracami budowlanymi, przy czym zastrzeżono, że modyfikacja ta nie może powodować zagrożenia dla ww. obiektu chronionego. Dodatkowo organ odwoławczy sprecyzował, że ewentualne zastosowanie zabezpieczenia, o którym mowa w **pkt I.2.9** reformowanej decyzji ma dotyczyć pomników przyrody znajdujących się w km 150+954, 181+469 i 191+749. Pomnik przyrody w km 181+470 ma być zabezpieczony przed przystąpieniem do prac, niezależnie od wyników kontroli nadzoru przyrodniczego (**pkt I.2.9** decyzji RDOŚ w Gdańsku).

W zmienionym **punkcie I.2.23 (ppkt h)** decyzji pierwszoinstancyjnej, GDOŚ podkreślił konieczność prowadzenia nadzoru przyrodniczego nad prowadzonymi działaniami minimalizującymi możliwe negatywne oddziaływanie realizacji przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, jak również nad zaplanowanymi działaniami kompensacyjnymi.

Warunki nałożone niniejszą decyzją, jak również decyzją Organu I instancji wymagają stałej weryfikacji, uzgodnień i nadzoru specjalistów (przyrodników), celem zapewnienia właściwej realizacji przedsięwzięcia w sposób likwidujący wszelkie pojawiające się zagrożenia dla środowiska przyrodniczego. W trakcie budowy nadzór przyrodniczy będzie mógł podjąć dodatkowe czynności, konieczne z uwagi na niespodziewane, niemożliwe do przewidzenia na obecnym etapie sytuacji.

W nawiązaniu do **pkt I.2.23 i I.2.35** decyzji RDOŚ w Gdańsku to na etapie funkcjonowania przedmiotowych linii kolejowych konieczna będzie okresowa kontrola drożności mostów i przepustów. Niezbędne może być również oczyszczanie tych obiektów i usuwanie materiału blokującego ich światło. Dlatego, podobnie jak w zmienionym **pkt I.2.19** decyzji RDOŚ w Gdańsku, GDOŚ wprowadził wymóg wcześniejszego skontrolowania tych obiektów przez specjalistę - chiropterologa. Jeżeli okaże się, że w danym przepuszczeniu lub moście obecne są nietoperze zobowiązano wnioskodawcę do prowadzenia ww. prac pod nadzorem chiropterologa, który ustali odpowiedni harmonogram i sposób prowadzenia prac porządkowych. Omawiana zmiana **pkt I.2.35** decyzji zminimalizuje ryzyko negatywnego wpływu na nietoperze na etapie funkcjonowania przedmiotowych linii kolejowych.

Konieczność uchylecia **pkt I.2.25** decyzji RDOŚ w Gdańsku wynika z nadmiernego brzmienia tego warunku. O ile w tym przypadku ograniczenie prędkości pojazdów poruszających się po terenie realizacji przedsięwzięcia jest uzasadnione, to jednak w ocenie GDOŚ niezbędnym jest dokładne określenie maksymalnej prędkości z jaką mogą poruszać się samochody i maszyny na etapie budowy. Pylenie wtórne, będące z natury emisją nieorganizowaną, jest tym większe czym większa jest prędkość samochodów i maszyn. W związku z bliskim sąsiedztwem gęstej zabudowy mieszkaniowej i usługowej, GDOŚ nałożył na wnioskodawcę obowiązek ograniczenia prędkości pojazdów do 20 km/h.

Konieczność uchylecia **pkt I.2.27** decyzji RDOŚ w Gdańsku wynika ze zbyt ogólnego brzmienia tego warunku. GDOŚ nie widzi potrzeby wskazywania na konieczność stosowania maszyn spełniających normy techniczne, gdyż ta kwestia jest uregulowana odrębnymi przepisami. GDOŚ doprecyzował częstotliwość wykonywania przeglądów sprawności stosowanych maszyn i urządzeń. Celem ograniczenia nakładania się kilku źródeł hałasu oraz drgań, GDOŚ wskazał na konieczność wykonania harmonogramu prac, w którym wnioskodawca zoptymalizuje kolejność i sposób ich prowadzenia, tak aby generowane przez nich uciążliwości były jak najmniejsze. W związku z tym, że przesypanie kruszyw z pociągów do miejsc magazynowania wiąże się z uciążliwością akustyczną oraz pyleniem, wskazano, że w przypadku sąsiedztwa robót z terenami chronionymi akustycznie, kruszywa mogą być do nich transportowane za pomocą samochodów transportowych. Przewożenie kruszyw przez ww. pojazdy pozwoli na ich wysypanie i następnie rozproszanie bezpośrednio w miejscu prowadzenia robót, a nie np. obok istniejącego toru, co determinowałoby konieczność ich ponownego przesypania z jednego miejsca na drugie. Ma to znaczenie w przypadku, w którym roboty budowlane są wykonywane w sąsiedztwie terenów chronionych akustycznie. Mając na względzie, że część prac może wymagać ciągłości ich wykonywania, biorąc pod uwagę zarówno interes wnioskodawcy jak i stron postępowania, GDOŚ zezwolił na wykonywanie prac w sąsiedztwie terenów chronionych akustycznie również w porze nocy, ale wyłącznie od poniedziałku do piątku pod warunkiem zastosowania przenośnych ekranów

akustycznych, które na całej swojej długości zasłonią obszar prowadzenia robót. Celem ograniczenia dyskomfortu związanego z powstającymi uciążliwościami wibroakustycznymi, mając również na względzie turystycznych charakter części obszarów, GDOŚ ograniczył prowadzenie robót budowlanych powodujących hałas i drgania w dniach ustawowo wolnych od pracy wyłącznie do 8 h dziennie w okresie od 7:00 do 21:00. Obowiązek informowania przez wnioskodawcę mieszkańców terenów chronionych akustycznie, o zamiarze prowadzenia prac w ich sąsiedztwie, umożliwi mieszkańcom wcześniejsze przygotowanie się do prowadzenia prac np. poprzez zamknięcie okien od strony torów czy podjęcia indywidualnych działań organizacyjnych czas ich przebywania do minimum, w sąsiedztwie uciążliwych prac. W celu ograniczenia uciążliwości związanych z ciągłą pracą agregatów prądotwórczych, tzn. emisji dźwięków oraz zanieczyszczeń do powietrza, GDOŚ nakazał ich lokalizowanie w odległości większej niż 150 m od najbliższej zabudowy mieszkaniowej, a w przypadku zlokalizowania ich w mniejszej odległości, nakazał stosowanie osłony tłumiącej hałas. Wszystkie zastosowane ograniczenia mają na celu zminimalizowanie negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia z etapu budowy na tereny chronione akustycznie.

Konieczność uchylecia **pkt I.2.28** i **pkt I.2.29** decyzji RDOŚ w Gdańsku wynika z braku kompetencji organów ochrony środowiska do oceny wpływu drgań na budynki i ludzi w budynkach. Niemniej jednak należy unikać jednoczesnej pracy kilku zbędnych źródeł drgań w odległości prac mniejszej niż 50 m od budynku. GDOŚ uzależnił odległość od usytuowania budynków, gdyż w ich okolicach może mieć miejsce największe zagęszczenie ludzi, w których odczuciu wibracje mogą powodować dyskomfort.

W kwestii zmienionego **pkt I.2.34** decyzji RDOŚ w Gdańsku, rowy odwodnieniowe, umocnione przy użyciu prefabrykowanych korytek betonowych o stromych ściankach, tzw. korytek krakowskich stanowią istotną barierę dla przemieszczania się płazów, gadów i małych ssaków. Zwierzęta uwięzione w korytkach przemieszczają się wzdłuż umocnionych rowów, ginąc tam lub wpadając do studni wpadowych/kanalizacyjnych. Dlatego GDOŚ zmienił ww. warunek i ograniczył możliwość zaprojektowania tego typu rozwiązań w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia. Dopuszczono stosowanie innego typu korytek, które charakteryzują się znacznie łagodniejszym nachyleniem brzegów, co ułatwia zwierzętom o niewielkich rozmiarach samodzielne wydostanie się z tego elementu odwodnienia.

W kwestii zmienionego **pkt I.2.36** decyzji RDOŚ w Gdańsku, GDOŚ doprecyzował jego brzmienie i nakazał przeprowadzenie szlifowania szyn i wykonania badań defektoskopowych na całej długości przedsięwzięcia, przed jego oddaniem do użytkowania. Przeprowadzenie szlifowania szyn, a więc procesu polegającego na usuwaniu stali z główki szyny z pomocą materiału ściernego, ma na celu zapewnienie jak najlepszej powierzchni tocznej dla kół pociągów. W efekcie przeprowadzonego szlifowania, drgania i hałas emitowane przez przejeżdżający pociąg, zostaną zredukowane do minimum. Celem zweryfikowania nieprawidłowości na szynach, GDOŚ nałożył obowiązek przeprowadzenia badań defektoskopowych na całej długości przedsięwzięcia. Przeprowadzenie badań pozwoli na wykrycie ewentualnych wad w szynach (w tym m.in. wybuxowań, spoin, zgrzein czy rys), które mogą mieć negatywny wpływ na emitowany poziom hałasu lub drgań i ich naprawę przed oddaniem przedsięwzięcia do użytkowania.

GDOŚ uchylił **pkt I.2.39** oraz **II.2** decyzji RDOŚ w Gdańsku ze względu na konieczność wykonania większej ilości środków minimalizujących hałas. GDOŚ w stosunku do terenów chronionych akustycznie, na których stwierdzono ryzyko przekroczenia poziomów dopuszczalnych hałas w 1. roku po oddaniu przedsięwzięcia do eksploatacji, wskazał na konieczność wykonania środków minimalizujących hałas. Celem zweryfikowania, czy zastosowane środki minimalizujące przyniosą spodziewany efekt, GDOŚ uchylił i rozszerzył **pkt II.2.** decyzji RDOŚ w Gdańsku dotyczący analizy porealizacyjnej. W analizie porealizacyjnej wyznaczono nie tylko tereny chronione akustycznie, przy których zastosowano środki minimalizujące hałas, ale również tereny chronione akustycznie dla których istnieje ryzyko przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w perspektywie długoterminowej oraz tereny chronione akustycznie, dla których prognozowany poziom dźwięku A w środowisku mieści się w przedziale +/- 0,3 dB licząc od dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku w porze dnia i nocy. GDOŚ odstąpił od konieczności przeprowadzenia pomiarów hałasu w środowisku na terenach chronionych akustycznie, na których na podstawie raportu oos nie stwierdzono prawdopodobieństwa wystąpienia przekroczeń, w najgorszej, długoterminowej perspektywie czasu.

Jednym z celów przeprowadzenia pomiarów w ramach analizy porealizacyjnej jest zweryfikowanie czy środki minimalizujące hałas, do których wykonania został zobowiązany wnioskodawca tą decyzją, spowodują spodziewany efekt nieprzekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach chronionych akustycznie. Drugim z celów jest zweryfikowanie czy zasadne jest wybudowanie środków minimalizujących hałas w terenach, na których prognozuje się niewielkie przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, w szczególności w perspektywie długoterminowej. W przypadku stwierdzenia przekroczeń, w analizie porealizacyjnej, przepisy prawa zobowiązują wnioskodawcę do podjęcia działań, które usuną stwierdzone naruszenia standardów jakości środowiska poprzez zastosowanie odpowiednich środków minimalizujących hałas. GDOŚ wskazał odcinki, w których zobowiązał wnioskodawcę do uwzględnienia rezerwy terenowej pod ewentualne przysłone ekrany akustyczne.

Zważając, że znaczna część prac będzie wykonywana w regionie turystycznym, GDOŚ ograniczył czas trwania robót w niedziele i inne dni ustawowo wolne od pracy. Dodatkowo zezwolono na pracę agregatów prądotwórczych działających w celu odwadniania wykopów, przez całą dobę. Ze względu na emisje hałasu i spalin, agregaty mają być zlokalizowane w odległości minimum 150 m od najbliższej zabudowy mieszkalnej. W przypadku konieczności pracy agregatów w odległości mniejszej niż 150 m od elewacji, należy stosować osłony redukujące hałas.

Celem umożliwienia mieszkańcom terenów szczególnie narażonych na uciążliwości na etapie budowy, tzn. mieszkańców zabudowy, których elewacja znajduje się do 50 m od miejsca planowanych robót, GDOŚ nakazał ich poinformowanie o możliwych uciążliwościach i zaleceniu zamknięcia okien od strony prowadzenia budowy. Na zawiadomieniu, w formie graficznej lub tekstowej, powinny znaleźć się informacje wynikające ze zmienionego **pkt I.2.27** decyzji RDOŚ w Gdańsku, a także wskazanie spodziewanego dnia rozpoczęcia robót oraz danych kontaktowych do osoby odpowiedzialnej za ich przeprowadzenie.

Odnosnie **pkt I.3, I.4 i I.5** decyzji RDOŚ w Gdańsku, to ustawa oos nakłada na organy ochrony środowiska obowiązek współpracy z innymi organami a te w zależności treści przepisu wydają

rozstrzygnięcia w formie opinii lub uzgodnienia. Uzgodnienie – w przeciwieństwie do opinii – jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Opinia natomiast nie wiąże organu. Przekładając powyższe na stan faktyczny niniejszej sprawy RDOŚ w Gdańsku uzyskał opinię Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Zarządu Zlewni w Gdańsku z dnia 14 maja 2018 r., znak: GD.RZŚ.435.292.2018.EL, oraz 4 opinie Państwowej Inspekcji Sanitarnej, tj. opinie: Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kościerzynie z dnia 4 października 2018 r., znak: SE.ZNS-80/4911/134/IS/18, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kartuzach z dnia 12 października 2018 r., znak: SE.ZNS-80/4931/5/MB/2018, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gdyni z dnia 07.11.2018 r., znak: NS.4341.3.2018, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gdańsku z dnia 21.11.2018 r., znak: SE.ZNS-80/491/4/GS/18. Opinie Państwowych Inspektorów Sanitarnych w Kościerzynie, Gdyni i Gdańsku zostały przepisane przez RDOŚ w Gdańsku w formie warunków realizacji przedsięwzięcia kolejno w **pkt I.3**, **pkt I.4** i **pkt I.5** jego decyzji z dnia 30 czerwca 2020 r.

GDOŚ wskazuje, że przeniesienie przez RDOŚ w Gdańsku do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków ze wszystkich opinii inspektorów sanitarnych (z wyjątkiem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kartuzach), spowodowało nałożenie na inwestora kilku blisko brzmiących obowiązków odnoszących się do tej samej kwestii:

- a) **pkt I.2.1.a** oraz **I.2.1.b** decyzji RDOŚ w Gdańsku: „Tereny przeznaczone na zaplecza budowlane, bazy materiałowo-sprzętowe i miejsca gromadzenia odpadów wyznaczać poza:  
a) obszarami wodno – błotnymi, zatorfionymi obniżeniami terenu i systemami melioracyjnymi; b) terenami w pasie o szerokości minimum 50 m wokół zbiorników wodnych, w tym jezior (jeziora Dąbrowskiego, Potulskiego i Ostrzyckiego) oraz w pasie o szerokości minimum 50 m od linii brzegowych rzek, lub poza terasą zalewową, jeśli jej szerokość jest mniejsza niż 50 m”;
- b) **pkt I.3.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku: „zaplecze budowy, w tym park maszyn, bazy materiałowe, miejsca magazynowania odpadów należy lokalizować: w odległości minimum 50 m od cieków lub poza trasą zalewową, jeśli jej szerokość jest mniejsza niż 50 m; poza obszarami wodno-błotnymi”;
- c) **pkt I.5.3.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku „zaplecze budowy, w tym park maszyn, bazy materiałowe, miejsca magazynowania odpadów, lokalizować: w odległości minimum 50 m od cieków lub poza trasą zalewową, jeśli jej szerokość jest mniejsza niż 50 m; poza obszarami wodno-błotnymi”.

Ponadto nielogicznym jest **pkt I.5** decyzji RDOŚ w Gdańsku: „W przypadku, gdy wskazane wyżej warunki odnoszą się do tego samego przedmiotu, przyjąć wymagania najdalej idące.”. Brak logiki objawia się tym, że zacytowany fragment został zamieszczony w **pkt I.5** decyzji, a więc dotyczy wyłącznie wszystkich 41 podpunktów w nim zawartych. Prawdopodobnie RDOŚ w Gdańsku chciał umożliwić wnioskodawcy możliwość wyboru jednego, bardziej rygorystycznego warunku spośród wszystkich warunków przepisanych z trzech opinii sanitarnych. Hipotetycznie nawet w sytuacji, jeśli zacytowany fragment dotyczyłby wszystkich trzech opinii to mogłoby dojść do sytuacji niepożądaney, gdyż wnioskodawca samodzielnie oceniając wagę poszczególnych

warunków, mógłby wybrać taki, który w jego ocenie byłby bardziej rygorystyczny choć w rzeczywistości mogłoby się okazać, że jest to warunek dla środowiska najbardziej łagodny. RDOŚ w Gdańsku nie jest upoważniony do przenoszenia odpowiedzialności wyboru jednego z kilku warunków na wnioskodawcę. Decyzja ze swojej definicji jest aktem administracyjnym o charakterze władczym, nakładającym na wnioskodawcę skonkretyzowane obowiązki i musi być sformułowana w sposób niestwarzający jakichkolwiek wątpliwości. W analizowanej sprawie ciężar wyboru warunku został przeniesiony z kolei na wnioskodawcę.

Powyżej opisane nieścisłości powodują niespójność decyzji, co zdaniem GDOŚ świadczy o naruszeniu zasady prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 Kpa. Wnioskodawca chcąc zrealizować jakikolwiek warunek z decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 30 czerwca 2020 r., musiałby bowiem za każdym razem weryfikować i oceniać czy jakikolwiek inny warunek dotyczy tej samej kwestii i czy nie są one ze sobą wzajemnie sprzeczne lub rozbieżne. Dodatkowo przepisanie takiego samego brzmienia warunków z opinii sanitarnych świadczy o niedokonaniu samodzielnej oceny dowodów przez organ I instancji, co stanowi naruszenie art. 80 Kpa.

Zwrócenia uwagi wymaga również **pkt I.5.2.5** decyzji pierwszoinstancyjnej w brzmieniu: „należy również zastosować rozwiązania zmniejszające negatywne oddziaływanie na otoczenie”, ponieważ jest to warunek bardzo ogólny, zasadniczo nieprecyzujący względem wnioskodawcy żadnego skonkretyzowanego działania. Innym przykładem jest **pkt I.3.16** kwestionowanej decyzji w brzmieniu: „należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie hałasu w celu weryfikacji poprawności przyjętych założeń oraz sprawdzenia rzeczywistego oddziaływania akustycznego w miejscach gdzie stwierdzono możliwość występowania niewielkich przekroczeń poziomów dopuszczalnych hałasu (do 1 dB)” – z tego warunku wynika, że jeśli prognozowane przekroczenia poziomów hałasu w środowisku są mniejsze niż 1 dB to należy wykonać analizę porealizacyjną, w przypadku większych przekroczeń nie ma takiej potrzeby. Dodatkowo wskazany punkt jest zbędny, gdyż RDOŚ w Gdańsku w **pkt II.2.** decyzji RDOŚ w Gdańsku doprecyzował miejsca, w których należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie oddziaływania akustycznego.

Odnosnie zmienionego **pkt I.6.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku to zmieniono go analogicznie do punktu **pkt I.2.4**, określając taki sam kilometrąz linii kolejowej nr 201, na którym siedliska wrażliwe na zmianę warunków wodnych zostały zidentyfikowane. Dodatkowo uzupełniono omawiany punkt o obowiązek skonsultowania się z nadzorem przyrodniczym w trakcie prac nad tym elementem projektu budowlanego.

Odnosnie zmienionego **pkt I.6.4** decyzji RDOŚ w Gdańsku, GDOŚ rozszerzył warunek o obowiązek odpowiedniego zabezpieczenia obiektów i urządzeń kolejowych, które mogą stanowić pułapkę dla zwierząt o niewielkich rozmiarach oraz rozwiązań umożliwiających tym zwierzętom samodzielne wydostanie się. W związku z tym sentencję uzupełniono o zapis minimalizujący ryzyko uwięzienia zwierząt w tych obiektach.

W odniesieniu do zmienionego **pkt I.6.6** decyzji RDOŚ w Gdańsku to w związku z otrzymaniem na etapie postępowania odwoławczego dodatkowego materiału dowodowego obejmującego kwestie związane m.in. z projektowanym systemem odwodnienia zaszła konieczność modyfikacji **pkt 6.6** decyzji. Z treści wyjaśnień wnioskodawcy przekazanych w załączeniu do pisma z dnia 14 października 2021 r. wynika, że zwiększona została ilość zbiorników retencyjnych oraz

zmieniono kilometrą lokalizacji niektórych obiektów tego typu. Treść zmienionego pkt **I.6.6** decyzji RDOŚ w Gdańsku (zmieniony pkt **I.6.4** decyzji) w obecnym kształcie uwzględnia wprowadzone przez wnioskodawcę zmiany.

Ponadto omawiany warunek został uzupełniony o zapis dotyczący konieczności ogrodzenia zbiorników retencyjnych w sposób ograniczający dostęp płazom i innym drobnym zwierzętom, pomimo że wnioskodawca wskazał na możliwość udostępnienia płazom niektórych zbiorników. Należy zauważyć, że bez spełnienia konkretnych wymogów odnośnie parametrów (zwłaszcza w zakresie jakości wody) i zasad gospodarowania (czyszczenie, okresy retencjonowania wody itp.), zbiorniki te nie są miejscem dogodnym do bytowania płazów. Zwabione do zbiornika płazy przystępują do rozrodu, który ma niewielkie szanse na powodzenie z uwagi na częste spadki poziomu wody w okresie późnej wiosny i wczesnego lata. Zatem w celu ograniczenia możliwości zasiedlenia zbiorników retencyjnych przez płazy, zobowiązano wnioskodawcę do wykonania szczelnego ogrodzenia zbiorników siatką, której charakterystykę określono w omawianym punkcie decyzji. Dodatkowo nałożono na wnioskodawcę obowiązek zastosowania takiego samego zabezpieczenia w przypadku terenu projektowanej niecki wypadowej przepustów zlokalizowanych w km 164+763 i km 185+725. Rozwiązanie to zapobiegnie przedostawaniu się płazów do niecki z przyległego terenu.

Odnosnie zmiany pkt **II.1** decyzji RDOŚ w Gdańsku to zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie oos (str. 198/199) trasa przedmiotowych linii kolejowych przecina korytarze migracyjne zarówno o znaczeniu krajowym i regionalnym, jak i lokalnym. W ramach inwentaryzacji wykryto liczne trasy migracji ssaków, wśród których dominowały gatunki kopytne (jeleń szlachetny, sarna europejska, dzik). Nasiloną liczbę przecięć tropów zwierzyny z kwestionowanymi liniami kolejowymi zidentyfikowano w miejscach, w których inwestycje te przebiegają przez kompleksy leśne. Wspomniane powyżej gatunki ssaków z łatwością są w stanie pokonywać torowisko, o czym świadczą wyniki badań przyrodniczych i liczne tropy wskazujące na przemieszczanie się zwierząt pomiędzy terenami znajdującymi się po obu stronach omawianych linii kolejowych. Dodatkowo w raporcie znalazła się informacja, że na odcinkach, na których zidentyfikowano szlaki migracyjne zwierząt, sporadycznie notowano przypadki kolizji zwierząt z pociągami (str. 198). Mając na uwadze powyższe kwestie, a także fakt, iż linia kolejowa LK 201, na odcinku od km ok. 145+000 do km ok. 160+000 przebiega przez korytarze migracyjne o znaczeniu krajowym: Kaszuby (KPn - 20B) oraz Lasy Powiśla (KPn - 16A), GDOŚ zdecydował o uzupełnieniu sentencji przedmiotowej decyzji o obowiązek prowadzenia monitoringu śmiertelności dużych i średnich ssaków w 1, 3 i 5 roku po oddaniu inwestycji do użytku oraz określił kilometrą odcinków, na których badania te mają być prowadzone. Odcinki te obejmują miejsca, w których przedmiotowe przedsięwzięcie koliduje z zidentyfikowanymi w trakcie inwentaryzacji szlakami migracji ssaków. Zobowiązano również wnioskodawcę do monitorowania obiektów inżynierskich, które zgodnie z pkt **II.1.4** decyzji pierwszoinstancyjnej pełnią funkcję przejść dla zwierząt. Badania prowadzone przy wykorzystaniu metod wskazanych w treści ww. warunku pozwolą na ocenę skuteczności i stopnia wykorzystania tych urządzeń przez zwierzęta w celu przemieszczania się pomiędzy siedliskami zlokalizowanymi po obu stronach modernizowanych linii kolejowych. Tut. organ dostrzegł także potrzebę okresowego kontrolowania stanu obiektów

pełniących funkcję przejść dla zwierząt oraz stanu szczeliny pomiędzy powierzchnią torowiska, a stopką szyny. Utrzymanie tych elementów w należyтым stanie, w miarę upływu czasu może wymagać niezbędnych prac konserwacyjnych, do czego zobowiązano wnioskodawcę w treści podpunktu b). Dodatkowo w ramach monitoringu porealizacyjnego mają być wykonane kontrole przepustów, mostów i wiaduktów pod kątem obecności zimowych oraz letnich kryjówek nietoperzy. Dzięki temu możliwe będzie sprawdzenie, jak szybko po modernizacji przedmiotowych linii nietoperze powrócą do wcześniej zajmowanych obiektów.

Dodatkowo odnośnie **pkt II.1** decyzji pierwszoinstancyjnej, GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego zwrócił się do wnioskodawcy o ponowne przeanalizowanie możliwości przystosowania obiektów inżynierskich, które mają zostać przebudowane w związku z realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia (tabela nr 13, str. 24 uzupełnienia raportu ooś wersja z maja 2019 r. załączonego do pisma wnioskodawcy z dnia 13 maja 2019 r., znak: IOS4-4424220/19) do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt. W odpowiedzi na wspomniane pismo wnioskodawca przedstawił szczegółowe informacje dotyczące parametrów obiektów inżynierskich, które będą mogły być wykorzystywane przez zwierzęta do przemieszczania się (str. 36 załącznika do pisma wnioskodawcy z dnia 14 października 2021 r.). Bazując na tych informacjach GDOŚ uzupełnił sentencję przedmiotowej decyzji o warunek odnoszący się do obiektów mogących pełnić funkcję przejść dla zwierząt. Parametry przejść określone w omawianym warunku wynikają z uwarunkowań terenowych i są zależne od projektowanej niwelety. Za prawidłowość wykonania i ewentualne wskazania zapewniające funkcjonalność obiektów, w zależności od sytuacji w terenie oraz możliwości technicznych, odpowiedzialne będą osoby pełniące nadzór herpetologiczny i teriologiczny.

W odniesieniu do uwag ██████████ z dnia 11 stycznia 2022 r. informuję, że GDOŚ pismem z dnia 1 kwietnia 2022 r. ponownie wezwał wnioskodawcę o brakujące informacje merytoryczne. Strona wskazała na rozbieżności pomiędzy postanowieniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 27 czerwca 2018 r. a raportem ooś. W ocenie GDOŚ raport ooś zawiera dane wystarczające do oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko, co zostało potwierdzone w odpowiedziach na zarzuty i w odpowiedziach na kontr opracowania skarżących. Odnosząc się do kwestii tymczasowych celów ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk, GDOŚ szczegółowo opisał tę kwestię w późniejszej części decyzji.

W odniesieniu do uwag ██████████ z dnia 21 lutego 2022 r., informuję, że złożone przez wnioskodawcę uzupełnienia na etapie drugoinstancyjnym są wystarczające do wydania decyzji środowiskowej. Odnośnie podnoszonej kwestii naruszenia dwuinstancyjności ze względu na obszerność uzupełnionego materiału dowodowego, wskazuję, że organ II instancji, będąc wyposażony w kompetencje do merytorycznego rozstrzygnięcia, uznał, że zebrany materiał dowodowy jest wystarczający do wydania rozstrzygnięcia zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa. Podkreślić należy, że decyzja kasatoryjna, o której mowa w art. 138 § 2 Kpa, stanowi wyjątek od obowiązku merytorycznego orzekania, a organ odwoławczy nie może uchylić się od tego obowiązku, jak zdają się twierdzić skarżący, bez wyraźnych i istotnych powodów, zgodnych z art. 138 § 2 Kpa. Braki w zgromadzonym przez organ I instancji materiale dowodowym nie były na tyle istotne, aby nie móc zastosować art. 136 Kpa i przeprowadzić dodatkowego postępowania



wyjaśniającego. Za wyjątkową, kwalifikowalną w świetle art. 138 § 2 Kpa, sytuację można byłoby uznać okoliczność, w której organ I instancji w ogóle (albo też w znacznym stopniu) nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego na okoliczność spełnienia przez raport oos wymagań stawianych mu w art. 66 ustawy oos. Co prawda RDOŚ w Gdańsku nie przeanalizował w sposób wystarczający wszystkich wymaganych kwestii, ale nie można zgodzić się z tym, że zostały one przez niego całkowicie pominięte.

Oдноśnie kwestii możliwości wystąpienia nieodwracalnej szkody w postaci osunięcia się skarpy na domy mieszkalne, wskazuję, że GDOŚ nie jest organem architektoniczno-budowlanym i nie jest w stanie ocenić wpływu drgań na konstrukcje obiektów budowlanych. Przy okazji nawet po całkowitym zrealizowaniu przedsięwzięcia istnieją powszechnie stosowane metody wzmocnienia skarp, które umożliwiają wzmocnienie użytkowanych już skarp, np. poprzez wzmocnienie gruntu geosiatkami, geomatami czy wykonanie konstrukcji z licem z kamienia itp. Oznacza to, że wzmocnienie skarpy jest możliwe zarówno przed, w trakcie, jak i po realizacji przedsięwzięcia. Przy tej okazji należy zwrócić uwagę, że w polskim prawodawstwie nie ma regulacji prawnych odnoszących się do kwestii drgań w środowisku (np. poziomów dopuszczalnych lub innych standardów drgań), natomiast istnieją regulacje odnoszące się do kwestii wpływu drgań mechanicznych na człowieka w środowisku pracy oraz wpływu drgań na budynki.

Oдноśnie podziału większego zamierzenia inwestycyjnego na kilka mniejszych to zgodnie z obowiązującym prawem w sytuacji, gdy jego podział nie powoduje uniknięcia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, to ze względów funkcjonalnych, jest on dozwolony. Zarówno wskazany przez odwołującego RDOŚ w Bydgoszczy oraz RDOŚ w Gdańsku, mają swobodę w ocenie przedstawionego przez wnioskodawców materiału dowodowego. Należy mieć jednak na uwadze, że obaj regionalni dyrektorzy ochrony środowiska są zobowiązani do oceny zgodnie z jednolitymi wytycznymi wskazanymi w ustawie oos. Fakt, że przedsięwzięcia są realizowane na tej samej linii kolejowej (LK 201), ale przez dwóch różnych, właściwym miejscowo regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zdaniem GDOŚ nie budzi żadnych wątpliwości.

#### **Analiza wpływu na cele działań ochronnych opracowanych dla przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000.**

W odległości 5 kilometrów od planowanego przedsięwzięcia znajdują się obszary Natura 2000: Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego PLH220095, Jar Rzeki Raduni PLH220011, Zatoka Pucka PLB220005, Leniec nad Wierzycą PLH220073, Klify i Rify Kamienne Orłowa PLH220105, Prokowo PLH220080, Nowa Sikorska Huta PLH220090, Hopowo PLH220010, Dąbrówka PLH220088, Jeziora Wdzydzkie PLH220034, Bory Tucholskie PLB220009, Piotrowo PLH220091, Wielki Klincz PLH220083.

#### **1. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z celami działań ochronnych ustanowionymi dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego PLH220095.**

Trasa linii kolejowej LK 201 przebiega przez obszar Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego PLH220095 na odcinku od km 145+619 do km 158+124 oraz na odcinku 158+124

– 158+300 w bliskim sąsiedztwie tego obszaru (w odległości około 20-50 m). Pozostałe linie kolejowe, które mają być modernizowane w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia (LK 214 i LK 229) oraz nowobudowane łącznice (214/229 i 201/229) zlokalizowane są w znacznej odległości od granic tego obszaru (najbliżej linia LK 214 – ponad 3 km od ww. obszaru).

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w uzupełnieniu raportu, przekazanym przy piśmie z dnia 17 lipca 2019 r., znak: IOS4-4424-2.44/19, w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego PLH220095 planuje się przebudowę i modernizację linii kolejowej LK 201, elektryfikację, rozbiórkę i budowę nowych obiektów (wiaduktów kolejowych, przepustów kolejowych, ścian oporowych). Dodatkowo nastąpi przełożenie koryta ciekę Struga Rąty od km 156+000 do ok. 156+150 oraz od km 157+500 do km ok. 157+650. Na działkach objętych zakresem prac budowlanych, położonych w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego, w trakcie inwentaryzacji nie wykryto siedlisk przyrodniczych, ani stanowisk roślin lub zwierząt będących przedmiotami ochrony ww. obszaru. Wykluczono także pośredni wpływ na siedliska i gatunki zinwentaryzowane poza obszarem robót.

Dla omawianego obszaru Natura 2000 nie ustanowiono planu zadań ochronnych. Natomiast w trakcie postępowania odwoławczego, RDOŚ w Gdańsku opracował tymczasowe cele zadań ochronnych dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. W związku z tym, w trakcie oceny oddziaływania kwestionowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, prowadzonej na etapie drugiej instancji, GDOŚ analizował wpływ tej inwestycji również w kontekście wspomnianych tymczasowych celów zadań ochronnych. Poniżej odniesiono się bezpośrednio do wspomnianych celów, wyznaczonych dla poszczególnych gatunków i siedlisk.

#### **Siedlisko przyrodnicze 3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic *Charetea***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska: utrzymanie 261,79 ha powierzchni siedliska w obszarze z zachowaniem naturalnych procesów.

Struktura roślinności ramienicowej: utrzymanie udziału zbiorowisk ramienic na dotychczasowym, właściwym (FV) poziomie (50-75%).

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie liczby gatunków charakterystycznych co najmniej 3 (FV) w minimum 2 z 3 jezior, przy jednoczesnym nie pogarszaniu parametru na wszystkich stanowiskach.

Gatunki wskazujące na degenerację siedliska w tym obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie nie gorszym niż obecny (U1), tj. powierzchnia gatunków inwazyjnych nie przekracza 10 % na co najmniej jednym stanowisku.

Maksymalna głębokość występowania łąk ramienicowych:

Utrzymanie występowania łąk ramienicowych na co najmniej dotychczasowej głębokości (stan właściwy, FV), w jeziorze Dąbrowskim, tj. minimum 5,5m.

Zasięg strefy świetlnej w jeziorze:

Utrzymanie zasięgu strefy świetlnej na minimum dotychczasowym, właściwym (FV) poziomie dla jeziora Lubowisko, tj. 7 m – do dna.

Badania terenowe prowadzone po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, obejmujące m.in. inwentaryzację siedlisk przyrodniczych, nie wykazały w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego, w buforze ok. 150 m od przedmiotowych linii kolejowych, obecności siedliska 3140. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych dedykowanych temu siedlisku.

### **Siedlisko przyrodnicze 3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni siedliska 722,99 ha przy uwzględnieniu naturalnych procesów.

#### Charakterystyczna kombinacja zbiorowisk w obrębie transektu:

Utrzymanie charakterystycznej kombinacji zbiorowisk w obrębie transektu na poziomie właściwym (FV), tj. dużej różnorodności fitocenotycznej zbiorowisk, obecność elodeidów i nymfeidów, obecność pleustofitów do 25 % pokrycia powierzchni na transektach, w co najmniej 3 z 10 jezior.

#### Gatunki wskazujące na degenerację siedliska:

Utrzymanie wskaźnika gatunki inwazyjne i/lub obce dla zbiorowiska - w obecnym właściwym (FV) stanie ochrony, tj. dopuszczenie wyłącznie obecności moczarki kanadyjskiej *Elodea canadensis*.

#### Barwa wody:

Utrzymanie wskaźnika w stanie właściwym (FV), tj. barwa wody słabo zielona, słabo przezroczysta, brązowawo-przezroczysta, przynajmniej na 40% stanowisk w obszarze.

#### Konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne):

Utrzymanie przewodnictwa o wartości niższej lub równej  $600 \mu\text{S cm}^{-1}$  (FV).

#### Przezroczystość wody:

Utrzymanie właściwego (FV) stanu wskaźnika przezroczystość na co najmniej 4 stanowiskach oraz wskaźnika przezroczystości na 3 stanowiskach przynajmniej na poziomie (U1) - 1,0 m - 2,5 m (dla zbiorników głębokich). W przypadku jezior bardzo płytkich widzialność krążka Secchiego nie sięgająca dna.

Odnosząc się do wpływu realizacji planowanego przedsięwzięcia na ustanowione tymczasowe cele działań ochronnych GDOŚ wskazuje, że w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego siedlisko przyrodnicze 3150 zostało stwierdzone na 4 stanowiskach w sąsiedztwie linii kolejowej LK 201 (w km: 147+144, 151+405, 152+553, 157+100). Wszystkie wymienione powyżej płaty tego siedliska znajdują się poza terenem, na którym będą prowadzone prace budowlane. Najbliższa odległość między linią kolejową LK 201, a ww. siedliskiem to ok. 31 m. Nie dojdzie więc do ingerencji w granice tych siedlisk i nie są one bezpośrednio narażone na zniszczenie. Ponadto należy podkreślić, że wzdłuż istniejącej linii kolejowej LK 201 obecnie funkcjonuje system odwodnienia. W wyniku modernizacji tej linii nie zostanie on zmieniony w sposób mogący negatywnie wpłynąć na stosunki wodne w sąsiedztwie przedsięwzięcia. Wody opadowe nie będą odprowadzane w stronę siedliska 3150. Nie przewiduje się zatem negatywnego wpływu na warunki hydrologiczne warunkujące dobry stan tego siedliska. W związku z powyższym, w wyniku przeprowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia GDOŚ stwierdza, że opracowane dla tego siedliska przyrodniczego tymczasowe cele zadań ochronnych odnoszące

się do wszystkich podanych powyżej parametrów i wskaźników stanu ochrony nie będą zagrożone na skutek realizacji analizowanego przedsięwzięcia. Nie dojdzie do uszczuplenia powierzchni siedlisk 3150. Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje również zmian w strukturze i stanie zachowania zbiorowisk roślinnych charakterystycznych dla tego siedliska. Nie przyczyni się także do rozprzestrzenienia gatunków inwazyjnych i/lub obcych dla ww. zbiorowisk roślinnych. Wykluczono również możliwość wystąpienia zmiany w zakresie wskaźnika „barwa wody”. Negatywny wpływ na ten wskaźnik jakości wody może być spowodowany m.in. zanieczyszczeniami organicznymi, erozją gleb, ściekami oraz nadmiernie rozwijającym się planktonem. Planowane przedsięwzięcie nie będzie źródłem tego typu oddziaływań. Modernizacja linii kolejowej LK 201 nie utrudni także realizacji celu polegającego na utrzymaniu przewodnictwa o określonej powyżej wartości, nie generuje bowiem zanieczyszczeń antropogenicznych (zrzuty ścieków, spływ wód z terenów uprawnych zawierających nawozy fosforowe i azotowe, itp.). Nie spowoduje też pogorszenia przezroczystości wody, ponieważ nie przyczyni się do rozwoju fitoplanktonu oraz nie zwiększy ilości zawiesiny w wodzie.

#### **Siedlisko przyrodnicze 3160 Naturalne dystroficzne zbiorniki wodne.**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

##### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie siedliska w obszarze.

##### Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) kombinacji gatunków charakterystycznych.

##### Rodzime gatunki ekspansywne:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym stanie ochrony (FV), tj. brak gatunków ekspansywnych, przynajmniej na 4 stanowiskach.

##### Obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie właściwego (FV) stanu ochrony, tj. dopuszczenie wyłącznie obecności moczarki kanadyjskiej *Elodea canadensis*.

##### Barwa wody:

Utrzymanie parametrów wskaźnika barwa wody (U1), tj. ciemnobrunatna (51- 100 mg Pt/dm<sup>3</sup>) przynajmniej na 2 z 5 stanowisk.

##### Odczyn wody:

Utrzymanie pH w przedziale 3-7 (stan właściwy FV).

##### Konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne):

Utrzymanie przewodnictwa elektrolitycznego w zbiornikach w obszarze, w obecnym, niezadowalającym stanie (U1), tj. wartości w zakresie 100 - 500  $\mu\text{S cm}^{-1}$ .

##### Wskaźnik HDI:

Utrzymanie właściwego (FV) stanu ochrony, tj. wartość wskaźnika powyżej 50.

##### Melioracje:

Utrzymanie stanu obecnego w obszarze, tj. minimum 3 z 5 stanowisk we właściwym stanie ochrony (FV), tj. system melioracyjny w zaniku, brak działań zmierzających do czyszczenia lub remontu rowów.

Badania terenowe, prowadzone w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego w buforze ok. 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, obejmujące m.in. inwentaryzację siedlisk przyrodniczych, nie wykazały obecności siedliska 3160. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych. Niezależnie od powyższej kwestii w dokumencie, w którym określono te cele, RDOŚ w Gdańsku wskazał, że w ww. obszarze chronionym wyłącznie jeden zbiornik można uznać za reprezentatywny dla omawianego siedliska, przy czym jego reprezentatywność oceniono na nie wyższą niż znacząca (C). Reprezentatywność pozostałych 4 zbiorników zaklasyfikowanych do siedliska 3160 jest nieznacząca (D).

#### **Siedlisko przyrodnicze 4030 Suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio-Callunion*, *Calluno-Arctostaphylon*)**

W przypadku tego siedliska RDOŚ w Gdańsku odstąpił od określenia tymczasowych celów działań ochronnych, wyjaśniając, że zgodnie z dokumentacją do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego (Bociąg i in. 2021), nie stwierdzono tego siedliska w obszarze.

#### **Siedlisko przyrodnicze 6230 Bogate florystycznie górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* – płaty bogate florystycznie)**

W przypadku tego siedliska RDOŚ w Gdańsku także odstąpił od określenia tymczasowych celów działań ochronnych. Organ ten wskazał, że w ramach prac nad dokumentacją do planu zadań ochronnych dla przedmiotowego obszaru nie stwierdzono płatów siedliska 6230. RDOŚ w Gdańsku nie wyklucza jednak, że pojedyncze, niewielkie płaty tego siedliska mogą występować w obszarze. Dlatego zasygnalizował potrzebę modyfikacji SDF w zakresie zmiany oceny reprezentatywności siedliska w obszarze na nieznaczącą (D). Niezależnie od powyższego GDOŚ wskazuje, że w trakcie inwentaryzacji prowadzonej na potrzeby sporządzenia raportu o osłomawiane siedlisko zostało zinwentaryzowane w odległości ok. 36 m od linii kolejowej LK 201 (w km 146+282). Płat ten jest położony poza granicami pasa robót budowlanych i nie jest bezpośrednio narażony na zniszczenie. Wykluczono także możliwość wystąpienia pośredniego oddziaływania przedsięwzięcia na ww. płat siedliska, w postaci zmiany stosunków wodnych w jego sąsiedztwie.

#### **Siedlisko przyrodnicze 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

##### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie siedliska w obszarze.

##### Gatunki charakterystyczne:

Zachowanie obecnego stanu gatunkowego na poziomie nie gorszym niż U1, tj. 3 - 4 gatunki charakterystyczne dla zbiorowiska *Arrhenatheretum elatioris*, dla zbiorowiska *Poa pratensis Festuca rubra* - 2 gatunki.

##### Gatunki ekspanywne roślin zielnych:

Utrzymanie wskaźnika gatunki ekspansywne roślin zielnych na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak gatunków silnie ekspansywnych i łączne pokrycie gatunków ekspansywnych < 20%.

#### Ekspansja krzewów i podrostu drzew:

Utrzymanie właściwego (FV) stanu wskaźnika na poziomie, tj. łączne pokrycie krzewów i podrostu drzew na poziomie <1%.

W trakcie inwentaryzacji przyrodniczej prowadzonej wzdłuż przedmiotowych linii kolejowych, w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego stwierdzono obecność tylko jednego płatu siedliska przyrodniczego 6510 (w km 150+089 LK 201). Płat ten zlokalizowany jest w odległości ok. 45 m od tej linii kolejowej, nie jest zatem narażony na zniszczenie. Dodatkowo GDOŚ wskazuje, że w ramach modernizacji linii kolejowej LK 201 nie planuje się modyfikacji istniejącego systemu odwodnienia, która mogłaby mieć wpływ na warunki hydrologiczne warunkujące dobry stan tego siedliska. Planowane przedsięwzięcie nie wpłynie zatem na żaden parametr, ani wskaźnik stanu ochrony. Nie przyczyni się do zmniejszenia powierzchni tego siedliska w analizowanym obszarze chronionym. Nie wpłynie także na skład gatunkowy, bowiem głównym zagrożeniem mogącym utrudniać zachowanie obecnego składu gatunkowego zbiorowisk roślinnych budujących to siedlisko jest zarzucenie użytkowania, skutkujące zarastaniem oraz przekształceniem w nieużytki. Ponadto modernizacja linii kolejowej LK 201 nie spowoduje wkraczania ekspansywnych gatunków roślin zielnych oraz nie zainicjuje rozprzestrzeniania się krzewów i podrostu drzew w granicach tego siedliska. Zatem planowane przedsięwzięcie nie utrudni osiągnięcia tymczasowych celów działań ochronnych, które wyznaczono dla tego przedmiotu ochrony.

#### **Siedlisko przyrodnicze 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

##### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie minimum 2,48 ha powierzchni siedliska w obszarze we właściwym stanie ochrony.

##### Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie obecności co najmniej 3 gatunków torfowców i 2 gatunków roślin naczyniowych (FV).

##### Pokrycie i struktura gatunkowa torfowców:

Utrzymanie wskaźnika całkowite pokrycie torfowców na poziomie ponad 50 % (FV).

##### Odpowiednie uwodnienie:

Utrzymanie uwodnienia we właściwym stanie zachowania do 10 cm w stosunku do powierzchni torfowiska (FV).

##### Pozyskanie torfu:

Zachowanie właściwej oceny (FV) wskaźnika pozyskanie torfu na 4 z 5 stanowisk, tj. brak śladów pozyskania torfu bądź ślady niezauważalne.

##### Melioracje odwadniające:

Zachowanie właściwej oceny (FV) wskaźnika melioracje na 4 z 5 stanowisk, tj. brak sieci melioracyjnej bądź sieć w zaniku.

##### Obecność krzewów i drzew:

Utrzymanie niezadowolającego (U1) stanu, tj. obecność drzew na poziomie 10-30%, obecność krzewów do 50%.

Badania terenowe, prowadzone w buforze do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, obejmujące m.in. inwentaryzację siedlisk przyrodniczych, nie wykazały obecności siedliska przyrodniczego 7110 w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych, wyznaczonych dla tego siedliska.

#### **Siedlisko przyrodnicze 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

##### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni siedliska 20,17 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

##### Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie stanu (FV), tj. powyżej 6 gatunków charakterystycznych lub mniej, lecz pokrycie gatunków charakterystycznych na transekcie powyżej 50%, na minimum połowie reprezentatywnych płatów siedliska.

##### Pokrycie i struktura gatunkowa mchów:

Zachowanie właściwej (FV) oceny wskaźnika na poziomie - całkowite pokrycie mchów ponad 50% i mchy torfowce zajmują łącznie ponad 50% całkowitej powierzchni porośniętej przez wszystkie gatunki mchów.

##### Obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym poziomie (FV), tj. brak obcych gatunków inwazyjnych.

##### Gatunki ekspansywne roślin zielnych:

Utrzymanie stanu wskaźnika na obecnym poziomie (FV), tj. brak lub pojedyncze gatunki ekspansywne roślin zielnych.

##### Stopień uwodnienia:

Utrzymanie wskaźnika stopień uwodnienia na poziomie powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska (FV).

W trakcie inwentaryzacji prowadzonej na potrzeby sporządzenia raportu ooś, w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego siedlisko przyrodnicze 7140 zostało stwierdzone na 2 stanowiskach położonych w sąsiedztwie linii kolejowej LK 201. W km 145+993, w odległości ok. 68 m oraz w km 157+163, w odległości ok. 20 m. Zatem oba płaty znajdują się poza terenem, na którym będą prowadzone prace budowlane, a więc nie dojdzie do ingerencji w ich granice i siedliska te nie są bezpośrednio narażone na zniszczenie. W trakcie postępowania odwoławczego, w wyniku analizy akt sprawy GDOŚ stwierdził, że w przypadku płatu siedliska przyrodniczego 7140 zlokalizowanego w km 157+163 linii kolejowej LK 201 istnieje ryzyko wystąpienia pośredniego wpływu prac budowlanych na stosunki wodne w granicach tego siedliska. Dlatego tut. organ zmodyfikował treść **pkt I.2.4** decyzji RDOŚ w Gdańsku dodając obowiązek zastosowania na odcinku od km 157+100 do km 157+250 w rowach odwadniających teren inwestycji umocnień ze szczelnymi ściankami lub innych adekwatnych rozwiązań uniemożliwiających odwodnienie wspomnianego płatu siedliska. Stosownie do **pkt I.6.1** reformowanej decyzji rozwiązanie to

zostanie uwzględnione w projekcie budowlanym. Powyższe działanie zminimalizuje wpływ prac ziemnych na stosunki wodne w najbliższym sąsiedztwie terenu inwestycji i zapewni zachowanie obecnych warunków gruntowo-wodnych w granicach wspomnianego płątu siedliska 7140. Na etapie funkcjonowania zmodernizowanej linii kolejowej nr LK 201 nie przewiduje się negatywnego wpływu na warunki hydrologiczne warunkujące dobry stan tego siedliska. Należy podkreślić, że obecnie wzdłuż linii kolejowej LK 201 funkcjonuje system odwodnienia. W wyniku modernizacji tej linii nie zostanie on zmieniony w sposób mogący negatywnie wpłynąć na stosunki wodne w obrębie ww. siedliska. Dodatkowo warto wspomnieć, że w trakcie realizacji przedsięwzięcia nadzór przyrodniczy (m.in. specjalista botanik) będzie prowadził monitoring stosunków wodnych, m.in. na obszarze siedliska przyrodniczego 7140. Mając powyższe na uwadze GDOŚ stwierdza, że planowane przedsięwzięcie nie będzie wpływać negatywnie na osiągnięcie celu działań ochronnych ustanowionego dla wskaźnika odnoszącego się do stopnia uwodnienia ww. siedliska. Nie będzie także zagrażać pozostałym celom opracowanym dla tego siedliska przyrodniczego, związanym z jego powierzchnią i strukturą.

**Siedlisko przyrodnicze 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk.**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni siedliska nie mniejszej niż 4,0 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym, niezadowalającym (U1) stanie ochrony, tj. 4-8 gatunków charakterystycznych dla siedliska w obszarze, lub pokrycie gatunków charakterystycznych na transektach pomiędzy 20 - 50%.

Pokrycie i struktura gatunkowa mchów:

Utrzymanie właściwego (FV) pokrycia i struktury gatunkowej mchów przynajmniej na 2 z 3 stanowisk, tj. całkowite pokrycie mchów - ponad 50%, mchy brunatne zajmują łącznie ponad 70% całkowitej powierzchni zajmowanej przez wszystkie gatunki mchów.

Zakres pH:

Utrzymanie pH na poziomie 6-7 (U1).

Gatunki ekspansywne roślin zielnych:

Utrzymanie stanu właściwego (FV) przynajmniej na jednym reprezentatywnym stanowisku, tj. brak lub pojedyncze gatunki roślin zielnych.

Ekspansja krzewów i podrostu drzew:

Utrzymanie stanu wskaźnika na obecnym poziomie (FV) - brak lub pojedyncze krzewy i drzewa na 2 z 3 stanowisk.

Stopień uwodnienia:

Utrzymanie obecnego stopnia uwodnienia na poziomie niezadowalającym (U1) - 10-20 cm poniżej poziomu torfowiska.

Zgodnie z wynikami badań terenowych, w granicach omawianego obszaru Natura 2000 płątu siedliska przyrodniczego 7230 zidentyfikowano w sąsiedztwie linii kolejowej LK 201, w km 146+296 i 153+413. Oba te płąty zlokalizowane są w odległości ponad 60 metrów od planowanej



inwestycji, zatem poza granicami pasa robót budowlanych. Nie są więc bezpośrednio narażone na zniszczenie. Ponadto należy podkreślić, że linia kolejowa LK 201 funkcjonuje od wielu lat, a w ramach planowanych prac na omawianym odcinku tej linii nie dojdzie do zmiany w układzie odwodnienia. Zatem w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji nie dojdzie do zmiany głębokości zalegania wód gruntowych w obrębie analizowanych torfowisk. Tym samym realizacja celu odnoszącego się do wskaźnika dotyczącego stopnia uwodnienia nie jest zagrożona. W związku z tym, że wykluczono ryzyko zmiany poziomu wód gruntowych, nie przewiduje się również wpływu na powierzchnię zajmowaną przez mchy i na ich strukturę gatunkową. Planowane przedsięwzięcie nie wpłynie także na stan zachowania i bogactwo gatunkowe zbiorowisk roślinnych budujących to siedlisko, nie przyczyni się również do rozwoju ekspansywnych gatunków roślin zielnych oraz nie zintensyfikuje procesu zarastania tego torfowiska przez krzewy i zbiorowiska leśne. W konsekwencji należy uznać, że osiągnięcie tymczasowych celów działań ochronnych, opracowanych dla tego siedliska przyrodniczego nie jest zagrożone w wyniku modernizacji linii kolejowej nr 201.

#### **Siedlisko przyrodnicze 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo - Fagion*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

##### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie 182,23 ha powierzchni siedliska w obszarze.

##### Charakterystyczna kombinacja florystyczna:

Utrzymanie właściwej kombinacji florystycznej (FV), tj. typowej dla siedliska, na 20% stanowisk, na pozostałych stanowiskach utrzymanie stanu wskaźnika na poziomie nie gorszym niż niezadowolający (U1), tj. zniekształcona w stosunku do typowej dla siedliska.

##### Skład drzewostanu:

Utrzymanie właściwego składu drzewostanu (FV), tj. drzewostanu typowego, właściwego dla siedliska na co najmniej 3 stanowiskach.

##### Inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie

Utrzymanie właściwego (FV) stanu wskaźnika, tj. brak gatunków obcych o charakterze inwazyjnym na co najmniej 7 stanowiskach.

##### Gatunki obce w drzewostanie

Utrzymanie właściwego (FV) stanu wskaźnika, tj. < 5 % udziału powierzchniowego - najwyżej miejscami lub pojedynczo i nieodnawiające się na co najmniej 7 stanowiskach.

Badania terenowe, prowadzone w buforze min. do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, obejmujące m.in. inwentaryzację siedlisk przyrodniczych, nie wykazały obecności siedliska przyrodniczego 9110 w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych, wyznaczonych dla tego siedliska.

#### **Siedlisko przyrodnicze 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

##### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie 230,95 ha powierzchni siedliska w obszarze.

#### Charakterystyczna kombinacja florystyczna:

Utrzymanie właściwej (FV) kombinacji florystycznej, tj. typowej dla siedliska na 3 stanowiskach, na pozostałych utrzymanie stanu wskaźnika na poziomie nie gorszym niż niezadowolający (U1), tj. zniekształcona w stosunku do typowej, z obecnością gatunków obcych ekologicznie.

#### Skład drzewostanu:

Utrzymanie właściwego (FV) składu drzewostanu, tj. gatunki obce ekologicznie buczynom stanowią <15 % drzewostanu, drzewostan zdominowany (> 50 %) przez gatunki buczynowe na co najmniej 7 stanowiskach.

#### Struktura pionowa i przestrzenna fitocenozy:

Utrzymanie właściwej (FV) struktury fitocenozy, tj. zróżnicowanej, na co najmniej 6 stanowiskach.

#### Naturalne odnowienie drzewostanu:

Utrzymanie właściwego (FV) odnowienia drzewostanu, tj. wypełniające dogodne do odnowienia miejsca, na co najmniej 6 stanowiskach.

Badania terenowe, prowadzone w buforze min. do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201 nie wykazały obecności siedliska przyrodniczego 9130 w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych, określonych dla tego siedliska.

#### **Siedlisko przyrodnicze 9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero-Fagenion*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie 11,65 ha powierzchni siedliska w obszarze.

#### Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie liczby gatunków charakterystycznych powyżej 10 (FV) na 50% stanowisk oraz przynajmniej 5 na pozostałych stanowiskach.

#### Gatunki dominujące:

Utrzymanie siedliska, w którym dominują typowe gatunki leśne, pokrycie gatunków charakterystycznych przynajmniej 20% (stan właściwy – FV).

#### Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie:

Utrzymanie udziału gatunków obcych ekologicznie nie większego niż 5% (FV).

Badania terenowe, prowadzone w buforze min. do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, nie wykazały obecności siedliska przyrodniczego 9150 w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych, określonych dla tego siedliska.

#### **Siedlisko przyrodnicze 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie 7,29 ha powierzchni siedliska w obszarze.

#### Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa:

Utrzymanie typowej, właściwej dla siedliska przyrodniczego kombinacji florystycznej (FV) na 60% stanowisk w obszarze.

#### Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy:

Utrzymanie typowej kombinacji gatunków dominujących na poziomie właściwym (FV), tj. we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska z zachowaniem naturalnych stosunków ilościowych.

Udział w drzewostanie gatunków liściastych (bez wczesnosukcesyjnych):

Zachowanie udziału w drzewostanie gatunków liściastych na poziomie > 90 % (FV).

Udział graba:

Utrzymanie udziału graba w drzewostanie.

Gatunki obce geograficznie w drzewostanie:

Utrzymanie właściwego (FV) stanu wskaźnika, tj. gatunki obce geograficznie poniżej 1%.

Badania terenowe, prowadzone w buforze min. do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, obejmujące m.in. inwentaryzację siedlisk przyrodniczych, nie wykazały obecności siedliska grądu subatlantyckiego (9160) w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych, określonych dla tego siedliska.

**Siedlisko przyrodnicze 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie minimum 15 ha powierzchni siedliska w obszarze.

Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa:

Utrzymanie typowej (FV) kombinacji florystycznej, właściwej dla regionu.

Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy:

Utrzymanie siedliska w stanie, w którym we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym zaburzone są jedynie relacje ilościowe (U1).

Udział dębu w drzewostanie:

Poprawa wskaźnika ze stanu obecnego U2, tj. 10-40% do minimum U1 tj. 40 – 70%.

Gatunki obce geograficznie w drzewostanie:

Utrzymanie udziału gatunków obcych geograficznie <10% (U1).

Martwe drewno leżące lub stojące >3 m długości i >50 cm grubości:

Poprawa obecnego złęgo (U2) stanu, tj. <3 szt./ha do poziomu właściwego (FV) tj. >5 szt./ha.

Badania terenowe, prowadzone w buforze min. do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201 nie wykazały obecności siedliska kwaśnej dąbrowy (9190) w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów ochrony, określonych dla tego siedliska.

**Siedlisko przyrodnicze 91D0 Bory i lasy bagienne**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie 13,44 ha powierzchni siedliska.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie właściwej (FV) struktury gatunkowej tj. >60% gatunków z listy charakterystycznych dla siedliska, przynajmniej na 50% stanowisk w obszarze.

Inwazyjne gatunki obce w runie:

Utrzymanie udziału gatunków obcych geograficznie na poziomie właściwym (FV), tj. brak gatunków obcych lub <1% pokrycia, na minimum dwóch z 3 stanowisk.

Gatunki obce geograficznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika gatunki obce geograficznie w stanie <1% i nie odnawiają się (FV) na minimum dwóch stanowiskach w obszarze.

Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika gatunki obce ekologicznie w stanie <10% (FV).

Uwodnienie:

Utrzymanie właściwego stanu uwodnienia (FV) przynajmniej na 1 stanowisku w obszarze.

Występowanie mchów torfowców (tylko w sosnowych borach bagiennych):

Utrzymanie wskaźnika na poziomie właściwym (FV), na co najmniej 2 stanowiskach, tj. mchy torfowce dominują w runie, normalne zróżnicowanie gatunkowe.

Badania terenowe, prowadzone w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego w buforze do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, obejmujące m.in. inwentaryzację siedlisk przyrodniczych, nie wykazały obecności borów i lasów bagiennych (siedlisko 91D0) w sąsiedztwie planowanej inwestycji. Zatem realizacja przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych, określonych dla tego siedliska.

**Siedlisko przyrodnicze 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie 19,36 ha powierzchni siedliska w obszarze.

Gatunki charakterystyczne:

Kombinacja charakterystyczna nieznacznie zubożona, lecz oparta na gatunkach typowych dla łągów (U1).

Gatunki dominujące:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym właściwym stanie (FV), tj. dominacji gatunków typowych dla siedliska, na 50% stanowisk w obszarze.

Obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym właściwym (FV) stanie, tj. brak gatunków inwazyjnych.

Martwe drewno:

Utrzymanie obecności martwego drewna w obszarze.

Reżim wodny:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym poziomie (FV), tj. dynamiki zalewów i przewodzenia podłoża normalnie z punktu widzenia odpowiedniego ekosystemu/zbiorowiska roślinnego na 80% stanowisk w obszarze.

W trakcie inwentaryzacji przyrodniczej prowadzonej na potrzeby sporządzenia raportu o oś, w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego zidentyfikowano jeden płat siedliska przyrodniczego 91E0 zlokalizowany w km 153+542 linii kolejowej LK 201, w odległości ok. 64 m. W związku z tym, że jest on położony poza zasięgiem oddziaływania prac budowlanych, a modernizacja ww. linii kolejowej nie spowoduje zmiany poziomu wód gruntowych w jego

sąsiedztwie, zdaniem GDOŚ nie istnieje ryzyko wpływu na tymczasowe cele działań ochronnych ustanowione dla tego siedliska.

### **1902 Obuwik pospolity *Cypripedium calceolus***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Liczebność:

Utrzymanie liczebności 60 osobników.

#### Liczba kęp:

Utrzymanie minimum dwóch kęp.

#### Ocienienie przez drzewa i krzewy:

Zachowanie ocienienia nie większego niż 70 % (U1).

#### Wysokie byliny/gatunki ekspansywne – konkurencyjne:

Zachowanie właściwej oceny wskaźnika (FV), tj. < 20 %.

#### Wysokość runi (średnia wysokość głównej masy roślinności):

Zachowanie właściwej oceny wskaźnika (FV), tj. < 40 cm.

W trakcie inwentaryzacji przyrodniczej, prowadzonej w buforze 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, nie wykryto stanowisk obuwika pospolitego *Cypripedium calceolus*. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w dokumencie, w którym określono tymczasowe cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony analizowanego obszaru Natura 2000, w ramach prac nad dokumentacją do planu zadań ochronnych dla tego obszaru ww. gatunek stwierdzono jedynie na terenie rezerwatu przyrody „Ostrzycki Las”. W związku z powyższym realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu wskazanych powyżej tymczasowych celów ochrony.

### **1393 Haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Powierzchnie darni:

Utrzymanie powierzchni darni (łącznie) na poziomie niezadawalającym (U1), tj. na poziomie 1-10 m<sup>2</sup>.

#### Ocienienie przez drzewa i krzewy:

Utrzymanie ocienienia przez drzewa i krzewy na poziomie niezadawalającym (U1) tj. stopień pokrycia drzew i krzewów poniżej 20%.

#### Uwodnienie terenu (wilgotność podłoża):

Utrzymanie stopnia uwodnienia podłoża na średnim poziomie (U1), tj. woda pojawia się pod uciskiem stopy.

#### Zwarcie runi lub runa:

Poprawa oceny wskaźnika ze stanu złego (U2), tj. >70%, do niezadawalającego (U1), tj. 40 – 70 %. W trakcie inwentaryzacji przyrodniczej, prowadzonej w buforze min. do 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, nie wykryto stanowisk haczykowca błyszczącego *Hamatocaulis vernicosus*. W związku z powyższym realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych, określonych dla tego gatunku.

### **1903 Lipiennik Loesela *Liparis loeselii***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Liczebność:

Utrzymanie liczebności na poziomie co najmniej 100 osobników.

Ocienienie/ Stopień zarośnięcia przez roślinność drzewiastą i krzewiastą:

Utrzymanie stopnia ocienienia na poziomie właściwym (FV), tj. drzewa i krzewy poniżej 25%.

Grubość wojłoku:

Utrzymanie grubości wojłoku we właściwym stanie (FV), tj. na poziomie <5cm.

Stopień uwodnienia podłoża:

Utrzymanie stopnia uwodnienia we właściwym stanie (FV), tj. duże uwodnienie-widoczne lustro wody. W trakcie inwentaryzacji przyrodniczej, prowadzonej w pasie 150 m po obu stronach torowiska linii kolejowej LK 201, nie wykryto stanowisk lipiennika Loesela *Liparis loeselii*. W związku z powyższym realizacja planowanego przedsięwzięcia nie zagraża osiągnięciu tymczasowych celów działań ochronnych, określonych dla lipiennika Loesela.

**1149 Koza *Cobitis taenia***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Względna liczebność:

Utrzymanie obecności gatunku w wodach obszaru.

EFI+:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie nie gorszym niż obecny, tj. w przedziale 0,319 – 0,578.

Jakość hydromorfologiczna:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie nie gorszym niż obecny (U2), tj. 3,5-5 lub jego poprawa.

W trakcie badań terenowych, w buforze 150 m od linii kolejowej LK 201 i LK 214, zidentyfikowano kilka stanowisk kozy (*Cobitis taenia*). Stanowiska te były zlokalizowane poza granicami obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Tut. organ ma jednak na względzie fakt, iż siedliskiem tego gatunku jest m.in. Jezioro Dąbrowskie, Jezioro Potulskie i Jezioro Ostrzyckie, ciek łączący te jeziora oraz rzeka Radunia. Wspomniane jeziora oraz przepływające przez nie cieki położone są w granicach ww. obszaru Natura 2000. Dlatego w trakcie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia w sposób szczególny analizowano wpływ modernizacji wspomnianych linii kolejowych na ten gatunek. Linia kolejowa LK 201 przebiega w sąsiedztwie ww. jezior, jednak biorąc pod uwagę zasięg oddziaływania prac modernizacyjnych prowadzonych na tej linii nie przewiduje się, aby przedmiotowa inwestycja mogła negatywnie wpłynąć na ich stan. Planowane przedsięwzięcie przekracza rzekę Radunię w dwóch miejscach. W ramach prac modernizacyjnych planuje się rozebranie mostów kolejowych nad tym ciekami w km 163+652 LK 201 oraz km 0+814 LK 214 oraz budowę nowych obiektów tego typu. Ze względu na ichtiofaunę występującą w rzece Raduni oraz w innych ciekach przekraczanych przez planowane przedsięwzięcie, w pkt I.2.11 decyzji sformułowano warunek dotyczący terminu, w którym mogą być wykonywane prace ingerujące w koryta cieków oraz linię brzegową. Aby zminimalizować ich wpływ na ichtiofaunę wykluczono możliwość prowadzenia ww. prac w okresie od 1 marca do 30 czerwca, czyli w czasie tarła ryb i inkubacji ikry. W związku z powyższym uznano, że planowane przedsięwzięcie nie utrudni osiągnięcia tymczasowych celów działań ochronnych związanych z populacją kozy i stanem zachowania siedliska tego gatunku. Utrzymanie obecności gatunku w wodach wspomnianych zbiorników wodnych nie jest zagrożone. Przyjęte działania ochronne (m.in. obowiązek zaprojektowania mostów w sposób niezawężający koryt cieków oraz niepowodujący

zmian biegów cieków (**pkt I.6.3 decyzji**), ograniczenie długości umocnienia brzegów cieków do krótkich odcinków w okolicy mostów (do 20-30 m od światła mostów) oraz obowiązek zaprojektowania tego umocnienia przy wykorzystaniu elementów zabudowy biologicznej lub luźnego narzutu kamiennego (**pkt I.6.2**) wykluczy możliwość pogorszenia celów działań ochronnych odnoszących się do siedliska tego gatunku. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie spowoduje przegradzania cieków oraz nie utrudni migracji gatunku w obszarze. Nie przyczyni się także do pogorszenia jakości hydromorfologicznej cieków oraz stanu ekologicznego ich wód. Dodatkowo warto wspomnieć, że stosownie do treści **pkt I.2.12** reformowanej decyzji prace ingerujące w koryta cieków oraz ich linię brzegową będą prowadzone pod nadzorem ichtiologa.

### **1355 Wydra *Lutra lutra***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Zagęszczenie populacji:

Utrzymanie obecności gatunku w obszarze.

#### Stan siedliska:

Utrzymanie stanu siedliska gatunku w obszarze co najmniej na poziomie aktualnej oceny niezadowolającej (U1).

W trakcie inwentaryzacji przyrodniczej ślady obecności wydry odnotowano wzdłuż istniejącej linii kolejowej LK 201, na odcinku położonym poza granicami obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Z uwagi na fakt, że wydry przemieszczają się wzdłuż cieków na znaczne odległości, w trakcie postępowania odwoławczego tut. organ wnikliwie przeanalizował możliwe oddziaływanie planowanych prac na ten gatunek. Aby zapewnić możliwość wykorzystania przez wydrę mostów i przepustów nad ciekami w celu przemieszczania się na drugą stronę linii kolejowej GDOŚ uzupełnił sentencję reformowanej decyzji o **pkt II.1**. Warunek ten zagwarantuje, że w ramach przebudowy obiektów, o których mowa w ww. punkcie po obu stronach cieków zachowane zostaną pasy terenu, z których wydry będą mogły korzystać. Należy wskazać, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie miało negatywnego wpływu na bytujące w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego osobniki wydry. Opracowane dla tego gatunku tymczasowe cele działań ochronnych (związane z populacją i stanem zachowania siedliska), nie będą zagrożone w związku z realizacją analizowanej inwestycji kolejowej.

### **1037 Trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Liczebność:

Utrzymanie obecności gatunku w obszarze.

#### Siedlisko:

Nie określono tymczasowego celu ochrony.

Badania terenowe nie wykazały obecności trzepli zielonej w sąsiedztwie planowanej inwestycji. Zatem GDOŚ wyklucza możliwość wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na tymczasowe cele działań ochronnych opracowane dla tego gatunku. Dodatkowo należy wspomnieć, że w dokumencie, w którym określono tymczasowe cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego, RDOŚ w Gdańsku wskazał, że nie potwierdzono występowania omawianego gatunku w ww. obszarze chronionym oraz stwierdzono

niekorzystne perspektywy funkcjonowania trwałych populacji trzepli zielonej i jej potencjalnych siedlisk.

### **6236 Strzebla błotna *Rhynchocypris percnurus***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Liczba stanowisk:

Utrzymanie co najmniej 3 stanowisk gatunku w obszarze.

#### Struktura płciowa:

Utrzymanie wskaźnika we właściwym stanie (FV), tj. >50%, na wszystkich stanowiskach w obszarze.

#### Struktura wiekowa:

Utrzymanie wskaźnika we właściwym stanie (FV), tj. >10%, na wszystkich stanowiskach w obszarze.

#### Głębokość wody w lipcu/sierpniu:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) na co najmniej 2 stanowiskach, tj. >0,8 m.

#### Powierzchnia lustra wody w lipcu/sierpniu (ha):

Utrzymanie właściwego stanu (FV), tj. >0,05 ha, na co najmniej 1 stanowisku.

#### Stopień zarośnięcia wody przez roślinność szuwarową w lipcu/sierpniu (%):

Utrzymanie właściwego stanu (FV), tj. <30%, na wszystkich stanowiskach gatunku w obszarze.

Badania terenowe nie wykazały obecności strzebli błotnej w sąsiedztwie planowanej inwestycji. W dokumencie, w którym określono tymczasowe cele ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego, znajduje się informacja, że populacja strzebli w ww. obszarze występuje w 3 zbiornikach. Zlokalizowane są one poza zasięgiem oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Zatem wykluczono możliwość wpływu kwestionowanej inwestycji na osiągnięcie tymczasowych celów działań ochronnych związanych z populacją i stanem zachowania siedliska strzebli błotnej.

### **1166 Traszka grzebieniasta *Triturus cristatus***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Liczebność:

Utrzymanie minimum 180 osobników w obszarze.

#### Wskaźnik HSI (indeks przydatności siedliska):

Utrzymanie wskaźnika na średnim poziomie powyżej 0,8 (stan właściwy FV).

W trakcie inwentaryzacji nie wykryto stanowisk traszki grzebieniastej w sąsiedztwie budowanych i modernizowanych linii kolejowych. Natomiast zgodnie z danymi zebranymi na potrzeby sporządzenia Planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego (PZO), w sąsiedztwie linii kolejowej LK 201 wykryto dwa stanowiska traszki grzebieniastej (ok. km 149+700 i ok. km 155+300). Stanowiska te obejmowały naturalne, płytkie zbiorniki wodne na pastwisku, z szuwarem, zapewniające dobre warunki troficzne. Zbiorniki te zlokalizowane są poza terenem, na którym prowadzone będą prace budowlane (w odległości ponad 50 m od ww. linii kolejowej), nie dojdzie zatem do ingerencji w te obiekty. Dodatkowo GDOŚ wskazuje, że jest mało prawdopodobne, aby traszki podejmowały próby przekraczania linii kolejowej LK 201. Płazy te po opuszczeniu zbiornika wodnego w większości pozostają w jego sąsiedztwie, na terenie otaczającym



zbiornik. Dodatkowo pomiędzy zbiornikiem zlokalizowanym w km 155+300, a omawianą linią kolejową przebiega droga prowadząca z miejscowości Piekło do miejscowości Wieżyca. Niezależnie od powyższych kwestii GDOŚ wskazuje, że w sentencji niniejszej decyzji znajduje się zapis o konieczności zachowania prześwitu (szczeliny) o wysokości ok. 5 cm pomiędzy powierzchnią torowiska a stopką szyny. Rozwiązanie to ułatwi ewentualne przemieszczanie się traszek przez tory kolejowe oraz ograniczy śmiertelność tych zwierząt. W związku z brakiem ingerencji w siedliska traszki, planowane przedsięwzięcie nie będzie wpływać negatywnie na realizację tymczasowych celów działań ochronnych opracowanych dla tego gatunku.

## **2. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z celami działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni PLH220011.**

W bliskim sąsiedztwie obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni PLH220011 przebiegają trasy linii kolejowych: LK 201 (do 40 m, w km 172+544, km 172+906 i km 173+541), LK 229 (w odległości ok. 50 w km 33+250) i nowobudowanej łącznicy 201/229 (w odległości ok. 120 m w km 0+550). Zgodnie z informacjami przedstawionymi w uzupełnieniach raportu z dnia 17 lipca 2019 r. oraz 23 sierpnia 2019 r. w sąsiedztwie wspomnianego obszaru Natura 2000 planuje się przebudowę i modernizację linii kolejowej LK 201, elektryfikację, budowę nowego odcinka łącznicy linii nr 201 z linią nr 229, rozbiórkę i budowę nowych obiektów (wiaduktów kolejowych, przepustów kolejowych, ścian oporowych) oraz likwidację przepustu na LK 201 w km 173+060. Wszystkie prace będą realizowane poza granicami ww. obszaru Natura 2000. Likwidacja przepustu w km 173+060 będzie przeprowadzona poprzez zabetonowanie wlotu przepustu, który umiejscowiony jest poza granicami obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni. Wylot tego przepustu, który zlokalizowany jest na terenie tego obszaru zostanie pozostawiony w stanie nienaruszonym. W związku z likwidacją omawianego obiektu i budową zbiornika retencyjnego na odcinku od km ok. 172+850 do km ok. 172+925, wody pochodzące z odwodnienia linii kolejowej LK 201 nie będą kierowane do obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni.

Na terenie obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni obowiązują ustalenia zawarte w Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku nr 28/2012 z dnia 28 września 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jar Rzeki Raduni” (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2012 r., poz. 3434 ze zm. oraz Dz. Urz. Woj. Pom. z 2016 r., poz. 2552). W trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku opracował projekt zmiany ww. rozporządzenia, w którym zawarł szczegółowe cele działań ochronnych w stosunku do poszczególnych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni. Poniżej odniesiono się bezpośrednio do tych celów, wyznaczonych dla poszczególnych gatunków i siedlisk.

**Siedlisko przyrodnicze 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)** – nie ustalono celu działań ochronnych, w związku z brakiem tego siedliska w analizowanym obszarze Natura 2000.

**Siedlisko przyrodnicze 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni 51,38 ha;

- b) utrzymanie wskaźnika „charakterystyczna kombinacja florystyczna runa” na właściwym poziomie (FV), tj. typowa, właściwa dla siedliska przyrodniczego z uwzględnieniem specyfiki regionalnej;
- c) utrzymanie wskaźnika „gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy” na właściwym poziomie (FV), tj. we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym zachowane są naturalne stosunki ilościowe;
- d) utrzymanie wskaźnika „udział w drzewostanie gatunków liściastych (bez wczesnosukcesyjnych) na właściwym poziomie (FV), tj. >90%;
- e) utrzymanie wskaźnika „udział graba” na właściwym poziomie (FV), tj. >10% w drzewostanie;
- f) utrzymanie wskaźnika „udział gatunków wczesnosukcesyjnych w drzewostanie” we właściwym stanie (FV), tj. <10% ale obecne;
- g) utrzymanie wskaźnika „gatunki obce ekologicznie w drzewostanie” we właściwym poziomie (FV), tj. < 10%;
- h) utrzymanie wskaźnika „gatunki obce geograficznie w drzewostanie” na niezadawalającym poziomie (U1), tj. <10% i nie odnawiające się;
- i) utrzymanie wskaźnika „naturalne odnowienie drzewostanu” na właściwym poziomie (FV), tj. obfite z udziałem graba;
- j) utrzymanie wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie” na właściwym poziomie (FV), tj. brak;
- k) utrzymanie wskaźnika „struktura pionowa i przestrzenna roślinności” na właściwym poziomie (FV), tj. zróżnicowana; >50% powierzchni pokryte przez zwarty drzewostan, jednak obecne luki, prześwietlenia.

Najbliżej położony płat siedliska 9160 znajduje się w odległości ok. 25 m od LK 201. Jak już wcześniej wspomniano prace remontowe i modernizacyjne prowadzone na linii kolejowej LK 201 nie będą ingerowały w granice omawianego obszaru Natura 2000. Prace związane z przebudową odwodnienia linii LK 201 prowadzone będą po stronie północno-zachodniej tej linii. Nie dojdzie więc do uszczuplenia powierzchni siedliska 9160. Poprzez odpowiednie zaprojektowanie sieci odwodnienia na odcinku linii kolejowej LK 201 przebiegającym w bliskim sąsiedztwie obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni ograniczona została także możliwość pośredniego wpływu planowanej inwestycji na siedliska i gatunki będące przedmiotami jego ochrony. Warto również wspomnieć, że linia kolejowa 201 istnieje od wielu dziesięcioleci, co nie przeszkodziło w funkcjonowaniu grądu subatlantyckiego na analizowanym terenie. W związku z tym, realizacja celów działań ochronnych opracowanych dla tego siedliska przyrodniczego, nie będzie zagrożona na skutek realizacji przedmiotowej inwestycji.

**Siedlisko przyrodnicze 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni 3,60 ha;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na właściwym poziomie (FV), tj. kombinacja florystyczna typowa dla łągu;

- c) utrzymanie wskaźnika „gatunki obce geograficznie w drzewostanie” na właściwym poziomie (FV), tj. < 1 % i nie odnawiające się;
- d) utrzymanie wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie” na właściwym poziomie (FV), tj. obecny najwyżej 1 gatunek, nieliczny, sporadyczny;
- e) utrzymanie wskaźnika „rezim wodny, w tym rytm zalewów” na właściwym poziomie (FV), tj. dynamika zalewów i przewodnienie podłoża normalne z punktu widzenia odpowiedniego zbiorowiska roślinnego.

Zgodnie z wynikami inwentaryzacji wykonanej na potrzeby raportu ooś, siedlisko 91E0 znajduje się min. 80 m od linii kolejowej LK 201. Ze względu na położenie siedliska 91E0 poza strefą prac budowlanych wykluczono możliwość bezpośredniego oddziaływania planowanej inwestycji. Ponadto pomimo, iż jest to siedlisko wrażliwe na zmianę stosunków wodnych, z uwagi na dość dużą odległość od terenu, na którym prowadzone będą prace modernizacyjne oraz obecność strefy buforowej pomiędzy tym siedliskiem, a ww. linią kolejową, którą zajmują płaty siedliska przyrodniczego 9160 grąd subatlantycki, nie przewiduje się wystąpienia pośredniego oddziaływania. W związku z tym, realizacja celów działań ochronnych opracowanych dla tego siedliska przyrodniczego, nie będzie zagrożona na skutek realizacji przedmiotowej inwestycji.

#### **Siedlisko przyrodnicze 91F0 łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni 10,64 ha;
- b) utrzymanie wskaźnika „charakterystyczna kombinacja florystyczna runa” na właściwym poziomie (FV), tj. typowa, właściwa dla siedliska przyrodniczego z uwzględnieniem specyfiki regionalnej;
- c) utrzymanie wskaźnika „gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy” na właściwym poziomie (FV), tj. we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska na większości obszaru;
- d) utrzymanie wskaźnika „różnorodność gatunkowa warstwy krzewów” na właściwym poziomie (FV), tj. 4 i więcej gatunków;
- e) utrzymanie wskaźnika „gatunki obce ekologicznie w drzewostanie” na właściwym poziomie (FV), tj. < 10%, na większości obszaru;
- f) utrzymanie wskaźnika „gatunki obce geograficznie w drzewostanie” na właściwym poziomie (FV), tj. < 1% i nie odnawiające się;
- g) utrzymanie wskaźnika „ekspansywne gatunki obce w podszybie i runie” na właściwym poziomie (FV), tj. obecny najwyżej 1 gatunek, nieliczny, sporadyczny.

Zgodnie z wynikami inwentaryzacji wykonanej na potrzeby raportu ooś, siedlisko 91F0 znajduje się min 70 m od linii kolejowej LK 201. Wnioski odnoszące się do skali oddziaływania planowanej inwestycji na to siedlisko są zbieżne z oceną wykonaną dla siedliska 91E0. Podobnie jak w przypadku siedliska 91E0, strefę buforową pomiędzy łągowymi lasami dębowo-wiązowo-jesionowymi, a linią kolejową LK 201 zajmują płaty łąg subatlantyckiego (siedlisko 9160). W związku z tym, że planowana inwestycja ani bezpośrednio, ani pośrednio nie będzie oddziaływała na siedlisko 91F0, realizacja celów działań ochronnych, opracowanych dla tego siedliska przyrodniczego, nie będzie zagrożona.

1032 skójka gruboskorupowa (*Unio crassus*)

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie wskaźnika „liczebność” na właściwym poziomie (FV), tj. >10 os./1 m biegu rzeki;
- b) utrzymanie wskaźnika „struktura wiekowa” na właściwym poziomie (FV), tj. obecne osobniki w wieku przedzrodowym (które mają najwyżej 3 lata), co świadczy o tym, że populacja rozradza się;
- c) utrzymanie wskaźnika „struktura wielkości ciała” na właściwym poziomie (FV), tj. obecne osobniki w całym zakresie wyróżnionych klas długości muszli (o długości muszli do 30 mm, w zakresie 30-60 mm i powyżej 60 mm);
- d) utrzymanie wskaźnika „zasiedlenie odcinka rzeki” na właściwym poziomie (FV), tj. 60-100%;
- e) utrzymanie wskaźnika „obecność antropogenicznych zmian w budowie koryta” na właściwym poziomie (FV), tj. koryto rzeki naturalne (brak widocznych cech regulacji itp.);
- f) utrzymanie wskaźnika „obecność punktowych źródeł zanieczyszczeń” na właściwym poziomie (FV), tj. nie stwierdzono punktowych źródeł zanieczyszczeń;
- g) utrzymanie wskaźnika „wskaźnik optymalnego siedliska” na właściwym poziomie (FV), tj. 5 lub więcej ocen A i żadnej oceny C wskaźników pomocniczych (szczegóły w metodyce).

W trakcie badań terenowych stanowiska skójki gruboskorupowej w rzece Raduni wykryto na wysokości km 165+885, 172+145 i 174+582 linii kolejowej LK 201. Jedynie stanowisko w km 172+145 znajduje się w obszarze Natura 2000 Jar Rzeki Raduni. Pozostałe dwa stanowiska zlokalizowane są w znacznej odległości od jego granic (stanowisko w km 165+882 oddalone jest o ponad 3 km w linii prostej, a stanowisko w km 174+582 ponad 800 m w linii prostej). W trakcie analizy oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na skójkę gruboskorupową GDOŚ wziął pod uwagę fakt, że modernizowane linie kolejowe przecinają rzekę Radunię w km 163+652 LK 201 oraz w km 0+814 LK 214. Oba mosty, które mają być wyremontowane są oddalone około 5 km w linii prostej od omawianego obszaru Natura 2000. W sentencji niniejszej decyzji nałożono szereg warunków dotyczących sposobu prowadzenia prac, które zminimalizują skalę i zasięg wpływu modernizacji tych obiektów na rzekę Radunię oraz organizmy w niej bytujące. Nie przewiduje się zatem negatywnego oddziaływania modernizacji linii kolejowych LK 201 oraz LK 214 na ten przedmiot ochrony. Planowana inwestycja nie będzie miała wpływu na liczebność skójki w granicach omawianego obszaru chronionego. W wyniku jej realizacji nie dojdzie również do ingerencji w takie parametry jak struktura wiekowa populacji i struktura wielkości ciała. Ponadto w związku z tym, że nie dojdzie do jakiegokolwiek ingerencji w koryto rzeki Raduni na odcinku położonym w granicach obszaru Natura 2000 Jar Rzeki Raduni, nie jest także zagrożone osiągnięcie celów ochrony wyznaczonych dla wskaźników odnoszących się do jakości siedliska.

### **3. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z celami ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Leniec nad Wierzycą PLH220073.**

Na terenie obszaru Natura 2000 Leniec nad Wierzycą obowiązują ustalenia zawarte w Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Leniec nad Wierzycą PLH220073 (Urz. Woj. Pom. z 2014 poz. 1843; Urz. Woj. Pom. z 2016 poz. 1116). W trakcie postępowania

odwoławczego RDOŚ w Gdańsku opracował projekt zmiany rozporządzenia, w którym zawarł szczegółowe cele działań ochronnych w stosunku do poszczególnych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Leniec nad Wierzyca. Poniżej odniesiono się do celów wyznaczonych dla poszczególnych gatunków i siedlisk.

**Siedlisko przyrodnicze 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni 1,98 ha siedliska;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki ekspansywne roślin zielnych na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. pokrycie żadnego z gatunków silnie ekspansywnych nie przekracza 10% i łączne pokrycie gatunków ekspansywnych <50%;
- c) utrzymanie właściwego (FV) stanu wskaźnika „ekspansja krzewów i podrostu drzew” na poziomie, tj. łączne pokrycie krzewów i podrostu drzew na poziomie <1%;
- d) utrzymanie wskaźnika „Struktura przestrzenna płatów siedliska” na właściwym poziomie (FV), tj. brak fragmentacji lub fragmentacja nieznaczna;
- e) utrzymanie wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” na obecnym, właściwym poziomie (FV), tj. brak obcych gatunków inwazyjnych;
- f) utrzymanie wskaźnika „wojłok (martwa materia organiczna)” na poziomie właściwym (FV) tj. <2 cm.

**Siedlisko przyrodnicze 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie 1,70 ha powierzchni siedliska;
- b) utrzymanie właściwej (FV) oceny wskaźnika „gatunki charakterystyczne”, tj. powyżej 6 gatunków charakterystycznych lub mniej, lecz pokrycie gatunków charakterystycznych na transekcie powyżej 50%, na minimum połowie reprezentatywnych płatów siedliska. Stwierdzono: *Scheuchzeria palustris*, *Drosera rotundifolia*, *Carex limosa*, *Sphagnum sp.*, *Eriophorum vaginatum*, *Eriophorum angustifolium*, *Rhynchospora alba* *Ledum palustre*, *Oxycoccus palustris*;
- c) zachowanie właściwej (FV) oceny wskaźnika „pokrycie i struktura gatunkowa mchów”, tj. całkowite pokrycie mchów ponad 50% i mchy torfowce zajmują łącznie ponad 50% całkowitej powierzchni porośniętej przez wszystkie gatunki mchów. Stwierdzono stan, w którym mchy torfowce dominują w warstwie mchów na płacie siedliska, stanowiąc ok. 95% pokrycia;
- d) utrzymanie wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” na obecnym poziomie (FV), tj. brak obcych gatunków inwazyjnych;
- e) utrzymanie stanu wskaźnika „gatunki ekspansywne roślin zielnych” na obecnym poziomie FV, tj. brak lub pojedyncze gatunki ekspansywne roślin zielnych;
- f) utrzymanie wskaźnika „stopień uwodnienia” na obecnym poziomie właściwym (FV), tj. poziom wody mierzony w piezometrze - powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska;
- g) utrzymanie oceny wskaźnika „pozyskanie torfu” na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak śladów pozyskania torfu;

- h) utrzymanie oceny wskaźnika „melioracje odwadniające” na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniającej torfowisko.

#### **Siedlisko przyrodnicze 9160 grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie 1,63 ha powierzchni siedliska;
- b) utrzymanie wskaźnika „charakterystyczna kombinacja florystyczna runa” na właściwym (FV) poziomie, tj. typowa, właściwa dla siedliska przyrodniczego, na 50% stanowisk w obszarze. Stwierdzono gatunki: *Hepatica nobilis*, *Stellaria holostea*, *Milium effusum*, *Phyteuma spicatum*, *Aegopodium podagraria*;
- c) poprawa wskaźnika „gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy” ze stanu niezadowolającego (U2), tj. w jednej lub więcej warstw dominuje gatunek obcy dla naturalnego zbiorowiska roślinnego, do stanu właściwego (FV), tj. we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym zachowane są naturalne stosunki ilościowe. W warstwie drzew występują gatunki typowe dla tego typu lasów (grab *Carpinus betulus*, buk *Fagus sylvatica*, dęby *Quercus petraea* i *Q. robur*). W podszyciu stwierdzono występowanie podrostu buka, leszczyny i grabu. W warstwie runa: *Oxalis acetosella*, *Maianthemum bifolium*, *Stellaria holostea*. Obniżająco na ocenę tego parametru wpływa występowanie w pewnym fragmencie płatu siedliska znacznego udziału gatunków drzew iglastych (*Pinus sylvestris* i *Larix decidua*);
- d) utrzymanie wskaźnika „udział w drzewostanie gatunków liściastych, bez wczesnosukcesyjnych” na poziomie niezadowolającym (U1), tj. udział 50 - 90 %. Stan U1 spowodowany jest przez sztuczne nasadzenie sosny i modrzewia, które przekraczają tolerowane pokrycie do 10% składu drzewostanu;
- e) utrzymanie wskaźnika „udział graba” na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. >10% w drzewostanie;
- f) utrzymanie właściwego (FV) stanu wskaźnika „gatunki obce geograficznie w drzewostanie”, tj. gatunki obce geograficznie poniżej 1% i nie odnawiające się;
- g) poprawa wskaźnika „martwe drewno leżące lub stojące >3 m długości i >50 cm grubości” ze stanu złego U2, tj. <3 szt./ha do stanu właściwego (FV) tj. > 5 szt./ha.
- h) utrzymanie wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w podszyciu i runie” na obecnym właściwym poziomie (FV), tj. brak gatunków inwazyjnych, na wszystkich stanowiskach;
- i) utrzymanie wskaźnika „struktura pionowa i przestrzenna roślinności” w obecnym, niezadowolającym stanie (U1), tj. jednolity stary drzewostan lub struktura zróżnicowana ze zwartym starym drzewostanem zajmującym 10-50% powierzchni;
- j) utrzymanie wskaźnika „ekspansywne gatunki rodzime w runie (apofity), w tym gatunki porębowe, w tym trzcinnik piaskowy, jeżyny” na dotychczasowym, właściwym poziomie (FV), tj. co najwyżej pojedynczo.

#### **1437 Leniec bezpodkwiatkowy *Thesium ebracteatum***

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie parametrów populacji na dotychczasowym, niezadawalającym poziomie (U1), tj. liczebność populacji 25-50 i/lub mniejsza, niż w poprzednim okresie monitoringowym, ale nie więcej niż o 25% oraz liczba (%) osobników generatywnych na poziomie 10-25% populacji;
- b) utrzymanie wskaźnika „ocienienie” we właściwym stanie (FV), tj. spośród warstw a i c tylko jedna >50% (ale nie więcej niż 60% w przypadku warstwy a i 75% w przypadku warstwy c oraz warstwa b <15%).
- c) zachowanie naturalnych procesów pozwalających utrzymać ocenę wskaźnika „wysokość runi lub runa” na poziomie niezadawalającym (U1), tj. 25-35 cm lub wyższą. Stwierdzono wysokość runi/runa - 25 cm;
- d) utrzymanie wskaźnika „powierzchnia potencjalnego siedliska” na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. 0,05 ha i nie zmniejsza się (powierzchnia potencjalnego siedliska leńca bezpodkwiatkowego w obszarze wynosi 0,1 ha);
- e) utrzymanie wskaźnika „gatunki ekspansywne” na obecnym, niezadawalającym poziomie (U1), tj. gatunki ekspansywne pokrywają 10-25% powierzchni i/lub jeden gatunek pokrywa 40-60% powierzchni. Aktualnie brak gatunków ekspansywnych w obrębie stanowiska, ale w bliskim sąsiedztwie obecna *Urtica dioica* i *Aegopodium podagraria*;
- f) utrzymanie wskaźnika „zwarcie drzew i krzewów” na obecnym, właściwym (FV) poziomie, tj. suma zwarć warstw a i b wynosi <60%;
- g) utrzymanie wskaźnika „gatunki obce inwazyjne” na obecnym, właściwym (FV) poziomie, tj. brak w obrębie stanowiska i w bezpośrednim sąsiedztwie.

Obszar Natura 2000 Leniec nad Wierzycą obejmuje fragment doliny Wierzycy, brzeg Jeziora Wierzysko oraz przyległy las na siedlisku grądu subatlantyckiego, wraz z zagłębieniami, w których obecne są torfowiska przejściowe. Przedmiotami ochrony tego obszaru są siedliska przyrodnicze oraz jeden gatunek rośliny. Modernizowana linia kolejowa LK 201 położona jest w odległości ok. 1 km od granicy tego obszaru, a pomiędzy tą linią, a ww. obszarem przebiega droga krajowa nr 20. Z uwagi na powyższe uwarunkowania na etapie postępowania odwoławczego wykluczono możliwość jakiegokolwiek oddziaływania (również o charakterze pośrednim) na przedmioty ochrony tego obszaru. W związku z tym planowana inwestycja nie utrudni realizacji celów działań ochronnych, ustanowionych dla poszczególnych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Leniec nad Wierzycą.

#### **4. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z celami działań ochronnych ustanowionych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Hopowo PLH220010.**

Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Hopowo PLH220010 został ustanowiony zarządzeniem Nr 18/22 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Hopowo PLH220010 (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2012 r. poz. 3433). Następnie, zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 4 września 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Hopowo PLH220010 (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2017 r. poz. 3218) ustanowiono nowy plan zadań ochronnych, a zarządzenie z roku 2012 utraciło moc. W trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku opracował projekt zmiany

rozporządzenia, w którym zawarł szczegółowe cele działań ochronnych w stosunku do poszczególnych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Hopowo. Poniżej odniesiono się celów wyznaczonych dla poszczególnych gatunków i siedlisk.

#### **Siedlisko przyrodnicze 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni 0,86 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na właściwym poziomie (FV), tj. liczba gatunków i zajęta przez nie powierzchnia bez zmian lub większa w porównaniu do badań wcześniejszych;
- c) utrzymanie wskaźnika „rodzime gatunki ekspansywne” na co najmniej niezadawalającym (U1) poziomie, tj. gatunki ekspansywne zajmują do 5 % powierzchni (odnotowanym gatunkiem ekspansywnym jest *Carex rostrata* zajmująca ok. 5%);
- d) utrzymanie wskaźnika „obce gatunki inwazyjne we właściwym stanie” (FV), tj. brak gatunków obcych;
- e) utrzymanie wskaźnika „barwa wody” na co najmniej niezadawalającym poziomie (U1), tj. barwa wody ciemnobrunatna;
- f) utrzymanie wskaźnika „odczyn wody” na właściwym poziomie (FV), tj. pH 3-7;
- g) utrzymanie wskaźnika „konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne)” na właściwym poziomie (FV), tj. bez istotnych zmian, ogólna wartość poniżej 100  $\mu\text{S cm}^{-1}$ ;
- h) utrzymanie wskaźnika „melioracje na właściwym poziomie” (FV), tj. brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej.

#### **Siedlisko przyrodnicze 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria –Caricetea nigrae*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni siedliska 0,81 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów (powierzchnię podano zgodnie z SDF z października 2020, lecz można zauważyć tendencję wzrostową - pło przejściowotorfowiskowe powiększa areał kosztem lustra wody zbiornika dystroficznego);
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na właściwym poziomie (FV), tj. powyżej 6 gatunków charakterystycznych lub mniej, lecz pokrycie gatunków charakterystycznych na transekcie powyżej 50%;
- c) utrzymanie wskaźnika „pokrycie i struktura gatunkowa mchów” na właściwym poziomie (FV), tj. całkowite pokrycie mchów ponad 50 % i mchy torfowce zajmują łącznie ponad 50 % całkowitej powierzchni porośniętej przez wszystkie gatunki mchów;
- d) utrzymanie wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” we właściwym stanie (FV), tj. brak obcych gatunków inwazyjnych;
- e) utrzymanie wskaźnika „gatunki ekspansywne roślin zielnych” we właściwym stanie (FV), tj. brak lub pojedyncze gatunki ekspansywne roślin zielnych;
- f) utrzymanie wskaźnika „stopień uwodnienia” we właściwym stanie (FV), tj. poziom mierzony w piezometrze-powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska (w trakcie chodzenia po torfowisku, woda zawsze widoczna przynajmniej do wysokości podeszwy).



Siedlisko przyrodnicze 91D0 bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni siedliska 0,27 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na co najmniej niezadawalającym (U1) poziomie, tj. obecnych 30- 60 % listy gatunków charakterystycznych;
- c) utrzymanie wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w runie” na dotychczasowym właściwym (FV) poziomie, tj. brak gatunków obcych;
- d) utrzymanie wskaźnika „uwodnienie na co najmniej niezadawalającym poziomie (U1), tj. nieco przesuszone. (Przez płat siedliska przebiega rów odwadniający; w trakcie wykonywania inwentaryzacji nie odprowadzał on wody. Nie planuje się działań z zakresu ochrony czynnej, w związku z czym nie można zakładać poprawy stanu wskaźnika.);
- e) poprawa wskaźnika „gatunki obce geograficznie w drzewostanie” ze stanu niezadawalającego (U1), tj. < 10 % i nieodnawiające się do stanu właściwego (FV), tj. < 1% i nieodnawiające się.
- f) poprawa wskaźnika „gatunki obce ekologicznie” ze stanu niezadawalającego (U1), tj. < 30 % do stanu właściwego (FV), tj. <10% i nieodnawiające się;
- g) utrzymanie wskaźnika „występowanie mchów torfowców” na co najmniej niezadawalającym (U1) poziomie, tj. obniżone pokrycie albo różnorodność gatunkowa.

#### **6236 Strzebla błotna *Phoxinus (= Eupallasella) percnurus***

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie co najmniej 1 stanowiska występowania gatunku na stanowiskach wskazywanych w monitoringu przeprowadzanym w 2020 r.;
- b) utrzymanie wskaźnika opisującego siedlisko strzebli błotnej „Głębokość maksymalna wody” na dotychczasowym właściwym poziomie (FV), tj. <0,8 m (na pierwszym stanowisku wartość wskaźnika wynosiła 1,5 m, a na drugim 0,9 m);
- c) utrzymanie wskaźnika „stopień zarośnięcia wody przez roślinność” na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. <30%.

Obszar Natura 2000 Hopowo położony jest w odległości ok. 2,3 km od linii kolejowej LK 201. W centralnej części obszaru znajduje się dystroficzne jezioro, które stanowi jedno z największych i najbogatszych stanowisk strzebli błotnej na obszarze Pojezierza Kaszubskiego. Z uwagi na znaczną odległość tego obszaru od terenu, na którym realizowane będą prace modernizacyjne wykluczono możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Hopowo oraz wyznaczone dla nich cele działań ochronnych.

#### **5. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z celami działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Piotrowo PLH220091.**

Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Piotrowo PLH220091 został ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Piotrowo PLH220091 (Dz. Urz. Woj. Pom. 2014 poz. 2138). Powyższy plan zadań ochronnych został zmieniony

zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 19 stycznia 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Piotrowo PLH220091 (Dz. Urz. Woj. Pom. 2016 poz. 161). W trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku opracował projekt zmiany ww. rozporządzenia, w którym zawarł szczegółowe cele działań ochronnych wyznaczone dla gatunków i siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Piotrowo. Poniżej przedstawiono wyniki analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość realizacji tych celów.

#### **Siedlisko przyrodnicze 3160 Naturalne dystroficzne zbiorniki wodne**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni 5,26 ha siedliska;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na obecnym, właściwym poziomie (FV), tj. liczba gatunków i zajęta przez nie powierzchnia bez zmian lub większa w porównaniu do badań wcześniejszych lub całkowity brak roślin wynikający ze stanu naturalnego;
- c) utrzymanie wskaźnika „rodzime gatunki ekspansywne” na dotychczasowym, właściwym (FV) poziomie, tj. brak gatunków ekspansywnych;
- d) utrzymanie wskaźnika „gatunki inwazyjne” w obecnym właściwym (FV) stanie ochrony, tj. dopuszczenie wyłącznie obecności moczarki kanadyjskiej *Elodea canadensis*;
- e) poprawa oceny wskaźnika „barwa wody” ze złej (U2), tj.  $>101 \text{ mg Pt/dm}^3$  co najmniej do stanu niezadawalającego (U1) tj. 51-100  $\text{mg Pt/dm}^3$  (lub ciemnobrunatna). Poprawa wskaźnika możliwa w dłuższej niż PZO perspektywie czasowej;
- f) utrzymanie wskaźnika „odczyn wody” w przedziale pH 3-7 (stan właściwy FV);
- g) utrzymanie wartości wskaźnika „konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne)” na poziomie właściwym (FV), tj. bez istotnych zmian. W jeziorach makrofitowych bez zmian lub lekki wzrost. Ogólna wartość poniżej  $100 \mu\text{S cm}^{-1}$ ;
- h) utrzymanie wskaźnika „melioracje” na obecnym, właściwym (FV) poziomie, tj. brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana” na skutek podjętych działań ochronnych, brak realnych zagrożeń w chwili obecnej i w przyszłości.

#### **Siedlisko przyrodnicze 7120 torfowiska wysokie zdegradowane, zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni 2,23 ha siedliska;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne torfowisk wysokich” na poziomie właściwym (FV), tj. występują co najmniej 2 gatunki torfowców spośród charakterystycznych dla jednostek z klasy *Oxycocco-Sphagnetea* i co najmniej 2 gatunki spośród charakterystycznych roślin naczyniowych;
- c) utrzymanie wskaźnika „gatunki dominujące” na co najmniej dotychczasowym, niezadawalającym stanie (U1), tj. dominują gatunki ekologicznie obce lecz udział gatunków wysokotorfowiskowych co najmniej 20 %;
- d) utrzymanie oceny wskaźnika „pokrycie i struktura gatunkowa mchów” na co najmniej dotychczasowym, niezadawalającym poziomie (U1), tj. całkowite pokrycie mchów w przedziale

- 20-50% lub torfowce typowe dla kępek zajmują powierzchnię od 1 do 25 % całkowitej powierzchni zajmowanej przez wszystkie gatunki mchów;
- e) utrzymanie oceny wskaźnika „pozyskanie torfu” na obecnym, właściwym (FV) poziomie, tj. brak pozyskania torfu;
  - f) utrzymanie obecnego, właściwego (FV) stanu wskaźnika „obce gatunki inwazyjne”, tj. brak lub pojedyncze obce gatunki inwazyjne;
  - g) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki ekspansywne roślin zielnych” na poziomie niezadowalającym (U1), tj. zajmują 26 – 75% powierzchni. Wrzos zwyczajny *Calluna vulgaris* dominuje w warstwie zielnej; obecne gatunki związane z borami bagiennymi – *Vaccinium uliginosum*, *Empetrum nigrum*.

**Siedlisko przyrodnicze 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie 12,09 ha powierzchni siedliska;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne” w na obecnym, właściwym (FV) poziomie, tj. powyżej 6 gatunków charakterystycznych lub mniej, lecz pokrycie gatunków charakterystycznych na transekcie powyżej 50% na ponad połowie reprezentatywnych płątów siedliska;
- c) utrzymanie właściwej (FV) oceny wskaźnika „pokrycie i struktura gatunkowa mchów”, tj. całkowite pokrycie mchów ponad 50% i mchy torfowce zajmują łącznie ponad 50% całkowitej powierzchni porośniętej przez wszystkie gatunki mchów. Stwierdzono pokrycie przynajmniej 80%; w tym torfowce przynajmniej 70%, *Polytrichum strictum* – 10% na obu stanowiskach reprezentatywnych;
- d) utrzymanie obecnej, właściwej (FV) oceny wskaźnika „obce gatunki inwazyjne”, tj. brak obcych gatunków inwazyjnych;
- e) utrzymanie stanu wskaźnika „gatunki ekspansywne roślin zielnych” na poziomie właściwym (FV), tj. brak lub pojedyncze gatunki ekspansywne roślin zielnych. Stwierdzono pojedyncze osobniki pałki szerokolistnej *Typha latifolia*;
- f) poprawa oceny wskaźnika „melioracje odwadniające” ze stanu niezadowalającego (U1), tj. sieć rowów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury w niewielkim stopniu oddziałuje na warunki wodne torfowiska z uwagi na brak konserwacji, częściowe uszkodzenie oraz naturalnie zarastanie rowów bądź też podejmowane działania ochronne do stanu właściwego (FV), tj. brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana”;
- g) utrzymanie wskaźnika „stopień uwodnienia” na poziomie powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska tj. stan właściwy (FV).

**Siedlisko przyrodnicze 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo - Fagion*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie 22,19 ha powierzchni siedliska;

- b) utrzymanie wskaźnika „charakterystyczna kombinacja florystyczna” na obecnym, właściwym (FV) poziomie, tj. typowej dla siedliska przyrodniczego (z uwzględnieniem specyfiki regionalnej i zróżnicowania fitosocjologicznego);
- c) utrzymanie stanu właściwego (FV) wskaźnika „skład drzewostanu”, tj. drzewostan jedno- lub wielogatunkowy z dominującym udziałem buka (zwykle więcej niż 50%), bez gatunków obcych ekologicznie i/lub geograficznie);
- d) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki obce w drzewostanie” na poziomie właściwym (FV), tj. <5% udziału powierzchniowego tj. najwyżej miejscami lub pojedynczo i nie odnawiające się;
- e) poprawa wskaźnika „martwe drewno wielkowymiarowe” ze stanu złego (U2) tj. < 3 szt./ha na jednym stanowisku i ze stanu niezadowolającego (U1), tj. 3–5 szt. /ha na drugiej powierzchni do stanu właściwego (FV) tj. >5 szt./ha;
- f) utrzymanie oceny wskaźnika „naturalne odnowienie drzewostanu” na obecnym, właściwym(FV) poziomie na 50% reprezentatywnych stanowisk, tj. obecne, wypełniające dogodnie do odnowienia miejsca, w szczególności naturalne luki i prześwietlenia, o składzie odpowiadającym składowi drzewostanu; przy rębniach nie wymagające uzupełniania odnowieniem sztucznym. W lukach drzewostanu stwierdzono odnowienia buka, na jednym ze stanowisk liczba luk jest niewielka;
- g) utrzymanie wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w runie i podszycie” na poziomie właściwym (FV) na 50% reprezentatywnych stanowisk, tj. brak.

#### **Siedlisko przyrodnicze 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)**

Nie ustanowiono celów działań ochronnych (brak tego przedmiotu ochrony w obszarze).

#### **Siedlisko przyrodnicze 91D0 Bory i lasy bagienne**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie 13,7 ha powierzchni siedliska;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na poziomie właściwym (FV), tj. obecnych >60% listy gatunków charakterystycznych;
- c) utrzymanie właściwego stanu (FV) wskaźnika „występowanie charakterystycznych krzewinek”, tj. występują z „normalną” obfitością. Stwierdzono bagno zwyczajne *Ledum palustre* 40%, borówka bagienna *Vaccinium uliginosum* < 10%;
- d) utrzymanie właściwego stanu (FV) wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w runie”, tj. brak gatunków inwazyjnych w runie;
- e) utrzymanie właściwego stanu (FV) wskaźnika „gatunki obce geograficznie w drzewostanie”, tj. <1% i nie odnawiające się;
- f) utrzymanie właściwego stanu (FV) wskaźnika „gatunki obce ekologicznie w drzewostanie”, tj. <10%. Stwierdzono brzozę brodawkowatą *Betula pendula* (<5%);
- g) utrzymanie przynajmniej na jednym stanowisku stanu niezadowolającego (U1) wskaźnika „Występowanie mchów torfowców (tylko w sosnowych borach bagiennych)”, tj. obniżone pokrycie albo różnorodność gatunkowa;
- h) poprawa wskaźnika „uwodnienie” ze stanu złego (U2), tj. silnie przesuszone do co najmniej stanu niezadowolającego (U1), tj. nieco przesuszone. Stwierdzono słabe uwodnienie, lustro

wody poniżej 50 cm pod poziomem terenu. Poprawa wskaźnika możliwa przy zaistnieniu naturalnych procesów.

#### **6236 Strzebla błotna *Rhynchocypris percunurus***

Cele działań ochronnych:

- a) zachowanie siedliska i populacji gatunku na obecnym właściwym poziomie (ocena FV), tj. obecność strzebli potwierdzona na 8 stanowiskach;
- b) utrzymanie stanu właściwego (FV) wskaźnika „powierzchnia lustra wody w lipcu/sierpniu (ha)”, tj. powierzchnia lustra wody pow. 0,05 ha, przynajmniej na 6 stanowiskach;
- c) utrzymanie właściwego stanu (FV) wskaźnika „stopień zarośnięcia wody przez roślinność szuwarową w lipcu/sierpniu (%), tj. <30%, na 7 stanowiskach gatunku w obszarze;
- d) utrzymanie właściwego stanu ochrony (FV) wskaźnika „głębokość wody” przynajmniej na 6 stanowiskach, tj. głębokość >0,8m.

Obszar Natura 2000 Piotrowo położony jest w odległości ok. 3,5 km od linii kolejowej LK 201. W obszarze znajdują się zbiorniki, w większości potorfowe i śródleśne, w których obecna jest liczna populacja strzebli błotnej. Z uwagi na znaczną odległość tego obszaru od terenu, na którym realizowane będą prace modernizacyjne wykluczono możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Piotrowo oraz wyznaczone dla nich cele działań ochronnych.

#### **6. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z celami działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dąbrówka PLH220088.**

Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dąbrówka PLH220088 został ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dąbrówka PLH220088 (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2014 r. poz. 2137). Powyższy plan zadań ochronnych został zmieniony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 13 maja 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dąbrówka PLH220088 (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2016 r. poz. 2025). W trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku opracował projekt zmiany rozporządzenia, w którym zawarł szczegółowe cele działań ochronnych wyznaczone dla gatunków i siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Dąbrówka. Poniżej przedstawiono wyniki analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość realizacji tych celów.

#### **Siedlisko przyrodnicze 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne**

Cele działań ochronnych:

- a) zachowanie powierzchni 11,02 ha;
- b) utrzymanie wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na właściwym poziomie (FV), tj. liczba gatunków i zajęta przez nie powierzchnia bez zmian lub większa w porównaniu do badań wcześniejszych, na co najmniej 3 stanowiskach;
- c) utrzymanie wskaźnika „rodzime gatunki ekspansywne” na właściwym poziomie (FV), tj. brak gatunków ekspansywnych, na co najmniej 4 stanowiskach;

- d) utrzymanie wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” na właściwym poziomie (FV), tj. brak gatunków obcych inwazyjnych (dopuszcza się obecność moczarki kanadyjskiej *Elodea canadensis*);
- e) utrzymanie wskaźnika „barwa wody” na właściwym poziomie (FV), tj. <math>< 50 \text{ mg Pt/dm}^3</math> (lub barwa wody brązowa, klarowna lub o niewielkiej mętności);
- f) poprawa wskaźnika „odczyn wody” ze stanu niezadawalającego (U1- pH 7-8) do właściwego (FV) tj. pH 3-7;
- g) utrzymanie wskaźnika „konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne)” na właściwym poziomie (FV), tj. bez istotnych zmian, ogólna wartość poniżej  $100 \mu\text{S cm}^{-1}$ ;
- h) utrzymanie wskaźnika „melioracje” na właściwym poziomie (FV), tj. brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana”, brak realnych zagrożeń w chwili obecnej i w przyszłości.

**Siedlisko przyrodnicze 6230 Bogate florystycznie górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardetalia* - płaty bogate florystycznie)**

Cele działań ochronnych:

- a) zachowanie powierzchni 3,07 ha;
- b) poprawa wskaźnika „gatunki charakterystyczne” z obecnego niezadawalającego stanu (U1), tj. 4-6 gatunków charakterystycznych i wyróżniających do właściwego (FV) tj. > 6 gatunków charakterystycznych i wyróżniających;
- c) utrzymanie wskaźnika „rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych” na właściwym poziomie (FV), tj. łączne pokrycie gatunków ekspansywnych <math>< 20\%</math>, na co najmniej 1 stanowisku;
- d) utrzymanie wskaźnika „ekspansja krzewów i podrostu drzew” we właściwym stanie (FV), tj. pokrycie warstwy B w transekcie <math>< 10-25\%</math>;
- e) zachowanie wskaźnika „struktura przestrzenna płatów siedliska” w stanie właściwym (FV), tj. płaty siedliska zwarte i rozległe, albo siedliska z natury drobnopowierzchniowe, lecz wtedy wielkość płatów stabilna;
- f) utrzymanie wskaźnika „eutrofizacja” we właściwym stanie (FV), tj. brak oznak, ewentualna przyczyna wzrostu żyzności siedliska jest wyłącznie naturalna sukcesja a pokrycie gatunków nitrofilnych nieznaczne, na co najmniej 50% stanowisk;
- g) utrzymanie wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” na obecnym, właściwym (FV) poziomie, tj. brak obcych gatunków inwazyjnych.

**Siedlisko przyrodnicze 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska na niżu**

Cele działań ochronnych:

- a) zachowanie 10,36 ha powierzchni siedliska;
- b) zachowanie oceny wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na właściwym poziomie (FV), tj. powyżej 6 gatunków charakterystycznych lub mniej, lecz pokrycie gatunków charakterystycznych na transekcie powyżej 50%, na co najmniej 2 stanowiskach;
- c) utrzymanie wskaźnika „pokrycie i struktura gatunkowa mchów” na właściwym poziomie (FV), tj. całkowite pokrycie mchów ponad 50% i mchy torfowce zajmują łącznie ponad 50% całkowitej powierzchni porośniętej przez wszystkie gatunki mchów;

- d) utrzymanie wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” na właściwym poziomie (FV), tj. brak obcych gatunków inwazyjnych;
- e) utrzymanie wskaźnika „gatunki ekspansywne roślin zielnych” na obecnym, niezadowalającym poziomie (U1- gatunki ekspansywne zajmują do 5 % powierzchni) na stanowisku Torfowisko 4. Na pozostałych stanowiskach utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie tj. (FV- brak gatunków ekspansywnych lub pojedyncze);
- f) utrzymanie wskaźnika „stopień uwodnienia” na właściwym poziomie (FV), tj. poziom mierzony w piezometrze powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska (woda przynajmniej do wysokości podeszwy), na co najmniej 3 stanowiskach;
- g) poprawa oceny wskaźnika „melioracje odwadniające” ze stanu niezadowalającego (U1), tj. sieć rowów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury w niewielkim stopniu oddziałuje na warunki wodne torfowiska z uwagi na brak konserwacji, częściowe uszkodzenie oraz naturalne zarastanie rowów bądź też podejmowane działania ochronne do stanu właściwego (FV), tj. brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „neutralizowana” na połowie stanowisk w obszarze, na drugiej połowie utrzymanie stanu właściwego (FV);
- h) poprawa wskaźnika „obecność krzewów i podrostu drzew” ze stanu niezadowalającego (U1), tj. udział mniejszy niż 15% oraz ze stanu złego (U2), tj. udział większy niż 15% do stanu właściwego (FV), tj. brak lub pojedyncze na stanowisku w wydzieleniu leśnym 182-g.

#### **Siedlisko przyrodnicze 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo - Fagion*)**

Cele działań ochronnych:

- a) utrzymanie powierzchni 22,3 ha;
- b) utrzymanie wskaźnika „charakterystyczna kombinacja florystyczna” na właściwym poziomie (FV), tj. typowa, właściwa dla siedliska przyrodniczego;
- c) zachowanie wskaźnika „wiek drzewostanu (udział starodrzewu)” na niezadowalającym poziomie (U1), tj. <10% udział drzew starszych niż 100 lat, ale >50% udział drzew starszych niż 50 lat;
- d) utrzymanie wskaźnika „skład drzewostanu” na obecnym, właściwym poziomie (FV), tj. drzewostan jedno- lub wielogatunkowy z dominującym udziałem buka (zwykle więcej niż 50%), bez gatunków obcych ekologicznie i/lub geograficznie);
- e) utrzymanie wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie” na obecnym, właściwym (FV) poziomie tj. brak;
- f) utrzymanie wskaźnika „ekspansywne gatunki rodzime w runie” na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak lub pojedyncze okazy gatunków nitrofilnych;
- g) utrzymanie właściwego stanu (FV) wskaźnika „naturalne odnowienie drzewostanu”, tj. obecne, wypełniające dogodne do odnowienia miejsca, w szczególności naturalne luki i prześwietlenia, o składzie odpowiadającym składowi drzewostanu; przy rębniach nie wymagające uzupełniania odnowieniem sztucznym;

- h) poprawa oceny wskaźnika „gatunki obce w drzewostanie” z (U1) niezadowalającej, tj. udział powierzchniowy 5 – 15% i nie odnawiające się do (FV) właściwej tj. <5% udziału powierzchniowego tj. najwyżej miejscami lub pojedynczo i nie odnawiające się;
- i) poprawa wskaźnika „martwe drewno wielkowymiarowe” ze stanu złego (U2), tj. < 3 szt./ha, do stanu właściwego (FV), tj. >5 szt./ha;
- j) utrzymanie wskaźnika „inne zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskiwaniem drewna” na obecnym właściwym (FV) poziomie tj. brak.

#### **6236 Strzebla błotna (*Rhynchocypris percunurus*)**

Cele działań ochronnych:

1. zachowanie siedliska i populacji gatunku na obecnym właściwym poziomie (ocena FV) tj. obecność strzebli potwierdzona na 5 stanowiskach;
2. utrzymanie wskaźnika „struktura płciowa” we właściwym stanie (FV) tj. >50%, na minimum 3 stanowiskach w obszarze;
3. utrzymanie wskaźnika „struktura wiekowa” we właściwym stanie (FV) tj. >10%, na minimum 1 stanowisku w obszarze;
4. zachowanie wskaźnika „głębokość maksymalna wody” we właściwym stanie (FV), tj. >0,8 m na wszystkich stanowiskach;
5. utrzymanie właściwej oceny (FV) wskaźnika „stopień zarośnięcia lustra wody przez roślinność szuwarową w lipcu/sierpniu (%)” tj. <30%, na wszystkich stanowiskach gatunku w obszarze.

#### **1831 Elisma wodna (*Luronium natans*)**

Nie ustanowiono dla tego gatunku celów działań ochronnych (planowana zmiana oceny w SDF z C (znacząca) na D (nieznacząca)).

Obszar Natura 2000 Dąbrówka PLH220088 położony jest w odległości ok. 4,5 km od linii kolejowej LK 201. W obszarze tym występują w większości dobrze zachowane, rozległe i bezodpływowe zbiorniki, w których obecna jest liczna populacja strzebli błotnej. Z uwagi na znaczną odległość tego obszaru od terenu, na którym realizowane będą prace modernizacyjne wykluczono możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Dąbrówka oraz wyznaczone dla nich cele działań ochronnych.

#### **7. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z tymczasowymi celami działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Klify i Rafy Kamienne Orłowa PLH220105.**

Dla omawianego obszaru Natura 2000 nie ustanowiono planu zadań ochronnych. Natomiast w trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku wraz z Dyrektorem Urzędu Morskiego w Gdyni opracował tymczasowe cele działań ochronnych dla siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Klify i Rafy Kamienne Orłowa. W związku z tym, w trakcie oceny oddziaływania kwestionowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, prowadzonej na etapie drugiej instancji, GDOŚ analizował wpływ tej inwestycji również w kontekście wspomnianych tymczasowych celów działań ochronnych. Poniżej przedstawiono wyniki analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość realizacji tych celów.

#### **Siedlisko przyrodnicze 1170 Rafy**



Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia:

Przeciwdziałanie antropogenicznemu/nienaturalnemu zmniejszeniu powierzchni i integralności siedliska. Utrzymanie 78,29 ha powierzchni siedliska.

Taksony typowe makroglonów:

Zachowanie właściwego dla siedliska składu taksonów typowych makroglonów. Stan właściwy (FV) oznacza obecność 3 typowych taksonów: *Furcellaria lumbricalis*, *Ceramium spp.*, *Vertebrata fucoides*.

Taksony typowe fauny poroślowej i fitofilnej:

Zachowanie właściwego dla siedliska składu taksonów typowych fauny poroślowej i fitofilnej. Stan właściwy (FV) oznacza obecność 4 typowych taksonów: *Amphibalanus improvisus*, *Einbornia crustulenta*, *Mytilus trossulus*, kielży z rodzaju *Gammarus*.

**Siedlisko przyrodnicze 1230 Klify nadmorskie na wybrzeżu Bałtyku**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia:

Utrzymanie powierzchni 16,42 ha.

Stabilność ściany klifu:

Utrzymanie obecnego niezadowalającego stanu (U1), tj. klif aktywny do 75%.

Stan zachowania dolnej części klifu:

Utrzymanie obecnego niezadowalającego stanu (U1), tj. punktowe podcięcia o wysokości do 0,5-1,5 m.

Obecność charakterystycznych roślin zielnych:

Utrzymanie obecnego niezadowalającego stanu (U1), tj. 1-2 gatunki charakterystyczne, 10-25% pokrycia.

Obecność charakterystycznych krzewów:

Utrzymanie obecnego niezadowalającego stanu (U1), tj. 1-2 gatunki charakterystyczne, 5-15% pokrycia.

Obecność drzew:

Utrzymanie obecnego niezadowalającego stanu (U1), tj. 1-2 gatunki charakterystyczne, 1 – 10% pokrycia.

Liczba gatunków roślin zielnych na stoku:

Utrzymanie obecnego niezadowalającego stanu (U1), tj. pomiędzy 5 – 15 gatunków.

**Siedlisko przyrodnicze 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo - Fagion*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia:

Utrzymanie powierzchni 7,45 ha.

Charakterystyczna kombinacja florystyczna:

Utrzymanie obecnego, niezadowalającego stanu (U1) wskaźnika, tj. zniekształcona w stosunku do typowej dla siedliska w danym regionie – nietypowo zubożała, z udziałem gatunków synantropijnych lub nitrofilnych <5%.

Skład drzewostanu:

Utrzymanie obecnego, niezadowolającego stanu (U1), tj. drzewostan o zaburzonych stosunkach ilościowych, jednak z udziałem gatunków mogących występować w siedlisku (np. sosna, świerk w buczynach niżowych do 20%).

Inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie:

Utrzymanie obecnego, niezadowolającego stanu (U1), tj. sporadycznie (nie więcej niż 2% pokrycia transektu).

Ekspansywne gatunki rodzime w runie:

Utrzymanie obecnego, właściwego stanu (FV), tj. brak lub pojedyncze okazy gatunków nitrofilnych w runie.

Gatunki obce w drzewostanie:

Utrzymanie obecnego, właściwego stanu (FV), tj. <5% udziału powierzchniowego tj. najwyżej miejscami lub pojedynczo i nie odnawiające się.

Inne zniszczenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna:

Poprawa wskaźnika ze stanu (U2), tj. zniszczenia liczne do stanu co najmniej niezadowolającego (U1), tj. notowane sporadycznie.

**Siedlisko przyrodnicze 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni 81,17 ha.

Charakterystyczna kombinacja florystyczna:

Utrzymanie obecnego, niezadowolającego stanu (U1) wskaźnika, tj. zniszczona w stosunku do typowej kombinacji wykształcającej się lokalnie w naturalnych buczynach, budowana wprawdzie w większości przez gatunki typowe dla buczyn lecz z wyraźnie zaznaczoną obecnością gatunków obcych ekologicznie.

Skład drzewostanu:

Utrzymanie obecnego niezadowolającego stanu (U1), tj. gatunki obce ekologicznie buczynom stanowią 15-55% drzewostanu.

Ekspansywne gatunki rodzime w runie:

Utrzymanie obecnego niezadowolającego stanu (U1), tj. 5-25%.

Struktura pionowa i przestrzenna fitocenozy:

Utrzymanie obecnego, właściwego stanu (FV), tj. zróżnicowana, drzewostan różnowiekowy, o zróżnicowanym przestrzennie zwarcium, zawsze z grupami i kępami starych drzew.

Gatunki obce w drzewostanie:

Utrzymanie obecnego niezadowolającego stanu (U1), tj. udział 5-15% i nieodnawiające się.

Inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie:

Utrzymanie obecnego niezadowolającego stanu (U1), tj. obecne, lecz najwyżej 1 gatunek, nie bardzo silnie ekspansywny.

Inne zniszczenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna:

Poprawa wskaźnika ze stanu (U2), tj. silne do stanu co najmniej niezadowolającego (U1) tj. występują lecz mało znaczące.

### **Siedlisko przyrodnicze 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario- Carpinetum*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Powierzchnia siedliska na stanowisku:

Utrzymanie powierzchni 9,1 ha siedliska w obszarze.

#### Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym niezadowalającym stanie ochrony (U1), tj. zniekształcona w stosunku do typowej dla siedliska w regionie.

#### Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym niezadowalającym stanie ochrony (U1), tj. we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska przy czym zaburzone są relacje ilościowe.

#### Udział w drzewostanie gatunków liściastych (bez wczesnosukcesyjnych):

Utrzymanie wskaźnika w obecnym niezadowalającym stanie ochrony (U1), tj. 50-90%.

#### Udział graba:

Poprawa wskaźnika z (U2), tj. grab obecny tylko w podrościach do (U1) tj. <10% w drzewostanie.

#### Gatunki obce geograficznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym niezadowalającym stanie ochrony (U1), tj. <10 % i nieodnawiające się.

### **Siedlisko przyrodnicze 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Powierzchnia:

Utrzymanie powierzchni 3,96 ha

#### Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa:

Utrzymanie wskaźnika w niezadowalającym stanie ochrony (U1), tj. charakterystyczna kombinacja florystyczna runa zubożona w stosunku do typowej dla siedliska w regionie.

#### Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym niezadowalającym stanie ochrony (U1), tj. we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym są zaburzone relacje ilościowe.

#### Udział dębu w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika co najmniej w obecnym, niezadowalającym stanie ochrony (U1) tj. 10-40% w przypadku brzożowo-dębowych lasów nadmorskich

#### Gatunki obce geograficznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym, właściwym stanie (FV) tj. <1% i nie odnawiające się.

### **Siedlisko przyrodnicze 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo- fragilis, Populetum albae, Alnion glutinoso- incanae*, olsy źródliskowe)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

#### Powierzchnia siedliska na stanowisku:

Utrzymanie powierzchni 1,38 ha siedliska w obszarze.

#### Gatunki charakterystyczne:

Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie wskaźnika wg wytycznych zawartych w poradniku metodycznym dla siedliska 91E0 (2010) zmodyfikowany (2012).

#### Gatunki dominujące:

Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie wskaźnika wg wytycznych zawartych w poradniku metodycznym dla siedliska 91E0 (2010) zmodyfikowany (2012).

Reżim wodny:

Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie wskaźnika wg wytycznych zawartych w poradniku metodycznym dla siedliska 91E0 (2010) zmodyfikowany (2012).

Obszar Natura 2000 Klify i Rify Kamienne Orłowa PLH220105 położony jest w odległości ok. 1,2 km od linii kolejowej LK 201. W granicach tego obszaru znajduje się fragment wód Zatoki Gdańskiej oraz przylegający fragment Kępy Redłowskiej, stanowiący rezerwat przyrody "Kępa Redłowska", a także (oddzielony Obniżeniem Redłowskim z doliną rzeki Kaczej) wąski, przymorski pas krawędzi wzgórz Gdańsko-Wejherowskich, wraz z ujściowymi odcinkami rzek Swelini i Potoku Kolibkowskiego. Pomiedzy omawianym obszarem Natura 2000, a planowaną inwestycją znajdują się dzielnice mieszkalne miasta Gdyni. Ze względu na ten fakt, a także na znaczną odległość od terenu, na którym realizowane będą prace modernizacyjne wykluczono możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Klify i Rify Kamienne Orłowa oraz na możliwość realizacji wyznaczonych dla nich tymczasowych celów działań ochronnych.

**8. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z tymczasowymi celami działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Prokowo PLH220080.**

Dla obszaru Natura 2000 Prokowo nie ustanowiono planu zadań ochronnych. Natomiast w trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku opracował tymczasowe cele działań ochronnych dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotami ochrony w ww. obszarze. W związku z tym, w trakcie oceny oddziaływania kwestionowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, prowadzonej na etapie drugiej instancji, GDOŚ analizował wpływ tej inwestycji również w kontekście wspomnianych tymczasowych celów działań ochronnych. Poniżej przedstawiono wyniki analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość realizacji tych celów.

**Siedlisko przyrodnicze 3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (*Charetea*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni siedliska 49,91 ha (Jezioro Białe) z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Struktura roślinności ramienicowej:

Utrzymanie co najmniej 50% całkowitego pokrycia powierzchni przez ramienice na badanym transekcje.

Gatunki charakterystyczne:

Zachowanie nie mniej niż 4 gatunków charakterystycznych dla siedliska.

Gatunki wskazujące na degenerację siedliska w tym obce gatunki inwazyjne:

Zachowanie wskaźnika w nie pogorszonym stanie tj. gatunki ekspansywne zajmują do 10% powierzchni.

Maksymalna głębokość występowania łąk ramienicowych:

Utrzymanie występowania łąk ramienicowych na głębokości większej niż 5 m.

Zasięg strefy świetlnej w jeziorze:

Utrzymanie wskaźnika w niepogorszonym stanie tj. w przedziale 15-10 m.

**Siedlisko przyrodnicze 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni siedliska i 0,43 ha bez zmian większych niż 10% z zachowaniem naturalnych procesów.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie obecności gatunków z listy charakterystycznych dla siedliska.

Rodzime gatunki ekspansywne:

Utrzymanie wskaźnika rodzime gatunki ekspansywne na dotychczasowym, właściwym (FV) poziomie, tj. brak gatunków ekspansywnych.

Obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie wskaźnika gatunki inwazyjne i/lub obce dla zbiorowiska - w obecnym właściwym (FV) stanie ochrony, tj. dopuszczenie wyłącznie obecności moczarki kanadyjskiej *Eilodea canadensis*.

Konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne):

Utrzymanie przewodnictwa elektrolitycznego w zbiornikach w obszarze o wartości niższej niż 100  $\mu\text{S cm}^{-1}$ .

Odczyn wody:

Utrzymanie pH w przedziale 3-7.

Barwa wody:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym poziomie (FV)- lekko brązowej, klarownej barwy wody.

Melioracje:

Utrzymanie wskaźnika melioracje na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. system melioracyjny w zaniku, brak działań zmierzających do czyszczenia lub remontu rowów.

Wskaźnik HDI:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. powyżej 50.

**Siedlisko przyrodnicze 6230 Bogate florystycznie górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion*- płaty bogate florystycznie)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska na stanowisku:

Utrzymanie obecności siedliska w obszarze.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie obecności bliźniczki psiej trawki *Nardus stricta* w obszarze.

Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie tj. brak gatunków ekspansywnych.

Ekspansja krzewów i podrostu drzew:

Zachowanie wskaźnika w nie pogorszonym stanie, tj. pokrycie warstwy krzewów i podrostu drzew w transekcji do 50%.

Struktura przestrzenna płatów siedliska:

Zachowanie istniejącego płatu w obszarze.

**Siedlisko przyrodnicze 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria -Caricetea nigrae*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska na stanowisku:

Utrzymanie siedliska o powierzchni 4,09 ha.

Procent powierzchni zajęty przez siedlisko na transekcji:

Utrzymanie wskaźnika we właściwym stanie (FV), tj. 80-100%.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie istniejącego, właściwego stanu wskaźnika (FV), tj. powyżej 6 gatunków charakterystycznych lub mniej, lecz pokrycie gatunków charakterystycznych na transekcji powyżej 50 %.

Pokrycie i struktura gatunkowa mchów:

Utrzymanie właściwego stanu wskaźnika (FV), tj. całkowitego pokrycia mchów ponad 50 % i mchów torfowców zajmujących łącznie ponad 50 % całkowitej powierzchni porośniętej przez wszystkie gatunki mchów.

Obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie wskaźnika obce gatunki inwazyjne w obecnym właściwym stanie (FV), tj. brak gatunków inwazyjnych.

Gatunki ekspansywne roślin zielnych:

Utrzymanie wskaźnika gatunki ekspansywne roślin zielnych na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak lub pojedyncze.

Stopień uwodnienia:

Poziom wody mierzony w piezometrze- powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska.

Melioracje odwadniające:

Utrzymanie wskaźnika melioracje odwadniające - w obecnym właściwym stanie (FV), tj. brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w zaniku.

Pozyskanie torfu:

Pozyskanie torfu w obecnym właściwym stanie (FV), tj. brak pozyskania torfu lub słabo zauważalne ślady pozyskania w przeszłości.

**Siedlisko przyrodnicze 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae- Fagenion, Galio odorati- Fagenion*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni 38 ha siedliska.

Charakterystyczna kombinacja florystyczna:

Utrzymanie wskaźnika w nie pogorszonej formie, tj. zmniejszonej kombinacji florystycznej w stosunku do typowej kombinacji wykształcającej się lokalnie w naturalnych buczynach, budowana wprawdzie w większości wciąż przez gatunki typowe dla buczyn, lecz z wyraźnie zaznaczoną obecnością gatunków obcych ekologicznie. Także skład uproszczony, kadłubowaty, nawet przy braku gatunków ekologicznie obcych.

Skład drzewostanu:

Utrzymanie wskaźnika we właściwym poziomie (FV), tj. drzewostan zdominowany (> 50%) przez gatunki buczynowe na co najmniej 2 stanowiskach.

Struktura pionowa i przestrzenna fitocenozy:

Utrzymanie wskaźnika we właściwym poziomie (FV), tj. zróżnicowana, na stanowisku PLH220080\_9130\_1.

Gatunki obce w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika we właściwym poziomie (FV), tj. < 5 % - najwyżej miejscami lub pojedynczo i nie odnawiające się na co najmniej 2 stanowiskach.

Inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie:

Utrzymanie wskaźnika we właściwym poziomie (FV), tj. brak gatunków obcych.

Martwe drewno (łączone zasoby):

Poprawa stanu wskaźnika ze stanu złego (U2) na niezadowolający (U1) na stanowiskach: PLH220080\_9130\_1 (dz. ewid. nr 3090/6 obręb Kosowo, gm. Przekonanie), PLH220080\_9130\_16 (dz. ewid. nr 3062/1, 3062/2, 3071/1, 3069, 3061 obręb Grzybno, gm. Kartuszy), PLH220080\_9130\_29.

Martwe drewno grubowymiarowe:

Poprawa stanu wskaźnika ze stanu złego (U2) na niezadowolający (U1) na stanowiskach: PLH220080\_9130\_1 (dz. ewid. nr 3090/6 obręb Kosowo, gm. Przekonanie), PLH220080\_9130\_16 (dz. ewid. nr 3062/1, 3062/2, 3071/1, 3069, 3061 obręb Grzybno, gm. Kartuszy), PLH220080\_9130\_29.

**Siedlisko przyrodnicze 9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero-Fagenion*)**

Nie określono tymczasowych celów działań ochronnych. Na podstawie badań terenowych wykluczono obecność tego siedliska w obszarze Natura 2000 Prokowo.

**Siedlisko przyrodnicze 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska na stanowisku:

Utrzymanie powierzchni 85 ha siedliska.

Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie U1 na co najmniej 1 stanowisku w obszarze, tj. liczne gatunki charakterystyczne.

Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie U1 na co najmniej 3 stanowiskach, tj. we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym są zaburzone relacje ilościowe.

Udział w drzewostanie gatunków liściastych (bez wczesnosukcesyjnych):

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV na co najmniej 2 stanowiskach, tj. >90 %.

Udział graba:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV na co najmniej 3 stanowiskach, tj. udział graba > 10 % w drzewostanie.

Gatunki obce geograficznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV na co najmniej 3 stanowiskach, tj. brak gatunków obcych geograficznie

Martwe drewno leżące lub stojące >3m długości i >50 cm grubości:

Zachowanie co najmniej istniejących zasobów martwego drewna w obszarze (< 3 szt./ha) i/lub jakakolwiek depozycja martwego drewna.

**Siedlisko przyrodnicze 91D0 Bory i lasy bagienne**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie siedliska o powierzchni 15,21 ha z zachowaniem naturalnych procesów.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV na co najmniej 5 stanowiskach, tj. obecnych > 60% listy gatunków charakterystycznych.

Inwazyjne gatunki obce w runie:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV, tj. brak inwazyjnych gatunków obcych w runie

Gatunki obce geograficznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV, na co najmniej 3 stanowiskach, tj. < 1% i nieodnawiające się.

Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV, na co najmniej 8 stanowiskach, tj. < 10 %.

Występowanie mchów torfowców (tylko w sosnowych borach bagiennych):

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV, na co najmniej 8 stanowiskach, tj. mchy torfowce dominują w runie, normalne zróżnicowanie gatunkowe.

Uwodnienie:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV, na co najmniej 4 stanowiskach, tj. wysokiego uwodnienia.

**Siedlisko przyrodnicze 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska na stanowisku:

Utrzymanie siedliska o powierzchni 0,53 ha z zachowaniem naturalnych procesów.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie wskaźnika w niepogorszonym stanie tj. kombinacja florystyczna zubożona, lecz oparta na gatunkach typowych dla łągu.

Gatunki dominujące:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym właściwym stanie (FV), tj. dominacji gatunków typowych dla siedliska.

Obce gatunki inwazyjne w runie i podszybie:

Utrzymanie wskaźnika w obecnym właściwym (FV) stanie, tj. brak gatunków inwazyjnych.



Martwe drewno:

Utrzymanie co najmniej obecnych zasobów martwego drewna w obszarze (aktualne zasoby martwego drewna mniejsze niż 2m<sup>3</sup>/ha) i/lub jakakolwiek depozycja martwego drewna.

Reżim wodny:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym poziomie (FV), tj. dynamiki zalewów i przewodzenia podłoża normalnie z punktu widzenia odpowiedniego ekosystemu/zbiorowiska roślinnego.

**1902 Obuwik pospolity (*Cypripedium calceolus*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Liczba pedów:

Utrzymanie minimum 11 osobników.

Liczba kęp:

Utrzymanie 4 kęp.

Ocienienie przez drzewa i krzewy:

Poprawa ocienienia na poziom <80% lub utrzymanie na obecnym poziomie.

Wysokie byliny/ gatunki ekspansywne, konkurencyjne:

Niedopuszczenie do ekspansji bylin do poziomu >40%.

Wysokość runi (średnia wysokość głównej masy roślinności):

Utrzymanie wskaźnika w obecnym właściwym (FV) stanie tj. wysokość runi wynosi < 50 cm.

**6236 Strzebla błotna (*Rhynchoypris percnurus*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Liczba stanowisk:

Zachowanie co najmniej 1 stanowiska.

Głębokość wody (m):

Zachowanie wartości wskaźnika w nie pogorszonej formie, tj. w przedziale 0,4-0,8 m.

Obszar Natura 2000 Prokowo PLH220080 położony jest w odległości ok. 1,5 km od łącznicy kolejowej 214-229. W granicach obszaru znajduje się m.in. Jezioro Białe, które jest dobrze zachowanym jeziorem ramienicowym oraz szereg zbiorników wodnych, będących siedliskiem strzebli błotnej. Z uwagi na znaczną odległość tego obszaru od trasy projektowanej łącznicy kolejowej, wykluczono możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Prokowo oraz wyznaczone dla nich tymczasowe cele działań ochronnych.

**9. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z celami działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Bory Tucholskie PLB220009.**

Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory Tucholskie PLB220009 został ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory Tucholskie PLB220009 (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. z 2015 r., 1161, Dz. Urz. Woj. Kuj-Pom. z 2015 r., poz. 1183). W trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku i RDOŚ w Bydgoszczy opracowali projekt zmiany

rozporządzenia, w którym zawarli szczegółowe cele działań ochronnych wyznaczone dla gatunków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Bory Tucholskie. Poniżej przedstawiono wyniki analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość realizacji tych celów.

#### **A021 Bąk *Botaurus stellaris***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 52 samców.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 1740 ha, w postaci zbiorników wodnych z występującą na co najmniej 30 % powierzchni gęstą i wysoką roślinnością szuwarową.

#### **A022 Bączek *Ixobrychus minutus***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 6 samców.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 600 ha, w postaci zbiorników wodnych, na których występują fragmenty z roślinnością (trzcina, pałka itp.) o naturalnie zróżnicowanej strukturze przestrzennej (nieciągłości w pokryciu, oczka wodne itp.) ze średnią szerokością pasa roślinności min. 15 m.

#### **A030 Bocian czarny *Ciconia nigra***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 12 par.

Siedlisko:

Zachowanie w obszarze powierzchni co najmniej 100 km<sup>2</sup> potencjalnych siedlisk lęgowych i zerowiskowych gatunku, w postaci drzewostanu liściastego lub mieszanego w wieku powyżej 70 lat, z co najmniej 1 ocienionym drzewem liściastym (dąb, buk, olcha) lub drzewem iglastym o rozłożystych koronach (sosna, jodła), przypadającym na 1 ha, lub drzewostanu liściastego lub mieszanego w wieku powyżej 90 lat i pierśnicy powyżej 60 cm ze śródleśnymi wilgotnymi polanami, położonych w dolinie rzecznej lub/i w pobliżu, tj. do 2 km od kompleksów stawów rybnych, starorzeczy, jezior, podmokłych łąk, bagien, otwartych torfowisk.

#### **A031 Bocian biały *Ciconia ciconia***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 225 par.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 60 000 ha, w postaci mozaiki pól, łąk, pastwisk, zadrzewień i rozproszonej zabudowy wiejskiej.

#### **A038 Łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 1 pary.

Siedlisko:

Utrzymanie obecności siedlisk umożliwiających występowanie gatunku w obszarze, w postaci zbiorników o powierzchni co najmniej około 10 ha, z bogatą roślinnością wynurzoną i podwodną, położonych w otoczeniu lasów lub zakrzaczeń.

Cele ochrony **populacja migrująca:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 220 osobników.

Siedlisko:

Identyfikacja noclegowisk i żerowisk gatunku w obszarze. Weryfikacja celu ochrony nastąpi po uzupełnieniu stanu wiedzy na temat populacji migrującej gatunku w całym obszarze.

Cele ochrony **populacja zimująca:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 104 osobników.

Siedlisko:

Utrzymanie zimowisk, tj. zbiorników o powierzchni powyżej 10 ha, w tym: fragmenty rzeki Wdy (jezioro Somińskie; j. Schodno i Wda do Loryńca; j. Radolne; j. Gołuń; j. Wdzydze; j. Krag; j. Niedackie; j. Wieckie k. Wiecka – łączna powierzchnia jezior – 2217 ha).

#### **A060 Podgorzałka *Aythya nyroca***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 1 pary.

Siedlisko:

Utrzymanie obecności 10 ha siedlisk umożliwiających występowanie gatunku w obszarze, w postaci zbiorników z dobrze rozwiniętą roślinnością, taką jak: rogatek, wywłócznik, włosiennicznik, różne gatunki rdestnic, grązele i grzybienie oraz z obfitością szuwaru.

#### **A072 Trzmielojad *Pernis apivorus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 11 par.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania potencjalnych siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 12 000 ha, w postaci dużych kompleksów leśnych z fragmentami drzewostanów mieszanych lub liściastych o powierzchni 10-20 ha w wieku powyżej 70 lat, z obecnością niewielkich śródleśnych powierzchni otwartych lub w pobliżu granicy lasu z terenami otwartymi.

#### **A073 Kania czarna *Milvus migrans***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 4 par.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania potencjalnych siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 10 000 ha, w postaci drzewostanu sosnowego, mieszanego lub liściastego w wieku co najmniej 100 lat, graniczącego ze zbiornikami lub rzekami.

**A074 Kania ruda *Milvus milvus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 15 par.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 10 000 ha, w postaci drzewostanu sosnowego, mieszanego lub liściastego w wieku co najmniej 100 lat.

**A075 Bielik *Haliaeetus albicilla***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 15 par.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 30 000 ha, w postaci drzewostanu w wieku co najmniej 140 lat (sosna) lub 80 lat (olsza), zróżnicowanego wiekowo i przestrzennie, z występującymi w promieniu 5 km terenami otwartymi, zbiornikami wodnymi, dolinami rzecznyymi, wilgotnymi łąkami.

**A081 Błotniak stawowy *Circus aeruginosus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 104 par.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 2600 ha, w postaci zbiorników o powierzchni powyżej 10 ha z pasami roślinności nadbrzeżnej szerokości co najmniej 10 m, torfowiska niskie i przejściowe, podmokłe łąki o wielkości 50-100 ha, w pobliżu terenów otwartych użytkowanych rolniczo z niewielkimi obszarami zabudowy oraz śródpolnych oczek wodnych.

**A094 Rybołów *Pandion haliaetus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja:

Weryfikacja występowania gatunku w obszarze.

Siedlisko:

Weryfikacja siedlisk lęgowych gatunku w obszarze. Utrzymanie powierzchni 100 km<sup>2</sup> potencjalnych zerowisk gatunku tj. jezior eutroficznym lub mezotroficznym, szerokich rzek o spokojnym nurcie.

**A122 Derkacz *Crex crex***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja:

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 69 samców.

Siedlisko:

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 3100 ha, w postaci ekstensywnie użytkowanych łąk, turzycowisk, pastwisk, użytków zielonych, nieużytków z sukcesją, rozległych ugorów.

#### **A127 Żuraw *Grus grus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 613 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 5 100 ha, w postaci terenów podmokłych o ograniczonej możliwości penetracji przez drapieżniki: śródleśne mokradła, zabagnione doliny rzeczne, brzegi zbiorników, olsy, łągi, torfowiska, śródpolne oczka wodne itp.

Cele ochrony **populacja migrująca:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 1800 osobników.

Siedlisko

Utrzymanie 3 noclegowisk w stanie właściwym(FV) (zbiorniki wodne o wielkości ponad 10 ha, przynajmniej częściowo bardzo płytkie- projektowany rezerwat Jezioro Lipno, wypłycenia nad jeziorem Krąg, jezioro Udzierz, łącznie 212 ha).

#### **A193 Rybitwa rzeczna *Sterna hirundo***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 3 par.

Siedlisko

Zwiększenie dostępności siedlisk lęgowych poprzez odtworzenie otwartego charakteru istniejących wysp lub stworzenie siedlisk zastępczych na powierzchni co najmniej 200 m<sup>2</sup> (dotyczy województwa kujawsko-pomorskiego). Utrzymanie dogodnych miejsc lęgowych w województwie pomorskim: jez. Udzierz, Okunie k. Kłęczna i tereny podmokłe Pceń k. Zapcienia.

#### **A196 Rybitwa białowąsa *Chlidonias hybrida***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 5 par.

Siedlisko

Zachowanie warunków umożliwiających występowanie populacji i jej żerowisk w kolonii nad jeziorem Udzierz.

#### **A197 Rybitwa czarna *Chlidonias niger***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 30 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 200 ha, w postaci zbiorników z dogodnymi miejscami do założenia gniazda, w szczególności: roślinnością pływającą, podtopionymi kępami turzyc, wykoszona roślinnością wodną, opuszczonymi gniazdami perkozów, itp.

#### **A215 Puchacz *Bubo bubo***

Cele ochrony **populacja osiadła:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 5 par.

Siedlisko

Utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez pozostawianie wykrotów i przewróconych drzew w miejscach gniazdowania lub regularnego przebywania puchacza (strefach i miejscach określonych na podstawie prowadzonych przez RDOŚ badań lub zgłoszeń innych podmiotów zweryfikowanych przez RDOŚ). Utrzymanie powierzchni 10 km<sup>2</sup> potencjalnych siedlisk lęgowych gatunku, tj. olsy i łęgi w wieku powyżej 70 lat z licznymi kępami oraz wysepkami, prześwietlone bory na terenach pagórkowatych, rozległe, częściowo zalesione torfowiska, stare drzewostany borowe lub mieszane z gniazdami ptaków szponiastych lub bociana czarnego, położone zawsze w pobliżu terenów otwartych.

#### **A223 Włochatka *Aegolius funereus***

Cele ochrony **populacja osiadła:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 63 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 27 000 ha, w postaci płątów o powierzchni ponad 100 ha, średnim wieku drzewostanu ponad 120 lat, drzewostany sosnowo-świerkowe, świerkowe, jodłowe, jodłowo-bukowe i bukowo-jodłowe, ewentualnie sosnowe z min. 10% udziałem świerka lub z dobrze rozwiniętym podrostem/podszyciem świerkowym lub jodłowym, obecność w płacie siedliska (lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie) obszarów podmokłych (bagien, torfowisk), cieków wodnych, zrębów, halizn, upraw, młodników.

#### **A224 Lelek *Caprimulgus europaeus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 564 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 90 000 ha, w postaci rozległych, suchych i świeżych (niepodmokłych) nizinnych puszczańskich borów o powierzchni powyżej 100 km<sup>2</sup> obfitujących w otwarte środowiska wewnątrz kompleksów: polany, zręby z pojedynczymi drzewami, uprawy do 5 lat.

#### **A229 Zimorodek *Alcedo atthis***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 162 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na długości co najmniej 160 km linii brzegowej cieków o charakterze naturalnym lub zbiorników, ze skarpami o wysokości co najmniej 1,5 m ponad średni stan wody wczesnoletniej, z zadrzewionymi brzegami na długości co najmniej 80 % odcinków.

#### **A236 Dzięcioł czarny *Dryocopus martius***

Cele ochrony **populacja osiadła:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 377 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 37 000 ha, w postaci płatów o powierzchni ponad 300 ha i średnim wieku drzewostanu ponad 90 lat.

#### **A246 Lerka *Lullula arborea***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 1600 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 9 000 ha, w postaci płatów o powierzchni powyżej 5 ha zrębów zupełnych, halizn, płazowizn lub 2-6 letnich upraw sosnowych, a także pasów przeciwpożarowych, wiatrowałów itp. na suchym, piaszczystym siedlisku, przylegających do ściany drzewostanu co najmniej w IV klasie wieku, wraz z tym drzewostanem.

#### **A004 Perkozek *Tachybaptus ruficollis***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 80 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 280 ha, tj. zbiorników o charakterze sztucznym lub naturalnym, o powierzchni 1-15 ha o stałym lustrze wody z roślinnością pływającą, w co najmniej 10% powierzchni występuje gęsta i wysoka roślinność szuwarowa (szuwar trzcinowy, pałkowy, turzycowy oczeretowy, kłociowy). Akwenty pod niewielką antropopresją wyłączone spod zabudowy rekreacyjnej i mieszkaniowej.

#### **A005 Perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 691 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 3 600 ha, w postaci zbiorników wodnych z pasami trzcin lub innej roślinności wynurzzonej o powierzchni lustra wody powyżej 1 ha.

**A028 Czapla siwa *Ardea cinerea***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 178 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) 2 kolonii: na wyspach Jeziora Somińskiego (mieszana z kormoranem), w niewielkim lasku na północno-zachodnim skraju miejscowości Osiek.

**A036 Łabędź niemy *Cygnus olor***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 252 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 3 600ha, w postaci zbiorników wodnych z dobrze rozwiniętą roślinnością szuwarową.

**Cele ochrony populacja zimująca:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 120 osobników.

Siedlisko

Utrzymanie siedlisk, tj. zbiorników powyżej 10 ha, przynajmniej częściowo wypłyconych, posiadających pasy roślinności wynurzonej, fragmenty rzeki Wdy (jezioro Somińskie; j. Wieckie k. Śluzy; j. Fiszewo; jeziora: Wyrównno, Osty, Bielawy; j. Schodno i Wda do Loryńca; j. Radolne; j. Gołuń; j. Wdzydze; j. Wiele; j. Krag; j. Niedackie; j. Kałębie; j. Ocypel; j. Wieckie k. Wiecka; j. Śpierzewnik).

**A043 Gęgawa *Anser anser***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 200 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 2 000 ha, tj. akwenów o charakterze sztucznym lub naturalnym o stałym lustrze wody z roślinnością pływającą, zajmujący obszar powyżej 15 ha. W co najmniej 10-15 % powierzchni występuje gęsta i wysoka roślinność szuwarowa (szuwar trzcinowy, pałkowy, turzycowy oczeretowy, kłociowy). Akweny pod niewielką antropopresją.

**A051 Krakwa *Anas strepera***

**Cele ochrony populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 82 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 1 500 ha, tj. akwenów o charakterze sztucznym lub naturalnym o stałym lustrze wody z pasem roślinności



przybrzeżnej, bądź zagłębień śródląkowych lub śródpolnych ze stale stagnującą wodą. Akweny pod niewielką antropopresją, wyłączone spod zabudowy rekreacyjnej i mieszkaniowej.

#### **A052 Cyraneczka *Anas crecca***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 86 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 1 500 ha, tj. zbiorników o charakterze sztucznym lub naturalnym o stałym lustrze wody z pasem roślinności przybrzeżnej. Akweny pod niewielką antropopresją, wyłączone spod zabudowy rekreacyjnej i mieszkaniowej.

#### **A055 Cyranka *Anas querquedula***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 14 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 1 000 ha, tj. niewielkich jezior, starorzeczy lub stałych podmokłych zagłębień w obrębie ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk, tereny pod niewielką antropopresją, wyłączone spod zabudowy rekreacyjnej i mieszkaniowej.

#### **A067 Gągoń *Bucephala clangula***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 273 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 3 000 ha, w postaci zbiorników i cieków oligo- i mezotroficznych zlokalizowanych w otoczeniu lub bliskim sąsiedztwie lasów, borów albo zadrzewień lęgowych, w których występują starsze, zwłaszcza ponad 120-letnie drzewa, wraz z przylegającymi drzewostanami.

#### **A069 Szlachat *Mergus serrator***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Odstąpiono od ustalenia celu. Od co najmniej 10 lat brak potwierdzonych informacji o gniazdowaniu tego gatunku.

Siedlisko

Utrzymanie obecności siedlisk umożliwiających występowanie gatunku w obszarze, w postaci dużych, czystych jezior mezotroficznych z wyspami i skąpo rozwiniętą roślinnością przybrzeżną, położonych w otoczeniu lasów.

#### **A070 Nurogęś *Mergus merganser***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 103 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 3 000 ha, w postaci zbiorników i cieków oligo- i mezotroficznymi zlokalizowanych w otoczeniu lub bliskim sąsiedztwie lasów, borów albo zadrzewień łęgowych, w których występują starsze, zwłaszcza ponad 120-letnie drzewa, wraz z przylegającymi drzewostanami.

#### **A118 Wodnik *Rallus aquaticus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 290 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 750 ha, w postaci zbiorników z dobrze rozwiniętą i gęstą strefą roślinności szuwarowej oraz płyciznami do 30 cm wody, torfowisk niskich, zabagnionych fragmentów dolin rzecznych.

#### **A123 Kokoszka *Gallinula chloropus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 97 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 750 ha, w postaci zbiorników wodnych z dobrze rozwiniętą i gęstą strefą roślinności szuwarowej.

#### **A153 Kszyk *Gallinago gallinago***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 160 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 1500 ha, w postaci torfowisk, łąk zalewowych dolinach rzek, turzycowisk, luźnych trzcinowisk, śródpolnych i śródleśnych bagien.

#### **A165 Samotnik *Tringa ochropus***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 225 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 2000 ha, w postaci podmokłych i zabagnionych lasów olsowych i łęgów w dolinach rzecznych i na terenach zalewowych ze starorzeczami, zabagnionych brzegów zbiorników, śródleśnych zbiorników i wolno płynących cieków w otoczeniu borów.

#### **A168 Brodziec piskliwy *Actitis hypoleucos***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 24 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku tj. odcinki cieków o długości min. 1 km, o szerokości co najmniej 7 m, o charakterze naturalnym, wolno płynące bądź ze spowolnieniami nurtu, nieuregulowane, o brzegach piaszczystych, kamienistych bądź mulistych, brak budowli hydrotechnicznych na długości min. 2 km powyżej odcinka, bądź mające podobny charakter obrzeża wód stojących o długości min. 500 m, ograniczone wykorzystanie rekreacyjne w sezonie lęgowym, na odcinkach o długości łącznie co najmniej 20 km.

#### **A207 Siniak *Columba oenas***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 150 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 30 000 ha, w postaci drzewostanu w wieku co najmniej 100 lat, z udziałem buka oraz starodrzewu sosnowego w wieku powyżej 120 lat z dziuplami dzięcioła czarnego.

#### **A232 Dudek *Upupa epops***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 130 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 42 500 ha, w postaci mozaiki pól, łąk, pastwisk, zadrzewień i rozproszonej zabudowy wiejskiej.

#### **A261 Pliszka górska *Motacilla cinerea***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 62 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) zachowania siedlisk gatunku na powierzchni co najmniej 2000 ha, w postaci cieków o charakterze naturalnym z piaszczystymi, kamienistymi lub mulistymi brzegami.

#### **A391 Kormoran czarny *Phalacrocorax carbo sinensis***

Cele ochrony **populacja lęgowa:**

Populacja

Utrzymanie populacji gatunku na poziomie co najmniej 432 par.

Siedlisko

Utrzymanie właściwego stanu (FV) kolonii lęgowej na wyspach na Jez. Somińskim.

Obszar Natura 2000 Bory Tucholskie PLB220009 położony jest ok. 2,7 km od linii kolejowej LK 201, która funkcjonuje od wielu lat. Dodatkowo należy wskazać, że pomiędzy modernizowaną linią kolejową, a ww. obszarem przebiega droga krajowa nr 20. Z uwagi na powyższe uwarunkowania na etapie postępowania odwoławczego wykluczono możliwość jakiegokolwiek oddziaływania

(również o charakterze pośrednim) na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Bory Tucholskie. W związku z tym realizacji planowanej inwestycji nie utrudni realizacji celów działań ochronnych, ustanowionych dla poszczególnych gatunków ptaków, dla ochrony których wyznaczono ten obszar.

#### **10. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z tymczasowymi celami działań ochronnych opracowanymi dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Wielki Klincz PLH220083.**

Dla obszaru Natura 2000 Wielki Klincz nie ustanowiono planu zadań ochronnych. Natomiast w trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku opracował tymczasowe cele działań ochronnych dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w ww. obszarze Natura 2000. W związku z tym, w trakcie oceny oddziaływania kwestionowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, prowadzonej na etapie drugiej instancji, GDOŚ analizował wpływ tej inwestycji również w kontekście wspomnianych tymczasowych celów działań ochronnych. Poniżej przedstawiono wyniki analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość realizacji tych celów.

##### **Siedlisko przyrodnicze 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

###### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni siedliska 0,08 ha z zachowaniem naturalnych procesów.

###### Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie obecności gatunków z listy charakterystycznych dla siedliska.

###### Rodzime gatunki ekspansywne:

Utrzymanie wskaźnika rodzime gatunki ekspansywne na dotychczasowym, właściwym (FV) poziomie, tj. brak gatunków ekspansywnych.

###### Obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie wskaźnika gatunki inwazyjne i/lub obce dla zbiorowiska - w obecnym właściwym (FV) stanie ochrony tj. dopuszczenie wyłącznie obecności moczarki kanadyjskiej *Eilodea canadensis*.

###### Konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne):

Utrzymanie przewodnictwa elektrolitycznego w zbiornikach w obszarze o wartości niższej niż 100  $\mu\text{S cm}^{-1}$  tj. w stanie właściwym (FV).

###### Odczyn wody:

Utrzymanie pH w przedziale 3-7 (tj. stan właściwy FV).

###### Barwa wody:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym poziomie (FV) - brązowej, klarownej barwy wody.

###### Melioracje:

Utrzymanie wskaźnika melioracje na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. system melioracyjny w zaniku, brak działań zmierzających do czyszczenia lub remontu rowów.

##### **Siedlisko przyrodnicze 91D0 Bory i lasy bagienne**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

###### Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie siedliska o powierzchni 2,09 ha z zachowaniem naturalnych procesów..

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie U1 na stanowisku, tj. obecnych 30 - 60% listy gatunków charakterystycznych

Inwazyjne gatunki obce w runie:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV, tj. brak inwazyjnych gatunków obcych w runie.

Gatunki obce geograficznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV, tj. brak.

Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie:

Utrzymanie wskaźnika na poziomie FV, tj. brak gatunków obcych.

**6236 Strzebla błotna (*Rhynchocypris percunurus*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Liczba stanowisk:

Utrzymanie gatunku na 6 stanowiskach.

Głębokość wody (m):

Zachowanie wartości wskaźnika w nie pogorszonym stanie, tj. w przedziale 0,8-4,0 m.

Obszar Natura 2000 Wielki Klincz położony jest w odległości ok. 4,3 km od linii kolejowej LK 201. Granice tego obszaru obejmują m.in. kilka niewielkich zbiorników wodnych, o charakterze dystroficznym, w których występuje strzebla błotna. Z uwagi na znaczną odległość obszaru Natura 2000 Wielki Klincz od trasy modernizowanej linii kolejowej LK 201, wykluczono możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty jego ochrony oraz wyznaczone dla nich tymczasowe cele działań ochronnych.

**11. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z tymczasowymi celami działań ochronnych opracowanymi dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Nowa Sikorska Huta PLH220090**

Dla obszaru Natura 2000 Nowa Sikorska Huta nie ustanowiono planu zadań ochronnych. Natomiast w trakcie postępowania odwoławczego RDOŚ w Gdańsku opracował tymczasowe cele działań ochronnych dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w ww. obszarze. W związku z tym, w trakcie oceny oddziaływania kwestionowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, prowadzonej na etapie drugiej instancji, GDOŚ analizował wpływ tej inwestycji również w kontekście wspomnianych tymczasowych celów działań ochronnych. Poniżej przedstawiono wyniki analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość realizacji tych celów.

**Siedlisko przyrodnicze 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne**

Tymczasowe cele działań ochronnych:

Powierzchnia siedliska:

Utrzymanie powierzchni siedliska i 1,64 ha z zachowaniem naturalnych procesów.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie obecności gatunków z listy charakterystycznych dla siedliska.

Rodzime gatunki ekspansywne:

Utrzymanie wskaźnika rodzime gatunki ekspansywne na dotychczasowym, właściwym (FV) poziomie, tj. brak gatunków ekspansywnych.

Obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie wskaźnika gatunki inwazyjne i/lub obce dla zbiorowiska - w obecnym właściwym (FV) stanie ochrony, tj. dopuszczenie wyłącznie obecności moczarki kanadyjskiej *Elodea canadensis*.

Konduktywność (przewodnictwo elektrolityczne):

Utrzymanie przewodnictwa elektrolitycznego w zbiornikach w obszarze o wartości niższej niż 100  $\mu\text{S cm}^{-1}$ , tj. w stanie właściwym (FV).

Odczyn wody:

Utrzymanie pH w przedziale 3-7, tj. w stanie właściwym (FV).

Barwa wody:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym poziomie (FV) - brązowej, klarownej barwy wody na minimum 6 stanowiskach.

Melioracje:

Utrzymanie wskaźnika melioracje na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych.

Wskaźnik HDI:

Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. powyżej 50.

**4030 Suche wrzosowiska (*Calluno Genistion*, *Pohlio Callunion*, *Calluno Arctostaphylio*)**

W przypadku tego siedliska RDOŚ w Gdańsku odstąpił od określenia tymczasowych celów działań ochronnych. W trakcie badań terenowych prowadzonych w ramach prac nad dokumentacją do planu zadań ochronnych dla przedmiotowego obszaru nie stwierdzono płatów siedliska 4030.

**7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych

Powierzchnia siedliska na stanowisku:

Utrzymanie siedliska o powierzchni 1,52 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Gatunki charakterystyczne:

Utrzymanie istniejącego, właściwego stanu wskaźnika (FV), tj. powyżej 6 gatunków charakterystycznych lub mniej, lecz pokrycie gatunków charakterystycznych na transekcie powyżej 50 %.

Pokrycie i struktura gatunkowa mchów:

Utrzymanie właściwego stanu (FV), tj. całkowitego pokrycia mchów ponad 50 % i mchów torfowców zajmujących łącznie ponad 50 % całkowitej powierzchni porośniętej przez wszystkie gatunki mchów, przynajmniej na 30% stanowisk.

Obce gatunki inwazyjne:

Utrzymanie wskaźnika obce gatunki inwazyjne w obecnym właściwym stanie (FV), tj. brak gatunków inwazyjnych.

Gatunki ekspansywne roślin zielnych:

Utrzymanie wskaźnika gatunki ekspansywne roślin zielnych na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak lub pojedyncze.

Stopień uwodnienia:

Poziom wody mierzony w piezometrze- powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska (FV) na minimum 5 stanowiskach.

**6236 Strzebla błotna (*Rhynchocypris percunurus*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych

Liczba stanowisk:

Utrzymanie gatunku na 6 stanowiskach.

Głębokość wody (m):

Zachowanie wartości wskaźnika w nie pogorszonym stanie (FV), tj. w przedziale 1-1,5 m.

**1188 Kumak nizinny (*Bombina bombina*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych

Stan populacji:

Utrzymanie obecności gatunku w obszarze.

Stan siedliska:

Utrzymanie wartości zbiorczego wskaźnika jakości siedliska na poziomie przynajmniej 9,5 PKT.

**1166 Traszka grzebieniasta (*Triturus cristatus*)**

Tymczasowe cele działań ochronnych

Stan populacji:

W przypadku tego wskaźnika RDOŚ w Gdańsku odstąpił od określenia tymczasowych celów ochrony. W trakcie badań terenowych prowadzonych w ramach prac nad dokumentacją do planu zadań ochronnych dla przedmiotowego obszaru nie stwierdzono występowania traszki grzebieniastej w obszarze.

Stan siedliska:

Utrzymanie wskaźnika siedliska na poziomie przynajmniej 0,8 na trzech stanowiskach.

Obszar Natura 2000 Nowa Sikorska Huta położony jest w odległości ok. 3,1 km od linii kolejowej LK 201. W granicach tego obszaru występuje m.in. kilka niewielkich zbiorników wodnych zasiedlonych przez strzeblę błotną. Z uwagi na znaczną odległość obszaru od trasy modernizowanej linii kolejowej LK 201, wykluczono możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na jego przedmioty ochrony obszaru oraz wyznaczone dla nich tymczasowe cele działań ochronnych.

**12. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z tymczasowymi celami działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Zatoka Pucka PLB220005.**

Dla obszaru Natura 2000 Zatoka Pucka nie ustanowiono planu zadań ochronnych. Natomiast w trakcie postępowania odwoławczego Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni opracował tymczasowe cele działań ochronnych dla gatunków ptaków, będących przedmiotami ochrony w ww. obszarze Natura 2000. W związku z tym, w trakcie oceny oddziaływania kwestionowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, prowadzonej na etapie drugiej instancji, GDOŚ analizował wpływ tej inwestycji również w kontekście wspomnianych tymczasowych celów działań ochrony. Poniżej przedstawiono wyniki analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość realizacji tych celów.

**A005 Perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

**populacja migrująca**

Stan populacji:

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 700 – 1350 osobników.

Stan siedlisk:

Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska gatunku w niepogorszonym stanie (U1) na powierzchni minimum 61243 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Tymczasowe cele działań ochronnych:

**populacja zimująca**

Stan populacji:

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 200 – 4500 osobników.

Stan siedlisk:

Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska gatunku w niepogorszonym stanie (FV) na powierzchni minimum 61243 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów.

**A028 Czapla siwa *Ardea cinerea***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa**

Stan populacji:

Utrzymanie liczebności populacji lęgowej na poziomie 240 – 350 par.

Stan siedlisk:

Utrzymanie właściwych warunków umożliwiających efektywne gniazdowanie i odpoczynek w okresie lęgowym na dotychczasowym poziomie (FV) na powierzchni 2,5 ha.

**A036 Łabędź niemy *Cygnus olor***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca**

Stan populacji:

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 2500 – 13500 osobników.

Stan siedlisk:

Utrzymanie właściwych warunków umożliwiających efektywne żerowanie i odpoczynek w okresie zimowania na dotychczasowym poziomie (FV) na powierzchni 61243 ha.

**A038 Łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus***

Tymczasowe cele działań ochronnych:

**populacja migrująca:**

Stan populacji:

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 24 – 650 osobników.

Stan siedlisk:

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (U1) min 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

**populacja zimująca:**

Stan populacji:

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 120 – 1850 osobników.

Stan siedlisk:



Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc zimowania na obecnym poziomie (FV) min 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

**A048 Ohar *Tadorna tadorna***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji lęgowej na poziomie 14 – 25 par.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych na obecnym poziomie (U1) min. 235 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

**A061 Czernica *Aythya fuligula***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji na migrującej na poziomie 8500 – 30000 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (U1) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 2150 – 40000 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (U1) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

**A062 Ogorzałka *Aythya marila***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 500 – 12500 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (U1) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 100 – 12500 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (FV) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

**A066 Uhla *Melanitta fusca***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 500 – 14550 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (U1) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 1050 – 6250 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc zimowania na obecnym poziomie (FV) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

#### **A067 Gągoł *Bucephala clangula***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 1050 – 7000 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (U1) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 2000 – 10650 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc zimowania na obecnym poziomie (FV) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

#### **A068 Bielaczek *Mergus albellus***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 70 – 1550 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc zimowania na obecnym poziomie (FV) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

#### **A069 Szlachar *Mergus serrator***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie 200 - 1000 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (U1) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Nie określony z uwagi na brak lęgów na terenie ostoi.

Stan siedlisk

Utrzymanie właściwych warunków umożliwiających efektywne gniazdowanie, żerowanie i odpoczynek w okresie lęgowym na terenie rezerwatu Beka, na powierzchni 240 ha.

#### **A070 Nurogęś *Mergus merganser***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji lęgowej na poziomie 8 – 14 par.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych lęgowisk (FV) na powierzchni 2,5 ha.

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 400 - 17000 os.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc zimowania na obecnym poziomie (FV) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

#### **A125 Łyska *Fulica atra***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 6500 - 33500 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc zimowania na obecnym poziomie (U1) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 4000 - 14000 os.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc zimowania na obecnym poziomie (FV) min. 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

#### **A137 Sieweczka obrożna *Charadrius hiaticula***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie 1 – 7 par.

Stan siedlisk

Zwiększenie stabilnej powierzchni dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (dążenie do poprawy oceny siedliska z U2 na min. U1) min. 54 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

#### **A149 Biegus zmienny *Calidris alpina***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 1 – 13300 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie właściwych warunków umożliwiających efektywne żerowanie i odpoczynek w okresie migracji (U1) na długości wybrzeża 76 km. Zakaz poruszania się w ślizgu w odległości 1 kabla od linii brzegu oraz w rejonie ujścia rzeki Redy i Ryfu Mew zgodnie z zarządzeniem porządkowym nr

5 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi na obszarze morskim wewnętrznym Zatoki Puckiej.

**A160 Kulik wielki *Numenius arquata***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 1 – 50 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnego stanu siedlisk i miejsc wypoczynku (U1) w okresie migracji na powierzchni 200 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów. Zakaz poruszania się w ślizu w odległości 1 kabla od linii brzegu oraz w rejonie ujścia rzeki Redy i Ryfu Mew zgodnie z zarządzeniem porządkowym nr 5 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi na obszarze morskim wewnętrznym Zatoki Puckiej.

**A184 Mewa srebrzysta *Larus argentatus***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie 90 par.

Stan siedlisk

Utrzymanie właściwych warunków umożliwiających efektywne gniazdowanie, żerowanie i odpoczynek w okresie lęgowym (U1) poprzez ograniczenie wpływu takich czynników i skutków antropopresji jak: niekontrolowany rozwój turystyki, płoszenie, wandalizm, nadmierne użytkowanie.

**A191 Rybitwa czubata *Sterna sandvicensis***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie 1 – 140 par.

Stan siedlisk

Ograniczenie presji drapieżniczej w miejscu pojawiających się kolonii. Ograniczenie wpływu antropogenicznych czynników niekorzystnie wpływających na możliwość efektywnego gniazdowania, żerowania i odpoczynku ptaków, w tym prac związanych z utrzymaniem i rozbudową infrastruktury portowej. Zachowanie stabilnej powierzchni 0,09 ha siedliska (FV) w miejscach podejmowania prób lęgu.

**A193 Rybitwa rzeczna *Sterna hirundo***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie 6 – 200 par.

Stan siedlisk

Zachowanie stabilnej powierzchni siedliska (FV) w potencjalnych miejscach lęgowych o powierzchni 0,09 ha.

**A195 Rybitwa białoczerna *Sterna albifrons***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie 1 – 35 par.

Stan siedlisk

Ograniczenie presji drapieżników w miejscu pojawiających się kolonii. Ograniczenie wpływu antropogenicznych czynników niekorzystnie wpływających na możliwość efektywnego gniazdowania, żerowania i odpoczynku ptaków, w tym prac związanych z utrzymaniem i rozbudową infrastruktury portowej. Zachowanie stabilnej powierzchni siedliska (FV) w potencjalnych miejscach lęgowych o powierzchni 0,09 ha w Porcie Północnym w Gdańsku.

#### **A391 Kormoran czarny *Phalacrocorax carbo inensis***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja migrująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji migrującej na poziomie 6500 – 22000 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na obecnym poziomie (U1) 61243 ha, z uwzględnieniem naturalnych procesów.

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja zimująca:**

Stan populacji

Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie 4500 – 12000 osobników.

Stan siedlisk

Utrzymanie stabilnej powierzchni 61243 ha dogodnych żerowisk oraz miejsc zimowania na obecnym poziomie (FV) na terenie obszaru Natura 2000 Zatoka Pucka PLB220005.

#### **A608 Pliszka cytrynowa *Motacilla citreola***

Tymczasowe cele działań ochronnych **populacja lęgowa:**

Stan populacji

Utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie 7 - 11 par.

Stan siedlisk

Utrzymanie właściwych warunków (FV) umożliwiających efektywne gniazdowanie, żerowanie i odpoczynek w okresie lęgowym na terenie rezerwatu Beka, na powierzchni 80 ha.

Obszar Natura 2000 Zatoka Pucka położony jest w odległości ok 1 km od linii kolejowej LK 201. W granicach tego obszaru znajduje się Zatoka Pucka i część głębszych wód Zatoki Gdańskiej rozpościerających się na wschód od niej. Obszar obejmuje również łąki nadmorskie koło Osłonina i Rewy. Pomiędzy omawianym obszarem Natura 2000, a planowaną inwestycją znajdują się dzielnice mieszkalne miasta Gdyni. Ze względu na ten fakt, a także na znaczną odległość od terenu, na którym realizowane będą prace modernizacyjne wykluczono możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Zatoka Pucka oraz wyznaczone dla nich tymczasowe cele działań ochronnych.

### **13. Ocena zgodności przebudowy istniejących linii kolejowych LK 201, LK 214 i LK 229 oraz budowy dwóch łącznic 214/229 i 201/229 z celami działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Jeziora Wdzydzkie PLH220034.**

Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jeziora Wdzydzkie został ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014

r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jeziora Wdzydzkie PLH220034 (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2014 r, poz. 1841). W załączniku nr 4 znajdują się cele działań ochronnych, dotyczące każdego przedmiotu ochrony. Obecnie trwają prace nad doprecyzowaniem tych celów. RDOŚ w Gdańsku gromadzi dokumentację przyrodniczą (m.in. dane przyrodnicze), które posłużą do opracowania szczegółowych (jakościowych i mierzalnych) celów działań ochronnych, odnoszących się do każdego przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000 Jeziora Wdzydzkie. Ponadto GDOŚ wskazuje, że z uwagi na znaczną odległość najbliższej położonej linii kolejowej LK 201 od granicy tego obszaru (ok. 4,7 km) wykluczono jakąkolwiek możliwość negatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na siedliska przyrodnicze i gatunki, dla których wyznaczono ww. obszar.

Powyższą analizę wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na cele działań ochronnych opracowanych dla przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 przeprowadzono w oparciu o dokumenty udostępnione na stronie <https://www.gov.pl/web/rdos-gdansk/cele-ochrony-obszarow-natura-2000>.

Oдноśnie kwestii złożeń filtracyjnych, którą poruszył ██████████ w piśmie z dnia 1 kwietnia 2022 r. to GDOŚ wskazuje, że w trakcie ubiegania się wnioskodawcy o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie musi on legitymować się tytułem własności do działek, które będzie stale lub czasowo wykorzystywał w celu realizacji przedsięwzięcia. Złożeń filtracyjne stanowią trzeci stopień oczyszczania ścieków i są zlokalizowane na działkach ewidencyjnych nr 217, 218 obręb Szymbark, gmina Stężyca. Zdaniem odwołującego, realizacja przedsięwzięcia przyczyni się do przerwania ciągłości rowu serpentynowego i zniszczy cały system oczyszczania ścieków. W odpowiedzi GDOŚ wskazuje, że mimo, że obiekt, który wskazuje odwołujący oczyszcza ścieki, a więc przyczynia się do poprawy jakości środowiska, w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest traktowany podobnie jak każdy inny wyburzany obiekt lub zajmowana nieruchomość. Kwestie własności i ewentualnych odszkodowań nie są przedmiotem tego postępowania i będą rozstrzygane przez organy administracyjne, na dalszym etapie inwestycyjnym.

Oдноśnie wniosku ██████████ z dnia 13 maja 2021 r. o ustalenie przez GDOŚ rodzajów towarów jakie będą przewożone linią kolejową, to organ II instancji uznał, że posiadanie przez niego takiej informacji, nie wpłynie w żaden sposób na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Oдноśnie wniosku ██████████ z dnia 25 maja 2022 r., w którym wniósł on o przeprowadzenie dowodu z projektu budowlanego dla przedmiotowego przedsięwzięcia, zdaniem GDOŚ charakterystyka przedsięwzięcia przedstawiona w raporcie o oś, jest wystarczająca do oceny oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko. Organ II instancji dysponując mapą ewidencyjną z naniesioną nań granicą przedsięwzięcia, w połączeniu z danymi zawartymi w raporcie o oś, mógł dokonać oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Nadto jednak nadmienić należy, że projekt budowlany nie jest dokumentem wymaganym w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a jego analiza pozostaje każdorazowo w gestii organu architektoniczno – budowlanego.

Podsumowując, GDOŚ, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze

argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, orzeczono jak w sentencji.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

### POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Strona może wnieść skargę na decyzję, zgodnie z art. 52 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.), dalej Ppsa. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Wnosząc skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 230 Ppsa w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), strona jest zobowiązana do uiszczenia wpisu od skargi w wysokości 200 zł.

Strona, jak wynika z art. 239 § 1 pkt 4 Ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych jeśli przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa. Stronie, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych.



z upoważnienia  
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska  
Zastępcy Generalnego Dyrektora  
Ochrony Środowiska

*Marek Kwis*

**Otrzymują:**

1. PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. za pośrednictwem pełnomocnika [REDAKTED] –  
ul. Dyrekcyjna 2-4, 80-852 Gdańsk,
2. [REDAKTED]
3. [REDAKTED]
4. [REDAKTED]
5. [REDAKTED]
6. [REDAKTED]
7. [REDAKTED]
8. [REDAKTED]
9. [REDAKTED]
10. [REDAKTED]
11. [REDAKTED]
12. [REDAKTED]
13. [REDAKTED]
14. [REDAKTED]
15. [REDAKTED]
16. [REDAKTED]
17. [REDAKTED]
18. [REDAKTED]
19. [REDAKTED]
20. [REDAKTED]
21. [REDAKTED]
22. [REDAKTED]
23. [REDAKTED]
24. [REDAKTED]
25. [REDAKTED]
26. [REDAKTED]
27. [REDAKTED]
28. [REDAKTED]
29. [REDAKTED]
30. [REDAKTED]
31. [REDAKTED]
32. [REDAKTED]
33. [REDAKTED]
34. [REDAKTED]
35. [REDAKTED]
36. [REDAKTED]
37. [REDAKTED]
38. [REDAKTED]
39. [REDAKTED]
40. [REDAKTED]
41. [REDAKTED]
42. [REDAKTED]
43. [REDAKTED]
44. [REDAKTED] – reprezentowany przez pełnomocnika adwokata [REDAKTED]
45. [REDAKTED]
46. [REDAKTED]
47. [REDAKTED]
48. [REDAKTED]
49. [REDAKTED]
50. [REDAKTED] – reprezentowany przez pełnomocnika [REDAKTED] – Rochowicz & Trzeciak  
Adwokaci Sp. p., ul. Chmielna 54/57, 80-748 Gdańsk,
51. [REDAKTED]
52. [REDAKTED]
53. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 Kpa.

**Do wiadomości:**

1. RDOŚ w Gdańsku, ul. Chmielna 54/57, 80-748 Gdańsk,
2. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa.